உ

கணபதி துணை.

திருவெண்ணெய்நல்லூர்

மெய்கண்டதேவர்

அருளிச்செய்த

சிவஞானபோதமும்,

வார்த்திகமென்னும் பொழிப்புரையும்.

இவை,

திருவாவடுதுறைச்

சிவஞானசுவாமிகள்.

அருளிச்செய்த சிற்றுரையோடு,

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்களால்

பரிசோதித்து,

மேற்படியூர்

சதாசிவப்பிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்:

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இதன்விலை ரூபா - கவ.

பார்த்திவ௵ வைகாசிமீ.

சூர்ணிக்கொத்து.

முதற்சூத்திரம்.

க.—சகம் பிறப்பிருப்பிறப்பாகிய முத்தொழிலையு டையது.

உ.—அது அரனாலே உடையது.

ந.—மற்றிருவரும் முத்தொழிற்படுவர்கள்.

இரண்டாஞ்சூத்திரம்.

க.—அரன் உயிர்களின் இரண்டற நிற்பன்.

உ.—உயிர்களுக்குக் கன்மபலனை அரனே கொடுப்பன்.

ந.—உயிர்கள் அச்சு மாறியே பிறக்கும்.

ச.—அரன் சருவ வியாபகன்.

மூன்றாஞ்சூத்திரம்.

க.—இல்லையென்கிற அறிவுடனே சொல்லுகையினா லே அறிவுயிர் உண்டு.

உ.—எனது உடல் என்று பொருட்பிறிதின்கிழமையா கச் சொல்லுகையினாலே, உடற்கு வேறாய் உயிருண்டு.

ந.—ஐந்தையும் ஒருவனே அறிதலின், ஒவ்வொன்றை மாத்திரம் அறிகிற ஐந்திற்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

பத்தாஞ்சூத்திரம்.

௧.—அரனுடன் ஒன்றாகி நில்.

௨.—உன்றொழிலெல்லாம் அரன் பணி என்று கொள்.

பதினொராஞ்சூத்திரம்.

௧.—ஞானிக்கு வருகிற விடயங்களை அரனே அநுபவிப்பன்.

௨.—அரனை மறவாமல் அன்பு இருந்தால் அவனிடத்திலே ஐக்கமாய்ப் போவன்.

பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம்.

௧.—மும்மலங்களையுங் களைக.

௨.—சிவஞானிகளுடனே கூடுக.

௩.—சிவஞானிகளையுஞ் சிவலிங்கத்தையுஞ் சிவனெனவே தேறி வழிபடுக.

௪.—வழிபடாமையை ஒழிக.

ஆ சூத்திரம் ௧௨-க்குச் சூர்ணிக்கொத்து. ௩௯.

முற்றுப்பெற்றது.

சூசிபத்திரம்.

௧. பொதுவியல்பு.

௧. பிரமாணவியல்.

௨. இலக்கணவியல்.

உ. சிறப்பியல்பு.

ங. சாதனவியல்.

ச. பயனியல்.

வெண்பாத்தொகை.

உ

கணபதி துணை.

சிவஞானபோதம்

மூலமுஞ் சிற்றுரையும்.

பாயிரம்.

சைவாகமங்களினுளவாகிய நாற்பாதங்களுள் வைத்து ஞானபாதத்தோதிய பொருள்களை யாராயும் ஆராய்ச்சி இந்நூலின்கணெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இது கேட்டலுறுவார்க்கு இதனாற்போந்த பயன் யாதோவெனவும், இது கேட்டற்குரியார் யாவரெனவும், இதனானுதலப்படும் பொருள் யாதெனவும், இதனைப் பயப்பிக்குங் கருவியாய் இதற்குமுன் ஒருதலையானுணர்தற்பால தியாதெனவும், இதனை வழங்குதற்கிட்ட பெயர் யாதெனவும், இஃதியாண்டு வழங்குவதெனவும், இதன் முதனூல் யாதெனவும், இந்நூல் செய்தார் யாவரெனவும், பலவாற்றானாசங்கை நிகழுமன்றே; அவ்வாசங்கை நீங்கி மனவெழுச்சி சேறற்பொருட்டு இந்நூன்முகத்துரைக்கப்படுவதாகிய சிறப்புப்பாயிரம்:—

மலர்தலை யுலகின் மாயிரு டெமியப்
பலர்புகழ் ஞாயிறு படரி னல்லதைக்
காண்டல் செல்லாக் கண்போ லீண்டிய
பெரும்பெயர்க் கடவுளிற் கண்டுகண் ணிருடீர்ந்
தருந்துயர்க் குரம்பையி னான்மா நாடி
மயர்வற நந்தி முனிகணத் தளித்த
வுயர்சிவ ஞான போத முரைத்தோன்
பெண்ணைப் புனல்சூழ் வெண்ணைச் சுவேதவனன்
பொய்கண் டகன்ற மெய்கண்ட தேவன்
பவனனி வன்பகை கடந்த
தவரடி புனைந்த தலைமை யோனே.

என வரும்.

இ-ள். மலர் தலை உலகின் மா இருள் துமியப் பலர் புகழ் ஞாயிறு படரின் அல்லதைக் காண்டல் செல்லாக் கண் போல். எ-து. விரிந்தவிடத்தையுடைய ஞாலத்தின்கண்ணே துன்னிய பெரிய புறவிருள் கெடும்படி பலசமயத்தாராலும் புகழப்படுகின்ற பரிதியங்கடவுள் உதயகிரியினின்றும் போக்தாலன்றிக் காட்சியெய்தமாட்டாத கண்ணொளிபோல,— அருந்துயர்க் குரம்பையின் ஆன்மா நாடி. எ-து. பொறுத்தற்கரிய துயரங்களுக்கெல்லாம் ஒருநிலைக்களமாய்ச் சத்ததாதுக்களாற்பொத்திய குரம்பையாகிய காணப்பட்ட உடம்பானே காணப்படாத ஆன்மாவையும் பரமான்மாவையும் அனுமான வளவையான் வைத்தாராய்ந்து அவற்றது தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்புணர்ந்து,—கண் இருள் தீர்ந்து. எ-து. அவ்வுணர்ச்சியானே கருதியுணரப்படும் அகவிருளாகிய ஆணவமலத்தினின்று நீங்கி,—ஈண்டிய பெரும் பெயர்க் கடவுளிற் கண்டு. எ-து. அது நீங்கிய வழி எல்லாநூல்களுந் தன்பொரு

ளேயாகத் திரண்டு கூடிய பெரும்பெயரெனப்படும் ஒருவார்த்தையாகிய மகாவாக்கியத்தான் எடுத்தோதப்படும் முதற்கடவுளது திருவருளானே அப்பொருள்களது சொரூபலக்கணமெனப்படுஞ் சிறப்பியல்பை அநுபூதியிற்கண்டுணர்ந்து,—மயர்வு அற. எ-து. இம்முறையானே மயக்கவாசனைபற்றுச் சிவாநுபவம் பெறுதற்பொருட்டு,—நந்தி முனி கணத்து அளித்த. எ-து. சீகண்டதேவர்பாற் கேட்டருளிய நந்திபெருமான் சனற்குமாரமுனிவன் முதலிய முனிவர்கணங்கட்கு முறையானே அளித்தருளப்பட்ட,—உயர் சிவஞானபோதம். எ-து. சரியை முதலிய மூன்று பாதப்பொருள்களை ஆராயுநூல்களின் மேற்பட்ட சிவஞானபோதமென்னும் வடநூலை,—உரைத்தோன். எ-து. மொழிபெயர்த்துக் கூறி வார்த்திகமெனப்படும் பொழிப்புரை செய்தோன்—பெண்ணைப் புனல்சூழ் வெண்ணைச் சுவேதவனன். எ-து. பெண்ணையாற்றுநீராலே சூழப்பட்ட திருவெண்ணெய்நல்லூரின் அவதரித்தருளிய சுவேதவனப்பெருமாளென்னும் பிள்ளைத்திருநாமமுடையான்—பொய் கண்டு அகன்ற மெய்கண்டதேவன். எ-து. பொய்ச்சமயங்களின் பொருள் இதுவிதுவென்று கண்டு கழிப்பித்த காரணத்தாற் பெற்ற மெய்கண்டதேவனென்னுஞ் சிறப்புத்திருநாமமுடையான்—பவம் நனி வன்பகை கடந்த தவர் அடி புனைந்த தலைமையோன். எ-து. பிறவியாகிய மிக்க வலிய பகையினை வென்ற தவத்தோர் தனது திருவடியைப் புனைந்துகோடற்கேதுவாகிய தலைமைப்பாட்டினையுடையோன் என்றவாறு.

படரிற் காண்டல்செல்லுங் கண்ணெனற்பாலதனை எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறினார், இன்றியமையாமை விளக்குதற்கு. இப்பொருள்பற்றிக் கண்மேல் வைத்துக் கூறினரேனும்,

உவமேயப்பொருட்கேற்பக் காண்டல்சேறற்குப் படர்ந்த ஞாயிறுபோலென்பது கருத்தாகக் கொள்க.

இருட்கேட்டிற்கும் நிருவிகற்பஞ் சவிகற்பமென்னும் இருவகைக்காட்சிக்கும் ஞாயிறு இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாயவாறுபோல, மலத்தீர்விற்கும் ஆராய்ச்சி அநுபூதியென்னும் இருவகையுணர்விற்கும் இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாயது இந்நூலென்பார், துமியப் படரினல்லதைக் காண்டல் செல்லாக் கண்போறுடித் திர்ந்து கண்டு மயர்வறவளித்த சிவஞானபோதமென்றார்.

தலைமைபற்றி அருந்துயர்க்குரம்பையினென்றாரேனும், இனம்பற்றிக் கரணம் புவனமுதலியனவும் உடன் கொள்ளப்படும்.

அருந்துயர்க்குரம்பையினுடைப்படுவதாகிய பொதுவியல்பு முன்மூறு சூத்திரத்தானும், பெரும்பெயர்ப்பொருளிற் காணப்படுவதாகிய சிறப்பியல்பு பின்மூறுசூத்திரத்தானு மோதுப.

நாடியெனவே அநுமானவளவையானென்பதூஉம், கண்டெனவே அநுபூதியிலென்பதூஉம், தாமே போதரும்.

பொதுவியல்பு அளவைமுகத்தானும் இலக்கணமுகத்தானுங் கூறப்பட்டுக் கேட்டல் சிந்தித்தல் என்னும் இருதிறத்தானுணரப்படும்; சிறப்பியல்பு சாதனமுகத்தானும் பயன்முகத்தானுங் கூறப்பட்டுக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டையென்னு நான்குதிறத்தானுணரப்படும்.

இஃதென்சொல்லியவாறோவெனின்:— இவ்விருவகையியல்பும் வேறு வேறு கூறும் ஆகமங்களின் பொருளொருமை உணரமாட்டாது ஒரோவொன்றேபற்றி ஐக்கவாதமுதற் பலதிறத்தான் வேறுபட்டுத் தம்முண்மாறுகொண்டு மயங்

பாயிரம்.

குவார்க்கு அங்ஙனமயங்காது அவற்றின்பொருளொருமையு ணர்தற்கு எழுந்தது இந்நூலென்றவாறாயிற்று. சிவஞான போதமென்பதூஉம் இக்காரணத்தாற்பெற்ற பெயரென்பது வடமொழிச்சிவஞானபோதத் திறுதிச் சூத்திரத்தோதியவாறு பற்றி யுணர்க.

சரியைமுதலிய மூன்றுபாதப்பொருளை ஆராயுநூல்களாவன சோமசம்புபத்ததி முதலாயின. அந்நூல்களின் மேற்பட்ட சிவஞானபோதமெனவே, அந்நூல்களுணர்ந்தபின்னர் இந்நூல் கேட்கற்பாற்றென்பது பெறப்பட்டது; படவே, முன்னர்த் தீக்கையுற்றுச் சிவாகமங்களையோதி அதன்பின்னர்ச் சரியாபாதமுதலியவற்றை ஆராயுநூல்களை முறையே கேட்டு அவ்வாறொழுகி மனந்தூயராய் நித்தியாநித்தியவுணர்வு தோன்றிப் பிறவிக்கஞ்சி வீடுபேற்றின் அவாமிக்குடையராய் வந்த அதிகாரிகளுக்கு இந்நூலுணர்த்துகவென்பது போந்ததெனக் கொள்க.

உயர் சிவஞானபோதமெனவே யாப்பும், கேட்போரும், நுதலிய பொருளும், நூற்பெயரும், நாடித் தீர்ந்து கண்டு மயர்வறவெனவே நுதலிய பொருளின்வகையும், பயனும், நந்தி முனிகணத்தளித்தவெனவே வழியும், வெண்ணெய்ச்சுவேதவனன் மெய்கண்டதேவனெனவே ஆக்கியோன் பெயரும், தமிழ் வழங்குநிலமே இந்நூல் வழங்குநிலமென எல்லையும் போந்தவாறுணர்க. வடநூலார் யாப்பை ஆனந்தரியமென்றும், நுதலிய பொருளை விடயமென்றும், கேட்போரை அதிகாரிகளென்றும், பயனைப் பிரயோசனமென்றுங் கூறுப. யாப்புச் சம்பந்தமென்பாருமுளர்.

பாயிரமுடிந்தது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடவுள் வணக்கம்.

காமிகமுதலிய சைவாகமங்களுண் ஞானபாதத்தினு ளதாகிய ஆசங்கை நீக்கி அவற்றின் பொருளுண்மை பொது வியல்பு சிறப்பியல்பென்று இருவேறுவகைப்படுத்துக் காட்டிப் போதித்தற்கு இரௌரவாகமத்தினெழுந்த சிவஞான போதநூலினைத் தமிழுலகமுய்தற்பொருட்டு மொழிபெயர்த்துச் செய்து பொழிப்புரைப்பானெடுத்துக்கொண்ட வாசிரியர், சாக்கிரத்தே அதீதத்தைப் புரியுந்தமக்கு இடையூறு சிறிதுமணுகாமை அறிந்தாராயினும், ஆன்றோராசாரம் பாதுகாத்தற்பொருட்டும், மாணுக்கர்க் கறிவுறுத்தற்பொருட்டும், முதற்கண் இடையூறு நீக்குதற்குரிய விநாயகக்கடவுளை வாழ்த்துவதாகிய மங்கலவாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

கல்லா னிழன்மலை
வில்லா ரருளிய
பொல்லா ரிணைமலர்
நல்லார் புனைவரே.

இ - ள். கல்லால் நிழல். எ-து. அருள்வடிவாகிய கல்லானிழலின்கண்ணே எழுந்தருளியிருந்து—மலைவு இல்லார். எ-து. நந்திபெருமானுக்கு இந்நூலான் மலைவு தீர்த்தருளிய முதலாசிரியர்—அருளிய. எ-து. மேன்மேற் கருணைகூர்ந்தருளுதற்பொருட்டு,—பொல்லார் இணை மலர். எ-து. பொல்லாதபிள்ளையாருடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்தியென்னும் இரண்டு திருவடித்தாமரைகளை—நல்லார். எ-து. கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்த மெய்யன்பர்—புனைவரே. எ-து. தம்முடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்திகட்கு வியாபகமாகக் கொண்டு தாடலைபோல் அடங்கி நிற்பர். எ - று.

கல்லார் புனைவரெனவே, ஏனையோர்க்கு அது கூடா தென்றவாறாயிற்று.

மூவகைவாழ்த்துள் இது பொருளியல்புரைத்ததெனக் கொள்க.

அருளியவென்பது செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டுவினையெச்சம்: அது புனைவரென்னும் பிறவினை கொண்டது.

இல்லார் இல்லாகச் செய்தாரெனப் பண்படியிற் பிறந்த வினைப்பெயர்.

அருளிய பொல்லாரெனப் பெயரெச்சமுடிபாக வைத்து ரைப்பினுமமையும்.

மலைவில்லாரருளப் பொல்லார்தாள் புனைவரெனவே, அவ்விருவருந் தம்முள் வேற்றுமையின்மை பெறும். உலகத்துப் புதல்வர்கண்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடு தந்தையர்க்குக் கழிபேருவகை பயப்பிக்குமாகலின், அந்நயம் பற்றி அங்ஙனங் கூறியதூஉமாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவையடக்கம்.

தம்மை யுணர்ந்து தமையுடைய தன்னுணர்வா
ரெம்மை யுடைமை யெமையிகழார்—தம்மை
யுணரா ருணரா ருடங்கியைந்து தம்மிற்
புணராமை கேளாம் புறன்.

இஃது அவையடக்கங் கூறுமுகத்தானே எண்டுெத்துக்கொண்ட சித்தாந்தசைவத்தினுயர்வும் எனைச்சமயத்தார்களாதிழிபுங் கூறுகின்றது. இ - ள். தம்மை உணர்ந்து தமை

உடைய தன் உணர்வார். எ-து. உடைப்பொருளாகிய தம்மி யல்பினை உணர்ந்து தம்மையுடையானாகிய தலைவனையுணருஞ் சித்தாந்தசைவர்—எம்மை உடைமை எமை இகழார். எ-து. தமக்குடைப்பொருளாகிய எம்மையுடையராகலின் எம்மைக் குற்றங்கணிக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டுவதன்றி இகழ்தல்செய்யார்; ஆகலான் எம்மாற் செய்யப்படுநூலையும் அவ்வாறு கைக்கொள்வர்.—தம்மை உணரார் உணரார். எ-து. அங்ஙனந் தம்மை யுணராதார் தம்மையுடையானாகிய தலைவனையுமுணரார் ஆகலான்—உடங்கு இயைந்து தம்மிற் புணராமை. எ-து. அவர் ஒருங்கே சூழீஇக்கொண்டு தம்மிற்றமே சேராது முரணுதலால்,—புறன் கேளாம். எ-து. அவர் எம்மையும் எம்மாற்செய்யப்படுநூலையும் இகழ்ந்துரைக்கும் மொழியையாம் பொருளாகக் கொள்ளாம். எ - று.

ஆகலான் எம்மாற்செய்யப்படுநூலையும் அவ்வாறு கைக் கொள்வரென்பது குறிப்பெச்சம்.

தன்னையென்னும் இரண்டனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது.

உடைமை புணராமை என்புழி இன்னுருபு விரித்துரைக்க.

தம்மையுணராரெனப் பொதுப்படக் கூறுதலானே, தாமொருபொருளுண்டென்பதே உணராத உலோகாயதரும், தம்மைக் குணிப்பொருளென்றுணராத புத்தர் சாங்கியர் மாயாவாதிகளும், தம்மை முதல்வனுக்கு உடைப்பொருளென்றுணராத ஏனைச்சமயத்தாரும் அடங்குவர். பாஞ்சராத்திரிகளும் சிவாத்துவிதசைவரும், தம்மை உடைப்பொருளெனக் கொள்ளினும், அவருட் பாஞ்சராத்திரிகள் உடைப்பொருளாகிய தமக்கு அணுபரிமாணங்கோடலானும், உடையானுக்குப்

அவையடக்கம்.

பரிணாமங்கூறுதலானும், உடையானல்லாதானை உடையானென மயங்கிக்கோடலானும், சிவாத்துவிதசைவர் உடையானது சிற்சத்திக்குப் பரிணாமங்கூறுதலானும், பிறவாற்றானும், அவருந் தம்மை உணராரேயென்பது.

புறன் புறச்சமயம்பற்றி இகழ்ந்துரைக்குமொழியும் புறங்கூற்றுமொழியுமென்பது இரட்டுறமொழிதலென்னுமுத்தியாற் கொள்க. புறங்கூற்றுமொழியாவது முக்கூற்றுப் புறச்சமயங்களின் வேறான பாடாணவாதசைவர் முதலியோர் முன்னன்றிப் புறத்தே இகழ்ந்து கூறுமொழியென்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொதுவியல்பு.

பிரமாணவியல்.

முதற்சூத்திரம்.

ஈண்டு ஆசிரியர், முதனூலிற் கூறியவாறே சிவாகமங்களினோதப்படும் ஞானபாதப்பொருளெல்லாவற்றையும் பொது உண்மையென்று இரண்டாகத்தொகுத்து, பிரமாணவியல் இலக்கணவியல் சாதனவியல் பயனியலென நால்வகைப்படுத்து, பிரமாணவியல் மூன்றுபாதத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் உலகிற்கு முதற்கடவுள் சிறப்புவகையானுண்டென்னும் ஆகமப்பிரமாணத்தை வலியுறுத்துவதாய அநுமானப் பிரமாணங் கூறுகின்றார்.

அவனவ ளதுவெனு மவைமூ வினைமையிற்
றோற்றிய திதியே யொடுங்கிமலத் துளதா
மந்த மாதி யென்மனார் புலவர்.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். சங்காரகாரணனாயுள்ள முதலையே முதலாகவுடைத்து இவ்வுலகம் என்பதுணர்த்துதனுதலிற்று.

இது சூத்திரக்கருத்துரைக்கின்றது. இ-ள். நிவிர்த்திகலை முதலிய பஞ்சகலைகளுட்பட்ட ஐவகைச்சங்காரத்துள்

இறுதிக்கண்ணதாகிய மாசங்காரத்தைச் செய்யும் வினைமுதலாயுள்ள முதல்வனையே தனக்கு முதற்கடவுளாக வுடைத்து அவனவளதுவென்று இவ்வாறு சுட்டியுணரப்படுவதாய உலகம் என வேதாகமங்களுட் கூறப்படுவதனை அநுமானவளவையானுணர்த்துதலைக் கருதிற்று இச்சூத்திரம். எ - று.

ஏகாரம், இயைபின்மை நீக்குதற்கும், பிறிதினியையு நீக்குதற்கும் பொதுவாய்நின்ற பிரிநிலை.

இதன்பொழிப்பு உரைத்துக்கொள்க.

இஃது இவ்வுரைமுகத்துக் கேட்போரால் உரைவகைபற்றிச் செய்துகோடற்பாலதொன்றனை அறிவுறுத்துகின்றது. இ - ள். இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு முன்னர்க் கண்ணழித்துரைக்கும் பொழிப்புரைபற்றி உரைத்துக்கொள்க. எ - று.

எனவே, இங்ஙனம் இருவகைப்படும் பொழிப்புரையுட் கண்ணழித்துக் கடாவிடைகளானுரைக்கும் வார்த்திகமாய பொழிப்புரைமாத்திரையே யாமீண்டுரைக்கின்றாம்; பிண்டமாகக் கொண்டுரைப்பதாய பொழிப்புரை இதுபற்றி யுணர்த்துகோடல் எளிதாகலின், அஃதியாமுரைக்கின்றிலம் என உரைமுகத்து மாணாக்கர்க்கு அறிவுறுத்தவாறாயிற்று.

இஃது, வினைச்சூத்திரங்களினும் உய்த்துக்கொண்டுணர்தற்பொருட்டு, முதற்கண் வைக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு ஆசிரியர் ஆணைதந்தமையின், கண்ணழித்துரைபற்றிச் சூத்திரத்திற்குப் பதப்பொருள் கூறுதும். அவன் அவள் அது எனும் அவை-புலவர். எ-து. அவனென்றும் அவளென்றும் அதுவென்றும் இவ்வாறு பகுத்துப் பலவாய்ச் சுட்டியுணரப்படுஞ் சொல்லும் பொருளுமாய இருகூற்றுப் பிரப

ஞ்சத்தொகுதி, தோற்றம் நிலை இறுதியென்னும் முத்தொழி லுடைமையால், ஒருவனாற் றோற்றப்பட்டதாய உள்பொரு ளேயாம். அது, தோன்றுங்கால், தானொடுங்குதற்கு ஏது வாய் நின்ற கடவுளினின்றும், சகசமலநீங்காமையால், அது நீங்குதற்பொருட்டு மீளத் தோன்றுவதாம். இவ்வாறாகலின், சங்காரத்தொழிலைச்செய்யுங் கடவுளே உலகிற்கு முதற்கட வுள்; ஏனையோர் அன்னரல்லர் எனக் கூறுவர் அளவைநூலு ணர்ந்தோர். எ-று.

அவை தொகுதி; சுட்டுப்பெயரெனக்கொள்ளின், உள வெனப் பிரித்துப், பயனிலையாக்கித், தாமென்பதனை அசை நிலையாக வைத்துரைத்து, ஆக்கச்சொல் வருவித்துக்கொள்க.

வினைமை வினையுடைமை.

தோன்றியவென்றது தோற்றியவெனப் பிறவினைவாய் பாட்டானேறுதலின், அதற்குரிய வினைமுதல் அவாய்நிலை யான் வந்தது. தோற்றியவென்னும் பெயரெச்சந் திதியென் னுஞ் செயப்படுபொருட்பெயர் கொண்டது. திதியா யொரு வனாற் றோற்றப்பட்டதென்பார் தோற்றிய திதியென்றார். திதி யென்றது ஈண்டு உள்பொருளென்னுந்துணையாய் நின்றது.

மூவினையுடைமையால் உள்பொருளாதலும், அவ்விரண் டுமுடைமையால் நிமித்தகாரணனையுடைத்தாதலுந் துணியப் படுமென்பார், மூவினைமையிற் றோற்றிய திதியென்றார்.

ஏகாரந் தேற்றம். ஒடுங்கியென்பது பெயர். உருபுகள் தொக்குநின்றன.

அந்தத்தைச்செய்யுங் கடவுளை அந்தமென்றது உபசாரம்.

காணப்பட்டவுலகாற் காணப்படாத கடவுட்குண்மைகூ றவேண்டுதலின், தோற்றிய திதியேயெனவும், ஒடுங்கியுளதா

மெனவும், உலகின்மேல்வைத்துக் கூறினார். கருத்துரையுட் கூறியதும் அது நோக்கி.

இச்சூத்திரத்துள் அவனவளதுவெனு மவை மூவினை மையின் என்பது ஓரதிகரணம்; தோற்றிய திதியே யொடுங் கியுளதாம் என்பது மூன்றதிகரணத்தை யுள்ளடக்கி நிற்ப தோரதிகரணம்; அந்தமாதி யென்மனார் புலவர் என்பது ஓர திகரணம்; ஆக முக்கூற்றது இச்சூத்திரமென்றுணர்க. இம் மூன்றும் முறையே ஒன்றற்கொன் றேதுவும் பயனுமாய் ஒரு பொருண்மேல் வருதலின், ஒருசூத்திரத்தாற் கூறினார். தன் னாற் கூறப்படும் பொருளும், அதன்கணையப்பாடும், அதற்குப் பிறர் கூறும் பக்கமும், அதனை மறுத்துரைக்குஞ் சித்தாந்தத் துணிவும், இயைபுமென்னும் இவற்றது நிலைக்களம் ஈண்டதி கரணமெனப்படும்.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு உளதாய் ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்று சுட்டப் பட்ட பிரபஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசமுடைத்து என்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மூவினையுடைத்தோ அன்றோ வென்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் நித்தமாய்க் காணப்படும் பிர பஞ்சத்தை மூவினையுடைத்தென்றல் பொருந்தாது என மீமா ஞ்சகரும் உலோகாயதருங் கூறுங்கடாவையாசங்கித்துச் சூத் திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோ ளூதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

ஒருவனென்றும் ஒருத்தியென்றும் ஒன்றென்றும் இவ் வாறு அவயவப்பகுப்புடைத்தாயும் பலவேறுவகைத்தாய்ச் சடமாயுஞ் சுட்டியறியப்படுவதாயுமிருத்தலின் இம்மூன்றே துவானும் பிரபஞ்சந்தோன்றிநின்றழியுமென' ு துணியப்ப

டுமென்பார், உளதாயொருவனொருத்தி யொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சமென உடம்பொடு புணர்த்தோதினர்.

உளதாய்ச்சுட்டப்பட்டவெனவியையும். உளதாகச் சுட்டப்படுதல் முயற்கோடு முதலியனபோலத் திரிவையங்களானன்றி மெய்யாகச் சுட்டப்படுதல்.

தோற்றமும் ஈறும் உள்ளதன்பாலே கிடத்தலின்.

எ-து. ஏது எ-னின். காட்சியளவைக்கு எய்தாதுரைப்பனவெல்லாம் பிரமாணமாகாவென உலோகாயதர் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துக் காட்சியளவைபற்றியும் மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். உற்பத்தியும் நாசமுங்காணப்பட்ட திதியின் பக்கத்தே காணக் கிடத்தலின் உளதாயொருவனொருத்தியொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசமுடைத்து என மேற்கொண்டது. எ-று.

பூதாதி யீறு முதலுந் துணையாகப்
பேதாய் திதியாகும் பெற்றிமையி—னோதாரோ
வொன்றொன்றிற் றோன்றி யுளதா யிறக்கண்டு
மன்றென்று முண்டென்ன வாய்ந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உள்ளதன்பால் அவ்விரண்டுங் கிடத்தல் யாங்ஙனம் என்னுங் கடாவையாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துத னுதலிற்று. இ-ள். பேதாய். எ-து. காட்சியளவைகளானும் அறியப்படாத மடவோனே—பூதாதி. எ-து. பூதமுதற்காரணமாகவுடைய பிரபஞ்சத்திற்கு—திதி ஈறும் முதலும் துணை ஆக ஆகும். எ-து. திதி, நிகழ்வழி, நாசமும் உற்பத்தியுந் தனக்குத் துணைக்காரணமாகக்கொண்டே நிகழாநிற்கும். அற்றாயினும் ஒன்று தோன்ற ஒன்று நிற்ப ஒன்றழிவதன்றி ஒருங்கே தோன்றி ஒருங்கே நின்று ஒருங்கேயழியக் கண்டிலமாலெனின்;—ஒன்று ஒன்றின்பெற்றிமையின்

தோன்றி உளதாய் இறக் கண்டும். எ-து. ஒவ்வொரு காலவி சேடத்திற் சாதிபற்றி ஒருங்கே தோன்றி ஒருங்கே நின்று ஒரு ங்கேயழிவதனைக் கண்டுவைத்தும்—என்றும் அன்று உண்டு என்ன ஆய்ந்து ஓதாரோ. எ-து. என்றாயினும் அதற்குரிய காலம் வருமென்று உலகத்திற்கும் அங்ஙனமாதலுண்டெ ன்று அக்காட்சிபற்றி ஆராய்ந்து சொல்லார்களோ உன்னைப் போலும் மடமையில்லாதோர். எ - று.

பூதாதி அன்மொழித்தொகை. பூதத்துக்கு மேலுள வாய தத்துவங்கள் உலோகாயதருக்கு உடம்பாடன்மையின், பூதமுதலாய தத்துவங்களெனவுரைத்தல் ஈண்டைக்கேலா மையறிக.

பூதாதிக்கெனா நான்கனுருபு விரித்துரைக்க; அது பின் னருஞ்செவ்வினையும். ஆகுமென்பது முற்றுவினை.

ஈண்டுப் பெற்றிமை என்றது சாதியை.

ஓகாரம் எதிர்மறை.

ஒன்றொன்றினென்பது "ஒன்றொன்றாப் பார்த்துணர்வ துள்ளமே" என்றாற்போல அடுக்குமொழி; அது காலவிசேட மாதல் என்று மன்றெனப் பின்வருதலாற் பெற்றாம்.

ஒருங்கேயென்பது சொல்லெச்சம்.

ஒன்றொன்றிற்றோன்றியுளதாயிறுதலாவது "*பயில்வித் தெல்லாங்-காரிடமதனிற் காட்டுமங்குரங் கழியும் வேனில்" என்பதனானறிக.

"கண்டும்" உம்மை சிறப்பு.

முதலதிகரண முடிந்தது.

* சிவஞானசித்தி, சுபக்கம், முதற்சூத்திரம். கூ. ஓரி டமழிய.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையின் உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின் ஒடுங்கின சங்கார த்தி னல்லது உற்பத்தியில்லையென்றது என விங்ஙனஞ் சொற் பல்காமைப்பொருட்டுத் துணிந்ததாக வைத்துரைத்தாராயி னும், பொருளியையிற்கேற்ப இதனை மூன்றதிகரணமாக வைத்துரைப்பது ஆசிரியர் கருத்தெனக் கொள்க; அஃதாமாறு காட்டுதும்:—

இனி உலகமுள்ளது என்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். உலகம் இல்பொருளாய்த் தத் தஞ் சார்பிலே தோன்றியழிதல் இயல்பென்றலே அமைவு டைமையின், அது மூவினையுடைத்தாயினும் தோற்றுவாயொ ருவனையுடைத்தாதல் செல்லாது எனப் புத்தநூலார் சொல்லு ங்கடாவையாசங்கித்துத் திதியென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை

இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையின்.

எ-து. ஏது எ-னின். உள்ளதாதல் யாங்ஙனம் என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். இல்பொருளாகிய முயற்கோட்டிற்கு முக்காலத்துமு ற்பத்தியின்மையின் ஈண்டுற்பத்தி காணப்படுதலான் உலகமு ள்ளது என மேற்கொண்டது. எ-று.

இனி உலகஞ் செய்வோனையுடைத்து என்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். உள்பொருளெனப்பட்ட பிரப ஞ்சம் தத்தமுதற்காரணத்தினின்றுந் தானே தோன்றியழி யும் இதற்கொருநிமித்தகாரணமாய் ஒருகருத்தா வேண்டாம் எனச் சாங்கியர்கூறுங் கடாவையாசங்கித்துத் தோற்றியவெ

ன்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட் ஞுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின்.

எ-து. ஏது எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னை என் னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். மண்முதலியவற்றினுள்ளதாகிய கடமுதலிய பொரு ட்குக் குயவன்முதலிய செய்வோரையின்றி வனைதன்முத லிய செய்தொழில் நிகழாமையின், உலகம் இவ்வியல்பிற்றாக லான் இனியிவ்வுலகஞ்செய்வோனையுடைத்து என மேற் கொண்டது. எ - று.

இனி ஒடுங்கின சங்காரத்தினல்லது உற்பத்தியில்லை யென்றது.

ஏ-து. மே-ள். எ-னின். இத்துணையுங் கூறியவாற்றான் உலகத்தைத் தோற்றுவிப்பான் உண்டெனப்பட்ட கருத்தாத் திதிகருத்தா சிருட்டிகருத்தா முதலியோரில் ஒருவனேயாக லமையும் எனப் பாஞ்சராத்திரிமுதலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து ஒடுங்கியுளதாமென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண் ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள். உலகம் தானொடுங்குதற்கு நிலைக்களமான சங்காரகருத்தாவினின்ற ன்றி உளதாகாது. எ - று.

ஒடுங்கினவென்னும் பெயரெச்சஞ் சங்காரமென்னும் இடப்பெயரோடு முடிந்தது. சங்காரம் ஆகுபெயர்.

அல்லதில்லை என்று எதிர்மறைமுகத்தாற்கூறியது, வினை க்கடவுளரின் உளதாகாமை யாப்புறுத்தற்பொருட்டு.

இதனுள் ஒடுங்கின என்பதனாற் போந்த குறிப்பேதுவைப் புலப்படக்காணுமாறு.

ஆண்டு ஒடுங்குதலின்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னை என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். யாது யாண்டொடுங்கும் அஃதததனிலுற்பத்தியாம் மண்ணிற்குடம்போலும் என்னும் அவினுபாவத்தாற் பிரபஞ்சஞ் சங்காரகாரணன்மாட்டொடுங்குதலின் மீளத் தோன்றுங்கால் ஆண்டுநின்றுந் தோன்றுதலே பொருத்தமுடைமையின் அவ்வாறு மேற்கொண்டது. எ - று.

இவ்வாறு மூன்றதிகரணப்பொருளும் இதன்கட்போந்தவாறும் இவ்வாறுரையாக்காற் பொருளியைபுபடாமையும் நுண்ணுணர்வாற்கண்டுகொள்க.

இலயித்த தன்னிலில யித்ததாம லத்தா
லிலயித்த வாறுளதா வேண்டும்

எ-து. உ-ம். எ- னின். உலகம் உள்ளதாயின் உள்ளதற்கு உண்டாகவேண்டுவதில்லையாகலாற் சற்காரியவாதம் அடாது எனப் புத்தர் கூறுங்கடாவையாசங்கித்து இல்லதற்குத்தோற்றமின்மையினென்றவேதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். இலயித்தது இலயித்த தன்னில் ஆம். எ-து. உள்ளதாயினுஞ் சங்காரகாலத்தினொடுங்கிய தாகலான் அவ்வொடுங்கியவுலகம் தானொடுங்குதற்கு நிலைக்களமான சங்காரகருத்தாவினின்றும் படைப்புக்காலத்தின் மீளவுளதாம். அற்றேல் ஒடுங்கியது ஒடுங்கியவாறே யொழியாது மீளவுண்டாக வேண்டாம்: வேண்டுமாயின், முன்னொடுங்காது நிலைபெறவே யமையும்: அவ்வாறன்றி ஒடுங்கி மீளவுளதாவது எற்றுக்கெனின்;—மலத்தால். எ-து. உள்ளதாகிய உலகம் கருமமலம் பரிபாகமாதற்பொருட்டு ஒடுங்கி ஆணவமலம் பரிபாகமாதற்பொருட்டு மீளவுமுண்டாம். அற்றேல் முன்னின்ற பிரபஞ்சம் நாசமாக வேறு தோன்றுமென்னுமல் அதுவே ஒடு

ங்கி நின்று மீளவுளதாமென்றற்குப் பிரமாணம் என்னையெ னின்;—இலயித்தவாறு உளது ஆ வேண்டும். எ-து. எஃதெ வ்வாறு நின்றொடுங்கிற்று அஃதவ்வொடுங்கியவாறே உளதா தல் எல்லாராலும் விரும்பப்படும். எ - று.

எனவே அந்நியமமில்லையாயின் நெற்கமுகாய் நீளாது நெல்லாய் நீளுதற்கு ஏதுவென்னையென்னுந் தருக்கமே அத னையறிவுறுத்துமென்றவாறாயிற்று. சற்காரியவாதத்தினியல்பு "தந்துமுதல்காரகம்" ✻ என்னும் ஞானாமிர்தத்தினுங் காண்க.

இதனானே, இல்லதுமுள்ளதுமல்லாத பொருடோன்று மென்னுஞ் சூனியவாதிகளும், இல்லதுமுள்ளதுமாய பொரு டோன்றுமென்னும் அநேகாந்தவாதிகளும் மறுக்கப்பட்ட வாறறிக.

இலயித்த
தந்திதியி லென்னி னழியா தவையழிவ
தந்திதியு மாதியுமா மங்கு.

எ - து. உ-ம். எ-னின். இனிச் சற்காரியவாதத்தின் அவ்வக்காரியங்கள் தத்தமுதற்காரணத்தொடுங்குமெனவே கோடலின் உலகிற்கு முதற்காரணமாகிய மூலப்பகுதி வாசு தேவனுருவாகலான் உலகம் அவன்மாட்டொடுங்குமென் றலே அமைவுடைத்தன்றி முதற்காரணத்தின் வேறாய நிமித் தகாரணமெனக் கொண்ட சங்காரகருத்தாவின்மாட்டொடுங் குமென்றல் பொருந்தாதெனப் பாஞ்சராத்திரிகள் கூறுங்க டாவை யாசங்கித்து ஒடுங்கின சங்காரத்தின் எனவும் இலயி த்ததன்னில் எனவுங் கூறிப் போந்த குறிப்பேதுவை வலியுறு த்துதனுதலிற்று. இ - ள். இலயித்தது அந்தியில் என்னின். எ-து. உலகமொடுங்கியது அந்தமூலப்பகுதிவடிவாய திதிக

✻ ஞானாமிர்தம்.

ருத்தாவின்கணென்பையாயின்,—அவை அழியாது. எ-து. நீ அங்ஙனங்கொள்ளினும் மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள புவனங்கள் அதனால் வியாபிக்கப்படாமையிற் கீழுள்ள ஏகதேசமாத்திரையே ஆண்டொடுங்குவதன்றி மாயாகாரியத்தொகுதி முழுவதும் ஆண்டொடுங்காது. அற்றேல், மாயாகாரியத்தொகுதிமுழுவதும் யாண்டொடுங்குவதெனின்,—அத்திதியும் ஆதியும் ஆம் அங்கு அழிவது. எ-து. அந்தத் திதிக்கடவுளும் படைப்புக்கடவுளும் தோன்றுதற்குக் காரணமாகிய அச்சங்காரக்கடவுளிடத்தே அவ்விருவரோடுங்கூட அழிவதாம் அத்தொகுதி. எ-று.

இவ்வெண்பாவினைச் "செய்யுட்க ளோசை சிதையுங்கா லீரளபு—மையப்பா டின்றி யமையுமா—மைநீரொற் றின்றி யுஞ் செய்யுட் கெடினொற்றை யுண்டாக்கு—குன்றுமேல் ஒற்றளபுங் கொள்" என்பதுபோல இரண்டதிகரணப்பொருள் படுமாறு இருதொடராக வைத்துரையாக்கால் பொருளியைபு படாமையறிக.

இலயித்த வென்னும் பெயரெச்சம் தன்னென்னும் இடப்பெயரோடு முடிந்தது.

இலயித்ததென்றது எதுப்பொருண்மையுணர நின்ற பெயர். இலயித்ததெனச் சற்காரியவாதங் கூறவே இலயித்தவவத்தையின் அவ்வக்காரியசத்தி சமூகமாய்ச் சூக்குமமாய் நிற்ப தோன்றுண்டு. அதுவே முதற்காரணமெனப் பிரபஞ்சத்திற்கு முதற்காரணமாகிய மாயையுண்மையும் பெறப்பட்டது.

ஆவென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். வேண்டுமெனச் செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலக் கூறினார்.

அவை தொகுதி; அஃறிணைப்பன்மைப்பெயரென்பார்க்கு அழியாது அழிவதென்னும் ஒருமைகளோடியையாமையும் உத்தரமாகாமையுமுணர்க.

ஒழியும் ஆழியும் ஆகுபெயர். ஆமங்கு பெயரெச்சமுடிபு.

இரணியகருப்பமதத்தையும் மறுத்தற்பொருட்டுப் படைப்புக்கடவுளையும் உடன்கூறினார்.

நிமித்தகாரணனாகிய முதல்வன் உலகிற்கு முதற்காரணனல்லனாயினும் முதற்காரணமாகிய மாயைக்கு ஆதாரமாய் நிற்றலின், உலகம் அவனொடொடுங்கி அவனினின்று தோன்றுதல் அமையுமென்பது வருகின்ற வெண்பாவிற் பெறப்படும்.

வித்துண்டா மூல முளைத்தவா தாரகமா
மத்தன்றா ணிற்ற லவர்வினையால் — வித்தகமாம்
வேட்டுவனு மப்புழுப்போல் வேண்டுருவைத் தான்
கூட்டானே மண்போற் குளிர்ந்து. [கொடுத்தாக்

எ-து. உ-ம். எ-னின். உலகந்தனக்கு முதற்காரணமாகிய மாயையினொடுங்குவதன்றி நிமித்தகாரணன் ஒருவனுள்னெனக் கொள்ளினும் அவன்மாட்டொடுங்குமென்றல் பொருந்தாமையின், யாஙஙனந் ஒடுங்கும் அஃததனிலுற்பத்தியாம் என்னும் அவிநாபாவத்தான் மாயையினொடுங்கிய உலகத்தை மாயையே தோற்றுவிக்கும் இதற்கோரிறைவன் வேண்டா எனச் சாங்கியநூலார் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின் என்றுமேதுவை வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ-ள். மண்போல் குளிர்ந்து வித்து உண்டா மூலம் முளைத்தவா தாரகம் ஆம் அத்தன் தாள் நிற்றல் அவர் வினையால் வித்தகம் ஆம். எ-து. மாயையும் உலகமும் வித்தும் அங்குரமும் போலுமாகலின் வித்துக்கு ஆதாரமாகிய நிலங் குளிர்ந்தவழி அதன்கண் வித்துள்ளதாக அதனினின்றும் அங்குரந்தோன்றியவாறுபோல மேலைவெண்பாவின் இலயித்தது என்றதனாற் பெறப்பட்ட மாயை தனக்காதாரமாய் நின்று தோற்று

விக்கும் இறைவனது சத்தியின்கணுள்ளதாய் நிற்றலால் அச்சத்தி சங்கற்பித்தவழி அவரவர் வினைக்கீடாக அவ்வக்காரியங்களை அவ்வவ்வியல்பிற் பிறழாமற் பயக்குஞ் சதுர்ப்பாடுடைத்தாம்: அல்லுழி உடைத்தன்று. நிலங் குளிர்ந்தவழி அதன்கட்கிடந்தன்றி வித்து முளையைத் தோற்றுதவாறுபோலும். ஆகலான் மாயையினொடுங்கித் தோன்றிய உலகம் அதற்காதாரமாய் நின்ற இறைவன்சத்தியினொடுங்கித் தோன்றியதேயாம். எ - று.

ஆகலானென்பது முதல் குறிப்பெச்சம். இது கிழங்கினின்றுந்தோன்றிய தாமரையைப் பங்கயமென்பதனானுமறிக. வழிநூலாசிரியர்*"உயிரவை யொடுங்கிப் பின்னு முதிப்பதெ னரன்பால்." எ-ம். "உலகவ னுருவிற்றோன்றி யொடுங்கிடும்." எ-ம். ஓதியதூஉம், உலகவனுருவிற்றோன்றியொடுங்குமாறு வாதுளாகமத்தில் வகுத்தோதியதூஉம் இவ்வியல்பு நோக்கியென்க. இஃதறியாதார் இன்னோரன்னவற்றைத் தத்தமக்கு வேண்டியவாறேயுரைப்ப.

உவமவினை பொருளினும் பொருளடை உவமையினுஞ் சென்றியையும்.

உண்டாகவெனச் சற்காரியத்தை வலியுறுத்துதல், வித்தில்வழி நிலத்தினின்றும் அங்குரந் தோன்றுதவாறுபோல மாயையில்வழிப் பிரமத்தினின்றும் உலகந்தோன்றுமெனப் பரிணாமவாதிகளையும், மாயை அநிர்வசனமென்னும் மாயாவாதிகளையும், வித்துநிலனும்போலென்றதனான் மாயை முதல்வனின் வேறுபொருளன்றென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவர் பாஞ்சராத்திரிகளையும், மறுத்தவாறாயிற்று.

---

* சிவஞானசித்தி, சுபக்கம், முதற்சூத்திரம். ௩உ. உயிரவை யொடுங்கிப். ௬அ. உலகினையிறந்து.

முதல்வன் பலவேறுவகைப்படச் சங்கற்பித்தவாறென்னை என்றுங்கடாவை யாசங்கித்து, அவர்வினையாலென்றார்.

வித்தகம் விசித்திரமென்றுரைப்பினுமமையும்.

அற்றேல், தன்வயத்தானன்றி வினைவயத்தாற்றோற்றுவிப்பான் இறைவனாகானெனின்

வேட்டுவன் ஆம் அப்புழுப்போல் வேண்டு உருவைத் தான் கொடுத்துக் கூட்டானே. எ-று. வேட்டுவனாதலை விரும்பும் புழுவிற்கு வேட்டுவன் விரும்பிய வடிவினைக் கொடுக்குமாறுபோல இறைவனும் அவரவர் வேண்டுமுருவினைக் கொடுத்து அவ்வினைக்குத் தக்க பயன்களையுங்கூட்டுவனாகலான் அதுகொண்டு சுதந்திரத்திற்கிழுக்கென்னை. எ-று.

ஆகலின் அதுகொண்டு சுதந்திரத்திழுக்கென்னையென்பது குறிப்பெச்சம்.

போல் அசை. குளிர்ந்தவழியென்பது குளிர்ந்தெனத் திரிந்து நின்றது.

நிற்றலினென்றும் ஐந்தாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. ஏகாரம் எதிர்மறை.

நோக்காது நோக்கி நொடித்தன்றே காலத்திற்
றாக்காது நின்றுளத்திற் கண்டிறைவ—னாக்காதே
கண்ட நனவுணர்விற் கண்ட கனவுணரக்
கண்டவனி லிற்றின்றாங் கட்டு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேலையுதாரணத்திற்கூறியவாற்றான் உலகிற்கு முதற்கடவுள் உண்டெனக்கொள்ளினும் அவன் படைப்பு முதலியன தொழில் செய்வானாயின் விகாரமெய்தி அதனிற்பந்தமுறுவானென்றுமவர்மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து வதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று

இ - ள். இறைவன். எ-து. முதல்வன்—காலத்தில் தாக்காது நின்று. எ-து. இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு முதலியனவாய் வேறுபட்டு எல்லாத்தொழிலுஞ்செய்துந் தனக்கு விகாரமின்றி நிற்குங்காலம்போல விகாரப்படாது நின்று,—ஆக்காதே கண்டு. எ-து. பிரபஞ்சத்தைக் கரணத்தாற்படையாது சங்கற்பமாத்திரத்தானே படைத்து,—நோக்காது நோக்கி நொடித்து. எ-து. அவ்வாறே காவாது காத்து அழியாதழித்தலால்,—இன்று ஆம் கட்டு. எ-து. இவ்வமலனுக்குப் பந்தமின்றாதல்—உளத்தில் கண்டநனவு உணர்வில் கண்ட கனவு உணரக் கண்டவனில் இற்று. எ-து. கற்றநூற் சொல்லும் பொருளும் உள்ளத்திற் றோன்றுங்கால் உள்ளம் அவற்றிற்றொடக்குண்ணுதவாறுபோலும் கனவின்கட் கண்டவற்றைப் புறத்து விடயங்களையறிந்து வந்த நனவுணர்வின்கண்ணே விளங்கவறிந்தவன் அப்பொழுது அவற்றிற்றொடக்குண்ணுதவாறுபோலுமித்தன்மைத்து. எ - று.

எனவே இஃதிவ்வாறாகவென்றெண்ணுதலாகிய சங்கற்பமாத்திரையாற் செய்வதூஉம் கரணத்தாற்செய்வதூஉமென வினைமுதல் இருவகைப்படுமென்பதூஉம் கரணத்தானன்றிச் செய்யமாட்டாத குயவன் முதலியோர் சங்கற்பமாத்திரையாற்செய்யுமுதல்வனுக்கு வினைமுதலாதற் பொதுமைபற்றி ஒருபுடையுவமையாதலன்றி முற்றுவமையாதல் செல்லாமையானும் சங்கற்பமாத்திரையாற் செய்யுஞ் செய்திக்குக் கட்டுண்டன்முதலிய குற்றங்கள் பகைப்பொருளாகலானும் அவையாண்டுளவாதற்கோரியை பின்றென்பதூஉம் கூறி ஏதுவை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

ஆக்குதல் படைத்தல்; காண்டலும் அது. நோக்குதல் காத்தல். நொடித்தல் அழித்தல்; அது "நொடித்தான்மலை" என்பதனானுமறிக.

ஆக்காது நோக்காது என்றமையால் நொடியாதென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. நொடித்தலானென்பது நொடித்தெனத்திரிந்தது.

அன்றே அசை; அநாதியேயெனினுமமையும்.

இன்மூன்றும் உவமவுருபுகள்.

உளத்தினென்பதற்குச் சங்கற்பத்தாலென்றுரைப்பினுமமையும்.

இன்றுங்கட்டு என்பது "அருங்கேடன்" என்பதுபோல நின்றது.

இரண்டாமதிகரண முடிந்தது.

மூன்றாமதிகரணம்.

இனிச் சங்காரமே முதலென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். 'ஒடுங்கினசங்காரத்தினல்லதுற்பத்தியில்லை' எனவே சங்காரகருத்தா உலகிற்கு முதற்கடவுளென்பது போந்ததாயினும் தேர்முதலாயின பலர் கூடிச் செய்யக் காண்டலின் அவற்றினும் அதிவிசித்திரமான உலகத்திற்கு மற்றுமத்தன்மையராய முதற்கடவுளர் உண்டெனக் கோடும் என்னும் அநேகேசுரவாதிகண்முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து 'அந்தமாதி' என்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். சங்காரகருத்தா ஒருவனே உலகிற்கு முதற்கடவுளென்றது. எ-று.

சங்காரம் ஆகுபெயர். ஏனையோர் முதல்வராகாரெனப் பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

சுட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சஞ்சுட்டுணர்வின்றி நின்ற சங்காரத்தின்வழி யல்லது சுதந்திரமின்றி நிற்றலான்.

எ-து. ஏது எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னைபெ ன்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலி ற்று. இ-ள். ஒன்றொன்றாய்ச் சுட்டியறிவதாகிய உருவும் அருவுமென்றிருவேறுவகைப்பட்ட பிரபஞ்சம் அவ்வாறு சுட் டியறிதலின்றி எவ்வுலகும் ஒன்றாயறிந்து நின்ற சங்காரகருத் தாவின்வழிப் பரதந்திரமாய் நிற்பதல்லது தனக்கெனச் சுத ந்திரமுடைத்தாய் நிற்பதன்றாகலாற் சங்காரகாரணனொரு வனே உலகிற்கு முதற்கடவுளன்றி ஏனையோர் முதற்கடவுள ரல்லரென மேற்கொண்டது. எ-று. பிரபஞ்சத்திற்குச் சுத ந்திரமின்மையுஞ் சங்காரகாரணனுக்குச் சுதந்திரமுண்மையும் ஏதுமுகத்தாற்காட்டுவார் சுட்டுணர்வாகியபிரபஞ்சமெனவும் சுட்டுணர்வின்றிநின்றசங்காரமெனவும் ஈரிடத்தும் உடம்பொ டுபுணர்த்தோதினார். சுட்டுணர்வுடையதனைச் சுட்டுணர்வெ ன்றது உபசாரம்.

ஈண்டுப் பிரபஞ்சமென்றது சேதனப்பிரபஞ்சத்தை; பிரி நிலையேகாரத்தான் விலக்குதற்குரியது அதுவேயாகலின்.

தேர்முதலாயின பலராற்செய்யப்படினும் அப்பலரும் ஒருவனேவல்வழி நின்றேசெய்ப வாகலானும், வேதத்துட் காரணவாக்கியங்களிற் சுட்டுணர்வினராகிய நாராயணன் இரணியகருப்பன் இந்திரன் அங்கி சூரியன் முதலியோரைக் காரணமென்றது குயவன்போல் அவாந்தரகாரணமாதல்பற் றியேயாகலின் அவையெல்லாம் ஆகுபெயராற் சங்காரகார ணனாகிய முதற்கடவுளையே யுணர்த்திநிற்குமாகலானும், செய் துஞ் செய்வித்தும் எல்லாத்தொழிற்கும் வினைமுதலாய் நிற்கு முதற்கடவுள் சங்காரகருத்தாவொருவனேயென்பது கருத்து.

ஒன்றலா வொன்று முளதாகி நின்றவா
றொன்றலா வொன்றிலவை யீறுத—லொன்றலா

வீறே முதலதனி னீறலா வொன்றுபல
வாறே தொழும்பாகு மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனமாயினும் சுட்டுணர்வா
கிய பிரபஞ்சம் பலவாயினாற்போலச் சுட்டுணர்வின்றிநின்ற
சங்காரமும் பலவுளவெனக் கோடும் ஒன்றேயென்றற்குப் பிர
மாணமென்னையென்றுங்கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலி
யுறுத்துநாறுதலிற்று. இ-ள். அவை. எ-து. சேதனப்பிரப
ஞ்சத்தொகுதி—ஒன்று அலா ஒன்றால். எ-து. உருவும் அருவு
மென்னும் அவ்விருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள் ஒன்றல்லாத ஒப்
பற்ற பரம்பொருளாலே—உளது ஆகி நின்றவாறு. எ-து. சிரு
ட்டிப்பட்டுந் திதிப்பட்டவாறே—ஒன்று அலா ஒன்றில் ஈறு
தல். எ-து. அந்தப்பரம்பொருளின்கண்ணே சங்காரப்படுத
லால்—ஒன்று அலா ஈறே முதல். எ-து. அச்சங்காரக்கடவு
ளொருவனே உலகிற்கு முதற்கடவுள். அற்றேல், இவ்வாறு
முத்தொழிற்படுஞ்சேதனப்பிரபஞ்சம் வீடுபெற்றவழிச் சுட்டு
ணர்வின்றிச் சிவசமமாமென வேதத்தும் ஆகமத்தும் ஓதுத
லின் அவ்வழி அவையும் முதற்கடவுளாமென்றற்கு இழுக்கெ
ன்னையெனின்;—அதனில் ஈறு அலா ஒன்று. எ-து. அப்பர
ம்பொருள்போல் அழிவின்றி நித்தமாய சேதனப்பிரபஞ்சம்—
அங்கு. எ-து. வீடுபேற்றின்கண்ணும்—பலவாறே தொழும்பு
ஆகும். எ-து. பலவாற்றானும் பரம்பொருளுக்கு அடிமை
யாம். எ-று.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

காரியப்பிரபஞ்சஞ் சடமாகலானும், சேதனப்பிரபஞ்சம்
அவிச்சையாற் கட்டுற்றுச் சுட்டுணர்விற்றாய் நிற்றலானும், இவ
ற்றைத் தொழிற்படுத்தற்கு இவற்றின் வேறாய் ஒருமுதற்கடவு
ளுண்டென்பது பெற்றாம். பெறவே, பிரபஞ்சம் விசித்திர
காரியமாய்க் காணப்படுதலின் இவ்வாறு நடாத்தும் முதற்க

டவுள் முற்றுணர்வும் அளவிலாற்றலும் பேரருளுஞ் சுதந்திரமும் முதலிய நிரதிசயகுணங்களுடையனென்பதூஉம் பெறப்பட்டது: படவே, இத்தன்மையனாகிய முதற்கடவுளொருவனே அமையுமாகலின் வேறுமத்தன்மையருண்டெனக் கொள்ளின் மிகையென்னுங் குற்றமாம்: அல்லதூஉம், இலக்கணத்துள் ஒருவாற்றானும் வேற்றுமையில்வழி இலக்கியம் பலவாதல் செல்லாதென்னுங் கருத்தால், ஒன்றலாவொன்று என வரையறுத்தோதினார்.

ஈறே முதலென்றது முடிந்தது முடித்தல். ஈறு ஆகு பெயர்.

இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

பலவாற்றவன, இருணீங்கியவழியுங் கண்ணுக்குக் காட்சி ஞாயிற்றை யின்றியமையாதவாறுபோல, மலநீங்கிய முத்திநிலையினும் ஆன்மாவுக்கு அறிவு வியஞ்சகமாய் உடனின்றறிவிக்கு முதல்வனையின்றியமையாதவாறும் கண் படிகம் ஆகாயம்போலச் சார்ந்ததன்வண்ணமாயன்றி முதல்வன்போலத் தனித்துநிற்குமியல்பில்லாதவாறும் முதல்வன்போல் ஐந்தொழிற்கும் வினைமுதலாமுரிமையின்றிச் சிவாநுபவமொன்றினுக்கேயுரித்தாயவாறும், சமவியாபகமாயினும் முதல்வனை நோக்கத் தூலவறிவாகலான் விளக்கொளியுட் கண்ணொளிபோல முதல்வனின் வியாப்பியமாயன்றி நில்லாதவாறும் முதலாயின. அற்றேல், முத்திநிலையின் ஆன்மாச் சிவமாமென்னுஞ் சுருதிக்குப் பொருளென்னையெனின்; அஃது உண்மையதிகாரத்துட்பெறப்படும். இதனானே சிவசமவாதி சங்கிராந்தவாதி உற்பத்திவாதி ஆவேசவாதிமதங்களும் மறுக்கப்பட்டன.

பதியுண்மைக்குப் பிரமாணங்கூறுவார் மலத்துளதாம் எனப் புனருற்பத்திக்கேதுக் கூறுமுகத்தான் மலத்துண்மைக்குப் பிரமாணமும் உடன்கூறினார். அதனை ஈண்டு வேறே

ரதிகரணமாக வைத்துரையாராயினார்; அதிகரணத்திற்குரிய ஐயப்பாடு முதலியனவெல்லாஞ் சகசமலத்துணராதென அதனிலக்கணங்கூறும் வழிப் பெறப்படுதலால், ஈண்டு மிகைபட வேறோதல் வேண்டாமையின்.

இச்சூத்திரத்ததிகரணங்களாற்போந்த தொகைப்பொருளாவது:—தோற்றக்கேடுகளதுண்மை காட்சி முதலிய அளவைகளான் அறிய வாராமையிற் பிரபஞ்சம் நித்தப்பொருளேயாம். அன்றித் தோன்றியழியுமெனக் கொள்ளினும், இல்பொருள் தத்தஞ்சார்பிற்றோன்றி நின்றழிதல் இயற்கையெனவமையும்; செயற்கையென்றற்கு ஓரேதுவின்மையின். மற்றுள்பொருளாயின், அதுவேயமையும் இறைவன் வேண்டா; இரண்டுள்பொருள்கோடல் மிகையாகலின். வேண்டுமாயினும், மாயோன் முதலிய கடவுளரில் ஒருவனேயமையும் அவரையொழித்துச் சங்காரகருத்தா முதற்கடவுளென்றதற்குப் பிரமாணமென்னை! பிரமாணமுண்டாயினும், அதிவிசித்திரமாய பிரபஞ்சம் ஒருவனாற்செய்தல்கூடாமையின், மற்றும் அவ்வியல்பினராய முதற்கடவுளர் உளராதல்வேண்டும் என உலோகாயதர் மீமாஞ்சகர் புத்தர் சமணர் சாங்கியர் பாஞ்சராத்திரிகள் அநேகேசுரவாதிகண் மதம்பற்றிப் பூருவபக்கநிகழ்ந்தவழி அவரை மறுத்துச் சித்தாந்தஞ்செய்து முதற்கடவுளதுண்மை பொதுவகையானுஞ் சிறப்புவகையானுங் கருதலளவையின் வைத்துணர்த்தியவாறென உணர்க. இவ்வாறு சூத்திரந்தோறும் உணர்ந்துரைத்துக்கொள்க.

மூன்றுமதிகரணமுடிந்தது.

முதற்சூத்திரமுடிந்தது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாஞ்சூத்திரம்.

அவையே தானே யாயிரு வினையிற்
போக்கு வரவு புரிய வாணையி
னீக்க மின்றி நிற்கு மன்றே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். புனருற்பவம் வருமாறுண ர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுத லிற்று. இ-ள். உலகம் ஒடுங்கியினின்றும் மீளவுளதாமா ற்றை வகுத்துணர்த்துமுகத்தானே துணைக்காரணமுதலியன இல்வழி இறைவன் உலகிற்கு நிமித்தகாரணனாதல் சாலுமாறு யாங்ஙனம் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அவற்றதன்மைக் குப் பிரமாணமுணர்த்துதனுதலிற்று இச்சூத்திரம். எ - று.

சூத்திரவியைபும் இதனானே விளங்கும்.

ஒடுங்கியுளதாமென்றவழி ஒடுங்கியினின்றும் மீளவுள தாவது எவ்வாறென்று அவாய் நிற்றலின், அவ்வவாய்நிலைபற் றிப் புனருற்பவமே ஈண்டுக் கூறப்பட்டது.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. மேலைச்சூத்திரத்து எடுத்துக்கொண்ட சங்காரகாரணனாகிய முதல்வன் கலப்பி னால் உடலின் உயிர்போல் அவ்வுயிர்களேயாய்,பொருட்டன் மையாற் கண்ணின் அருக்கன்போல் அவற்றின் வேறுமாய், உயிர்க்கு உயிராதற்றன்மையாற் கண்ணொளியின் ஆன்மபோ தம்போல் உடனுமாய் நின்று, ஆணையென்னும் பரியாயப்பெ யருடைய தனது சிற்சத்தியான் வரும் இருவினைகளான் அவை இறத்தல் பிறத்தல்களைப் புரியும் வண்ணம் அவ்வாணை யிற்பிரிப்பின்றிச் சமவேதமாய் நிற்பன். எ - று.

அவையேதானே யாயென்பதனை இரட்டுற மொழிந்து கொண்டுரைக்க. இக்கருத்தேபற்றி * "உலகெலா மாகி வேறா யுடனுமாய்" என்றார் வழிநூலாசிரியரும்.

மேலைச்சூத்திரத்தின் 'அந்தமாதி' என்புழி விகாரத்தாற் றொக்க பிரிநிலையேகாரத்தான் விலக்கப்பட்டு நின்ற சேதன ப்பிரபஞ்சத்தை ஈண்டு அவையெனச் சுட்டிக்கூறினார்.

'ஒடுங்கியுளதாம்' என்றதற்கேற்ப ஈண்டும் போக்கினை முற்கூறினார்.

புரிதல் எப்பொழுதும் மேற்கோடல்.

ஆணையினென்பது சிங்கநோக்காய் இருவினையென்பத னோடும் நீக்கமின்றியென்பதனோடும் இயைந்து பொருடந்து நின்றது. ஆண்டு இன்னுருபு, முன்னர் ஏதுப்பொருட்கண் ணும், பின்னர் நீக்கப்பொருட்கண்ணுமாய், நின்றது. இன் னென்பது சாரியையெனக் கொண்டு ஈரிடத்தும் ஏற்குமுருபு கள் விரித்துரைத்தலுமொன்று.

அன்றே அசை; அநாதியே இவ்வாறு நிற்குமெனினும மையும். ஆய்ப் புரியநிற்குமெனவே, அச்செயல்களெல்லாம் முதல்வன் கரணத்தானன்றிச் சங்கற்பமாத்திரத்தாற் செய்வ னென்பது பெறப்பட்டது.

இதனானே மேல் 'அந்தம்' என்று உத்தேசமாயெடுத்துக் கொண்ட முதல்வனுக்கு இலக்கணங் கூறியவாறுமாயிற்று. இது தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு.

ஆணையினிருவினையினெனவே, தனது சிற்சத்தி துணை க்காரணம், இருவினையும் அதன்வழித்தாய துணைக்காரணம். இருவினையினெனவே அதற்குப் பற்றுக்கோடுண்டென்ப தூஉம் பெற்றாமாகலின், அது முதற்காரணமென்பதூஉம்

---

* சிவஞானசித்தி, சுபக்கம், இரண்டாஞ்சூத்திரம். க.

அவையேதானே யாயென்பதனை இரட்டுற மொழிந்து கொண்டுரைக்க. இக்கருத்தேபற்றி * "உலகெலா மாகி வேறு யுடனுமாய்" என்றார் வழிநூலாசிரியரும்.

மேலைச்சூத்திரத்தின் 'அந்தமாதி' என்புழி விகாரத்தாற் றொக்க பிரிநிலையேகாரத்தான் விலக்கப்பட்டு நின்ற சேதன ப்பிரபஞ்சத்தை ஈண்டு அவையெனச் சுட்டிக்கூறினார்.

'ஒடுங்கியுளதாம்' என்றதற்கேற்ப ஈண்டும் போக்கினை முற்கூறினார்.

புரிதல் எப்பொழுதும் மேற்கோடல்.

ஆணையினென்பது சிங்கநோக்காய் இருவினையென்பத னோடும் நீக்கமின்றியென்பதனோடும் இயைந்து பொருடந்து நின்றது. ஆண்டு இன்னுருபு, முன்னர் ஏதுப்பொருட்கண் ணும், பின்னர் நீக்கப்பொருட்கண்ணுமாய், நின்றது. இன் னென்பது சாரியையெனக் கொண்டு ஈரிடத்தும் ஏற்குமுருபு கள் விரித்துரைத்தலுமொன்று.

அன்றே அசை; அநாதியே இவ்வாறு நிற்குமெனினும மையும். ஆய்ப் புரியநிற்குமெனவே, அச்செயல்களெல்லாம் முதல்வன் கரணத்தானன்றிச் சங்கற்பமாத்திரத்தாற் செய்வ னென்பது பெறப்பட்டது.

இதனானே மேல் 'அந்தம்' என்று உத்தேசமாயெடுத்துக் கொண்ட முதல்வனுக்கு இலக்கணங் கூறியவாறுமாயிற்று. இது தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு.

ஆணையினிருவினையினெனவே, தனது சிற்சத்தி துணை க்காரணம், இருவினையும் அதன்வழித்தாய துணைக்காரணம். இருவினையினெனவே அதற்குப் பற்றுக்கோடுண்டென்ப தூஉம் பெற்றாமாகலின், அது முதற்காரணமென்பதூஉம்

* சிவஞானசித்தி, சுபக்கம், இரண்டாஞ்சூத்திரம். க.

வேறின்றி உடனாதல் பெறப்படவே, பொருண்மை யாற் பேதமென்பதூஉம் கலப்பினால் அபேதமென்பதூஉந் தாமே போதருமென்பது கருத்து.

கட்டு முறுப்புங் கரணமுங் கொண்டுள்ள
மிட்டதொரு பேரழைக்க வென்னென்றுங்—கொட்
யவனுளமா கில்லா னுளமவனு மாட்டா [டி
தவனுளமா யல்லனுமா மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஒருபொருள் மூவகையியல்பை யுடைத்தாதல் யாங்ஙனம் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அவ‍ற்றுள் அவையேயாதலை உவமைமுகத்தான் வலியுறுத்துத லுதலிற்று. இ-ள். உள்ளம் கட்டும் உறுப்பும் கரணமுங் கொண்டு. எ-து. உயிர் நரம்பு முதலியவற்றாற் பிணிக்கப்படும் உடம்பினையும் ஐம்பொறி முதலிய கருவிகளையுங் கைக்கொண்டு நின்று,—இட்டது ஒருபேர் அழைக்க என் என்றுங்கு. எ-து. சாத்தா கொற்றா என உடம்பிற் கிட்ட பெயராற் பிற ரழைத்தவழித் தான் என்னையென வந்து நிற்றல் காண்டு மன்றே இருவர் கை கோத்து நின்றுழியும் அவருள் அழைக்க ப்பட்டோனேயன்றி ஏனோன் என்னையென்றல் உலகத்தின் மையின் அவ்வாறன்றி உடம்பின் பெயரான் அழைத்தவழி உயிர் என்னென்றற்குக் காரணம் பிறிதோராற்றாற் பெறப்ப டாமையின் அருத்தாபத்தியளவையானே அவ்வுயிர் உடம்பே னத் தானென வேற்றுமையின்றி அபேதமாய் நிற்றல் பெற் றும் அதுபோல—ஒட்டி. எ-து. முதல்வன் உயிர்களின் அபேதமாய் ஒட்டி நிற்போனும்—அங்கு அவன் உளம் ஆகில் லான் உளம் அவனுமாட்டாது அவன் உளம் ஆய் அல்லனும் ஆம். எ-து. அவ்வாறொட்டியவழி உயிர் உயிரே, உடம்பு உடம்பே, உயிர் உடம்பாயொழியாது உடம்பு உயிராகமாட்

டாது. அவ்வாறாயினும் உயிர் உடம்பாயும் அதனின் வேறாயு நிற்கும் உடம்பு அங்ஙனமில்லாது அதுபோல முதல்வன் முதல்வனே உயிர் உயிரே முதல்வன் உயிராயொழியான் உயிர் முதல்வனாகமாட்டாது. அவ்வாறாயினும் முதல்வன் உயிராயும் அதனின் வேறாயுநிற்பன். உயிர் அங்ஙனமில்லாது. எ-று.

அவனுளமாகில்லானுளமவனாமாட்டாதவனுளமாயல்லனுமாமங்கு என்றது ஒன்றாயும் ஒன்றன்மைக்கு அநுபவங்காட்டியவாறு.

உறுப்பு ஆகுபெயர். எவனென்பது என்னென மரீஇயிற்று. ஒட்டியென்பது பெயர்; வினையெச்சமாகக் கொள்ளிற் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க.

ஒட்டுதல் பொருந்துதல். அங்கு அதுபோல.

ஒன்றென்ற தொன்றேகா ணொன்றே பதிபசுவா
மொன்றென்ற நீபாசந் தோடுளைகா—ணொன்றின்றா
லக்கரங்க ளின்றா மகர வுயிரின்றே
லிக்கிரமந் தென்னு மிருக்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். வேதத்துள் அத்துவிதமென்றதூஉமன்றி ஏகமெனவுமோதுதலின் அதற்கு மறுதலையாய் உயிர்களோடொட்டி நிற்பனெனப் பேதப்படக் கூறுவதென்னை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அச்சொற்குத் தாற்பரியங்கூறுமுகத்தால் தானேயாதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். இருக்கு ஒன்று என்றது ஒன்றே காண். எ-து. வேதம் ஒன்றென்றதற்குப் பொருள் ஒன்றென்பதேயாம்; வேறு பொருள்படாது.—ஒன்றே பதி. எ-து. அதற்குத் தாற்பரியம் பதிப்பொருளொன்றே; இரண்டில்லையென்பதாம்—ஒன்று என்ற நீ பசுவாம். எ-து. இஃதறியாது ஒன்றென்று சொல்லுகின்ற நீ அப்பதிப்பொருளின் வேறாய பசுவென்றறியா

யாக. பதியுஞ் சேதனமாக யானுஞ்சேதனமாக என்னைப் பசு வென்றதென்னையெனின்—பாசத்தோடு உளோகாண். எ-து. நீ மலத்தோடு கட்டுற்று நின்றாயாகலிற் பசுவெனப்பட்டனை. அற்றேல் இவ்வாறு வேற்றுமைகூறிற் பிரமமில்லையாயின் ஒருபொருளுமில்லையென்னும் வேதத்திற்குத் தாற்பரியமென்னையெனின்—அகரவுயிர் இன்றேல் அக்கரங்கள் இன்று ஆம் இக்கிரமத்து ஒன்று இன்று என்னும். எ-து. அகரவுயிரில்லையாயின் அக்கரங்களில்லையாமென்னும் இம்முறைபற்றி வேதம் பிரமப்பொருள் இல்லையாயின் ஒருபொருளுமில்லையென்றோதும் அத்துணை. எ - று.

ஒன்றின்றாலக்கரங்களின்றாமகரவுயிரின்றேலிக்கிரமத்தென்னும் என்றது வேறாகியும் வேறன்மைக்கு அநுபவங்காட்டியவாறு.

இக்கிரமத்தாலெனஉருபு விரித்துரைக்க. இன்றென்னுமொருமை அப்பண்பின்மேனின்றது. காணென்பதனை மேலேகூட்டுக. ஆம் அசை.

பண்ணையு மோசையும் போலப் பழமதுவு
மெண்ணுஞ் சுவையும்போ லெங்குமா—மண்ணாு
ளத்துவித மாத லருமறைக ளொன்றென்னா
தத்துவித மென்றறையு மாங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். வேதம் ஏகமாய பிரமத்தை ஏகமென்றொழியாது பிரமம் அத்துவிதமெனவும் ஓரோரிடங்களின் ஓதுதலின் அத்துவிதம் இருபொருட் கண்ணதென்பார்க்கு ஏகமாய பிரமத்தை அத்துவிதமென்றல் பொருந்தாதாய் முடியும் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை நீக்குமுகத்தானே அவையே தானேயாதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். பண்ணையும் ஓசையும் போலப் பழமதுவும் எண்ணும்

சுவையும்போல் எங்கும் ஆம் அண்ணல் தாள் அத்துவிதம் ஆதல். எ-து. பண்ணும் அதனின் வேறன்றாயெண்ணப்படும் இசையும்போலவும் பழமும் அதனின் வேறன்றாயெண்ணப் படுஞ் சுவையும்போலவும் யாங்கணும் வியாபகமாய முதல்வன் றிருவருள் உயிர்களின் வேற்றுமையின்றி நிற்பதாகலான் — அரு மறைகள் ஒன்று என்றது அத்துவிதம் என்று ஆங்கு அறையும். எ-து. வேதங்கள் ஏகமென்றது பிரமம் அத்துவிதம் என்று அவ்விடங்களிற் கூறும். எ - று.

ஆண்டுப் பிரமம் அத்துவிதமென்றது பிரமம் உயிர்களின் வேற்றுமையின்றி நிற்குமென்னும் பொருட்டாகலான், அஃது ஏகமென்பதோடு முரணுமாறில்லையென்பதாம்.

பண்ணையென்னும் ஐகாரம் பகுதிப்பொருள்விகுதி. பண் பாலைப்பண் முதலாயின.

எங்குமாமண்ணறாளென விசேடித்தது, குண குணிகள் போல் உடனாயும் அவ்வாறுடனாகாமைக்கு அநுபவங்காட்டிய வாறு. வியாப்பிய வியாபகமாதலொப்புமைமாத்திரையேபற்றிக் குணகுணிகளை உவமை கூறினாரென்பது.

அரக்கொடு சேர்த்தி யணைந்தவக் கற்போ
லுருக்கி யுடங்கியைந்து நின்று — பிரிப்பின்றித்
தானே யுலகாந் தமியே னுளம்புகுதல்
யானே யுலகென்ப னின்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இங்ஙனம் வெவ்வேறுவமையெடுத்துக்காட்டின் அநேகாந்தவாதமாமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அஃதாகாமை உவமைமுகத்தான் விளக்கி மூன்றனையும் ஒருங்கே வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். உருக்கி அரக்கொடு சேர்த்தி அணைத்த அக்கற்போல் உடங்கு இயைந்து நின்று பிரிப்பு இன்றித் தானே உலகு ஆம். எ-து. அரக்கை

யுருக்கி அதனோடு சேர்த்து அணைத்த கற்பொடி அவ்வரக்கி னொடொன்றாய் ஒருங்கியைந்து நீக்கமின்றி நின்றாற்போல, முதல்வன் உயிர்களின் ஒருங்குகூடி நின்று நீக்கமின்றி உடனாகலால், தானேயாம், உலகேயாம், தானே உலகேயாம். அற்றேல், வாமதேவமுனிவன் முதலியோர் யானேயுலகெல்லா மாயினேன் எனக் கூறுதலானும், சர்வஞ்ஞானோத்தரத்தில் யானேயெல்லாமாய் அல்லனுமாய் உடனுமாய் நின்றேன் என்று உயிர்கண்மேல் வைத்தோதுதலானும், உயிர்களும் இவ்விலக்கணத்தனவாவான் செல்லும்போலுமெனின்;—

தமியேன் உளம் புகுதல் யானே உலகு என்பன் இன்று.

எ-து. அம்முதல்வன் பாசக்கூட்டத்தினீங்கித் தனியாய் நின்ற என்னகத்துச் சோகம்பாவனையாற் புகுந்து வேற்றுமையின்றித் தோன்றலான் யானேயுலகெல்லாமென்பேனாயினேன் இம்முத்திகாலத்து. ஆகலின், அதுபற்றி உயிர்களும் அவ்வாறுவான்சேறலின்று. எ - று.

அதுபற்றி உயிர்களும் அவ்வாறுவான்சேறலின்றென்பது குறிப்பெச்சம்.

இவ்வொற்றுமைபற்றியன்றே அருச்சுனற்குக் கீதை நூல்செவியறிவுறுத்த கண்ணன் யானே யுலகெல்லாமாயினேனென்றதூஉம், முதல்வனது விச்சுவரூபத்தைத் தான் காட்டியதூஉம், ஏனையவற்றைக் கைவிட்டு என்னையே வழிபடுகவென்றதூஉம், அதனை உறுதியாகக்கொண்ட அருச்சுனன் அவன் கூறிய கருத்துநோக்கிச் சாங்கராஞ் சிவபூசை செய்ததூஉம், கண்ணன்மேலிட்ட போதுகள் முதல்வன்திருமுடிமேற் கண்டதூஉமென்க. கண்ணன் உபமன்னியமுனிபாற் சிவதீக்கையுற்றுத் தன்னையுந் தலைவனையுமுணர்ந்தோனாகலிற் சிவோகம்பாவனையைத் தலைப்பட்டோனாதலறிக.

கலப்பாய்நிற்றலான் உலகேயாமென்பார் உடங்கியை ந்து எனவும், பொருட்டன்மையால் வேறுநிற்றலால் தானே யாமென்பார் நின்று எனவும், உயிர்க்குயிராய் நிற்றலால் தானேயுலகாமென்பார் பிரிப்பின்றி எனவுங்கூறினார்.

ஈண்டும் இரட்டுறமொழிந்துகொண்டுரைக்க.

இன்றியென்னுஞ்செய்தெனெச்சக்குறிப்பு மழைபெ ய்து குளநிறைந்தது என்புழிப்போலக் காரணகாரியப்பொரு ட்டாய் நின்றது.

இவ்வதிகரணத்தானே பேதமென்றும் அபேதமென் றும் பேதாபேதமென்றும் பிணங்குஞ்சமயிகளையெல்லாம் மறுத்து அம்மூவகையியல்புந் தன்கட்டோன்ற நிற்கும் அத்து விதத்தன்மை ஏதுக்களானும் உவமைகளானும் உணர்த்திய வாறு. புடைநூலாசிரியரும் இவ்வதிகரணப்பொருளைபற்றி * "புறச்சமயத்தவர்க்கிருளாய்—தெரிக்கலுற்றாம்" என வகுத் தோதினார்.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்களுக்கு இருவினை முதல்வனாணை யின் வரும் என்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். முதல்வன் அவ்வாறு உயிர்க ளோடியைந்து நின்று புணருற்பவஞ்செய்யுங்கால் உலகத்து க்குப்போல் அவனுக்குத் துணைக்காரணமுதலியன வேண்ட ப்படுமோ படாவோ என்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் முதல்வ னது சுதந்திரத்திற்கும் அளவிலாற்றற்கும் இழுக்காய் முடியு

* சிவப்பிரகாசம், பாயிரம். எ.

மாகலின் அவனுக்கு அவை வேண்டப்படா எனப் பரிணாம வாதிகள் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சுத்திரத்தின் இரண் டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

ஈண்டு இருவினையென்றது முற்பிறவிகளினீட்டப்பட்டு மாயையிற் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த புண்ணியபாவங்களையெ ன்க; எனவே, மாயையினுண்மையும்பெறப்பட்டது. இவை வேண்டப்படுதல்பற்றி முதல்வன் சுதந்திரத்திற்கு இழுக்கில் லையென்பார். முதல்வனாணையின்வரும் என்றார்.

ஒருநகரியைக் காப்பான் பாடிகாவலிட்டாக்கு அவை அவனதாக்கினையாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். ஆணையேயமையும் இருவினையெ ற்றுக்கு என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித் தனுதலிற்று. இ-ள். ஒருபட்டணத்தைப் புரக்கும் வேந்தன் பாடிகாவற்றொழிலைக் களைகணாவாரொருவன்மாட்டு வைத்தா ற்போல எல்லாவறிவு முதன்மை யநுக்கிரகங்களுடைய அம் முதல்வன் புனருற்பவத்தைச் செய்வதாகிய தனதாணையை அவ்விருவினைகண்மாட்டுவைத்து நடாத்துதலே முறையாக லான் இனியிவ்வான்மாக்களுக்கு இருவினைமுதல்வனாணை யின் வரும் என மேற்கொண்டது. எ-று.

முதல்வன் செய்யுஞ் செய்தியெல்லாம் உலகத்தோடொ ப்ப நிகழ்வனவாகலின் ஈண்டைக்கு அரசன்செய்தி உவமை யாயிற்று.

பாடிகாவலாவது களைகணாவாரொருவனைக்கொண்டு வேந்தன் செய்விப்பதொரு தண்டத்தொழில்விசேடம். அது * "கோடி காவனைக் கூறாத நாளெலாம்—பாடி காவலிற் பட்

* திருநாவுக்கரசுநாயனார் திருக்கோடிகாத்திருக்குறுந் தொகை. சு. நாடி நாரணன்.

டுக் கழியுமே" என்னுந் திருப்பாட்டானுமறிக. இஃதறியா தார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாமுரைப்ப.

உள்ளதே தோற்ற வுயிரணையு மவ்வுடலி [வன்
னுள்ளதா முற்செய்வினை யுள்ளடைவே—வள்ளல
செய்பவர் செய்திப் பயன்விளக்குஞ் செய்யேபோற்
செய்வன் செயலணையா சென்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். வினை உண்டென்பதற்கும் அதுவே உயிர்க்குப்பயனாய் வருமென்றற்கும் மேல் வினையே றுமாற்றிற்கும் அது முதல்வனையின்றியமையாமைக்கும் பிர மாணமென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலி யுறுத்துத லுதலிற்று. இ-ள். உள்ளதே தோற்ற. எ-து. இல் லது தோன்றாதென்பது மேற்கூறிப் போந்தமையான் முன் உள்ளதாய புண்ணியபாவமென்னும் இருகூற்றுச் சஞ்சிதவி னையே தன் பயனாகிய இன்பத்துன்பங்களையும் அவை நுகர்த ற்குரிய நிலைக்களமாகிய உடம்பினையுந் தோற்றுவிப்ப,— உயிர் அவ்வுடலின் அணையும். எ-து. அவ்வின்பத் துன்பநுக ர்ச்சி சடத்துக்குக் கூடாமையிற் சித்தாகிய உயிரே அவ்வுடம் பிற் பொருந்தி அவற்றையநுபவிக்கும். முன்வினையை ஈண்ட நுபவித்தொழிந்தால் மேலைக்கு வினையுண்டாமாறியாங்ஙன மெனின்;—முன் செய் வினை உள் அடைவே உள்ளதாம். எ-து. முன் செய்த வினை அநுபவித்தற்கேதுவான முறை மையிலே மேலைக்கு வினையுளதாம். அற்றேல், அவ்வினையே பயனாக வருமெனவமையும் முதல்வன் எற்றுக்கெனின்;— செய்பவர் செய்திப் பயன் விளக்குஞ் செய்யேபோல். எ-து. உழவர் செய்யுந் தொழிற்குத் தக்கபயனை விளைநிலம் விளைவி ப்பதன்றி அத்தொழிலானே விளைவிக்கமாட்டாததுபோல— வள்ளலவன் செய்வன். எ-து. உணவும் வித்துமாய்த் தொன்

றுதொட்டு வரும் அவ்வினைகளை வள்ளலாகிய முதல்வனே அவ்வுயிர்கட்குக் கூட்டுவன்:—செயல் சென்று அணையா. எ-து. அவ்வாறன்றி வினை தானே உயிர்கட்குப் பயனாய் வந்து பொருந்தமாட்டாது. எ - று.

வள்ளலென்றார், தற்பயன் குறியாது *"வேண்டுவார் வேண்டிய" வாறே நல்கும் அருளுடைமை நோக்கி.

உள்ளடைவு உள்ளுதற்கேதுவாகிய அடைவென விரியும். ஏகாரம் ஏழாவதன்பொருட்கண் வந்தது. உள்ளுதல் ஈண்டநுபவித்தல்: அதற்கேதுவாகிய முறைமையாவன அநுபவித்தற்குத் துணைக்காரணமாகிய விருப்பு வெறுப்புக்கள். அவற்றின்கணுண்டாமாறு முன்னர்க்காட்டுதும்.

மேல் முதல்வனுக்கு வினை வேண்டப்படுமென்பதற்கு அரசனை யுவமைகூறினார்; ஈண்டு வினை முதல்வனையின்றிய மையாதென்பது உணர்த்துதற்கு உழவுதொழிலையுவமை கூறினாரெனக் கொள்க.

அவ்வினையைச் செய்வதனி லவ்வினைஞர் தாஞ்சென்றங்
கவ்வினையைக் காந்த பசாசம்போ—லவ்வினையைப்
பேராம லூட்டும் பிரானி னுகராரே
லார்தா மறிந்தணைப்பா ராங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இருவினை சடமாகலிற் சென்றணையமாட்டாவாயினும் உயிர்கள் சேதனமாகலின் அவையே அவற்றது பயனை யறிந்து எடுத்துக்கொண்டு நுகரும் வள்ளல் எற்றுக்கு என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். காந்த பசாசம்போல். எ-து. ஒருவனெடுத்து நேரொக்கப் பிடித்தவழி இரும்பினை வலித்துக்

* திருநாவுக்கரசுநாயனார் திருமறைக்காட்டுத் திருத்தாண்டகம். க. தூண்டு சுடரனைய.

கொள்ளுங் காந்தம்போல—அவ்வினையைப் போகாமல் ஊட்டும் பிராணின். எ-து. அவ்வினைப்பயன்களைப் பிறழாமல் நுகர்விக்கும் முதல்வனால்—அவ்வினைஞர் தாம். எ-து. அவ்வினைகளைச் செய்யும் ஆன்மாக்கடாம்—அவ்வினையைச் செய்வதனில் சென்று அவ்வினையை நுகராரேல் ஆர் தாம் அறிந்து அணைப்பார். எ-து. அவற்றைச் செய்தற்கு நிலைக்களமாகிய உடம்பின்கட்பொருந்தி அவற்றதுபயனை அநுபவிப்பர்; அவ்வாறநுபவியாராயின், வேறே எவர்தாம் அவற்றையறிந்து கூட்டுவார்—ஆங்கு. எ-து. அறிவுஞ் சுதந்திரமுமின்றி மலத்தின் மறைப்புண்டு கிடக்கும் அப்பெத்தகாலத்து. எ-று.

ஒருவருமில்லையென்பதாம்.

ஆன்மாக்களுக்குந் தமக்கென அறிவின்மையானும் வினை சடமாகலானும், மாயை தாரகமாமத்துணையன்றி அறிந்தணைத்தல் எனப்போந்தமையானும், முதல்வனே அறிந்தணைப்பனெனப் பாரிசேடவளவை கூறுவார், பிராணினுகராரேலார்தாமறிந்தணைப்பாரென்றார். இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

நெல்லிற் குமியு நிகழ்செம்பி னிற்களிம்புஞ்
சொல்லிற் புதிதன்று தொன்மையே—வல்லி
மலகன்ம மன்றுளவாம் வள்ளலாற் பொன்வா
ளலர்சோகஞ் செய்கமலத் தாம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவ்வினை ஆதியோ அநாதியோ ஆதியெனின் முன்பில்லது இடையே தோன்றுமென்பது சற்காரியவாதத்துக்கேலாது அநாதியெனின் ஒருவர் கூட்டவேண்டுவதில்லையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். நெல்லிற்கு உமியும் நிகழ் செம்பினில் களிம்பும் சொல்லின் புதிது அன்று தொன்மையே. எ-து. நெல்லின்கணுமியும் செம்பின்கட்களிம்பும் எக்காலத்

துளவாயினவென்று ஆராய்ந்து சொல்லுங்கால் அந்நெல்லுஞ் செம்பும் உளவாயினவன்றே உள்ளனவன்றி இடையே வந்தனவல்ல; அதுபோல,—வல்லி மலகன்மம் அன்று உளவாம். எ-து. மாயை மலம் கன்மமென்னு மும்மலங்களும் அநாதியேயுள்ளனவாம்—கமலத்து அலர் சோகம் பொன்வாள் செய் வள்ளலால் ஆம். எ-து. முன்னேயுள்ளதாய தாமரைப்பூ அலர்தலும் கூம்புதலும் ஞாயிற்றினுற் செய்யப்படுமாறுபோல அவை தத்தங்காரியங்களைச் செய்தல் முதல்வனுலேயாம். எ - று.

இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை.

புதிதன்றென்பதனைத் தனித்தனிக் கூட்டுக.

தொன்மையினுள்ளவற்றைத் தொன்மை என்றுபசரித்தார்.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

மாயை இறைவனுக்குப் பரிக்கிரகசத்தியாகலின், வல்லியென்றார்.

வினைக்குந் தொன்மைகூறுவார் இனம்பற்றி மாயைமலங்களுக்குந் தொன்மை கூறினார்.

மூலமலத்தின்காரியம் மோகம் மதமுதலாயின. இருவினையின்காரியம் இன்பத்துன்பமுதலாயின. மாயையின்காரியம் தநுகரணமுதலாயின. வள்ளலாலாமெனவே திரோதானசத்தியது உண்மையும்பெற்றாம். அது பாகம் வருவித்தற்பொருட்டு மலத்தின்வழி நின்று மோகமுதலியவற்றைத் தொழிற்படுத்துவதாகிய சிவசங்கற்பத்திற் கேதுவாதல்பற்றி மலமென்றுபசரித்துக் கூறப்படும். இவ்வாறு மல கன்ம மாயை திரோதானம் மாயாகாரியமென்னும் ஐவகைப்பாசமுங் கண்டுகொள்க.

இவற்றுண் மாயை சுத்தமாயை அசுத்தமாயையென்றிரு வகைப்படும். இவ்விரண்டனுட் சுத்தமாயையின்காரியமே அசுத்தமாயையென்பாரும், சுத்தமாயைபோல அசுத்தமாயையும் அநாதியேயாமென்பாரும், ஒன்றுதானே வைர்த்துவ மாயை அகோரமாயையென்றிருவகைப்படுமென்பாரும் எனப் பலதிறத்தர் ஆசிரியர். இனி முதல்வனது கிரியாசத்தியே சுத்தமாயையெனப்படுமென்பாருமுளர். அது முதல்வனுக்குத் தாதான்மியசத்தியாகலிற் பரிக்கிரகசத்தியாகிய சுத்தமாயையாதல் யாண்டையதென்றொழிக. சுத்தமாயையினின்றும் பஞ்சகலைகளும் நால்வகைவாக்குஞ் சிவதத்துவமைந்துஞ் சுத்தகாலமுதற் சுத்தவிலயீறாகிய முப்பத்தொன்றுந்தோன்றும். அசுத்தமாயையினின்றும் அசுத்தகாலமுதல் அசுத்தவிலயீறாகிய முப்பதீதொருதத்துவங்களுந் தோன்றும். இந்தத் தத்துவங்களெல்லாம் பொதுவுஞ் சிறப்பும் பொதுச்சிறப்புமெனத் தனித்தனி மூவகைப்பட்டு உயிர்கடோறும் வெவ்வேறுளவாம்.

கன்மமும் *"நாசோற்பத்தி பண்ணிவரு மாதலா லநாதி" என்பதுபற்றிப் பிரபஞ்சம்போலப் பிரவாகாநாதியென்பாரும், † "ஏக னநேக னிருள்கரும மாயையிரண்—டாகவிவை யாறு நியில்." எ-ம். "ஆணவ முதலன் றதுபோற் கருமமும்." எ-ம். ஒப்பவோதுதல்பற்றி மூவகைவினைக்கும் முதற்காரணமாய மூலகன்மமொன்று அநாதிநித்தமாயுண்டென்பாருமென்று இருதிறத்தராசிரியரென்க. இவ்வினையீட்டப்படுங்கால், மந்திரமுதலிய அத்துவாக்களிடமாக மனம் வாக்குக் காயமென்னும் மூன்றானீட்டப்பட்டு, தூலகன்மமாய் ஆகாமியமெனப் பெயர் பெற்று, பின்னர்ப் பக்குவமாங்காறுஞ் சூக்

* சிவப்பிரகாசம், பொது. கசா. கண்ணியிடு.
† திருவருட்பயன்.

குமகன்மமாய்ப் புத்திதத்துவம் பற்றுக்கோடாக மாயையிற் கிடந்து, சாதி ஆயுப் போகமென்னும் மூன்றற்குமேதுவாய் முறையே சனகந் தாரகம் போக்கியம் என்று மூவகைத்தாய், அபூருவம் சஞ்சிதம் புண்ணியபாவமென்னும் பரியாயப்பெயர் பெற்று, பின்னர்ப் பயன்படுங்கால் ஆதிதைவிகம் ஆத்தியான்மிகம் ஆதிபௌதிகம் என்னு முத்திறத்தாற் பலதிறப்பட்டு, பிராரத்தமெனப் பெயர்பெறும். ஆதிபௌதிகமாவது சடம் வாயிலாக வருவது. ஆத்தியான்மிகமாவது சடத்தோடு கூடிய சேதனம் வாயிலாக வருவது. ஆதிதைவிகமாவது ஒரு வாயிலானன்றித் தெய்வந்தானே காரணமாக வருவது. இன்னும் இவ்வினைகள் உலகம் வைதிகம் அத்தியான்மிகம் அதிமார்க்கம் மாந்திரம் என்று ஐவகைப்பட்டு ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமுடைத்தாய், முறையே நிவிர்த்திமுதலிய பஞ்சகலைகளி னடங்கி, அசுத்தம் மிச்சிரம் சுத்தமெனப்படும் போகங்களைப் பயப்பிக்குமென்றறிக.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது.

மூன்றாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்கள் மாறிப் பிறந்து வருமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். புனருற்பவம் சடத்துக்கன்றிச் சித்துக்கு முளதாயினன்றே முற்செய்வினையே ஈண்டைக்கு வருமென மேற்கூறியதமையும் அஃதுண்டோ இல்லையோ என்னுமையப்பாட்டின்கட் குடமுடைந்தவழிக் குடாகாயம் ஆகாயத்தோடு கூடுமாறுபோல உடம்பு நீங்கியவழி உயிர் பிரமத்தோடு கூடுமென்னுஞ் சுருதிபற்றி இறந்தவுயிர் மீளப் பிறப்பதில்லையெனக் கிரீடாப்பிரமவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்

இத்தாச் சூத்திரத்தின் மூன்றாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-படை.

வருதல் தொன்றுதொட்டவ்வாறுதல்.

மாறுதல் ஈண்டிறத்தலென்பது 'போக்குவரவுபுரிய' என்று மூலத்தானும், ஏதுவுதாரணங்களோடு உளதாகிய இயைபானுமுணர்க. இஃதுணராது அச்சு வேறுபடுதலென்றுரைப்பாருமுளர். அஃதீண்டைக்கியாதுமியையாமையுணர்க.

தோற்றமுமீறும் உள்ளதற்கல்லது உளதாதலின்மையான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். உற்பத்தியும் நாசமுந் தொடர்ச்சியாயுள்ள பொருட்கன்றி ஏனைப்பொருட்கு உற்பத்தி கூடாமையான் இனி இவ்வான்மாக்கள் மாறிப் பிறந்துவருமென மேற்கொண்டது. எ-று.

தோற்றமும் ஈறுமென்னுமும்மைகளை எதிரது தழீஇயினவாகக் கோடலிற் றொடர்ச்சியாயென்பது போந்தவாறறிக. உளதாதல் ஈண்டுத் தோன்றுதல்.

இனி இவ்வாறன்றிக் குடாகாயவுவமையைபற்றி இருவினையான் வரும் புனருற்பவம் உயிரின்பொருட்டுச் சிவத்துக்கேயாமெனச் சிவாத்துவிதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து மூலப்பகுதியிற்றோன்றும் புத்திதத்துவத்திற்கே அதுவெனச் சாங்கியர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோடனுதலிற்று. இவ்வதிகரணமெனக்கொண்டு தோற்றமும் ஈறும் அவ்வுரிமையுள்ளதற்கேயன்றி ஏனையவற்றிற்கு உளதாதலின்மையான் இவ்வான்மாக்களே மாறிப் பிறந்துவருமென மேற்

கொண்டதென்றுரைப்பினுமாம். இப்பொருட்கு உரிமையென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது.

உளதாதலென்னும் ஒருமை தோற்றவீறுகளோடு தனித்தனி சென்றியையும்.

ஆன்மாக்களேயென்னும் பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

இனி மாயாவாதி முதலியோர் மதத்தை மறுத்தற்பொருட்டு மேற்கொண்டதென்பாருமுளர். அத்துவிதமென்றசொல்லானே அவரை மறுத்து ஆன்மாக்களைப் பெறுவித்தமையின் ஈண்டவர்மதம்பற்றிக் கடா நிகழ்தற்கோரியையின்மையுணர்க.

கண்ட நனவைக் கனவுணர்விற் றான்மறந்து
விண்படர்ந்தத் தூடு வினையினாற்—கண்செவிகெட்
டுள்ளதே தோற்ற வுளமணுவாய்ச் சென்றுமனந்
தள்ள விழுந்கருவிற் றான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். புனருற்பவமாங்காற்பமும் இயல்புகளுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. கண் செவி கெட்டு உள்ளதே தோற்ற உளம் அத்தூடு விண்படர்ந்து கண்ட நனவைக்கனவு உணர்வில் தான் மறந்து மனம் தள்ள வினையினால் அணுவாய்ச் சென்று கருவில் விழுந்தான் எனக் கொண்டுகூட்டுக. இ-ள். கண் செவி கெட்டு உள்ளதே தோற்ற. எ-து. கண் செவி முதலிய உறுப்புக்களையுடைய இவ்வுடம்பு கெட்டவழித் தனக்குக் கேடின்றிப் படைப்புக்காலந்தொடங்கிச் சங்காரகாலமளவும் நிலைபெற்றுள்ளதாகிய சூக்குமதேகம் பூதசாரவுடம்பு முதலியனவாய்க் காரியப்பட—உளம் அத்தூடு விண்படர்ந்து. எ-து. உயிரானது அப்பூதசாரமுதலிய உடம்பின்கட்பொருந்தித் துறக்கநிரயங்களிற்சென்

றநுபவித்து, பின்னர்—கண்ட நனவைக் கனவு உணர்வின் தான் மறந்து. எ-து. நனவின்கட்கண்டவற்றைக் கனுக்காணுங்காலத்து மறந்து அறிவுவேறுபட்டாற்போல, முன்னைக் கண் செவி கெட்டவாறும் உள்ளதே தோற்ற அத்தூடு விண்படர்ந்தவாறும் ஆண்டநுபவித்தவாறுமாகிய இன்னோரன்னவற்றை மறந்து அறிவு வேறுபட்டு,—மனந் தள்ள வினையினால் அணுவாய்ச்சென்று கருவில் விழும் தான். எ-து. முன்னுடம்பு இறக்குங்கால் அடுத்த வினை காட்டுங் கதிநிமித்தம்பற்றி உயிர் அவாவுமாறு மனஞ்செலுத்துதலான் அக்கதிக்கட் சேறற்கேதுவாய் எஞ்சிநின்ற புண்ணியபாவசேடத்தாற் சூக்குமதேகமாத்திரையாய்ச் சென்று அம்மனந்தள்ளிய கதிக்கு அமைந்த அக்கருவின்கட்படும். எ - று.

இன் உவமவுருபு. தான் அசை. மறத்தற்குச்செயப்படு பொருள் அவாய்நிலையான் வந்தது.

விண்படர்ந்தென்னும் உபலக்கணத்தால் நிரயம்படர்ந்தென்பதூஉம் பெறுதும். படர்ந்தெனக் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார்.

அத்தூடென்புழி அன்சாரியை விகாரத்தாற்றொக்கது. பொருந்தியென்பது சொல்லெச்சம். வினை ஆகுபெயர்.

உடம்புநீங்கிப்போங்கால் முதற்கட் கெடுவன கண்ணுஞ்செவியுமாகலின், அச்சிறப்புநோக்கிக் கண்செவிகெட்டென்றுபசரித்தார். கெட்டவழியென்பது கெட்டெனத் திரிந்து நின்றது.

ஐம்பெரும்பூதத்தின் காரியமெனப்பட்ட தூலவுடம்பு சூக்குமவுடம்பின்காரியமாமாறென்னையென்னும் ஐயநீக்குதற்கு உள்ளதே தோற்றவென்றார்.

ஏகாரந் தேற்றம்.

ஆகாயமுதலிய தூலபூதங்கள் சத்தமுதலிய சூக்குமபூதங்களின் காரியமாதலின், அதுபற்றியே தன்மாத்திரைமயமாகிய சூக்குமவுடம்பிற் றோன்றுவதாய தூலவுடம்பு ஐம்பெரும்பூதமயமெனப்பட்டதன்றிப் பிறிதில்லையென்பது * "பூதனு சரீரம் போனாற் புரியட்ட ரூபந் தானே யாதனு சரீர மாகி" எ-ம். † "சூக்கும வடிவே தென்னிற் றூலகா ரணம தாகும்." எ-ம். ‡ "தூலமா முருவினுக்குச் சூக்கும முதல்." எ-ம். ¶ "மாறியிவ் வுருவ மெல்லாம் வருவதெங் கேநின் றென்னிற் கூறிய சூக்கு மத்தாம்." ** "விதிப்படி சூக்கு மத்தே யுருவரும்." எ-ம். †† "மனுதிதரு முடல்." எ-ம். வழிநூலாசிரியரும் இவ்வாறே கூறியவாறு காண்க. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப. அது தோன்றுங்கால் ‡‡ "காலமுற்று - நீக்கிட மரம்பின் வேரோர் நீண்மர நிகழ்த்து." மாறுபோலச் சூக்குமவுடம்பு கெடாதுநிற்பத் தூலவுடம்பு ¶¶ "வேறொரு குறியாமாரம் வீரசங் கிலியுமா" தல்போல வினைக்கீடாக அச்சுவேறுபட்டு ○ "மதிக்கெழு கலைகள்போல வருவது போவதாம்." என்பதூஉம் வழிநூலாசிரியர் கூறியவாற்றானறிக.

அணு சூக்குமவுடம்பு.

தள்ள தள்ளுதலானென்க.

அக்கருவிலெனச் சுட்டுவருவிக்க.

தான் அசை.

---

* சிவஞானசித்தி, இரண்டாஞ்சூத்திரம். ௩௬. † நான்காஞ்சூத்திரம். ௧0. ‡ இரண்டாஞ்சூத்திரம். ரு0. ¶ இரண்டாஞ்சூத்திரம். ௪௭. ** இரண்டாஞ்சூத்திரம். ௪௯. †† பதினொராஞ்சூத்திரம். ௩. அதாதியுட. ‡‡ இரண்டாஞ்சூத்திரம். ௪அ. சூக்குமங். ¶¶ இரண்டாஞ்சூத்திரம். ௪௭. மாறியிவ்வுருவ. இரண்டாஞ்சூத்திரம். ௪௯.

உள்ளதே தோற்றவென்றதனால் உடற்றிரிவும், விண்ப டர்ந்தென்றதனால் இடத்திரிவும், கண்ட நனவைக் கனவுணர்விற்றான் மறந்தென்றதனால் அறிவுத்திரிவும் பெறப்பட்டன.

உள்ளதே தோற்றவென்றதனால் புதிது புதிதாய்த் தோன்றுதல்பற்றிச் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்கின்மையும், அந்நாடி விண்படர்ந்தெனவும் அனுவாய்ச் சென்று கருவில் விழுமெனவுங் கூறியதனால் போக்குவரவுபற்றி வியாபகத்துக்கு இழுக்கின்மையும், வினைச்சேடத்தாலென்றதனால் துறக்க நரகங்களின் அநுபவித்தொழிந்தமைபற்றிப் புனருற்பவகாரணத்திற்கு இழுக்கின்மையும், மனத்தள்ளவென்றதனால் அவ்வெஞ்சுதற்கேதுவுங்காட்டியவாறு.

வேதாந்தத்துட்கூறப்படும் பஞ்சாக்கினிவித்தையின் இயல்புணர்ந்துவார் கண் செவி கெட்டவழி விண் படர்ந்து மறந்து அனுவாய்ச் சென்று கருவில் விழுமென்றார். பஞ்சாக்கினிவித்தையினியல்பு நீலகண்டபாடியத்திற் காண்க.

மறந்து விண்படர்ந்தெனக் கூட்டியுரைப்பாருமுளர். துறக்கநிரயங்களிற்படர்ந்து அநுபவிப்புழி அறிவுதிரியாமை புராணங்களுட்காண்க.

அரவுதன் றோலுரிவு மக்கனவும் வேறு
பரகாயம் போய்வருமப் பண்பும்—பரவிற்
குடாகாய வாகாயக் கூத்தாட்டா மென்ப
குடாதுள்ளம் போமா றது.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உயிர்க்குப் புனருற்பவமாகாமைக்கு வாதிகளான் எடுத்துக் காட்டப்படுங் குடாகாய வாகாயவுவமைக்குப் பொருள்கூறி மேலதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ-ள். அரவு தன் தோல் உரிவும் அக்கனவும் பரகாயம் போய் வரும் அப் பண்பும் பரவில் வேறு. எ-து. கண் செவி கெட்ட

வழி உள்ளதே தோற்ற அத்தூடு விண் படர்தற்குப் பாம்பு தோலுரித்துப்புதிதொருதோல் போர்த்துச் சேறலும் புருடன் நனவுடம்பினீங்கிக் கனவுடம்பிற் சேறலும், யோகிகள் தம்முடம்பு நீங்கிப் பரகாயத்திற்சென்று மீடலுமாகிய இவ்வுவமைகள் மிக்கு வழங்குதற்கண் இவற்றிற்கு மாறாக—குடாகாய ஆகாயக் கூத்தாட்டு ஆம் என்பது அடாது. எ-து. குடவாகாயங் குடமுடைந்தவழி ஆகாயத்தோடு கூடுமாறு போல்வதோர் கூத்தாட்டாமென்று நீ கூறுதல் பொருந்தாது.—உள்ளம் போம் ஆறு அது. எ-து. சூக்குமவுடம்பு விட்டுப் போமாற்றிற்கே அவ்வுவமையாகலான். எ - று.

எனவே, உடல்விட்டுப் போமாற்றிற்கு இவ்விருவகையுவமைகளும் ஆகமங்களிற் கூறுதலின், அவை தம்முள் முரணாதவாறு, அரவுதன்றோலுரிவு முதலியன தூலவுடல் விட்டுப் போமாற்றிற்கும், குடாகாயவுவமை சூக்குமவுடம்புவிட்டுப் போமாற்றிற்குமெனக் கோடல் பொருத்தமுடைமையின் அவ்வேறுபாடுணராது குடாகாயவுவமையுந் தூலவுடம்புவிட்டுப் போமாற்றிற்கே போலுமென மலையற்கவென மேலதனை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

மேலைவெண்பாவில் "கண்ட நனவைக் கனவுணர்விற் றான்மறந்து" என்றது அறிவு வேறுபடுமுறைமைக்கு எடுத்துக்காட்டியதெனவும், ஈண்டு அக்கனவுமென்றது அதனையே உடல் வேறுபடுமுறைமைக்கு எடுத்துக்காட்டியதெனவுந் தெரிந்துகொள்க.

பரவு முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இல்லுருபு தொழினிகழ்ச்சிக்கண் வந்த ஏழாவது.

பரவுதல் எல்லார்க்கும் புலனாமாறு மிக்குநிகழ்தல்.

ஈண்டு உள்ளமென்றது சூக்குமவுடம்பை.

போமாற்றிற்கென்னும் நான்காவது விகாரத்தாற் றொக்கது; "ஐந்தவித்தா னாற்றல்" என்புழிப்போல.

குளவாம்பல் குளாம்பலென மரீஇயினாற்போலக் குடவாகாயங் குடாகாயமென மரீஇயிற்று.

ஆகாயக்கூத்தாட்டென்பது உவமத்தொகை. இதனை உம்மைத்தொகையாகக்கொண்டு குடாகாயவாகாயமுங் கூத்தாட்டும்போலென்றுரைப்பாருமுளர்.

மூன்றாமதிகரணமுடிந்தது.

நான்காமதிகரணம்.

இனி, நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே யென்றது.

ஈ-து. மே-ள். எ-னின். அங்ஙனம் புனருற்பவமாதற் கேதுவாய் இருவினைகளைச் செலுத்தி நிற்பதெனப் போந்த ஆணையெனப்படுஞ்சத்தியாவது முதல்வனின் வேறோ அன்றோவெனும் ஐயப்பாட்டின்கட் பொருட்குச் சத்தி வேறென்னுமீமாஞ்சகர் முதலியோர் மதமும் அன்றென்னும் நையாயிகர் முதலியோர்மதமும் பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இறுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள். முதல்வன் தனதாணையாகிய சிற்சத்தியோடு சமவேதமாய் நிற்பன். எ - று.

அன்னியயோகவியவச்சேதம் அயோகவியவச்சேதம் என்றற்றொடக்கத்து வடசொற்கள் பிறிதினியைபு நீக்குதல் இயைபின்மை நீக்குதல் என்றற்றொடக்கத்தனவாக மொழிபெயர்த்து வழங்கப்படுமாறுபோலச் சமவாயமென்னும் வடமொழி தமிழின்கண் நீக்கமின்றி நிற்றலென மொழிபெயர்த்து வழங்கப்படுமென்றுணர்க. வடமொழி இரண்டாஞ்சூத்திரத்திறுதியின் ஆணை முதல்வனோடு சமவேதமாய் நிற்கு

மென ஆணைமேல் வைத்தோதியதனை ஈண்டு முதல்வன்மேல் வைத்தோதினார். கண்ணழிப்புழி இருவினை முதல்வனாணை யின் வருமெனக் கூறிப்போந்த ஆணை ஈண்டுக் கூறுமையே இனிது விளங்குமென்னுங்கருத்தாற் சொற்பல்காமைப்பொருட்டு அதனையொழித்தெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இப்பொருள் காணமாட்டாதார் சருவவியாபியாய் நிற்றலாலென்னும் ஏதுவின்பொருளே மேற்கோளுக்கும் பொருளாகக் கொண்டுரைப்ப. அது கூறியது கூறலாதலுமன்றி மொழிபெயர்த்தல் யாப்பிற்கேலாமையுமறிக. ஈண்டுச் சமவாயமென்றது தாதான்மிய சம்பந்தத்தை. அஃதாவது பொருளான் ஒன்றேயாயும் ஒருவாற்றாற் பேதமாதற்கு உரிமையுடைமை.

அவன் ஏகாநேகமிரண்டுமின்றிச் சருவவியாபியாய் நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். அம்முதல்வன் ஒன்றே வேறேயென்னும் இருதன்மையுமின்றி அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் எங்கணும் வியாபியாய் நிற்றலான் இனி ஆணையினீக்கமின்றி நிற்குமன்றேயென மேற்கொண்டது. எ - று.

அவினாபாவமுணர்த்துவார் ஏகாநேகமிரண்டுமின்றியென மேற்கோளிற்போந்தபொருளை அநுவதித்துச் சருவவியாபியாய் நிற்றலானென ஏதுக்கூறினார். சருவவியாபியாய் நிற்றல் அவையேதானே யாயென்னும் அதிகரணத்தாற் சாதிக்கப்பட்டமையின் அதனை ஈண்டேதுவாக வைத்து ஆணையினீக்கமின்றி நிற்குமென்று மேற்கோளைச் சாதித்தவாறு.

எங்குமுளனென்றளவை யொன்றன் றிரண்டென்
லெங்கு முளனன் றெவற்றெவனு—மங்க [னி

ணவையவ னன்றில்லைப் பொன்னொளிபோ லீச
னவையுடை மை யாளாநா மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஏதுவும் மேற்கோளுந் தம்முள் அவிநாபாவமாமாறு யாங்கனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். எங்கும் உளன் என்ற அளவை ஒன்று அன்று. எ-து. யாங்கணும் அவையே தானேயென மேற்கூறிய அளவையானே முதல்வன் ஒரு பொருளாதல் கூடாது. எ-று. ஒன்றுயிற் கங்கைக்கரையினின்ற ஒருமானுடனே காவிரிக்கரையினும் ஒருங்குநிற்கமாட்டான் அதுபோல ஒருபொருள் ஓரிடத்துளதாதலன்றி யாங்கணும் வியாபித்து நிற்கமாட்டாதென்பதாம். இரண்டு என்னில் எங்கும் உளன் அன்று. எ-து. அற்றேல் முதல்வன் இருபொருளாய் நிற்குமெனக் கோடுமெனின் யாங்கணும் அவையேதானேயாயுளனாதல் கூடாது. எ-று. தன்மாட்டே வேற்றுமையுடையானுக்குப் பிறபொருள்களின்கண் வேற்றுமையின்றி வியாபித்து நிற்றல் சாலாதென்பதாம். அற்றேல் இவ்விரண்டோடு முரணுதலின் எங்குமுளனல்லனெனக் கோடுமெனின்;—எவற்று எவனும் அங்கண் அவை அவன் அன்று இல்லை. எ-து. எவ்விடங்களினுள்ள எத்திறப்பொருளுமாகிய அவ்விடத்து அவைகளெல்லாம் அகரவுயிரின்றேல் அக்கரங்களில்லையாமாறுபோல அம்முதல்வனையின்றி யமையாவாகலான் எங்குமுளனல்லனென்றல் பொருந்தாது. எ-று. ஆகலான் எங்குமுளனல்லனென்றல் பொருந்தாதென்பது குறிப்பெச்சம். அற்றேல் வேறு விடுக்குமாறென்னையெனின்;—ஈசன் பொன் ஒளிபோல். எ-து. எங்குமுளனாகிய முதல்வன் ஞாயிறும் ஒளியும்போல ஒன்றுதற்கும் இரண்டாதற்கும் பொதுவாய்த் தாதான்மியத்தாற் சிவமுஞ்சத்தியுமென்றியைந்து நிற்கும். எ-று. அற்றேல் பசுபாசங்களும் வியாப

கமெனக் கோடலின் அவையும் இம்முறைமைபற்றி ஏகாகே கமிரண்டுமின்றி முதல்வன்போலத் தத்தஞ் சத்திகளோடு தாதான்மியமாய் நிற்குமென்பது பெறப்படுதலான் முதல்வ ஞெடு சமமாவான் செல்லுமெனின்;—அவை உடைமை நாம் ஆள் அங்கு. எ-து. அவ்வாறாயினும் முதல்வனது வியாபக த்தை நோக்கி வியாப்பியமாகலின் அப்பாசங்கள் உடைமை யாம்; பசுக்களாகிய நாம், அடிமையாவேம் அம்முதல்வன் மாட்டு. எ - று.

அன்றெனப் பாடமோதுவாருமுளர்.

பாசங்கள் உடைமையாமாறும் பசுக்கள் அடிமையாமா றும் 'தாரகமாமத்தன் ருணிற்றல்' எ-ம். 'அதனிலீறலாவொ ன்று பலவாறே தொழும்பாகும்' எ-ம். மேற்பெறப்பட்டமை யின், அவற்றை எண்டுத்துக்காட்டி ஆசங்கை நீக்கி யவாறு.

என்றவென்னும் பெயரெச்சத்நகரம் விகாரத்தாற்றொக் கது. "புகழ்புரிந்து" என்புழிப்போல. அளவையானென ஆறுருபு விரித்துரைக்க.

ஒன்றன்று உளனன்று என்புழி ஒன்று உளனென்னுந் தருமிவாசகங்கள் ஆகுபெயரால் அத்தருமங்களின்மேனின் றனவாகலான் உளனென்பதும் அஃறிணையொருமையோடு முடிந்தது.

அன்மை கூடாமைப்பொருட்டு.

எவற்றைவனுமென்பது ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை. அஃறிணைக்கண்வரும் எவனென்னும் வினவினைக்குறிப்புச் சொல் ஈண்டுப் பெயர்த்தன்மைப்பட்டு எவனுமென எஞ்சாப் பொருண்மையுணர்த்தி நின்றது.

அன்றியென்னும் வினையெச்சம் செய்யுளாகலின் அன்றெனத் திரிந்தது.

இன்மை ஈண்டு அமையாமைப்பொருட்டு.

பொன் ஆகுபெயர்.

ஆம் என்பது உடைமையோடியையும்.

பொன்னொளிபோலீசனென்பது தொகையுவமமாகலிற் பொதுவியல்பு விரித்துரைக்கப்பட்டது.

இவ்வதிகரணத்தாற் போந்த தொகைப்பொருள், முதல்வன் வியாபகனாதலின் வியாபகப்பொருட்கு ஒன்றாய் நிற்றல் கூடாது; அது கூடாமைபற்றி இரண்டாய் நிற்பனெனின் வியாபகனாதல் கூடாது; வியாபியல்லனெனின் பசுபாசங்கள் அவனையின்றியமைதல் கூடாது; ஆகலான், முதல்வனொருவனே ஞாயிறுமொளியும்போலச் சிவமுஞ்சத்தியுமெனத் தாதான்மியத்தால் இருதிறப்பட்டுச் சருவவியாபியாய்ப் பொதுமையினிற்பனெனச் சமவேதமாய் நிற்குமாறு தெளிவிக்குமுகத்தானே தாதான்மியசத்தி யுண்மைக்குப் பிரமாணங் கூறியவாறுமென்றுணர்க. அஃதாமாறு,—தன்னை விளக்குவதூஉம் விடயங்களை விளக்குவதூஉந் தானேயாகிய ஞாயிறொன்றுதானே விடயங்களை விளக்குழிக் கதிரெனவுந் தன்னை விளக்குழிக் கதிரோனெனவுந் தாதான்மியத்தால் இருதிறப்பட்டியைந்து நிற்றல்போல, புறப்பொருளை நோக்காது அறிவுமாத்திரையாய்த் தன்னியல்பினிற்பதூஉம் புறப்பொருளை நோக்கி நின்றுணர்த்துவதூஉமாகிய இருதன்மையையுடைய பேரறிவாய சைதன்னியமொன்றே அங்ஙனம் புறப்பொருளை நோக்கி நிற்குநிலையிற் சத்தியெனவும் புறப்பொருளை நோக்காது அறிவுமாத்திரையாய் நிற்குநிலையிற் சிவமெனவுந் தாதான்மியத்தால் இருதிறப்பட்டியைந்து நிற்குமெனவுணர்க.

இனித் தீயின்சத்தியொன்றுதானே சுடுதல் அடுதல் முதலிய தொழில் வேறுபாட்டால் சுடுஞ்சத்தி அடுஞ்சத்தி யென்றற்றொடக்கத்துப் பலவேறுவகைப்படுமாறுபோல, சிவசத்தியொன்றே காரியவேறுபாட்டால் பரை ஆதி இச்சை ஞானம் கிரியையென்று ஐவகைச்சத்திகளாயும், முறையே ஐந்தும் நான்கும் எட்டும் பதின்மூன்றும் எட்டுமாகிய கூறுபாடுடைய ஈசானிமுதலிய ஐவகைச்சத்திகளாயும், ஆரணி செனனி முதலிய மூவகைச் சத்திகளாயும், நிவிர்த்தி பிரதிட்டை முதலிய ஐவகைச் சத்திகளாயும், வாமை சேட்டைமுதலிய அட்டசத்திகளாயும், பரவாகீசுவரி அபரவாகீசுவரி மனோன்மணி மகேசை உமை திருவாணியென எழுவகைச் சிவபேதங்கட்கும் முறையே எழுவகைச்சத்திகளாயும், அத்தியான்மிகமெனப்படும் உன்மனை சமனை முதலிய கலைகளாயும், இன்னும் பலவேறுவகைப்பட்டு நிற்கும். அவ்வச்சத்திகளோடு புணர்ந்த சிவமும் அவ்வாறே பலவகைப்பெயர் பெற்று நிற்கும். அவ்வச்சத்திகட்கு இடமாய விந்துவும் அங்ஙனம் பலவேறுவகையான் விருத்திப்பட்டு அப்பெயர்பெறும். இவற்றினியல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட்காண்க.

நான்காமதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

மூன்றாஞ்சூத்திரம்.

உளதில தென்றலி னெனதுட லென்றலி
னைம்புல னொடுக்க மறிதலிற் கண்படி
லுண்டிவினை யின்மையி னுணர்த்த வுணர்ந
மாயா வியந்திர தனுவினு ளான்மா. [லின்

எ-து. சூ-ம். எ-னின். ஆன்மப்பிரகாச முணர்த்துத னுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். மேல் அவையேதானே யென்றெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட உயிர் சூனியமுதலியவற்றுள் ஒன்றாகற்பாற்றென அவ்வமதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து உயிர் அவற்றிற்கு வேறாயுண்டென்பது கருதலளவையான் விளக்கி மேலைச்சூத்திரத்தின் உயிர்கண்மேல் வைத்தோதிய முதல்வனதிலக்கணத்தை வலியுறுத்துதல் மூன்றாஞ்சூத்திரத்தின் கருத்து. எ - று.

முதன்மையுடைமைபற்றி உலகிற்கு நிமித்தகாரணமாகிய பதிப்பொருளுண்டென்பது முதற்சூத்திரத்துட் கூறி, காரணமாதற்பொதுமையான் இயைபுடைமைநோக்கித் துணைக்காரண முதற்காரணங்களது உண்மையும் அவற்றான் உலகங் காரியப்படுமாறும் இரண்டாஞ்சூத்திரத்துட்கூறி அவற்றானே யபயன்கோடற்குரிய பசுக்களதுண்மைக்குப் பிரமாணம் ஈண்டுக் கூறுகின்றாரென்றுணர்க. இதனானே சூத்திரவியையும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. இலதென்றன்முதலிய அறுவகையேதுக்களானும் மாயாவியந்திரதனுவென்னும்

பெயரடையாற்பெறப்படும் குறிப்பேதுவானும் இவற்றின்வே ருய் இவ்வுடம்பினுள் உயிரெனப்படுவதொன்றுண்டு. எ-று.

இது பூட்டுவிற்பொருள்கோள்.

உளதென்றது சாதியொருமை. அறிதலினென்றது ஐம் புலனோடுஞ் சென்றியையும்.

தனுவினுளான்மாவுளதென்றாரேனும், காணப்பட்ட உடம்பாற் காணப்படாத உயிருக்குண்மை கூறவேண்டுத லின் இவ்வுடம்பு சூனியமுதலியவற்றின் வேருய ஆன்மா வையுடைத்தென உடம்பின்மேல் வைத்தோதுதல் ஆசிரியர் கருத்து. அற்றாகலினன்றே பதியுண்மை உலகின்மேல் வைத் தோதியதூஉமென்பது.

ஈண்டு மேற்கோள் ஒன்றாயினும் எழுவகைமதங்களை வேறுவேறு மறுக்குமேதுக்கள் ஏழாகலான் ஆன்மாவுளதெ ன்னுமேற்கோள் அவற்றோடு தனித்தனிசென்றியைதலின் எழுதிகரணத்ததாயிற்று இச்சூத்திரமென்றுணர்க. இதனுட் கூறிய வேதுவேயேநுவும் மேற்கோளும் அதுவேயாகலான் ஏனைச்சூத்திரங்களுட்போல வேறேதுக் கூறவேண்டாமை யின், இவையேதுவாமாறும் இவற்றான் மேற்கோளைச் சாதிக் குமாறும் இனிது விளக்கி வலியுறுத்துதன்மாத்திரையே ஈண் டுரைக்கப்படுவதெனக் கொள்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இலதென்றலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். சூனியான்மவாதி, தேகான்ம வாதி, இந்திரியான்மவாதி, அந்தக்கரணான்மவாதி, சூக்குமதே கான்மவாதி, பிராணான்மவாதி, விஞ்ஞானான்மவாதி, சமுகா ன்மவாதி என்னுமெண்மருள் அந்தக்கரணான்மவாதிகள் ஆன்

மாவினதிலக்கணங்கூறும்வழி அநுவாதமுகத்தான் மறுக்கப் படுதலின் அவரையொழித்து, ஒழிந்த எழுவர்மதங்களையும் முறையே மறுத்து உயிருண்மை சாதிப்பான்றொடங்கி, அவற்றுள் இது சூனியமேயான்மாவென்னு மாத்துமிகர் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

ஆன்மாவிலதென்றலினென வருவித்துரைக்க.

எவற்றினையும் அன்றன்றெனவிட்டு ஆன்மா இலதென்று நிற்பது உளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். ஆன்மா இலதென்றலே பற்றி அஃதுண்டெனக் கோடல் முயற்கோடில்லையென்னு மேதுவால் அஃதுண்டெனச் சாதித்தலோடொக்கும் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்றுற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். ஆன்மா இலதென்னுஞ் சூனியான்மவாதிகளும் இல்லையென வாளா கூறுதலமையாமையின் உடல் பொறி விடயமனைத்தினையும் முறையானே இஃதான்மாவன்று இஃதான்மாவன்றென ஒரோவொன்றாகக் கழித்து இவ்வாறாகலின் ஆன்மாவென்பது சூனியமென்று அங்ஙனங் கூறுபவாகலான் அவற்றை ஒரோவொன்றாக விட்டு அங்ஙனங்கூறிக்கொண்டு நிற்பதோரறிவுண்மையின் அவ்வறிவே மேல் அவையே தானேயாயென்பதனுள் ஆகமவளவையாற் சாதித்துப்போந்த ஆன்மாவென்றவாறும். ஈண்டிலதென்றலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது. எ-று.

அங்ஙனமறியுமறிவுஞ் சூனியமேயெனின், அஃது என்னை யீன்றாண்மலடியென்பதனோடொக்குமென்றொழிக வென்பது கருத்து.

இன்மை ஈண்டுச் சூனியப்பொருட்டு. சூனியமாவது உள்ளதுமன்று இல்லதுமன்று இரண்டுமாவதுமன்று வேறு மன்றெனப்படும் பாழ்.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

அன்றன் றெனநின் றனைத்தும்விட் டஞ்செழுத்தாய்
நின்றொன் றுளதுவே நீயனைத்து—நின்,றின்று
தர்ப்பணம்போற் காட்டலாற் சார்மாயை நீயல்லை
தற்பரமு மல்லை தனி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவ்வறிவை உடல்பொறி விடயமுதலியவற்றின் வேறாகப்பிரித்துக் காணுமாறும் அதுவே உயிராமாறுந் தெரித்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். அனைத்தும் நின்று. எ-து. உடல்பொறி விடயமுதலிய அனைத்தினும் அதுவது தானாகநின்று—அன்று அன்று என விட்டு. எ-து. முறையானே இது நானன்று இது நானன்றென ஒரோவொன்றாகக் கண்டு நீக்கியவழி—அஞ்செழுத்தாய் ஒன்று நின்றுளது. எ-து. அவ்விடத்து அகரமுதலிய சூக்குமபஞ்சாக்கரரூபமாயறிந்து வந்ததோரறிவு நிலைபெற்றுளதன்றே—அதுவே நீ. எ-து. அதுவுநானன்றெனக் கழிப்பின் அங்ஙனங் கழித்த உணர்வு வேறுண்டெனப் பட்டு மேலும் வரம்பின்றியோடுமாகலிற் சூக்குமபஞ்சாக்கரரூபமாய் நின்றறிந்து வந்த அவ்வறிவுதானே நீயென்பதறிவாயாக. அற்றேல், மாயையுஞ் சிவமுமுளவென்பது மேலைச்சூத்திரங்களாற் சாதிக்கப்பட்டமையின் அவையே அவ்வறிவினையுமறிந்து நீக்குமெனவமையுமாகலான் வரம்பின்றியோடுமாறில்லையாலெனின்;—சார்மாயை. எ-து. நின்னைச் சாரப்பட்ட மாயை—அனைத்தும் நின்று இன்று தர்ப்பணம்போல் காட்டலான் நீ அல்லை. எ-து. நிலமுதலிய காரியமனைத்து

மாய் நின்றொடு விரவி நின்று இப்பெத்தகாலத்துக் கண்ணுக்குக் கண்ணாடிபோல் உனக்கறிவை விளக்கி நிற்றன்மாத்திரையேயன்றி அறிவதன்றாகலான் நீ அம்மாயையல்லை.—தற்பரமும் அல்லை. எ-து. மாயையான் விளங்கி யறியும் நீ அதற்கு அதீதமாகிய சிவமுமல்லை:—தனி.எ-து.அவற்றின் வேறு.எ-று.

விட்டவழியென்பது விட்டெனத் திரிந்துநின்றது.

அவ்வறிவாவது இதுவென்றுணர்த்துவார் அன்றன்றென நின்றனைத்தும் விட்டவழியென ஏதுப்பொருளை அநுவதித்து அஞ்செழுத்தாயொன்று நின்றுளதென அடையாளங் கூறினார். அஞ்செழுத்தாய் நின்றறியுமாறு வருகின்ற சூத்திரத்துட்பெறப்படும். இதற்குப் பிறரெல்லாங் கூறியது கூறலென்னும் வழுப்பட மேலு மோரியைபின்றி யுரைத்தார்.

அனைத்துநின்றென்புழி முன்னர்க் கண்ணுருபும் பின்னர் ஆக்கச்சொல்லுந் தந்துரைக்க. ஏகாரந் தேற்றம். தற்பரமென்றது குறிப்பேதுவாய் நின்றபெயர்.

அனைத்து நின்றின்று தர்ப்பணம்போற்காட்டலால் சார்மாயை நீயல்லை தற்பரமுமல்லை தனியென்றதனானே வருகின்ற அதிகரணங்களுக்கெல்லாந் தோற்றுவாய் செய்தவாறுமாயிற்று.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி எனதுடலென்றலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அவ்வறிவு உடம்பின்கணன்றி நிகழக் காணாமையானும் நானுணுகினேன் பருத்தேனென உடம்பினையே நானென்று வழங்கக் காண்டலானும் உடம்

பேயான்மாவெனத் தேகான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவையாச ங்கித்துச் சூத்திரத்தினிரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரை த்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

நான் பருத்தேன் சிறுத்தேன் கரியேன் மனிதன் பார்ப் பானென்ன உடம்பின் குணவிசேடங்களை உபசாரத்தால் உயி ருக்கேற்றி வழங்கினும் யானுடம்பு யான்கை யான்கால் என வுடம்பை அவ்வாறு வழங்குவாரின்றி எனதென வேற்றுமை ப்படவே யாவரும் வழங்கக் காண்டலின் அதுவே உயிர் வேறுண்டென்பதனை அறிவுறுக்குமென அவன் வழங்குமு றையேபற்றி அவனை மறுத்தவாறு.

என்பதி என்மனையென்றாற்போல என்கை என்கா லென நிற்பதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். எனதுடலென்பது பிறிதின் கிழமைப்பொருட்படாது தலைமாத்திரையாய் நிற்குமிராகுவை இராகுவினது தலையென்று வழங்குமாறுபோல அபேதம்பற் றியே வழங்கப்படுமென அமையுமென்னுங் கடாவை யாசங் கித்து அதன்றாற்பரிய முணர்த்துத னுதலிற்று. இ-ள். இரா குவினது தலையென்றாற்போல்வன சிறுபான்மைவழக்கமாக லின் ஆண்டொற்றுமைப்பொருள் கோடலமையும் ஈண்டவ் வாறன்றி என்பதி என்மனைவி என்பொருள் என்றுவழங்கு மாறுபோல என்கை என்கால் என்கண் என்செவி என்பொறி என்பிராணன் என்னறிவெனப் பலவாற்றானும் பெரும்பா லும் உலகத்து வழங்கக் காண்டலின் இவ்வழக்க மிகுதிப் பாடு பிறிதின்கிழமைப்பொருட்கணன்றி வாராமையான் அங் ஙனங்கூறிக்கொண்டு நிற்கும்பொருள் வேறொன்றுண்டென் பது பெறப்படுதலின் அதுவே மேலுரையளவைபற்றிச் சாதி த்த ஆன்மாவென்றவாறாம். எனதுடலென்றலின் ஆன்மாவு ளதென மேற்கொண்டது. எ - று.

எனதென்ற மாட்டி னெனதலா தென்ற
துனதலா துன்கைகால் யாக்கை—யெனதென்று
மென்னறிவ தென்று முரைத்துநீ நிற்றிகா
ணுன்னிலவை வேறா முணர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். பதி மனைவிமுதலியபொருள்கள் தம்மின் வேறாதல் கண்டு பிறிதின்கிழமைப்பொருள்பட எனதென்றாற்போலன்றிக் கைகான்முதலியவற்றைத் தற்கிழமைப்பொருள்பட எனதென்று கூறிநிற்றலின் அவ்விருவேறு மொழியுந் தம்முளொக்குமாறென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனைவலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். எனது அலாது என்றது எனது என்றமாட்டின். எ-து. நீ உலோகாயதநூல் கேட்குமுன்னெல்லாம் பதி மனைவிமுதலிய புறப்பொருளையே உயிரெனக்கொண்டு மயங்கிநின்றாயன்றே அக்காலத்து அவற்றை எனதன்றென வேறுகாணாது தனித்தனி எனதென்றே தற்கிழமைப்பொருளாகக் கூறிக்கொண்டு நின்றாற்போல,—உனது அலாது உன்கை கால் யாக்கை எனது என்றும் என் அறிவது என்றும் உரைத்து நீ நிற்றிகாண். எ-து. உனதன்றாகிய உன் கைகால் யாக்கைகளைத் தனித்தனி எனதென்றும் அங்ஙனமறிந்த பாசவறிவை என்னறிவதென்றுந் தற்கிழமைப்பொருளாகக் கூறிக்கொண்டு நீ யொருபொருள் வேறு நிற்கின்றாய் காண்:—உன்னில். எ-து. உலோகாயதநூல் ஆராய்ந்தபின்னர்ப் பதி மனைவி முதலிய பொருள்கள் உனக்கு வேறாதல் கண்டாற்போலக் கை கால் முதலியவற்றினியல்புகளையும் எதுக்கண்முதலியவற்றான் ஆராய்ந்து பார்த்தியாயின்,—அவை வேறாம் உணர். எ-து. அக்கைகான்முதலியன உனக்கு அன்னியமாம் அதனையறிவாயாக. எ-று.

இன் உவமவுருபு.

உணதலாதென்பதனைக் கை கால் யாக்கைகளோடு தனித்தனி கூட்டுக.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது.

மூன்றாமதிகரணம்.

இனி ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஐம்பொறிகள் ஐம்புலன்களையறியுமென்றல் எல்லார்க்குமொப்ப முடிந்தமையின் அவை உடல்போற் சடமன்மை பெறப்படுதலானும், அவற்றை எனதென்னும் வழக்கம் பெரும்பான்மையன்றாகலானும், அவையே உயிராதலமையுமென இந்திரியான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவையாசங்கித்து மூன்றாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-படை.

ஐம்புலனாகிய சத்தப்பரிசரூபரசகந்தங்களை இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்ததொன்றறியாமையின் இவ்வைந்தினும் ஐம்புலனுமறிவதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மா ஐம்பொறியின்வேறெனச் சாதித்தற்கேதுவாமாறு யாங்ஙனமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்றாற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். வெ-படை.

ஒன்றறிந்த தொன்றறியா தாகி யுடன்மன்னி
யன்றும் புலனையவ் வஞ்செழுத்தை—யொன்றறிது
லுள்ளதேயாகி லதுநீ தனித்தனிகண்
டுள்ளலவை யொன்றல்லை யோர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாதென்றதொக்கும் ஐந்துமைந்துயிரெனக் கோடலின்

அதனானெமக்காவதோரிழுக்கில்லை. இனி இவ்வைந்தையுங் கொண்டு ஐம்புலனையும் ஒருபொருளே யறியுமெனின் அதற்குப் பிரமாணங் கண்டிலம். குடத்தைக் கண்ட யானே அதனைத் தீண்டினேனென மறித்துணர்வு நிகழ்தல் ஐந்துமோருடம்பின்கண்ணே நிலைபெறு மொற்றுமைபற்றியமையுமெனக் கோடுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்ததனுதலிற்று. இ-ள். உடல் மன்னி ஒன்று அறிந்தது ஒன்று அறியாதாகி. எ-து. உடம்பின்கண்ணே நிலைபெற்று ஒருவிடயத்தை யறிந்த இந்திரியம் மற்றொருவிடயத்தை அறியாதாய்—அன்றும் புலன் ஆய் அவ்வஞ்செழுத்தை. எ-து. அங்ஙனந் தம்முண்மாறுபடுஞ் சத்தமுதலிய புலன்களைச் சூக்குமபஞ்சாக்கரத்தாற் செலுத்தப்பட்டாராய்ந் தறிகின்ற அவ்வைம்பொறிகளின் றொழிற்பாட்டை—அறிதல் ஒன்று உள்ளிதேயாகில். எ-து. கண் உருவத்தையறிவது செவி ஓசையையறிவதென்று இவ்வாறுணர்தலையுடையதோர்பொருள் இல்லதோ உள்ளதோவென வினுயினூர்க்கு இல்லதெனின் இவ்வறிவு நிகழாதாதல்வேண்டுமாகலான் உள்ளதேயாமெனின்—அது நீ. எ-து. அவ்வாறுணர்வதியாது அதுவே நீயாகியவான்மா அவ்வாறுணர்வனவும் அவ்விந்திரியங்களேயென்றற்படுமிழுக்கென்னையெனின்—அவை தனித்தனி கண்டு உள்ளல். எ-து. அவ்விந்திரியங்கள் தத்தம்விடயங்களை வேறுவேறு கண்டறிதன்மாத்திரையேயன்றி இத்தொழிற்பாட்டையுடையேம் யாமெனவும் அறியமாட்டாவாகலான்—ஒன்று அல்லை ஓர். எ-து. அவ்வைந்தின் றொழிற்பாட்டையுமறிந்து அவற்றின் வரும் பயன்கொள்வதாய நீ யவற்றின் வேறுவை அதனையாராய்ந்தறிவாயாக. எ-று.

ஆகியென்னுஞ் சிறப்புவினை ஆயென்னும் பொதுவினையோடு முடிந்தது; இவனுமிவனுஞ் சிற்றிலிழைத்துஞ் சிறுப

றையறைந்தும் விளையாடுப என்றாற்போல. ஆயென்பது வினைத்தொகை. அவ்வஞ்செழுத்தென்க. அஞ்செழுத்தாற் செலுத்தப்பட்ட பொறியை ஆகுபெயரான் அஞ்செழுத்தென்றார். அஃதிருமடியாகுபெயராய் ஐம்பொறியின் றொழிற்பாட்டை யுணர்த்தி நின்றது.

உள்ளல் உள்ளலானென்க.

இம்மூன்றதிகரணங்களானுஞ் சாக்கிரத்தினிகழுமியல்பு பற்றி ஆன்மாவினுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

மூன்றாமதிகரணமுடிந்தது.

நான்காமதிகரணம்.

இனி ஒடுக்கமறிதலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். *"நேசவிந் திரியங் கட்கு நிகழறி விதனாற் காண்டும்" என நீவிருங் கோடலின் அவ்விந்திரியங்களின் வேறாய் அங்ஙனமறிவது புரியட்டகவுடம்பேயாமெனவமையும் அது புறத்து நிகழாதாயினும் அகத்தே நின்று இந்திரியங்களைப் புறத்திற் செலுத்தியறியுமெனக் கோடுமெனச் சூக்குமதேகான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து நாலாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். ஐம்பொறிகளுமொடுங்கின சொப்பனத்தானத்தின் நிகழ்ந்தவற்றையறிதலின் ஆன்மா வேறுண்டு. எ-று.

ஒடுக்கம் ஆகுபெயர்.

நனவின்கட் கனவுகண்டாமென்றுங் கண்டிலமென்றும் நிற்பதுளதாகலின் அதுவே யவ்வான்மாவாமென்றது.

---

* சிவஞானசித்தி, இரண்டாஞ்சூத்திரம். ௬௪. ஓசை நற்பரிச.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். சொப்பனத்தினிகழ்ந்தவற்றையறிவதுஞ் சூக்குமதேகமேயாகலின் இது சித்தசாதனமாமாலென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்ருற்பரியமுணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

இஃதென்சொல்லியவாருேவெனின் ஒடுக்கமறிதலின் என்றது ஒடுக்கத்தினிகழ்ந்தவற்றை நனவின்கண் மயங்கியறிதலென்னும் பொருட்டாதலாற் சித்தசாதனமாதல் யாண்டையதென விடுத்தவாறென்பது. கனவுகண்ட சூக்குமவுடம்பே நனவின்கண் அதனையறியுமாயிற் கண்டபடியறியாது மயங்கியறிதல் கூடாமையின் உயிர்க்காயின் அதுபோல் ஒருதன்மைத்தாகலின்றி அகத்துச் சேறலும் புறத்துச்சேறலும் வேறுபாடுடைமையான் அதுபற்றி மயங்கியறிதல் கூடுமாகலின் அங்ஙனமறியுமுயிர் வேறுண்டென்பது கண்டுகொள்க.

அவ்வுடலி னின்றுயிர்ப்ப வைம்பொறிக டாங்கிடப்பச்
செவ்வீதி னவ்வுடலிற் சென்றடங்கி—யவ்வுடலின்
வேருென்று கொண்டு விளையாடி மீண்டதனை
மாறலுட னீயல்லை மற்று.

எ-து. உ-ம், எ-னின். கனவின்கட் செல்லுமாறும் ஆண்டு நிகழுமாறும் மீளவருமாறுமுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். அவ்வுடலின் நின்று உயிர்ப்ப ஐம்பொறிகள் தாம் கிடப்ப. எ-து. மேல் உயிரன்றெனக் கூறிப்போந்த தூலவுடம்பினின்று உயிர்ப்பனவாய ஐம்பொறிகள் ஆண்டே உயிர்ப்பொழிந்து கிடப்ப—அடங்கிச் செவ்விதின் அவ்வுடலில் சென்று. எ-து. அவை யங்ஙனங்கிடந்தவழிப் புறத்து நிகழுந் தொழிற்பாடெல்லாமடங்கி அவ்வுடம்பினுள்ளால் வருத்தமின்றிச் சென்று—அவ்வுடலின் வேறு ஒன்று கொண்டு விளையாடி. எ-து. அத்தூலவுடம்புபோல அதனின்

வேறாயதோருடம்பையெடுத்துக்கொண்டு வேறோராற்றாற்க ண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று விளையாடி—மீண்டு அதனை மாறல். எ-து. மீளவதனை மாறி மேற்சேறலான்—நீ உடல் அல்லை மற்று. எ-து. நீ அச்சூக்குமதேகமல்லை அத னின் வேறுவை. எ - று.

உயிர்ப்பவென்றது அன்பெறுத அகரவீற்றுப் பலவறி சொல். உயிர்த்தல் தொழிற்படுதல்.

தாமும் மற்றும் அசை.

மீண்டு மீள.

மாறல் மாறலானென்க.

இவ்வதிகரணத்தாற் சொப்பனத்தினிகழு மியல்புபற்றி உயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

நான்காமதிகரணமுடிந்தது.

ஐந்தாமதிகரணம்.

இனிக் கண்படில் உண்டிவினையின்மையின் ஆன்மாவு ளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். சொப்பனத் தானமாத்திரையி னன்றித் தொழிற்படாத சூக்குமதேகம்போலன்றிச் சுழுத்தி துரியங்களினுந்தொழிற்படுவதாய பிராணவாயுவே அடங்கு தல் விடுதல் செய்தறிவதாகிய ஆன்மாவாதலமையுமெனப் பிராணான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திர த்தி னைந்தாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனு தலிற்று. இ-ள். வெ-படை.

உண்டிவினை உம்மைத்தொகை. அஃது * "உண்டியும் வினையு மின்றிக் கிடந்து" என வழிநூலாசிரியர் கூறியவாற்றானு மறிக.

ஒடுங்கினவிடத்து இன்பத்துன்பஞ் சீவனம் பிரகிருதிக்கின்மையின் ஒடுங்காதவிடத்து இன்பத்துன்பஞ் சீவியாநிற்பதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். கண்படைகொண்டவழி உண்டிவினையில்லையென்றது. உடற்கோ பிராணவாயுவுக்கோவென வினவினார்க்கு. உடம்பு உயிரன்மையான் அதற்கவையில்லாமைபற்றி ஈண்டைக்காவதோரிழுக்கில்லை இனிப் பிராணவாயுவுக்கென்னின் அது துயின்றெழுந்தபின்னர்ச் சுகமாகத் துயின்றேனென்றறிதல் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படாதென்னும் அருத்தாபத்தியான் ஆண்டும் இன்பத்துன்பநுகர்ச்சியுண்டென்பது பெற்றாம். விழித்துழிப்போல உறங்குழியும் பிராணவாயுவியங்குதலான் வினையுண்மையுங் கண்டாமாகலின் அதற்கு அவையாண்டில்லையென்றல் மாறுகோள்படாலுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்றாற்பரிய மூணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். ஈண்டு உண்டியென்றது விடயங்களினிடமாக வரும் இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியை வினையென்றது உடம்பு சேட்டித்தலையாகலின். இவ்விரண்டும் பிராணவாயுவை யொழித்தெழுந்த கருவிகளெல்லாமொடுங்கிய துயிலிடத்து அஃதியங்காநிற்பவும் உடம்பின்கண்ணே நிகழ்தலின்மையின் அவையொடுங்காத நனவினிடத்து அவையிரண்டும் அதன்கணிகழ்தலுண்மையின் அவ்வின்மையுண்மைகட்கேதுவாகக் கருவிகளையொடுக்கியும் ஒடுக்காது நிற்பதியாது அதுவே அவ்வான்மாவென்றவாறாம். கண்படில் உண்டிவினையின்மையின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது. எ-று.

---

* சிவஞானசித்தி, நான்காஞ்சூத்திரம். ௩௦. கண்டுணர்.

பிராணவாயுவை யொழிந்தொழிந்த கருவிகளென்பது ஆற்றலான் வந்தது.

இன்பத்துன்பநுகர்ச்சியை இன்பத்துன்பமென்றுபசரித்தார்.

சீவனம் சீவித்தல். சேட்டித்தலென்றதாம்.

செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற்றொக்கது.

சீவியாநிற்பதென்பது சீவியாநிற்றலென்னுந் தொழிற்பெயர்மாத்திரையாய் நின்றது. "உறங்குவதுபோலும்" என்புழிப்போல.

உளதென்றது தனித்தனி சென்றியையும்.

துயின்றுழியும் விழித்துழியுந் திரிபின்றி ஒருதன்மைத்தாதல்பற்றி உடம்பு பிரகிருதியெனப்பட்டது. பிரகிருதிக்கென்றது உருபுமயக்கம்.

இரண்டுகாலத்துமொப்ப வியங்குதல்பற்றிப் பிராணவாயுவைப் பிரகிருதியெனக்கொண்டு அதற்கவையின்மையினென்றுரைப்பாரும், பிரகிருதிவிகாரமாகிய சித்தத்திற்கு அவையின்மையினெனவுரைத்துச் சுழுத்தியின்கண்ணுந் தொழிற்படுவதாய சித்தமேயுயிரென்னுஞ் சித்தான்மவாதிகளை மறுத்தற்கெழுந்த திவ்வதிகரணமென் றுரைப்பாருமுளர்.

கண்டறியு மிவ்வுடலே காட்டொடுங்கக் காணுதே
யுண்டி வினையின்றி யுயிர்த்தலாற்—கண்டறியு
முள்ளம்வே றுண்டா யொடுங்கா துடனண்ணி
னுள்ளதா முண்டிவினை யூன்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். துயிலிடத்துக் கருவிகளெல்லா மொடுங்குதலின் இன்பத்துன்பநுகர்ச்சியுஞ் சேட்டையும்

பிரகிருதிக்கில்லையாயினவாகலான் அதுபற்றிப் பிராணவாயுவை யான்மாவென்றற் கிழுக்கென்னை யென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனைவலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். கண்டு அறியும் இவ்வுடலே. எ-து. கண்டறிதற்கு நிலைக்களமான இவ்வுடம்பின்கண்ணே—காட்டுக் காணுதே ஒடுங்க. எ-து. காட்டாய கருவிகள் தொழிற்படாதேயொடுங்கவும்—உண்டி வினை இன்றி. எ-து. அவையொடுங்கியவழி உண்டியும் வினையும் பிரகிருதிக்கில்லையாகவும்—உயிர்த்தலான். எ-து. பிராணவாயு நிலைபெற்று இயங்குதலான்,—கண்டு அறியும் உள்ளம் வேறு உண்டு. எ-து. கண்டறியு முரிமையையுடைய உயிர் பிராணவாயுவின் வேருயுண்டு—ஒடுங்காது உடல் நண்ணில் ஊன் உண்டி வினை உள்ளதாம். எ-து. அவ்வுயிரொடுங்காது அவ்வுடலின்கணெய்திற்ருயின் அவ்வுடம்பு கருவிகளின் ருெழிற்பாட்டாருய உண்டியும் வினையுமுடைத்தாம்:—ஆய். எ-து. அதனையாராய்ந்தறிவாயாக. எ - று.

இது அருத்தாபத்தியளவை.

கண்டறிதல் ஒருபொருட்பன்மொழி.

இன்றியென்னும் வினைக்குறிப்புச் செயவெனெச்சத்திரிபு. சிறப்பும்மைகள் தொக்கன. அவை *"அறிந்திடா துடலுறக்கத் தறிவின்மை கரண மின்மை—யறிந்திடு முதலி யாகி னதுநிற்கக் காணம் போகாது" என்னும் பொருள் விளைத்து நின்றன.

ஊன் ஆகுபெயர்.

உயிர் வேறுண்டென்றதனை வலியுறுத்துவார் உடம்பாட்டுமுகத்தானு மோதினர்.

---

* சிவஞானசித்தி, மூன்ருஞ்சூத்திரம். ௬. அறிந்திடும்.

இவ்வதிகரணத்தானே சுழுத்தி துரியங்களினிகழுமிய ல்புபற்றி உயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது. இதுகாறுஞ் சார்மாயை நீயல்லையென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு.

ஐந்தாமதிகரணமுடிந்தது.

ஆறுமதிகரணம்.

இனி உணர்த்தவுணர்தலின் ஆன்மாவுளது என்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். பிரமப்பொருள் மேற்கூறிப்போந்த சடப்பொருள்கள்போலன்றிச் சித்தாகலான் அதுவே உயிராதலமையுமென விஞ்ஞானன்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து ஆறுங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். தொழிற்படுங்கருவிகளொன்றுமின்றிக் கேவலமாய் அதீதாவத்தையினின்றுழி அறியுமாறின்றிப் பின்னர்க் கலைமுதலிய கருவிகளால் அறிவிக்கவறிந்து வருதலுண்மையின் எக்காலத்துந் திரிபின்றியறிந்தாங்கறிந்து நிற்குஞ் சித்தாகிய பிரமத்திற்கு இது தகாமையான் அங்ஙனமுணருமான்மாவேறுண்டு. எ-று.

உணர்த்தவுணர்தலெனவே முன்னுணராது கிடத்தல் பெற்றாம்.

அவனறிந்தாங்கறிவனென்றறிவிக்கவறிந்து உபதேசியாய் நிற்பதுளதாகலின் அதுவேயவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். அறிந்தாங்கறிவதாகிய பிரமப்பொருள் அவிச்சைக்காலத்துக் கருவிகளோடுங்கூடியன்றியறியாதெனக் கோடுமாகலின் அதுபற்றி உயிர் வேறுண்டென்றல் பொருந்தாதென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அவ்வளவினவன்மகிழுக வென்னுநியாயத்தால் வேறு மதன்முற்பரியமுணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். கருவிகளோடு கூடியவழி

யுந் தன்னியல்புணருமாறின்றி அம்முதல்வன் இதுபோலமற ந்து மறந்தறிதலின்றி அறிந்தவாறேயறிந்து நிற்கும் பேரறிவுடையனென வேதாகமங்களானறிவிக்கவறிந்து குரவனறிவுறுக்கு முபதேசமொழியைப் பெற்றுடையதாய் நிற்பதொன்றுளதாகலின் அதுவே மேலுரையளவையாற் சாதித்துப் போந்த ஆன்மாவென்றவாறும். உணர்த்தவுணர்தலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது. எ - று.

அறிந்தாங்கென்பது அப்பொருட்டாதல் "எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப" என்பதனானுமறிக. இதற்குப் பிற வாறுமுரைப்ப. அவையெல்லாம் பொருந்தாமை யோர்ந்துணர்க.

அறிந்து மறிவதே யாயு மறியா
தறிந்தவையும் விட்டங் கடங்கி—யறிந்த
தெதுவறிவு மன்றுகு மெய்கண்டா னென்றி
னதுவதுதா னென்னு மகம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். கருவிகளோடு கூடியவழியும் அவிச்சை நீங்காமையின் விடயங்கண்மாத்திரையேயறியுமன்றித் தன்னியல்பறியுமாறில்லை அஃதுபதேசத்தாலறியற்பாலதேயாமாகலான் அதுபற்றி இழுக்கென்னையென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனையும் மேற்கூறிய நியாயத்தானுடம்பட்டு இன்னுமொருதாற்பரிய முரைக்குமுகத்தானே விடயங்களையறிவுழியும் படும் வேறுபாடுகூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. அவனறிந்தாங் கறியுமாறும் உயிர் மறந்து மறந்தறியுமாறும் தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்துதனுதலிற்று. எனினுமமையும். இ - ள். அறிந்தும் அறிவதே ஆயும் அறியாது. எ-து. கருவிகளெல்லாவற்றோடுங் கூடிச் சாக்கிரத்தானத்தினின்று விடயங்களையறியுமிடத்தும் ஒருங்கேயறியமாட்டாது ஒன்ற

னையேயறிந்தும் ஒன்றனையறியப்புகுவதாயும் முன்னறிந்த தொன்றனை அறியாதொழிந்தும்—அறிந்ததையும் விட்டு அங்கு அடங்கி. எ-து. இங்ஙனமொரோவொன்றாக அறியப் பட்ட விடயத்தையும் இடையீடன்றி அறியமாட்டாது விட் டுவிட்டாங்கே ஐந்தவத்தைப்பட்டடங்கி—அறிந்தது எது. எ-து. மீளவறிந்து வருதல் கண்கூடாகக் காணப்படுதலான் அங்ஙனமறிந்து வந்த பொருள் யாது அது சடமன்றென்பது மேற்காட்டப்பட்டது முன்னரும் காட்டப்படும்—அறிவும் அன்று. எ-து. ஒன்றாக இயல்பாகவுணர்தலே பேரறிவாக லின் அதுவுமன்றாம்—மெய் கண்டான் ஒன்றின். எ-து. இனி மெய்யாகிய சித்தாந்தநெறியினையுணர்ந்தோன் வேறென்னை யோவென மனமொருங்கியாராயுமாயின்—அது அது தான் என்னும் அகம் ஆகும். எ-து. காட்டுமொளிக்கு வேறாய கண் ணொளிபோல அவ்வறிவிற்கு வேறாய் அதுவதுவே தானெ னச் சார்ந்ததின்வண்ணமாய் நின்றறியுமியல்பையுடைய உயி ராம். எ - று.

அறிந்தும் அறிவதேயாயும் என்னும் உம்மைகள் எண்ணி ன்கண் வந்தன. அறியாதுமென்னு மென்னும்மை விகாரத் தாற்றொக்கது. அறிந்ததையுமென்னுமும்மை இழிவுசிறப்பு. அறிவுமென்னுமும்மை இறந்ததுதழீஇயது.ஏகாரம் அசைநிலை.

அங்கு உணர்த்துமுறைமைத் தானமாகிய இலாடத்தி னென்றவாறு.

அறிந்ததையும் விட்டங்கடங்கி யறியுமாறு வருகின்ற சூத்திரத்திறுதியினும், அதுவதுதானெனச் சார்ந்ததின்வண் ணமாமாறு உண்மையதிகாரத்தும் பெறப்படும்.

அறிந்துமறிவதேயாயுமறியாதறிந்ததையும் விட்டங்கட ங்கியறிந்ததெது என்பதற்கு ஓதியதனை ஓதியபொழுதேயுண ர்ந்தும் பலகாலோதியுணர்வதாயும் பலகாலோதியுமுணர்தலி

ன்றியும் உணர்ந்ததனையும் பின்னர் மறந்தொழிந்தும் இவ்வா ஞேறுதியுணர்ந்ததியாதென்றுரைத்தலுமொன்று. இப்பொரு ட்கு அடங்கியென்புழியும் எண்ணும்மை விரித்துரைக்க.

இங்ஙனம் மூவகைப்படுத்துரைக்கவே, உணர்த்தவுணர் தலென்னுமேதுவான் முறையே அதீதத்தின்கணிகழு மியல்பு பற்றியும் சுத்தத்தினிகழுமியல்புபற்றியும் உணர்த்துமுறை மைக்கணிகழுமியல்புபற்றியும் உயிருண்மை சாதிக்கப்பட் டது. இது தற்பரமுமல்லை தனியென்றதனை வலியுறுத்திய வாறுகாண்க.

விஞ்ஞானமே ஆன்மாவென்னும் புத்தரின் யோகாசார ன்மதத்தை மறுத்தற்கெழுந்தது இவ்வதிகரணமெனக்கொ ண்டு அதற்கியையவுரைப்பாருமுளர்.

ஆறுமதிகரணமுடிந்தது.

ஏழாமதிகரணம்.

இனி மாயாவியந்திர தனுவினுள் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். உடம்புமுதலியவற்றுள் ஒரோ வொன்றே ஆன்மாவாதலின்றென்றதொக்கும் அவற்றுள் ஒன்று குறைந்தவழியும் அறிவு நிகழாமையானும் எல்லாங் கூடியவழி அது நிகழ்தலானும் அனைத்துங் கூடிய சமுதா யமே உயிராதலமையுமெனச் சமுகான்மவாதிகளாகிய சௌ த்திராந்திகர் வைபாடிகர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத் திரத்தினிறுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட னுதலிற்று. இ - ள். மாயாகாரியங்களான் யாக்கப்பட்டிய ன்ற சூத்திரப்பாவைபோலுமுடம்பின்கண்ணே அவற்றிற்கு வேறாய் ஆன்மாவுண்டு. எ - று.

எனவே அவையெல்லாம் மாயையின்காரியங்களாய் நிலைபெறுதனவாகலின் நிலைபேறுடைய உயிராகாவென்றவாறுயிற்று.

மாயை ஆகுபெயர். இகரம் விரித்தல்விகாரம்.

அவைதாம் வெவ்வேறு பெயர்பெற்று நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். சித்தமுஞ் சித்தப்பகுதியுமாகிய அகச்சமுதாயமைந்தும் மாயாகாரியமென்பது எம்மனோர்க்கு உடம்பாடன்மையின் அதுபற்றி ஆன்மா வேறுண்டெனச் சாதித்தலமையுமாறென்னையெனுங்கடாவை யாசங்கித்து அவ்வளவினவன்மகிழுகவென்னு நியாயம்பற்றி வேறுமோராற்றுற் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். நீ ஐந்துகந்தமெனக் கொண்ட மாயாகாரியங்கள் ஆன்மாவெனப் பெயர்பெறுமாறின்றி வேறுவேறு பெயர்பெற்று நிற்பனவாகலான் மாயாவியந்திர தனுவினுள் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது. எ-று.

வேறுவேறு என்பது வெவ்வேறெனமரீஇயிற்று.

கலையாதி மண்ணந்தங் காணிலவை மாயை
நிலையாவாந் தீபமே போல—வலையாமன்
ஞானத்தை முன்னுணர்ந்து நாடி லதுதனுவாந்
தானத்தின் வேறுருந் தான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின், அவை தனித்தனி வெவ்வேறு பெயர்பெறினுந் தொக்க சமுதாயத்தின்கண் ஆன்மாவெனப் பெயர்பெறுமெனக் கோடுமாகலின் அதுபற்றியிழுக்கென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அவை வெவ்வேறு பெயர்பெறும்வழியும் அவர்கூறியவாறு பெயர்பெறுது வேறு பெயர் பெறுமாறும் அவை மாயாகாரியங்களேயாமாறும் அவை தொக்க சமுதாயத்தினும் ஆன்மாவெனப் பெயர்பெ

றது வேறுபெயர் பெறுமாறுமுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்து
தனுதலிற்று. இ-ள். காணின் கலை ஆதி மண் அந்தம். எ-து.
அங்ஙனஞ் சமுதாயமாதற்குரியவை யாவையென்று அளவை
களானறியப்புகிற் கலைமுதனிலமீறாகிய தத்துவங்களேயாம்:-
அவை மாயை நிலையாவாம். எ-து. அவையனைத்தும் மாயை
யின்காரியங்களாகலின் நிலையுதலின்றிச் சிலகால நின்றழிவ
னவாம்:—ஞானத்தை அலையாமல் முன் உணர்ந்து நாடில்.
எ-து. அவை தொக்க சமுதாயத்தின் விளங்கித்தோன்றுவ
தாய ஞானத்தினியல்பை அசையாமற் கருத்தை யொருக்கி
முன்னுணர்ந்து பின் அச்சமுதாயத்தை யாதென்றாராயின்,—
அது தீபமேபோலத் தனுவாம். எ-து. அச்சமுதாயங் கண்ணு
க்கு விளக்குப்போல உயிர்க்குத் தூலசூக்குமபரங்களாகிய
உடம்பாம்—தான் அத்தின் வேறு ஆகும் தான். எ-து. ஆத
லாற் கண் விளக்கின் வேறாயினாற்போல உயிர் அவ்வுடம்பின்
வேறாம். எ-று.

ஆமென்பது மேலுஞ்சென்றியையும்.

மாயை ஆகுபெயர்.

தானென்பது முன்னையதெழுவாய்; பின்னையது அசை.

அதனினென்பது அத்தினென மரீஇயிற்று, "இத்தை மெய்யெனக் கருதி" என்புழிப்போல.

இதனானே தனியென்றதனை வலியுறுத்தவாறு.

இவ்வாறு மூன்றுசூத்திரத்தானும் சைவாகமங்களுட் கூறப்படும் பதிமுதலிய பொருள்களதுண்மை அனுமானவள வையான் வலியுறுத்தப்பட்டது. ஆகமவளவையே யமையு மாகலின் அனுமானவளவை மிகையாம்போலுமெனின்,— ஆகாது: மந்தவுணர்வுடைய மாணாக்கர்க்கு வேற்றுச்சமயநூ ல்களை நோக்கியவழிச் சைவாகமப்பொருளின் மலைவு நிகழா

மைப்பொருட்டும், கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டை யென்னு நான்குவகையானன்றி ஆகமங்களைக் கேட்ட துணை யானே அநுபவங் கூடாமையிற் சிந்தனை செய்து வன்மை மென்மையுணர்ந்து தெளிந்துகோடற்பொருட்டும் கருதலள வையும் வேண்டப்படுமாகலானென்க.

ஏழாமதிகரணமுடிந்தது.

மூன்றாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

பிரமாணவியன் முற்றிற்று.

இலக்கணவியல்.

நான்காஞ்சூத்திரம்.

அந்தக் கரண மவற்றினொன் றன்றவை
சந்தித்த தான்மாச் சகசமலத் துணரா
தமைச்சர சேய்ப்பநின் றஞ்சவத் தைந்தே.

ஏ-து. சூ-ம். எ-னின். இதுவுமது.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். பிரமாணம் இலக்கணமிரண்டானும் பொருளுண்மை பெறற்பாற்றென்னு முறைமைபற்றி மேற்பிரமாணத்தாற் பெறுவிக்கப்பட்ட பதி பாச பசுக்களுக்கிலக்கணம் எதிர்நிரனிறையாக வைத்துக் கூறுவான்றொடங்கி அவற்றுள் இது மேலடுக்க நின்ற ஆன்மாவினிலக்கணங் கூறுதனுதலிற்று.

சொற்பல்காமைப்பொருட்டும் ஒத்து வேறாயவழியும் இயைபுடைமையுணர்ந்து கோடற்பொருட்டும் ஈண்டு இதுவுமதுவென மாட்டெறிந்துரைத்த ஆசிரியர், இங்ஙனமுரைத்துக்கோடற் கேற்பவன்றே ஈண்டு ஆன்மாவினதுண்மையுணர்த்துதனுதலிற்றெனச் சிறந்தெடுத்தோதாது பொதுப்பட ஆன்மப்பிரகாசமுணர்த்துதனுதலிற்றென்றதூஉமென்க. இவ்வாறன்றி மேலைச்சூத்திரத்தின் ஆன்மாவினதுண்மை கூறுமுகத்தாற் றொகுத்தோதிய அஞ்சவத்தையை ஈண்டிலக்கணங்

கூறுமுகத்தான் விரித்தோதப்படுதலின், இதுவுமதுவென்றது மேலைச்சூத்திரப்பொருளோடு மாட்டெறிந்ததென்றுரைப்பினுமாம். இதனானுஞ் சூத்திரவியைபு இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. ஆன்மா அந்தக்கரணங்களாகிய மனம் புத்தி அகங்காரஞ் சித்தமென்னு நான்கனுள் ஒன்றன்றாயினும் நுண்ணுணர்வின்மையிற் சூழ்ச்சித்துணைவராகிய அமைச்சரோடு கூடிநின்று தன்றொழினடாத்தும் அரசன்போல, சகசமலத்தினான் உணர்வின்றிக் கஞ்சுகம்போலுங் கலாதிகளாற் பொதுவகையான் உணர்வு நிகழினுஞ் சிறப்புவகையான் நிகழுமாறு அவற்றாற் பெறப்படாமையிற் சிறப்புவகையானுணருமாறு தனக்குச் சூழ்ச்சித்துணையாகிய அவ்வந்தக்கரணங்களோடு கூடி நின்று சாக்கிர முதலிய ஐந்தவத்தையுடைத்தாம். எ - று.

எனவே, அங்ஙனநின்று அஞ்சவத்தைப்படுதல் ஆன்மாவுக் கிலக்கணமென்றவாறாயிற்று. இஃது உயிர்க்குத் தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு.

ஒன்றன்றாயினும் சகசமலத்து உணராது அமைச்சரசேய்ப்ப அவற்றொடு சந்தித்துநின்று அஞ்சவத்தைத்தாமென வியையும்.

உணராது சந்தித்ததென்பது காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது. சந்தித்தது வினையெச்சமுற்று.

இவ்வாறன்றி ஆன்மா அவற்றினொன்றன்றாயினும் சகலமலத்துணராமையால் அவற்றொடு சந்தித்தது சந்தித்தவழி அவையுந்தானும் அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்றலான் ஐந்தவத்தைத்தாயிற்று எனவதிகரணம் பகுத்துக்கோடற்கேற்ப வேறுவேறு வினைமுடிபு செய்துரைத்தலுமொன்று.

வடமொழிச்சூத்திரத்தோதுதலின் ஈண்டும் ஆயினுமென வருவித்து ஒருதொடராக வைத்துரைக்க. அந்தக்கரணமவற்றின்றொன்றன்றாயினுமெனவே, அவற்றின்றொன்றன்றாதலும் அநுவாதமுகத்தால் ஈண்டேபெற்றாம். இஃதுணராதார் அந்தக்கரணமவற்றின்றொன்றன்றென்றதனை வேறுதொடராக வைத்துரைப்ப. அங்ஙனமுரைப்பின்,முன் வருவனவற்றை அவாய்நின்று ஒருபொருண்மேல் வாராமையின் ஒருசூத்திரமாதற்கேலாமையறிக.

அவை சந்தித்ததென்புழி ஒடுவுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது; இரண்டாவது விரிப்பினுமமையும்.

ஆன்மாவென்பது மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரைக்கற்பாலதாகவும், ஈண்டு வேறோதியது ஒத்து வேறாதல்பற்றியென்றுணர்க.

ஆன்மாவென்னுஞ்சொற்குப் பொருள் வியாபகமென்பதூஉம் சித்தசித்தென்பதூஉமாம்.

மலத்து மலத்தாலெனவிரிக்க.

அமைச்சரசு அமைச்சரொடுகூடிய அரசென உருபும் பொருளும் உடன்றொக்கன.

காரணப்பொருட்டாய நின்றென்னும் வினையெச்சம் அஞ்சவத்தைத்தென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்றொடு முடிந்தது.

இதனுள் அந்தக்கரணமவற்றின்றொன்றன்றென்றது ஓரதிகரணம்; ஒன்றன்றாயினுஞ் சகசமலத்துணரா தமைச்சரசேய்ப்பவவை சந்தித்ததென்றது ஓரதிகரணம்; அமைச்சரசேய்ப்பநின்றஞ்சவத்தைத்தேயென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இவ்வான்மாவாவது அந்தக்கரணங்களாயுள்ள மனோபுத்தியகங்கார சித்தங்களில் ஒன்றன்று என்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஏனையவெல்லாம் வெவ்வேறு பெயர் பெற்று நிற்பனவாகலான் உயிராகா ஆயினும் மனமுதலிய அந்தக்கரணங்கள் சிந்தையைச் சீவனென்றுஞ் சீவனைச் சிந்தையென்றும் இங்ஙன முயிரென்னும் பெயரானும் வழங்கப்படுதலுண்மையானும் இந்திரியமுதலியவற்றை அவ்வாறு கூறுமையின் அஃதாகுபெயரென்றற்கேலாமையானும் அவையே தனித்தனி ஆன்மாவாமென்றல் அமைவுடைத்தென அந்தக்கரணான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடணுதலிற்று. இது மேலைச்சூத்திரத்துள் ஓதற்பாலதேயாயினும் ஈண்டிலக்கணங்கூறும் வழியும் அவற்றொடு சந்தித்து அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்பதென அவத்தைக்கேதுவாக எடுத்தோதவேண்டுதலின் ஈரிடத்துமெடுத்தோதுதல் "சில்வகையெழுத்தின் செய்யுட் டாகிச்—சொல்லுங் காலே யுரையகத்தடக்கி—நுண்மையொடு புணர்ந்த வொண்மைத் தாகி" என்னுமிலக்கணத்ததாய சூத்திரத்துக் கேலாமையான் அதுபற்றி விதிமுகத்தானன்றி அநுவாதமுகத்தான் ஈண்டுணர்த்தப்பட்டது. இ-ள். வெ-டை.

ஈண்டு அந்தக்கரணமென்றது உள்ளந்தக்கரணமாகிய கலாதிகளினுஞ் செல்லாமைப்பொருட்டு மனோபுத்தியகங்கார சித்தங்களிலெனக் கிளந்தெடுத்துரைத்தார். கலாதிகளுண்டெனக்கொண்டோரின் உயிர் வேறுண்டெனக்கொள்ளாதார் இன்மையின் ஆண்டாசங்கை நிகழாமையானும் அமைச்சரோடு உவமிக்கப்பட்டு அவத்தைக் கேதுவாவன அம்மனமாதியேயன்றிக் கஞ்சுகத்தோடு உவமிக்கப்பட்டு

அதிதத்தினு நீங்காது உடனிற்பனவாய கலாதிகளன்மையா னும் அவற்றை எண்டெடுத்தோதவேண்டாமையின் மனமுத லிய புறவந்தக்கரணங்களே ஈண்டுக் கூற நின்றனவென்பது கருத்து.

அவை தாம் பிரகாசமாய்நின்றே அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். * "மனமும் புத்தி யகங்காரஞ் சித்த நான்கு—மருவியான் மாவே யென்ன வரும்" என நியிருங்கோடலின் உயிர் அவற்றுளொன்றுதலமையுமென்று ற்படு மிழுக்கென்னையென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற் கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். அவ்வந்தக்கரணங்க டாம் தம்மிற் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாய்நின்றே தம்மைநோக்கி அசித்தாய் நிற்றலால் தன்னை நோக்கியுஞ்சித் தாய் நிற்கும் இவ்வான்மாவாவது அந்தக்கரணங்களாயுள்ள மனோபுத்தி யகங்காரசித்தங்களில் ஒன்றன்றென மேற்கொ ண்டது. எ - று.

எனவே, உயிரான் அதிட்டிக்கப்பட்டு ஐம்பொறிகளறி ந்த விடயங்களுள் ஒன்றனை இஃதியாதாகற்பாற்றெனச் சித் தஞ்சிந்தித்தறியும், யான் சிந்தித்தேனென்றறியமாட்டாது. மனம் அதனை இஃதின்னதாகற்பாற்றெனவும் அஃதாமோ அன்றோவெனவும் இவ்வாறு சங்கற்பவிகற்பஞ்செய்தறியும்; யான் சங்கற்ப விகற்பஞ்செய்தேனென்றறியமாட்டாது. அக ங்காரம் அதனை இன்னதெனத் துணிவேன் யானென்று ஒரு ப்பட்டெழுந்தறியும்; யானொருப்பட்டெழுந்தேனென்றறிய மாட்டாது. புத்தி அதனை இன்னதிதுவென நிச்சயித்தறியும்; யானிச்சயித்தேனென்றறியமாட்டாது. ஆகலான் அவ்வாறி ன்றி அவற்றொடு கூடி யான் சிந்தித்தேன் பற்றினேன் எழுந்

* சிவஞானசித்தி, நான்காஞ்சூத்திரம். உ. கருவியா.

திருந்தேன் நிச்சயித்தேனென்றும் அதன்பின் அதுவதுவாய்ப் பரிணமித்துச் சுகதுக்கமோகரூபமாய்த் தன்மாட்டு வந்த புத்திதத்துவத்தின் பரிணாமங்களைக் கலாதிகளோடு கூடி நின்று இது சுகம் இது துக்கம் இது மோகமென்றறிந்தும் யான் சுகித்தேன் யான்றுக்கித்தேன் யான் மோகித்தேன் என்றறிந்தும் இங்ஙனம் பிறவற்றை நோக்கியுந் தன்னை நோக்கியுஞ் சித்தாகிய ஆன்மாத் தம்மை நோக்கிச் சித்தாகாத அந்தக்கரணங்களின் ஒன்றாமாறியாண்டையதென மறுத்தவாறாயிற்று. * "இவன்றானும் புத்தியுஞ்சித் திவனுமோ புத்தி" என வழிநூலாசிரியர் கூறியதூம் இவ்வியல்புநோக்கி.

ஈண்டுப் பிரகாசம் அப்பிரகாசம் என்பன சித்து அசித்தென்னும் பொருளவாம்.

ஏனையோரை நோக்கி அரசனுக்கு அணுக்கராதற் சிறப்புப்பற்றி அமைச்சரை அரசரென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமாறுபோலப் புறக்கருவிகளை நோக்கி ஆன்மாவுக்கு அணுக்கமாய் நிற்றற்சிறப்புப்பற்றி மனம்புத்தியகங்காரஞ்சித்தநான்கு மருவி யான்மாவேயென்ன உபசரித்துக் கூறப்படுமெத்தனையென்றொழிக. சூழ்ச்சித்துணையாதல்பற்றி அந்தக்கரணங்கள் அமைச்சரையொக்குமெனவே, ஏனைக்கருவிகள் ஏனைப்பரிசனங்களை ஒக்குமென்பது பெற்றாம். அது ஞானாமிர்தத்திற் காண்க.

மேலைச் சூத்திரத்திற் கூறிய ஏதுக்களே ஈண்டைக்குமமையுமாயினும், சிறந்தமைபற்றி வேறேதுக்கூறினார்.

மனமாதி யாலுணர்தன் மன்னு புலன்கண்
மனமாதி மன்புலனி னல்லன்—மனமே

---

* சிவஞானசித்தி, பதினொராஞ்சூத்திரம். கக. சிவஞ்சிவ.

னுதித்தொன்றை யுள்ள முணர்த லதனி
னுதிக்குங் கடற்றிரையை யொத்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவ்வந்தக்கரணங்கள் தம்மிற் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாமாறும் தம்மின் மேலுள்ளவற்றை நோக்கியுந் தம்மைநோக்கியும் அசித்தாமாறுந் தெரித்துணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். மனம் ஆதியால் உணர்தல் மன்னு புலன்கள். எ-து. மனமுதலிய அந்தக்கரணங்களாலுணரப்படுவன ஐம்பொறிகளாற்றரப்பட்டுப் புறத்தே நிலைபெற்ற விடயங்களாம்:—உள்ளம் உணர்தல் மனம் மேல் உதித்த ஒன்றை. எ-து. ஆன்மாவுணர்வது மனத்துக்கு மேலெனப்படும் புத்தியிற்றோன்றிய தொன்றனையாம்:—கடற்றிரையை ஒத்து உதிக்கும். எ-து. அவ்விருவேறுணர்வுங் கடலிடையெழுந்து கரைசாருந் திரைபோலப் பரம்பரையின் ஆன்மாவின்மாட்டு வந்து தோன்றும்.—அதனின் மனம் ஆதி மன் புலனின் அல்லன். எ-து. அதனானே மனமுதலியன அவ்விடயங்களின் வேறாயினாற்போல ஆன்மாவும் அம்மனமுதலியவற்றின் வேறாம். எ - று.

உதிக்குமென்னும் பயனிலைக்கு உணர்தலிரண்டும் எழுவாய்.

செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற் றொக்கது.

புலனின் இன் உவமவுருபு.

அல்லனென ஆடூஉவறிசொல்லாற் கூறியது வடமொழி மதம்பற்றி.

உதித்தவென்னும் பெயரெச்சவீறு விகாரத்தாற்றொக்கது.

புத்தியிற்றோன்றியதொன்றாவது சுகதுக்கமோகரூப விடயம்.

பரம்பரையிற் றோன்றுதலாவது முன்னர் வாயிற் காட்சியுணர்வு தோன்றி அதன்பின் மானதக்காட்சியுணர்வு தோன்றி அதன்பின்னர்த் தன்வேதனைக்காட்சியுணர்வு உயிரின்கண் வந்து தோன்றுதல்.

இதனானே அந்தக்கரணங் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாமாறும் மேலுள்ளவற்றை நோக்கி அசித்தாமாறும் உயிர் அவ்வாறன்றி யாண்டுஞ் சித்தாமாறுங் கண்டுகொள்க.

சிந்தித்தாய்ச் சித்தந் தெளியாதா யாங்காரம்
புந்தியா யாய்ந்து மனமாகிப்—பந்தித்து
வெவ்வேறு தானே துணிந்துள்ள மிவ்வேறா
மவ்வேறும் போதுபோ லாங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேற்பொதுவகையாற் கூறிப் போந்த அந்தக்கரணங்களினியல்பு சிறப்புவகையாற்கூறுமுகத்தான் மானதக்காட்சியுள்ளுங் கடற்றிரைபோலப் பரம்பரையின் வெவ்வேறாயுணர்வு நிகழுமாறுணர்த்தி உயிர்வேறாதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். உள்ளம். எ-து. புருடதத்துவமென நின்றவுயிர்—ஆங்கு. எ-து. வாயிற்காட்சியாற் கண்டவிடயங்களிலொன்றனை மனமாதியானுணரும் மானதக்காட்சியின்கண்ணும் ஒருபெற்றித்தாதலின்றி—சித்தமாய்ச் சிந்தித்து. எ-து. சித்தமாய் நின்று இஃதியாதாகற்பாற்றெனச் சிந்தித்தும்,—மனம் ஆகிப் பந்தித்து. எ-து. அதன்பின் மனமாய் நின்று இஃதின்னதாகற்பாற்றெனப் பற்றியும்,—ஆங்காரம் ஆய்த் தெளியாது. எ-து. அதன்பின் அகங்காரமாய் நின்று இஃதாமோ அன்றோ இதனை யின்னதெனத் தெளிவேன் யானெனத் தெளிவுபிறவாதெழுந்தும்,—புந்தியாய் ஆய்ந்து. எ-து. அதன்பின்னர்ப் புத்தியாய்நின்று இஃதின்னதெனத் தெளிந்தும்,—வெவ்வேறு தானே துணிந்து இவ்வேறாம்.

எ-து. இங்ஙனம் வெவ்வேறாகவேயுணர்தலான் அவ்வாறுணரும் புருடன் இவ்வந்தக்கரணங்களின் வேறாம்—போது அவ்வேறாம் போல். எ-து. ஞாயிறுமுதலியவற்றோடு கூடிநின்று நாழிகை நாள் பக்கந் திங்கள்யாண்டு முதலியனவாய்ப் படும் பாகுபாடுசெய்யுங் காலதத்துவம் அஞ்ஞாயிறுமுதலியவற்றின் வேறாயினாற்போல் எ - று.

ஆய்தல் ஈண்டு நிச்சயித்தற்பொருட்டு.

துணிதலென்பது அறிதலென்னும் பொருண்மாத்திரையாய் நின்றது.

தான் அசை. ஏகாரந் தேற்றம்.

இவ், அவ் என்பன வகரவீற்றஃறிணைப் பன்மைச் சுட்டுப்பெயர்.

வேறாம் போதுபோலெனவே, ஆண்டு நீக்கப்பொருள் ஞாயிறுமுதலியனவென்பது தானே விளங்குமென்பது நோக்கி அவ்வெனச்சுட்டியொழிந்தார். சாரியையும் உருபும் உடன்றொக்கன.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. ஆங்கும் வெவ்வேறு தானே துணிந்தெனவே மானதக்காட்சியும் இங்ஙன நால்வேறுவகைத்தாய் ஒன்றற்கொன்று முறையே ஏதுவும் பயனுமாய்க் கடற்றிரைபோலப் பரம்பரையிற் றோன்றுமென்றவாறாயிற்று.

செய்யுளாகலின் முறைபிறழ வைத்தார்.

அகார வுகார மகங்காரம் புத்தி
மகார மனஞ்சித்தம் விந்துப்—பகாதிவற்றை
நாத முளவடிவா நாடிற் பிரணவமாம்
போதங் கடற்றிரையே போன்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அம்மானதக்காட்சியினிகழுஞ் சவிகற்ப வுணர்விற்கேதுவாய் அவற்றையுடனின்று செலுத்தும் அக்கரங்களிவையென்பதும் அவற்றானுணர்வு மாறிமாறித் தோன்றுமாறு முணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

* "மன்னு மகார மனஞ்செலுத்தும் புத்தியினை—யுன்னு முகார முபகரிக்கு—முன்னாகு—மாங்காரந் தன்னை யகாரஞ் செலுத்தியிடு—நீங்காத சித்தம் விந்துநேர்." என்பவாகலானும், ஈண்டோதிய முறையே முறையெனவும், † "அவ்வுடனுவ்வு மவ்வு மனம்புத்தி யகங்கா ரங்கள்" என வழிநூலாசிரியரோதியது எதிர்நிரனிறைப் பொருளெனவுங் கொள்க. "அவ்வுட னுவ்வு மவ்வு மனம்புத்தி யகங்கா ரங்கள்" என்றதே முறையெனக்கொண்டு அதற்கியையக் கொண்டுகூட்டியுரைப்பாருமுளர்.

பகாதிவற்றை நாடிற் பிரணவமாமெனவும் போன்றுமெனவுங் கூட்டுக.

அந்தக்கரணங்களைச் செலுத்தும் அக்கரங்களைக் கூறுவார் ஒப்புமைபற்றிப் புருடனைச் செலுத்தும் அக்கரமும் உடன்கூறினார்.

உடனின்று செலுத்துதல்பற்றி அபேதமாக வைத்தோதப்பட்டன.

‡ "நிகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கு நிவிர்த்தாதிகலையைப்பற்றி" அகரமுதலிய பஞ்சகலைவடிவாய் நின்று இவற்றை வேறுவேறு செலுத்துதல்பற்றிக் கணந்தொறும் நினைப்பு மறப்புமாகிய சகலகேவலங்கள் அதிநுட்பமாய்க் கறங்கோலைபோல மாறி மாறி நிகழுமெனவும் மாசகலத்தின்கட் கணந்

* துகளறுபோதம். † சிவஞானசித்தி, நான்காஞ்சூத்திரம். ங. ‡ சிவஞானசித்தி, முதற்சூத்திரம். உச.

தோறும் அங்ஙனமுணர்வுதித்தும் ஒடுங்கியும் வருதல் சமுத்திரத்தின்கட் புதிது புதிதாய்த் திரைதோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறுபோலுமெனவுமுணர்க. கடற்றிரையுவமை மேற் பரம்பரையாய் உணர்வு வருதற்கெடுத்துக்காட்டினார்; ஈண்டுப் புதிது புதிதாய் வருதற்கெடுத்துக்காட்டினார்: ஆதலாற் புனருத்தியன்மை யுணர்க.

எண்ணில வோங்காரத் தீசர் சதாசிவமா
நண்ணிய விந்துவொடு நாதத்துக்—கண்ணிற்
பகரயன்மா லோடு பரமனதி தெய்வ
மகரவுக ரம்மகரத் தாம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவ்வக்கரங்களுஞ் சடமாகலின் அவற்றை யதிட்டிக்கும் அதிதெய்வங்கள் இவையென்பதுணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். எண்ணிலவோங்காரத்து நண்ணிய விந்துவொடு நாதத்ததிதெய்வங் கண்ணில் ஈசரொடு கூடிய சதாசிவமாம். அகரவுகரமகரத்ததிதெய்வங்கண்ணிற் பகரயன் மாலோடு பரமனும். எ - று.

எண்ணிலவோங்காரம் எண்ணத்தின்கண் நிலவிய ஓங்காரமென வினைத்தொகை. எண்ணம் ஈண்டு மானதக் காட்சி.

ஒடு எண்ணின்கண் வந்தது.

ஈண்டு அயன் மால் பரமனென்றது சுத்தவித்தையின் வைகுவாரை. பரமன் உருத்திரன். அகரவுகரம் மகரத்தாமென்புழி மகரம் இசைப்பொருட்டாய் ஒற்றில்வழி யொற்றாய் வந்தது.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாச் சகசமலத்தினு லுணர்வின்றென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஆன்மா அந்தக்கரணங்களி னொன்றன்றாயின் அவற்றோடு சந்தித்து நிற்றற் கேதுவென்னையென அவர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-படை.

ஆகந்துகமலங்களி னீக்குதற்குச் சகசமலமென விசேடிக்கப்பட்டது: படவே, உயிர் முதல்வனைப்போல் அந்தக்கரணமுதலியவற்றின் வேறாய சேதனப்பொருளாயினுஞ் செம்பிற்களிம்புபோல வேறுகாரணமின்றி மூலமலந் தன்னோடு உடனாய்நிற்றலிற் றன்னியல்பானுணருமாறின்றிக் கருவிகளைக் கூடிநின்றுணர்வதாயிற்றென விடுத்தவாறாயிற்று. இதனானே மலத்துளதாமென மேற்பிரமாணத்தாற் பெறுவிக்கப்பட்ட மூலமலத்திற்கு ஈண்டிலக்கணங் கூறினாரென்பது பெறுதும். அறியாமையைச் செய்தலாகிய கேவலத்தினிகழுமியல்பே மலத்திற்குத் தன்னியல்பு கருவிகளோடு கூடி அவத்தையுறுவதாகிய விபரீதவுணர்வைச் செய்யுஞ் சகலத்தினிகழுமியல்பே பொதுவியல்பாகலான்; மலத்திற்கு இருவகையிலக்கணமும் ஈண்டே பெறப்பட்டன.

அது தான் ஞானதிரோதகமாய் மறைத்துக்கொடு நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். சகசமலத்தினால் உணர்வின்றியொழியிற் பின் கருவிகளோடு கூடியவழி அறிவுண்டாமாறியாங்ஙனமெனச் சற்காரியவாதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். அச்சகசமலமாவது ஞானத்திற்குத் திரோதகமாய் அதனையில்லையென்னும்படி மறைத்துக்கொண்டு நிற்றலான் இனி இவ்வான்மாச் சகசமலத்தினால் உணர்வின்றென மேற்கொண்டது. எ-று.

மலத்தினதிலக்கணம் வடமொழிவழக்குப்பற்றிக் கூறுவார் ஞானதிரோதகமாயெனவும் அதனைத் தமிழ்மொழியான் விளக்குவார் மறைத்துக்கொடு நிற்றலானெனவுங் கூறினாராகலான், அது கூறியது கூறலன்மையுணர்க. திரோதகமென்னும் வடமொழி மறைத்தலைச்செய்வதென்னும் பொருட்டாய் வினைமுதன்மேனின்ற வினைப்பெயர்.

இதனனே ஞானபாவமே அஞ்ஞானமென்பார் மதமும் மறுக்கப்பட்டது; அபாவம் ஒருகாரியத்தைச் செய்யமாட்டாமையின்.

மாயா தனுவிளக்கா மற்றுள்ளங் காணுதே
லாயாதா மொன்றை யதுவதுவாய்—வீயாத
வன்னிதனைத் தன்னுண் மறைத்தொன்றாங் காட்ட
றன்னைமல மன்றணைத ருன். [ம்போற்

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஆகந்துகமலமே ஞானதிரோதகமாதலமையும் வேறுமோர்மலமுண்டென்றல் மிகைபோலுமென ஐக்கவாதசைவர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து ஆகந்துகமலத்தானுஞ் சகசமலத்தானுஞ் செயப்படுங்காரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாமாறுணர்த்துமுகத்தான் ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். உள்ளம் மாயா தனு விளக்கு ஆக் காணுதேல் ஒன்றை ஆயாது ஆம். எ-து. உயிர் ஆகந்துகமலமெனப்படும் மாயாகாரியமாகிய உடம்பு தனக்குக் காட்டாகக்கொண்டு காணுதாயின் ஒருவிடயத்தையுமறிவதில்லையாம்—மலம் தன்னை அன்று அணைதல் தான். எ-து. சகசமலம் உயிரை அநாதியே பற்றிநிற்றல்—அது அது ஆய் வீயாத வன்னிதனைத் தன்னுள் மறைத்து ஒன்று ஆம் காட்டம் போல். எ-து. காட்டமுதலியவற்றுள் அதுவதுவேயாய்நின்றுந் தனக்குக் கேடில்லாத

வன்னியைத் தனக்குண் மறைத்துவைத்து ஒன்றேயாய்நிற்குங் காட்டம்போலும். எ - று.

எனவே, காட்டாய் நின்று விட்யங்களையறியும்வண்ணம் உயிர்க்கறிவை விளக்குதல் மாயையின் செய்தி; அவ்வறிவைத் தடைசெய்துகொண்டு நிற்றல் மலத்தின் செய்தி; இவ்விரண்டும் இங்ஙனம் ஒளியுமிருளும்போல் இகலி நிற்பனவாகலான் அத்தன்மைத்தாய மாயை இத்தன்மைத்தாய மலமாதல் யாண்டையதென மறுத்தவாறாயிற்று.

மற்றென்பது மலமன்றனைதலென்பதனோடியைந்து வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

முற்றும்மை சிறப்பும்மைகள் தொக்கன.

ஆழுந் தானுங் கட்டுரைக்கண் வந்த அசை.

வன்னி அது அதுவாதல் காட்டத்துண் மறைந்துழிக் காட்டமேயாயுஞ் சூரியகாந்தத்துண்மறைந்துழி அதுவேயாயும் இவ்வாறே அவ்வவற்றின் மறைந்துழித் தானென்பதொன்றில்லையென்னும்படி நிற்றல். அங்ஙனமாகியும் வீயாமை, கடைதன்முதலிய தொழிற்பாடு நிகழ்ந்தவழித் தோன்றுதலாற் பெற்றாம். தன்னுண் மறைத்தல் வன்னியென்பதொன்றில்லையென்னும்படி பொதிந்துகொண்டு தானேயாதல். ஒன்றாங்காட்டம் ஒன்றேபோல் அத்துவிதமாங் காட்டமென்றவாறு. இவ்வாறு உவமைக்கோதிய அடையுந்தொழிலும் இயையும் பொருட்கண்ணுங் கூறிக்கொள்க.

மாயை கன்மங்கள்போல ஆதியன்றெனக் காலத்தானும் வேற்றுமைகூறுவார் அன்றனைதலென்றார்.

இங்ஙனங் கூறிப்போந்த மலமாவது ஞானாபாவமென்பாரும், பிராந்திஞானமென்பாரும், தமோகுணமென்பாரும், பஞ்சக்கிலேசத்துள் ஒன்றாகிய அவிச்சையென்பாரும், மாயை

கன்மங்களென்பாரும், சிவசத்தியென்பாரும், உயிர்க்குண மென்பாருமாய், அவ்வச்சமயநூல்பற்றி மயங்குவாருமுளர். அம்மலத்திற்குப் பற்றுக்கோடாகிய சூனியமுதலியவற்றின் வேறெனப்பட்ட ஆன்மாவும் இயற்கையாற் சடமென்பாரும், அறிவுமாத்திரையேயெனக் குணிப்பொருளன்றென்பாரும், சுதந்திரவறிவுடைத்தென்பாரும், அவ்வுடம்பளவிற்றென்பாரும், அணுவளவிற்றென்பாரும், உருவென்பாரும், அருவென்பாரும், உருவருவென்பாருமாய், இன்னும் பலதிறப்படக் கூறி மயங்குவாருமுளர். அவையெல்லாம் பொருந்தாமை ஆகமங்களுட்காண்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

இச்சகசமலம் ஞானதிரோதகமாய்த் திரவியமாய் அறியாமைக்குணத்ததாய்ச் செம்பிற்களிம்புபோல உயிரின் குற்றமாய் அநாதிபந்தமாய்ச் சடமுமாய்ப் பலவுமாயின் அழிவெய்துமாகலின் அநாதிபந்தமாதல் பெறப்படாமையின் ஒன்றேயாய் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலரென்னும் உயிர்ப்பாகுபாட்டிற்கேதுவாய் உயிர்கடோறுந் தனித்தனி வெவ்வேறாய் மறைத்து நின்று தத்தங்காலவெல்லையி னீங்குவனவாகிய சத்திகள் பலபலவுடைத்தாய் உயிர்கண் மூன்றவத்தைகளும் படுதற்கு மூலகாரணமாய் நித்தமாய் வியாபகமாய் வியாபகவுயிர் அணுத்தன்மைப்படுமாறு செய்தலின் ஆணவமென்னும் பெயர்த்தாய்ப் பசுத்துவம் பசுநீகாரம் மிருத்தியுமூர்ச்சை மலம் அஞ்சனம் அவித்தை ஆவிருதியென்றற்றொடக்கத்துக் காரணக்குறிகளுமுடைத்தாய் நிற்பதெனவும் படலம் படர்ந்த கண் ஞாயிற்றின் சந்நிதியினிற்பினும் படலத்தான் அவ்வொளியை யிழந்து இருளினழுந்துமாறுபோல் முதல்வன் சந்நிதியினிற்பினுஞ் சோபானமுறையின் அறிவிக்க அறியுந் தன்மைத்தாய உயிர் அநாதியேயறிவித்தால் அறியமாட்டாமையின் அம்மாட்டாமையான் அவ்வறிவை இழந்து அறியாமை

யாய் அழுந்துதலின் அஃதவ்வுயிர்க்குப் பந்தமாயிற்றெனவு முணர்க. அநாதியே மலத்தினீங்குதல் முதல்வன்வினையாய் அநாதிமுத்தத்தன்மையென எண்குணங்களுள் வைத்தெண்ணப்படுவதென்பது சிவாகமங்களுக்கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்தாற்போல அநாதியே மலத்தைப்பற்றுதல் உயிரின் வினையாய் உயிர்க்குற்றங்களுள் வைத்தெண்ணப்படுவதென்பதூஉம் அவற்றிற்கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்தது. ஈண்டுப்படுங் கடாவிடைகளெல்லாம் ஈரிடத்துமொக்கும்.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது.

மூன்றுமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியந் துரியாதீதமாயுள்ள பஞ்சாவத்திதனாய் நிற்குமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். இருளகப்பட்ட கண் விளக்கோடு கூடியவழி விடயங்களைக் காண்டலேயன்றி வெவ்வேறவத்தைப்படுமாறில்லை அதுபோல மலத்தகப்பட்ட உயிர் கருவிகளோடு சந்தித்தவழி ஒருதன்மைத்தாயறிதலே அமைவுடைத்து அவ்வாறன்றி மேலைச்சூத்திரத்தோதிய முறையான் ஐம்புலனறிந்தும் ஒடுக்கமறிந்தும் உண்டி வினையின்றிக் கிடந்தும் உணர்த்தவுணர்ந்தும் இங்ஙனம் வெவ்வேறு அவத்தைப்படுமாறியாங்ஙனமென அவர்கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இறுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

அவத்தையெனப்படுவன பலவுளவாகலின் அவற்றுள் ஈண்டு ஐந்தவத்தையெனப்பட்டவை யாவையென்னும் ஐயநீக்குதற்குக் கிளந்தெடுத்துரைத்தார்.

அவத்திதன் என்னும் வடமொழி ஆடூஉவறிசொல்லாற் கூறியது அம்மதம்பற்றி.

அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்றலானென்பதூஉம் ஈண்டு வருவித்துரைத்துக்கொள்க. கொள்ளவே, * "படைகொடு பவனிபோதும்" வேந்தன் "கடைதொறும் விட்டுவிட்டுக் காவலுமிட்டு" அந்தப்புரத்திற் செல்லுமாறுபோல ஆன்மா அங்ஙனம் அஞ்சவத்தைப்படுதல் அமைவுடைத்தெனை விடுத்தவாறாயிற்று.

அதுதான் மலசொரூபத்தின் மறைந்து அரூப சொரூபியாய் நிற்றலான்.

எ-து. எது. எ-னின். அரசன்போல் உயிர் அங்ஙனமஞ்சவத்தைப்படுமாயின் வியாபகத்திற்கிழுக்காய் முடியும்போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். அவ்வுயிர்தான் மலவடிவின் மறைப்புண்டவழி அருவுடம்பாகிய தத்துவசொரூபியாய் நிற்றலான் அத்தத்துவங்கள் தொழிற்படுமவத்தை வேறுபாடுபற்றி இனி இவ்வான்மாச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியந் துரியாதீதமாயுள்ள பஞ்சாவத்திதனாய் நிற்குமெனை மேற்கொண்டது. எ-று.

"சீவனே வியாபி யவத்தையி லிழிந்து திரும்புதல் குற்றமாங் கருவி சேருதல் பிரித லில்லையா முறையிற் செயப்படுங் கருவியே தெரியுந்—தாவிலா வறிவு தங்கினவிடமே தகுமுயிர்க் கிருப்பிடம்" என்றதூஉம் இப்பொருள்பற்றியென்க.

தத்துவவன்னரூபனாதல் வீடு பெற்றுழியும் உண்டுபோலுமென்று ஆசங்கை நிகழாமைப்பொருட்டு, மலசொரூபத்தின்

---

* சிவஞானசித்தி, நான்காஞ்சூத்திரம். ௩௨.

மறைந்தெனை மேற்கூறிப்போந்ததனை வழிமொழிந்துகொண்டு அருபசொரூபியாய் நிற்றலானென்று ஏதுக்கூறினர்.

மறைந்தவழியென்றது மறைந்தெனத் திரிந்துநின்றது.

ஒன்றணையா மூலத் துயிரணையு நாபியினிற்
சென்றணையுஞ் சித்த மிதயத்து—மன்றவே
யையைந்தா நன்னுதலிற் கண்டத்து வாக்காதி
மெய்யாதி விட்டகன்று வேறு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தத்துவங்கள் தொழிற்படுதற்கண் நிகழும் அவத்தை வேறுபாடு தெரித்துணர்த்தி அஃதேதுவாதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. நன்னுதலில் வாக்காதி மெய்யாதி மன்ற ஏய் ஐயைந்தாம் கண்டத்தின் வாக்காதி மெய்யாதி விட்டு அகன்று வேறு ஐயைந்தாம் இதயத்திற் சித்தஞ் சென்றணையும் நாபியினில் உயிர் அணையும் அணையா மூலத்து ஒன்று என வியையும். இ-ள். சாக்கிரத்தானமெனப்படும் இலாடத்திற் புறவிந்திரியம் பத்தினையுந் தேற்றமாகப் பொருந்திய இருபத்தைந்து கருவி தொழிற்படும்; சொப்பனத்தானமெனப்படுங் கண்டத்தின் அப்பத்தினையும் விட்டு நீங்கி வேறாய இருபத்தைந்து கருவி தொழிற்படும்; சுழுத்தித்தானமெனப்படும் இதயத்தின் அவற்றுள் இருபத்திரண்டுகருவிகளை விட்டு நீங்கி முன்னர்க் கூறப்படும் இரண்டு கருவிகளோடு கூடிய சித்தந் தொழிற்படும்; துரியத்தானமெனப்படும் உந்தியிற் சித்தத்தையும் விட்டு நீங்கி முன்னர்க் கூறப்படும் புருடதத்துவத்தோடு பிராணவாயுக் கூடித்தொழிற்படும்; இக்கருவிகளொன்றும் அணையாத அதீதத்தானமெனப்படும் மூலாதாரத்திற் புருடனொன்றே நிலைபெறும். எ-று.

எனவே, இலாடத்தானமுதலிய ஐந்தினுநிற்குங் கருவிகள் முறையே முப்பத்தைந்தும் இருபத்தைந்தும் மூன்றும் இரண்டும் ஒன்றுமென்பது போந்தவாறுணர்க.

மன்றவென்பது தேற்றப்பொருட்டாகிய இடைச்சொல்.

எய்தல் பொருந்துதல்; வினைத்தொகை.

வாக்காதி மெய்யாதியையென இரண்டாவது விரித்துரைக்க. அஃதிரிடத்துஞ்சென்றியையும்.

வருகின்ற சூத்திரத்தின் மெய் வாய் கண் மூக்கு எனச்செய்யுட்கேற்ப மெய்யை முற்கூறுதலின் அம்முறைபற்றி ஈண்டுச் செவியாதியென்னாது மெய்யாதியென்றார். அவற்றோடு கூடிய இருபத்தைந்தாவன அவ்விந்திரியம் பத்துக்கும் விடயமாகிய வசனாதி சத்தாதி பத்தும் அவற்றினுக்கு உட்கருவியாகிய அந்தக்கரணங்கணான்கும் அவற்றோடு கூடிய அவத்தையுறுவதாகிய புருடனொன்றும், அஃதவத்தையுறுதற்குரிய மதுகைக்கேதுவாய் அகங்காரத்தாற் செலுத்தப்படும் பிராணாதி வாயுக்கள் பத்துமென இவை. ஈண்டுச் சத்தாதியென்றது வசனாதிபோலும் விடயங்களையெனக்கொள்க. எனவே, பூதங்களின் கூறாய் அவற்றுடனின்று தேராழிக்குத் தேருறுப்புப்போல இந்திரியங்களின் றொழிற்பாட்டுக்கு மதுகையை விளைத்து நிற்பனவாய புறக்கருவியறுபதில் ஈண்டுக் கூறிப்போந்த விடயங்கள் பத்தும் வாயுக்கள் பத்தும் ஒழித்தொழிந்த புறக்கருவிகள் நாற்பதும் அவற்றையுடைய பூதங்களைந்தும் அவற்றிற்கு வலியாயுடனிற்பனவாய சூக்குமபூதமெனப்படுந் தன்மாத்திரைகளைந்துமென்னும் ஐம்பதுகருவிகளுங் கீழ்நோக்கிய சாக்கிரத்தானத்தில் தமது சத்திமடங்கி வினைக்கீடாகத் தொழிற்படாதொழியுமெனவும், அவை யொழிந்தவழி அவத்தைக்கேதுவாய் நின்ற வினைப் பொறிமுதலிய முப்பத்துநான்கும் அவற்றோடு கூடிய புருடதத்துவமும் இருவகைப்பூதங்களானும் புறக்கருவிகளானுந் தரப்படும் மதுகையின்மையின் ஆண்டுப் பொறிகளின் றொழிற்பாடு மெத்தென நிகழுமெனவுங்கொள்க. கலாதிகளுஞ் சுத்ததத்துவமும் அவத்தைக் கேது

வாகாமையான் உடனென்றாராயினர். ஏனையவும் விரிந்தநூல்களுட் கூறியவாறுபற்றி உணர்ந்துகொள்க.

இலாடத்தே சாக்கிரத்தை யெய்திய வுள்ள
மிலாடத்தே யைந்தவத்தை யெய்து—மிலாடத்தே
யவ்வவ விந்திரியத் தத்துறைகள் கண்டதுவே
யவ்வவற்றி னீங்கலது வாங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனம் அதீதத்தையெய்திய புருடன் மீளப் பிரேரக வவத்தையாகிய உணர்த்துமுறைமைச் சாக்கிரத்தைத் தலைப்படுமாறு அநுவாதமுகத்தான் விளக்கி அவ்விடத்திலும் முறைமையிற் செலுத்தும் பிரேரகக் கருவிகளைக்கின் றொழிற்பாடுபெற்றி ஐந்தவத்தை நிகழுமென்பதூஉம் அவை இவையென்பதூஉஞ் சுத்தாவத்தையும் இவை போலுமென்பதூஉங் கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். இலாடத்தே சாக்கிரத்தை எய்திய உள்ளம். எ-து. இலாடத்தானத்தினீங்கி ஆண்டாண்டவத்தைப்பட்டுக் கீழ்ப்போந்து மூலாதாரத்தினெய்தியபின் மறித்தும் அவ்வாறே ஆண்டாண்டவத்தைப்பட்டு மேற்சென்று இலாடத்தானத்தின் உணர்த்துமுறைமைச் சாக்கிரத்தைத் தலைப்பட்ட புருடன்—இலாடத்தே ஐந்து அவத்தை எய்தும். எ-து. ஆண்டுஞ் சாக்கிரச்சாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத்தையுறும்:—இலாடத்தே அவ்வவ்விந்திரியத்து அத்துறைகள் கண்டு. எ-து. அவை யாவன அவ்விலாடத்தானத்தின்கண்ணே அவ்வப்பொறிகளான் அவ்வவவிடயங்களை யுணர்ந்து—அதுவே. எ-து. அப்போதப்போதே—அவ்வவற்றின் நீங்கல். எ-து. அவ்வவவிடயங்களினீங்குதலாம்.—அது ஆங்கு. எ-து. இனி முன்னர்க் கூறப்படுஞ் சுத்தாவத்தையும் இவைபோல ஐவகைப்படும். எ - று.

மேற்செல்வுழி ஆண்டாண்டுப்படுமவத்தைகளுங் கீழ்ச் செல்வுழிப் போலன்றி விசேடமின்மையின் வகுத்தோதாது இலாடத்தே சாக்கிரத்தையெய்திய வுள்ளமென அநுவாதமு கத்தாற் கூறியொழிந்தார்.

இழியுங்காலும் ஏறுங்காலுங் கண்டத்தானத்திற் கனாக் காண்டலுண்டென்பது முறையே ஞானாமிர்தத்தினும் போற் றிப்பஃறொடையினுங் காண்க.

அவ்வவவிந்திரியம் ஆண்டாண்டு விடயித்தற்குரிய இந் திரியம்.

அவ்வவவிடயம் ஆண்டாண்டுப் புலனாதற்குரிய விடயம்.

கண்டுநீங்கலென வியையும்.

அது அவ்வக்காலம். ஈண்டும் அடுக்கிக் கூறிக்கொள்க.

கண்ணுருபு தொகுத்து ஏகாரம் விரித்தார்.

கண்டதென ஒருமொழியாகவைத் துரைப்பாருமுளர். குற்றியலுகரத்தின்முன் உடம்படுமெய் பெறுதற்கு ஓத்திலா மையானும் பொருட்சிறப்பின்மையானும் அஃதுரையன் மையறிக.

அப்போதப்போதே நீங்கலாவது விடயங்களைக் கண்ட கண்டபொழுதே அவற்றை அயர்த்துவிடுதல். * "ஒன்றன்பா லும் வருபயன் மாறி மாறி வந்திடும்" என வழிநூலாசிரியர் கூறியதும் இவ்வியல்பு நோக்கியென்க. † "கரணந்தன்னிற் செயறானுங் கண்டுகொண்ணீ" ‡ "உந்திடுங் கரணந்தன் னிற் செயறானு முணர்ந்து கொள்ளே" என்பனவுமது. இந் நுட்பமுணர்ந்துகோடற்குத் தூலாருந் ததிகியாயம் பற்றிக்

---

* சிவஞானசித்தி, இரண்டாஞ்சூத்திரம். கூச. ஒருபுல னுகரு. † நான்காஞ்சூத்திரம். ௩௫. அறிதருமுதல்வ.ச. ‡ ௩கூ. உந்திடுங்கரணந்.

கைப்பொருளை வீழ்த்தித் தெளிதன்முதலிய நூலத்துள் வைத்துக்காட்டுப.

இனி அருபசொரூபியாய் நிற்புழிப்படும் ஐந்தவத்தையியல்பு கூறுதற்கெடுத்துக்கொண்ட இவ்வதிகரணத்தின் அதிகரணமாகிய தேறுடியையுடைய சுத்தத்தின்கட்படும் ஐந்தவத்தை கூறுதற்கு ஓரியையிலலையாயினும் அவத்தையெனப்படுவன ஈண்டோதியன மாத்திரையே போலுமென மயங்காமைப்பொருட்டு வேறுமைந்தவத்தையுள அவை முன்னர்க் கூறப்படுமென்னுந்துணையே கூறுவார் அதுவாங்கு என்றொழிந்தார். இக்கருத்தேபற்றி*"பிறிவிலா ஞானத் தோரும் பிறப்பற வருளாலாங்கே—குறியொடு மைந்தவத்தை கூடுவர் வீடுகூட" என்றொழிந்தார் வழிநூலாசிரியரும்.

இவ்விரண்டு வெண்பாக்களானுங் கூறிப்போந்த மூத்திறத்தைந்தவத்தைகட்கு முறையே மூலமாய கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென்ற மூன்றனுள் வைத்துத் தன்னுண்மையெனப்படுங் கேவலத்தினியல்பு சகசமலத்துணராதென்பதனானே பெற்றும். ஏனைச் சகலத்தினியல்பு வருகின்ற சூத்திரத்தினுஞ் சுத்தத்தினியல்பு அப்பாலைச் சூத்திரத்தினும் பெறுதும்.

மூன்றுமதிகரணமுடிந்தது.

நான்காஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

* சிவஞானசித்தி, நான்காஞ்சூத்திரம். ௩௫. அறிதருமுதலவ.

ஐந்தாஞ்சூத்திரம்.

விளம்பிய வுள்ளத்து மெய்வாய் கண்மூக்
களந்தறிந் தறியா வாங்கவை போலத்
தாந்த முணர்வின் றமியருள்
காந்தங் கண்ட பசாசத் தவையே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். இவ்வான்மாக்களிடத்துத் தமது முதலுபகார முணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். ஐந்தவத்தைப்படும் வழிக் கருவியும் உயிரும் அமைச்சும் அரசுமேய்ப்ப நிற்பின் அவையே யமையுமாகலான் முதல்வனால் ஆண்டைக் காகற்பாலதொரு பயனில்லை போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஆண்டும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதாய முதல்வனுடைய உதவியை அறிவிக்குமுகத்தானே இரண்டாஞ் சூத்திரத்தினோதிய துணைக்காரண முதற்காரணங்களதிலக்கண முணர்த்துதல் இவ்வஞ்சாஞ்சூத்திரத்தின் கருத்து. எ-று.

இதனானே சூத்திரவியையும் இனிது விளங்கும்.

மாயை கன்மங்கள் திரோதானசத்திக்குக் கருவியாய் அதனுளடங்குதலிற் றமது முதலுபகாரமெனப்படுந் திரோதானசத்தியதிலக்கணங் கூறவே அவற்றதிலக்கணமுங் கூறியவாறுதலறிக.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. மேலைச்சூத்திரங்களின் அங்ஙனங் கூறிப்போந்த உயிரானே மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்பன தத்தம் விடயங்களை இஃதின்னதெ

ன்று அளவிட்டறிந்தும் அங்ஙனமறியுந் தம்மையுந் தம்மைய திட்டித்து நின்று செலுத்தும் அவ்வுயிரையும் அறியமாட்டா: அவ்விந்திரியங்கள்போல் உயிர்களுந் தமதறிவிற்கு வியஞ்சக மாகிய முதல்வனது சிற்சத்தியான் மேற் கூறிப்போந்த இரு வகையஞ்சவத்தையினின்று வினைப்பயன்களையறிந்து அநுப விக்குந் தம்மையுந் தம்மைச் செலுத்துந் திருவருளையும் அறிய மாட்டா; உயிர்கள் அவ்வாறுணர்தல் காந்தத்தைக் கண்ட இரும்பு அதன் சந்நிதிமாத்திரையின் வலித்துக்கொள்ளப்படு மாறுபோலக் கரணத்தானன்றிச் சங்கற்பத்தான் அதிட்டிக்கு முதல்வன் சந்நிதிமாத்திரையினும் ஆகலான் அதுபற்றி முதல் வன் விகாரியாதலின்று. எ - று.

ஆகலான் அதுபற்றி முதல்வன் விகாரியாதலின்றென் பது குறிப்பெச்சம்.

செவியென்பது சொல்லெச்சம்.

ஐம்பொறிகளைக் கூறியது உபலக்கணமாகலின் ஏனைக் கருவிகளும் அவ்வாறுதல் கொள்ளப்படும். அற்றாகலினன்றே * "பொறிபுலன் கரணமெல்லாம் புருடனுலறிந்து" என்றார் வழிநூலாசிரியரும்.

விடயங்களை யறிவுழி முதல்வன் உடனின்று செலுத்து வனாயின் அவ்விடயங்களோடொப்ப முதல்வனையும் அறிதல் வேண்டுமென்பாரை நோக்கி, அளந்தறிந்தென்றொழியாது அறியாதென்றார்.

ஆங்கவை ஒருசொன்னீர்மைத்து. தம்முணர்வின்றமியெ ன்றது தமது முதலென்னும் பொருள்பட வந்த ஆறும்வேற் றுமைத்தொகை.

* சிவஞானசித்தி, ஐந்தாஞ்சூத்திரம். க.

ஈண்டு அருளென்றது ஏற்புழிக்கோடலால் திரோதான சத்தியின்மேனின்றது. அருளாலென விரித்து அளந்தறிந்தறியாவென உவமைக்கோதிய வினையைப் பொருளினுங் கூட்டியுரைக்க.

இதனுள் விளம்பிய வுள்ளத்து மெய் வாய் கண்மூக் களந்தறிந்தறியாவென்றது ஓரதிகரணம்; ஆங்கவைபோலத் தாந்தமுணர்வின் றமியருள் காந்தங்கண்ட பசாசத்தவையேயென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு ஐயுணர்வுகள் ஆன்மாவாலுணருமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். தாமரையிலையி னீர்போற் புருடன்பற்றற்று நிற்பப் புருடன் சந்நிதியிற் புத்திதத்துவமே ஐம்பொறிவழியான் விடயங்களையும் அறியுமெனவுமையும் அவ்வாறன்றிக் கருவிகளோடு கூடிப் புருடனே அவத்தைப் படுமென மேற்கூறிய தமையுமாறென்னையெனச் சாங்கியநூலார் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

உணர்விற்கேதுவாகிய பொறிகளை உணர்வென்றுபசரித்தார்.

அவற்றினுன் ஆன்மா வொற்றித்துக் காணினல்லது அவையொன்றையும் விடயியாவாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னையென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். அவ்வைம்பொறிகளோடும் உயிர் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றறிந்

தாலன்றி அவை ஒருவிடயத்தையும் விடயிக்கமாட்டாவாக லான் ஈண்டு ஐயுணர்வுகள் ஆன்மாவாலுணருமென மேற்கொண்டது. எ - று.

ஆன் உடனிகழ்ச்சிப்பொருட்கண் வந்தது.

உம்மை இழிவுசிறப்பு முற்றுமாம்.

எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறினார், இன்றியமையாமை விளக்குதற்கு.

ஐம்பொறியை யாண்டங் கரசா யுளநிற்ப
வைம்பொறிக ளுள்ள மறியாவா—வைம்பொறியிற்
காணாதேற் காணாது காணுமுளங் காணாதேற்
காணாகண் கேளா செவி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உயிர் அங்ஙனமொற்றுமைப்பட்டு நின்று செலுத்துதலும் அவை உயிரையின்றியமையாமையும் எற்றாற்பெறுதுமென்பாரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். அரசு ஆய். எ-து. அரசன் அத்தாணிமண்டபத்தின்வைகித் தன்கீழ்க் கருமஞ்செய்வாரை அவரவர்க்குரிய காரியங்களிற் செலுத்தி ஆளுமாறுபோல,—உளம் ஐம்பொறியை ஆண்டு அங்கு நிற்ப. எ-து. உயிர் ஐம்பொறிகளை அவ்வவற்றிற்குரிய விடயங்களிற்செலுத்தி யாண்டு இலாடத்தானத்தி னிற்றலான்,—ஐம்பொறிகள் உள்ளம் அறியாவாம். எ-து. அரசனாலேவப்பட்டோர் ஏவிய கருமமாத்திரையினன்றி அதிகத்திற் செல்லமாட்டாமைபோல அவ்வைம்பொறிகள் உயிரையறியமாட்டாவாயின. அற்றேல், ஐம்பொறிகள் உயிரானன்றியறிதல் அமையாதாயினும் உயிர் ஐம்பொறிகளானன்றியும் அறிதலமையும்போலுமெனின்;—ஐம்பொறியில் காணாதேல் காணாது காணும் உளம் காணாதேல் காணா கண் கேளா செவி. எ-து. ஒருகருமஞ் செய்தற்கண் அரசரும்

அமைச்சர்முதலாயினருந் தம்முள் இன்றியமையாதவாறு போல ஒன்றனை விடயித்தற்கண் உயிரும் ஐம்பொறிகளுந் தம்முள் இன்றியமையா. எ - று.

அன்னவாதல் உயிர் ஐம்பொறியினீங்கிச் சொப்பனத் தானத்தினெய்தியவழிக் கண்டுகொள்க.

நிற்பவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் மழைபெய்யக் குள நிறைந்தது என்புழிப்போல நிற்றலாலெனக் காரணப்பொரு ட்டாய் நின்றது. இவ்வாறுரையாக்கால் இஃதேதுவின் பொருள் வலியுறுப்பதாய உதாரணமாதற்கேலாமை யறிக.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இதுவுந் தமது முதலாலே யுணருமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். கருவி சடமாகலிற் சித்தாகிய உயிரானன்றி அமையாவாயினுஞ் சித்தாகிய உயிர் முதல்வனது உபகாரத்தையவாய் நிற்பதன்று அவாவுமாயின் முதல்வனும் அவ்வாறே பிறிதொன்றனுபகாரத்தை அவாவுமெனப் பட்டு மேலும் வரம்பின்றியோடும் என ஈசுரவவிகாரவாதிமு தலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் பிற்கூ ற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

தமது முதலென்பது யானெம்மூர் புகுவன் நீ நும்மூர் புகுவை யென்புழிப்போல வேறுமுடிபு கோடலிற் பால்வழு வன்மையுணர்க.

உம்மை இறந்ததுதழீஇயவெச்சம்.

இம்முறைமை தமக்கொருமுதலுடையவற்றிற்கேயன்றி ஏனைப்பொருட்கின்மையின் வரம்பின்றியோடுமாறில்லையெ

ன்பார், தமது முதலென்று உடம்பொடு புணர்த்தோதினர். தம்முணர்வின்றமியென்றது மது.

தத்துவங்களுமுயிருந் தமக்கொரு முதலுடையனவாத லும் முதல்வனுக்கு அஃதின்மையும் மேற்கூறிப்போந்த சூத்தி ரங்களாற் பெறப்பட்டனவென்பது கருத்து.

இவ்வான்மாத் தன்னாலே யுணருமிந்திரியங்களைப்போ லத் தானுந் * தன்னையுணராது நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். உயிர் ஐம்பொறியிற் சடமன்மை யான் அவற்றை யெடுத்துக் காட்டி மேற்கோடல் ஈண்டைக் கமையாதென்பாரை நோக்கி அதனைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

சடமுஞ் சேதனமுமாய வேறுபாடுபற்றித் தம்முள் ஒவ் வாவாயினுந் தம்மையுந் தமது முதலையும் அறியமாட்டாமைக் கண் ஐம்பொறியும் உயிருந் தம்முள் ஒக்குமாகலின், அதுப ற்றி அங்ஙனமேற்கோடலமையுமென்பது கருத்து.

மன்னுசிவன் சந்நிதியின் மற்றுலகஞ் சேட்டித்த
தென்னு மறையி னியன்மறந்தாய்—சொன்னசிவன்
கண்ணா வுளம்வினையாற் கண்டறிந்து நிற்குங்கா
னெண்ணான் சிவனசத்தை யின்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தன்னாலுணரும் இந்திரியங்களை ஈண்டைக்கு உவமை கூறின் அவ்விந்திரியங்கட்கு வரும்ப யன் அவற்றினாலொற்றித்துக்காணும் உயிர்க்காயவாறுபோல உயிர்க்குவரும் இன்பத்துன்பப்பயனும் உயிரானொற்றித்துக்

---

* தன்னை யுணராது என்பதற்குத் தன்னையுந் தன்முத ல்வனையுமுணராது எனப் பொருள் கொள்ளப்படும். தன் ஐ- தன்முதல்வன்.

காணும் முதல்வனுக்காதல்வேண்டுமென்பாரை நோக்கி அங்ஙனமாகாமை கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். மன்னு சிவன் சந்நிதியின் மற்று உலகம் சேட்டித்தது என்னும் மறையின் இயல் மறந்தாய். எ-து. ஈண்டுக் கூறிய கருதலளவையேயன்றி நிலைபெற்ற முதல்வனது சந்நிதியிற் பிரபஞ்சஞ் செயப்படுகின்றதென்றோதும் வேதப்பொருளையும் அறியாது பிணங்குகின்ற பேதாய்—உளம் சொன்ன சிவன் கண்ணு வினையால் கண்டு அறிந்து நிற்கும் காண். எ-து. உயிராவது தமக்கெனவோர் காரணமின்றித் தன்பொருட்டே அறிவனவாய அவ்விந்திரியங்கள்போலன்றி அவ்வேதத்துள் எடுத்தோதப்படும் முதல்வன் தனக்குக் காட்டாகிநிற்பத் தான் செய்த வினைக்கீடாக ஒன்றனையறிந்து நிற்கும்; இவ்வேறுபாடு அறிவாயாக.—இன்று ஆகலாற் சிவன் அசத்தை எண்ணுன். எ-து. அங்ஙனங் காட்டாகி நிற்பினுந் தனது சந்நிதியின் அசத்தெல்லாஞ் சூனியமாகலான் மங்கலவடிவினனுய முதல்வன் அவ்வுயிர்போல் அவற்றை அநுபவியான். எ-று.

இதனுட் சிவனென்றது மன்னுசிவனென்புழிப் பேரின்பத்துக்குக் காரணமென்னும் பொருட்டாய்த் தனது சந்நிதிக்கண் உலகத்தைச் சேட்டிப்பித்தற்குரிய இயைபுணர நின்றது; சொன்னசிவனென்புழி முற்றுணர்வினனென்னும்பொருட்டாய்க் காட்டாதற்குரிய இயைபுணரநின்றது; எண்ணுன் சிவனென்புழித் தூயதன்மையனென்னும்பொருட்டாய் அசத்தையெண்ணுமைக்குரிய இயைபுணரநின்றது. ஆகலாற் கூறியது கூறலன்மையுணர்க. அஃது அம்முப்பொருளுடைத்தென்பது சோமசம்புபத்ததி வியாக்கியானமுதலியவற்றுட் காண்க. சிவதத்துவவிவேகத்துள் மூவகைப்படுத்தோதிய பொருளும் இவையேயாமாறு கண்டுகொள்க.

ஈண்டு உலகமென்றது உயிர்களை.

மறையினியலும் பொருளை மறையினியலென்றுபசரித்தார்.

இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

மறந்தாயென்பது விளியுருபேற்றபெயர்.

ஈண்டுச் சந்நிதியென்றது அவிகாரவாதிகள் கூறும் அபிமுகமாத்திரையன்றென்பார் சொன்னசிவன் கண்ணுவென்றார். சிவசத்தி அவ்வக்காரியங்களின் உன்முகமாதலாகிய சங்கற்பமே ஈண்டுச் சந்நிதியெனப்படுமென்பதாம்.

காந்தங்கண்ட பசாசத்தவையேயென்றது ஒருபுடையுவமையாதல்பற்றியே பிறிதன்றென்பது கருத்து.

வினையாலென்றது ஐம்பொறிபோலன்றி வினைதற்பயன் உயிர்க்கேயாதற்கேதுக் காட்டியவாறு.

கண்டறிதல் ஒருபொருட்பன்மொழி.

எண்ணல் ஈண்டநுபவித்தன்மேற்று.

இன்றென்பது சாதியொருமை.

அவனெதிர் என்பது அவாய்நிலையாய் வந்தது.

ஆகலானென்பது சொல்லெச்சம். இன்றுதல் யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதிர் என்புழிப் பெறப்படும். இக்கருத்தே பற்றி *"மாயை மருவிடான் சிவனவன்க—ணுறைதரா தசேதனத்தால்" என்றார் வழிநூலாசிரியரும். † "உன்னுதராத் தேகிடந்த கீட முறுவதெல்லா—முன்னுடைய தென்றுய்கீ யுற்றனையோ—மன்னுயிர்க—ளவ்வகையே காணிங் கறிவதுவு மாவதுவுஞ்—செவ்வகையே நின்றசிவன் பால்." என்றதும் இவ்வியல்பு நோக்கி.

---

* சிவஞானசித்தி, ஐந்தாஞ்சூத்திரம். கூ. இறைவன்றன்.
† திருக்களிற்றுப்படியார். அஎ.

வெய்யோ னொளியி லொடுங்கி விளங்காது
வெய்யோனை யாகாத மீன்போல—மெய்யவனிற்
கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனைக்
கண்டடனாய் மன்னுதலைக் காண்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உயிர் அங்ஙனமுணர்த்த வுணரு ங்கால் முதல்வனின் வேறுநின்றுணருமோ ஒன்றாய் நின்றே யுணருமோவென்பாரை நோக்கி அவ்விரண்டியல்புமின்றி நின்றுணருமாறுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். வெய்யோன் ஒளியில் ஒடுங்கி. எ-து. ஞாயிற்றினொளி யினடங்கி—விளங்காது. எ-து. அதனின் வேறாய் விளங்கித் தோன்றுதலின்றி—வெய்யோனை ஆகாத மீன்போல. எ-து. அதுவாயொழிதலுமில்லாத நாண்மீன்கள் அஞ்ஞாயிற்றானே ஒளியுடையவாமாறுபோல,—கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும் ஐம்புலனை மெய் அவனில் கண்டு. எ-து. கண் டுங் கேட்டும் உண்டும் உயிர்த்துந் தீண்டியும் அறியப்படும் ஐவகைவிடயங்களையும் உயிர் மெய்ப்பொருளாகிய முதல்வ னால் உணர்ந்து—உடனாய் மன்னுதலைக் காண். எ-து. வேறா தலும் ஒன்றாதலுமின்றி அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் அட ங்கி உடனாய் நிலைபெறுதலை அறிவாயாக. எ - று.

உவமை யடை பொருளினும், பொருள்வினை உவமையி னுஞ் சென்றியையும்.

ஐ சாரியை.

நாண்மீன்முதலியவற்றின் ஒளியெல்லாம் ஞாயிற்றானாய ஒளியேயென்பது வேதநூற்றுணிபாகலான் அஃதீண்டைக் குவமையாயிற்று.

உயிரென்னும் எழுவாய் மேலைவெண்பாவினின்றும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

அருளுண்டா மீசற் கதுசத்தி யன்றே
யருளு மவனன்றி யில்லை—யருளின்
றவனன்றே யில்லை யருட்கண்ணூர் கண்ணுக்
கிரவிபோ னிற்குமர னேய்ந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனமாயினும் உயிர்கட்குப் பலவேறுவகைப்பட உணர்வு நிகழ்தலின் அஃதுணர்த்துதல் வேறுபாட்டாலாய தெனல்வேண்டும் வேண்டவே, நிருவிகாரியென்னுஞ் சுருதியோடு முரணி முதல்வன் விகாரியாவான் செல்லுமென்பாரை நோக்கி விகாரியாகாமை யுணர்த்தி அதனைவலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். அருள் ஈசற்கு அன்றே உண்டாம். எ-து. உயிர்கட்குப் பசுத்துவத்தை நீக்கிச் சிவத்துவத்தை விளக்குதற்கணுளதாகிய இரக்கம் முதல்வனுக்கு அநாதியேயுள்ளது.—அது சத்தி. எ-து. அவ்விரக்கம் வேறு பொருளன்று முதல்வனுக்குளதாகிய சத்தியேயாம்;—அருளும் அவனன்றி இல்லை அருளின்று அவன் அன்றே இல்லை. எ-து. இரக்கமும் அவனுங் குணமுங் குணியுமாகலின் அவ்வருளு முதல்வனையின்றி யமையாது முதல்வனும் அதனையின்றி யமையானாய்—அருட்கண்ணூர் கண்ணுக்கு இரவிபோல் ஏய்ந்து நிற்கும் அரன். எ-து. ஞானக்கண்ணுடையாருணர்விற்கு ஞாயிறு தன்னொளியோடு தாதான்மியமாயியைந்து நிற்குமாறுபோல் அவ்வருளோடு தாதான்மியமாயியைந்து நிற்பன் முதல்வன்; ஆகலாற் றன்வயத்தனாகிய அம்முதல்வன் விகாரமின்றி நின்றே தனது சத்திசங்கற்பமாத்திரையான் அனைத்துஞ் செய்தல்கூடும். எ - று.

ஆகலாற் றன்வயத்தனாகிய அம்முதல்வன் விகாரமின்றி நின்றே தனது சத்திசங்கற்பமாத்திரையான் அனைத்துஞ் செய்தல்கூடுமென்பது குறிப்பெச்சம்.

உம்மை எதிரது தழீஇயது.

இன்றியென்னும் வினையெச்சக்குறிப்பினிகரஞ் செய்யுளாகலின் உகரமாய்த் திரிந்தது.

அன்றே அசை.

இவ்வியல்பு சித்தாந்தநெறியுணர்ந்தார்க்கன்றி விளங்காதென்பார் அருட்கண்ணோர் கண்ணுக்கென்றார்.

சத்தியதுண்மையும் அதனியல்பும் நீக்கமின்றி நிற்குமன்றேயென்பதனுள் வகுத்துரைத்தமையின் ஆண்டுக் காண்க.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது.

ஐந்தாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆறாஞ்சூத்திரம்.

உணருரு வசத்தெனி னுணரா தின்மையி
னிருதிற னல்லது சிவசத் தாமென
விரண்டு வகையி னிசைக்குமன் னுலகே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். சத்தும் அசத்தும் வரைசெய்துணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். மேலைந்துசூத்திரத்தானுங் கூறிப்போந்த பொருள்களுள் யாது சத்து யாது அசத்தென்னும் ஐயநீக்குதற்குச் சத்தினியல்பும் அசத்தினியல்பும் இவையென அவ்விரண்டும் இலக்கணத்தாற் றம்முண்மயங்காதவாறு வரைந்துவைத்துணர்த்தி உண்மையதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய்செய்யுமுகத்தானே இலக்கணவோத்துட் கூறுதற்கு எஞ்சிநின்ற

பதிப்பொருள திலக்கணங்கூறுதல் இவ்வாறுஞ்சூத்திரத்தின் கருத்து. எ - று.

இதனானே சூத்திரவியையும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. தம்முணர்வின் றமியாகிய முதற்பொருள் அளவைகளானறியப்படும் இயல்பி ற்றெனின், அங்ஙனமறியப்படும் பிரபஞ்சம்போல் அழிபொ ருளாகிய அசத்தாம்: எவ்வாற்றானும் அறியப்படாத இயல்பி ற்றெனின், அங்ஙனமறியப்படாத முயற்கோடுபோலச் சூனி யப்பொருளாம்: ஆகலான் இவ்விருபகுதியுமன்றி ஒருவாற்றா னறியப்படாமையும் ஒருவாற்றானறியப்படுதலுமாகிய இரண் டுவகையானுஞ் சிவசத்தாமெனக் கூறுவர் மெய்யுணர்வினி லைபெற்றுயர்ந்தோர். எ - று.

உணருருவெனி னசத்தென மாறுக. எனினென்பது முன்னருஞ் சென்றியைந்தது.

முற்றும்மைகள் தொக்கன.

அல்லதென்பது வினையெச்சக்குறிப்புமுற்று. அன்றியா மென இயையும்.

ஒருவாற்றானறியப்படாமை பாசஞான பசுஞானங்க ளான் அறியப்படாமை. ஒருவாற்றானறியப்படுதல் சிவஞான மொன்றானே அறியப்படுதல். பாசஞானபசுஞானங்களான் அறியப்படாமையிற் சிவமாதலும் பதிஞானத்தால் அறியப்ப டுதலிற் சத்தாதலும் பெறப்படுமென்பார் இரண்டுவகையிற் சிவசத்தாமென விசைக்குமென்றார். சிவசத்தென்னும் இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநூன்முடிபு. சடமாகிய சத்தினீக்குதற்குச் சிவசத்தென்றார். சிவசத்தென்பது சித்து ச்சத்தென்னும்பொருட்டு.

எழுவாய் மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

இருதிறனுமன்றி இரண்டுவகையானுஞ் சித்தாதலுஞ் சத்தாதலு முடையனாய் நிற்றல் முதல்வனுக் கிலக்கணமென இலக்கணமும் இதனுட் போந்தவாறுணர்க.

முதல்வனுக்குப் பொதுவியல்பு மேற் புனருற்பவமுணர்த்து முகத்தாற் கூறிப் போந்தமையின் இது சொரூபலக்கணமெனப்படுஞ் சிறப்பிலக்கணமெனக் கொள்க. அற்றாகலினன்றே இதனை இலக்கணவோத்துண் முதற்கட்கூறாது உண்மையைச் சாரவைத்து இறுதிக்கட்கூறியதூஉமென்க. இன்னும் முதல்வனுக்குளவாகிய சிறப்பியல்புக் குணங்களெல்லாம் இவ்விரண்டனுளடங்கும். அஃதறிந்தடக்கிக்கொள்க. * "தன்னாலே தனையறிந்தாற் றன்னையுந் தானே காணும்" எ-ம். † "உன்னரிய திருவருளை யொழியமல முளதென் றுணர்வரிதா மதனுண்மை தெரிவரிதா முனக்கே" எ-ம். ‡ "மாயைமா மாயை மாயா வருமிரு வினையின் வாய்மை—யாயவா ருயிரின் மேவு மருளொளி லொளியாய் நிற்கும்" எ-ம். ஓதியவாற்றால் வினைப்பசுபாசங்களுஞ் சிறப்பியல்புபற்றியுணர்தல் சிவஞானத்தானன்றி அமையாதாயினும் ¶ "தீபமெனத் தெரிந்தாங்—கொருவியான் மாவி னுண்மை யுணர்ந்தவர் தமையுணர்ந்தோர்—தருமிது பசுஞானம்" எ-ம். ○ "இவைகீழ் நாடலாலே—காதலினு னன்பிரம மென்னு ஞானங் கருதுபசு ஞானம்" எ-ம். பொதுவியல்பு பற்றி

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை. ௨௨. தன்னறிவதனு.
† ,, பொது. ௨௪. அன்னியமானவை.
‡ ,, உண்மை. ௨0. மாயைமாமாயை.
¶ சிவஞானசித்தி, நான்காஞ்சூத்திரம். ௨. கருவியாமனமும்.
○ ,, ஒன்பதாஞ்சூத்திரம். ௨. வேதசாத்திர.

யோதுதலானும் யானிதனை யறிந்தேன் அறிகின்றிலேனெ ன்றறியும் பாசவுணர்விற்கு அவற்றது பொதுவியல்பு விடய மாதல் கண்கூடாகப் பெறப்படுதலானும், அவை ஒருவாற்று ணுணருருவாதலுமுடைமையிற் சிவசத்தாவான் செல்லாமை யறிக. சற்காரிய வாதங் கூறுஞ் சைவசித்தாந்தத்தில் அசத் தென்பது சத்துக்கு மறுதலையன்மையான் அப்பசுபாசங்கள் அங்ஙனமறியப்படும் பொதுவியல்புபற்றி அசத்தெனப்படுமா யினுஞ் சிறப்பியல்புபற்றி அசத்தாதல் செல்லாமையிற் சிறப் பியல்பு நோக்கும்வழி அவை சத்தாதற் கிழுக்கின்மையுமறிக. இங்ஙனஞ் செவ்வனே யிறுக்க அறியாதார் அபாவத்தினியல் பாவது பாவத்திற்கு மறுதலைப்பொருள்போலுமென நையா யிகர் முதலியோர் மதம்பற்றி மயங்கி எல்லாப்பொருளுஞ் சத் தென்னுஞ் சித்தாந்தத்தோடு முரணுமைப்பொருட்டு ஈண்டுச் சத்து அசத்தெனப்பட்டனவும் சித்து அசித்தென்னும் பொரு ளவாமெனவும், சுத்தம் அசுத்தமென்னும் பொருளவாமெனவும், உரைத்திடர்ப்படுவர். காரியப்பிரபஞ்சம் ஏனைப்பசுபாச ங்கள்போலன்றி இருவகையியல்பானுங் காட்சிப்புலனாய் இத் துணைப்பொழுது நிற்குமென நம்மனோரால் அறியவாராது நிலைபெறுவதுபோலத் தோன்றிவிரையக் கெட்டு மறைந்து போதற் சிறப்புடைமைபற்றி அதுவே ஈண்டு உணருருவசத் தென்றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அசத்தெனவே அசித் தென்பதுந் தானே போதரும்.

இதனுள் உணருருவசத்தெனி னுணராதின்மையினெ ன்றது ஓரதிகரணம்; இருதிறனல்லது சிவசத்தாமென இர ண்டுவகையி னிசைக்குமன்னுலகே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு அறிவினாலறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேலைச்சூத்திரத்தின் அளந்தறிந்தறியா வென்றதனை உடம்படாது பிரபஞ்சம்போல முதல்வனும் அளவைகளான் அளந்தறிபொருளேயாமென நையாயிகர் முதலியோர் கூறுங்கடாவையும் எல்லாப்பொருளுஞ் சத்தாகலின் அளந்தறிபொருளுஞ் சத்தேயாமெனச் சாங்கியர் கூறுங்கடாவையு மாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட னுதலிற்று. இ - ள். சுட்டறிவினால் அறியப்பட்ட சுட்டுப்பொருளெல்லாம் அசத்து. எ - று.

சுட்டு ஆகுபெயர்.

சிவஞானத்தாலறியப்படுதலை நீக்குதற்கு அறிவினாலென விசேடித்தார்.

ஈண்டு அறிவென்றது ஒன்றை முந்தி அதுவதுவாகச் சுட்டிக்காணும் அளவையறிவினையென்பது "அறிவினா லறிந்தயாவு மசத்தாத லறிதி" என்ற புடைநூலாசிரியர் மீள அங்ஙனந் தெரித்தோதியவாறுபற்றி யுணர்ந்துகொள்க.

அவைதாம் பிரகாசமாய் நின்றே அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

எ-து. எது. எ-னின். உள்ளதென்னு முணர்விற்கு விடயமாய் உபலத்தியைப் பயப்பிக்கும் பிரபஞ்சத்தை இல்லையென்னுமுணர்விற்கு விடயமாய் அநுபலத்தியைப் பயப்பிக்கும் இல்பொருளோடொப்ப அசத்தென்றல் அமையுமாறியாங்ஙனமெனவும் சத்தாகிய பிரபஞ்சத்தைச் சுட்டப்படுதன்மாத்திரையான் அசத்தென்றல் சற்காரியவாதத்திற் கிழுக்காம்போ

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை. ரு.

னுமெனவும் முறையே அவ்விருவர்மதம்பற்றிக் கூறுவாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். அச்சுட்டுப்பொருள்கடாம் இராசதகுண மிகுதிப்பாட்டான் உள்ளதென்னும் உணர்விற்கு விடயமாய் உபலத்தியைப் பயப்பித்துநின்று தானே தாமதகுணமிகுதிப்பாட்டான் இல்லையென்னுமுணர்விற்கு விடயமாய் அநுபலத்தியைப் பயப்பித்து நிற்றலான் ஈண்டறிவினலறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென மேற்கொண்டது. எ - று.

ஈண்டுப் பிரகாசம் அப்பிரகாசமென்பன உபலத்தி அநுபலத்தியென்னும் பொருளவாய் அவை நிகழ்தற்கிடனாகிய பொருண்மேனின்றன.

இது நையாயிகரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தவாறு. இனி இதனையே இரட்டுறமொழிந்துகொண்டு அவைதாங் காரியவவத்தையிற் றூலமாய் விளங்கிநின்றே காட்சிப்புலனாய்ச் சடிதியின் மறைந்து சூக்குமமாய்க் காரணவவத்தையின் விளங்காது நிற்கும் இவ்வேற்றுமையுடைமையான் அங்ஙனம் புலனாகாத காரணப்பொருள்களை நோக்கிக் காரியப்பிரபஞ்சம் அசத்தாதல் சாலுமாகலின் ஈண்டறிவினலறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென மேற்கொண்டதென்றவாறு எனவும் உரைத்துக்கொள்க.

அசத்தறியாய் கேணீ யறிவறிந்த வெல்லா
மசத்தாகு மெய்கண்டா னாயின்—

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஒருசாரன அங்ஙனமாயினும் உபலத்திப்பட்டனவெல்லாம் அவ்வாறு அசத்தாமென்றற்குப் பிரமாணமென்னையென்னு நையாயிகரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். அசத்து அறியாய் நீ கேள். எ-து. அசத்தினியல்பை யறியாத மடவோனே யாமிறுக்கு

யிறையை நீ மனம்பற்றிக் கேட்பாயாக—மெய் கண்டான் ஆயின் அறிவு அறிந்த எல்லாம் அசத்து ஆகும். எ-து. சத்தி னியல்பை யறிந்தோன் ஆராய்ந்தானாயின் அறிவினாலறியப்ப ட்டனவெல்லாம் அசத்தேயாம். எ - று.

அறியாவென்பது விளியுருபேற்றபெயர்.

அசத்தினியல்பை யறிந்தாயாயின் இவ்வாறு பிணங்கு வாயல்லையென்பார் அசத்தறியாவென்றும், *“எந்தை தாட் பால் வணங்கித் தலைநின்று கேட்க” என்பார் கேணியென் றும், உபலத்திக்கு விடயமானவையெல்லாம் அநுபலத்திக்கு விடயமாதல் ஒருதலையென்பார் அறிவறிந்தவெல்லாமசத்தாகு மென்றும், சத்தினியல்புணர்ந்தார்க்கன்றி அசத்தினியல்பு ணர வாராதென்பார் மெய்கண்டானென்றும், ஆய்தற்கருமை நோக்கி ஆயினென்றுங் கூறினார்.

அசத்தலாய்
நீரி லெழுத்து நிகழ்கனவும் பேய்த்தேரு
மோரினவை யின்றுமா றொப்பு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இரட்டுறமொழிந்துகொண்டு சாங்கியரை நோக்கி யுரைத்த பொருளை வலியுறுத்துதனுதலி ற்று. இ - ள். அசத்து அலாய். எ-து. அசற்காரிய வாதி யல் லாத அறிவுடையோனே—அவை இன்று ஆம் ஆறு ஒப்பு ஓரின். எ-து. அங்ஙனந் தோன்றி மறைவனவாய பிரபஞ்சம் அசத்தாமாற்றிற்கு உவமையாராயின்,—நிகழ் நீரில் எழுத்தும் கனவும் பேய்த்தேரும். எ-து. நிகழாநின்ற நீர்மேலெழுத்துங் கனவிற்காட்சியும் பேய்த்தேருமாம். எ - று.

---

* திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருப்பாசுரம். சு. ஆட்பாலவர்.

எனவே, அப்போதுள்ளனவாய நீர்மேலெழுத்து முதலி யனவற்றை அங்ஙனே சடிதியின் மறைந்துபோதற் சிறப்புப் பற்றி அசத்தென்றல் எல்லார்க்குமொப்பமுடிந்தமையின், அவ்வியல்புடைய பிரபஞ்சத்தையும் அவைபோல் அசத்தெ ன்றல் அமையுமென்றவாருயிற்று.

அசற்காரியவாதியை அசத்தென்றுபசரித்தார்.

நீரிலெழுத்து முதலியன பொய்யென்பாரை மறுத்தற்கு நிகழென்றடைகொடுத்தார்: அஃதியாண்டுஞ் சென்றியையும்.

ருவ்வுருபு விகாரத்தாற் ருெக்கது.

இன்றென்னுமொருமை அப்பண்பின்மேனின்றது.

நீரிலெழுத்துத் தோன்றியபொழுதே மறைந்துபோதற் கும், கனுப்பொருள் முடிவுபெறுதலின்றி இடையேமறை ந்துபோதற்கும், அருஞ்சுரத்தின் முதுவேனிலின் நண்பகற் கடுமைபற்றித் தோற்றி ஞாயிற்றின் கிரணம் முகிற்படலத் தின் மறைந்தவழித் தானு மறைந்துபோவதாகிய பேய்த்தேர் ஒருகாரணங்காட்டி மறைந்துபோதற்கும் உவமையாயின. இவ்வெண்பாவை "இலயித்ததன்னில்" என்பதுபோல இங் ஙனம் இருதொடராக வைத்துரைத்து மேற்கோளேதுக்களை யும் இரட்டுறமொழிந்துகொண்டு இரண்டதிகரணப்பொருள் கோடல் ஆசிரியர் கருத்தென்பது வழிநூலாசிரியர் * "அசத் தாஞ் சுட்டி யுணர்பொரு ளான வெல்லாம்" எ-ம். † "உல கினை யசத்து மென்பர்" எ-ம். வேறு கூறியவாற்ருனு முண ர்க. இஃதறியாது இவ்வெண்பாவை ஒருதொடராக வைத்து ரைப்பார்க்கு அசத்தறியாதானே அசத்தலாய் என்றதனுல் ஒருபயன்படாமையும், ஆயின் ஓரினென்று இருகாற்கூறுத

* சிவஞானசித்தி, ஆருஞ்சூத்திரம். உ. ஆவதாயழிவ.
† ௩. மண்டனில்.

னும், அசத்தாகும் இன்றுமென்று இருகாற்கூறுதலுங் கூறி யது கூறலென்னும் வழுவாதலுமறிக. இனி ஒருவாற்றானு முணரப்படாதபொருள் சூனியமென்பது எல்லாச்சமயத்தா ர்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின் ஆண்டதிகரணத்திற்குரிய ஐயப் பாடுமுதலியன நிகழாமையான் அதனை வேறெடுத்துரைத்து மேற்கொள்ளவேண்டாவாயினும், மந்தவுணர்வுடையார்க்கு அதன்கண் ஐயநிகழாமைப்பொருட்டு வழிநூலாசிரியர் *"உ ணராத பொருள்சத் தென்னி லொருபய னில்லை போலும்" என விடுத்தொழிந்தாரென்றுணர்க.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவ்விரண்டு தன்மையுமின்றி வாக்குமனாதீதகோ சரமாய் நின்றவதுவே சத்தாயுள்ள சிவமென்றுணரற்பாற்று.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேல் உணர்பொருளியல்பும் உணராதபொருளியல்புங் கூறுமுகத்தான் அசத்தினியல்பை வரைசெய்துணர்த்தியவழி இரண்டும் இவ்வாறாகலான் இவ ற்றின் வேறாய முதல்வனதியல்பாவது மாயாவாதி கூறும் அநிருவசனம்போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்தி ரத்தின் பிற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுத லிற்று. இ-ள். வெ-டை.

வாக்கெனப்படு நாதமுடிவான பாசஞானத்தை வாக்கெ ன்றும் அவற்றின் வேறாய பசுஞானத்தை மனமென்றும் உப சாரவழக்காற் கூறினார்.

வாக்குமனாதீத கோசரமாய் நின்ற. எ-து. அவ்விரண் டின் விருத்திகளைக் கடந்து அதீதமாயும் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்

* சிவஞானசித்தி, ஆறுஞ்சூத்திரம். ௪. உணராத.

றுணரும் அநுபவஞானமாத்திரைக்கே விளங்கிக் கோசரிப்பதாயும் நின்றவென்றவாறு.

அவ்வாறு நின்றபொருள் இதுவென அளவைகளான் அறியவாராமைபற்றி அதுவேயென மகாவாக்கியத்திற் கூறியதனை அநுவதித்துச் சத்தாகிய சிவமாதலைச் செவியறிவுறுத்தார்.

வாக்குமனோதீதம் என்றது தமிழ்நூன்முடிபு: மரவடி மராடியென மரீஇயினாற்போல மனவதீதம் மனோதீதமென மரீஇயிற்று. அதீதகோசரமென்பது வடநூன் முடிபு.

வாக்குமனோதீதப்பொருளாகலின் உணருருவாந்தன்மையும், கோசரப்பொருளாகலின் உணராதாந்தன்மையும் இல்லையென்பது பெறப்படுதலின் இவ்விரண்டுவகையு மின்றியென்றார்.

பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசிக்கவேண்டுவதின்மையானும் அப்பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசமின்மையானும்.

எ-து. ஏது. எ-னின். இவ்விரண்டுவகையுமில்லாத பொருள் அநிருவசனமாய் நிற்பதென்னாது வாக்குமனோதீத கோசரமாய் நிற்பதென்றற்குப் பிரமாணமென்னையென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். வாக்குமனங்களா லோதியுணரப்படுவதாய நிருவசனப்பொருட்கு முன்னர்க் கூறப்படுஞ்சாதனங்களினின்று அறியற்பாலதாக வேண்டாமையானும் ஒருவாற்றானும் அறியப்படாத அநிருவசனப்பொருட்குச் சாதனத்தினின்றும் அறியப்படுமாறின்மையானும் இனி இவ்விரண்டுதன்மையுமின்றி வாக்குமனோதீத கோசரமாய் நின்ற அதுவே சத்தாயுள்ள சிவமென்றுணரற்பாற்றென மேற்கொண்டது. எ-று.

உணர்தற்பாற்றென்றார் உணர்தலருமை நோக்கி.

பிரகாசம் அப்பிரகாசமென்பன உபசாரவழக்கு.

எண்ணிய சத்தன் றசத்தன்று மென்றலென்
கண்ணி யுளதென்றன் மெய்கண்டா—னெண்ணி
யறிய விரண்டா மசத்தாதல் சத்தா
மறிவறியா மெய்சிவன்றா ளாம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். பரப்பிரமப்பொருள் அவிச்சைவயத்தான் ஞாதாவெனவும் ஞேயமெனவும் பகுக்கப்பட்டு முன்னர்க் கூறப்படுஞ்சாதகங்களினின் றறியவும்படும் அவிச்சை நீங்கியவழி அப்பகுப்பின்மையாற் சத்தென்றுதல் அசத்தென்றுதல் ஒருவாற்றானும் ஞேயமாமாறின்றிக் கேவலஞானமாத்திரையேயாய் நிற்பதொன்றுகலான் அது கோசரமாமென்றல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். எண்ணிய சத்து அன்று அசத்து அன்று ஆம் என்றால் என் கண்ணி உளது என்றல். எ-து. பரமார்த்தமாகிய பரப்பிரமப்பொருள் விவகாரத்திற் கருதப்பட்ட சத்துமன்று அசத்துமன்றென்னின் அங்ஙனமொருபொருளுண்டென்றல் யாது பிரமாணங்கருதியோ அதனைக் கூறுவாயாக. பிரமாணமுண்டெனின் அதற்கு அது பிரமேயமெனப்பட்டு ஞேயமாவான் செல்லுமென்றஞ்சிப் பிரமாணமில்லையென்பையாயின்,—மெய்கண்டான் எண்ணி அறிய இரண்டு அசத்து ஆம். எ-து. சத்தினியல்பை யுணர்ந்தோன் ஆராய்ந்தறியிற் காட்சிமுதலிய பிரமாணங்கட்கு விடயமாவதூஉம் ஒருவாற்றானும் பிரமாணமல்லாத சூனியமுமாகிய இரண்டும் மேற்கூறியவாற்றான் அசத்தேயாம்.—ஆதல் சத்து ஆம் அறிவு அறியா மெய் சிவன் தாள் ஆம். எ-து. ஆதலாற் சாந்தோக்கிய முதலியவற்றுட் சத்தென்றோதப்படுஞ் சுட்டறிவினால் அறியப்படாத மெய்ப்பொருள் சைவவுபநிடதங்களினுஞ் சைவாகமங்களினும் அன்னியமின்றி நின்றுணரும் அநுபவ

மாத்திரையிற் கோசரிப்பதென்றோதப்படுஞ் சிவனருளாவதின்றி நீ கூறுஞ் சூனியமன்று. எ - று.

அறியவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் மழைபெய்யக் குளநிறையும் என்புழிப்போலச் செயினென்னுமெச்சப்பொருட்டாய் நின்றது. மூற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

அசத்தாமென மாறுக.

சத்தாகிய மெய்யெனவியையும். "அடியளந்தான்றாயது" என்றாற்போல அறிவறியாமெய்யென்றது வாளாபெயராய் நின்றது.

சிவன்றாளெனச் சிவசத்தியின்மேல் வைத்து உயர்த்துக் கூறியது உபசாரவழக்கு: * "இறைவனார் கமலபாதம்" என்பதுமது.

இதனாற் போந்தபொருள் சத்துமன்றி அசத்துமன்றி ஒரு பொருளுண்டெனின் அதற்குப் பிரமாணமென்னை பிரமாணாதீதமாகிய சூனியமெனிற் சூனியமும் அழிபொருளுமாகிய இரண்டும் அசத்தேயென்பது மேற் காட்டினமையாற் பிரமப்பொருள் அசத்தெனப்பட்டுச் சத்தென்னுஞ் சுருதிகளோடு மூரணுமாகலின் அவற்றுட் சத்தென்றோதப்படும் பரப்பிரமப் பொருளாவது உண்மைஞானத்திற் கோசரிப்பதென யாங்கூறுஞ் சிவமேயன்றி நீ கூறுஞ் சூனியமன்றென மாயாவாதியை மறுத்துக் கோசரமென்றதனை வலியுறுத்திய வாறுமென்க.

எண்ணியறிய விரண்டாமசத்தென்பதற்குப் பிறரெல்லாம் வருகின்ற வெண்பாவிற்கூறும் பொருள்படக் கூறியது கூறலாதன்மேலும் ஓரியைபின்றியுரைப்பு.

* சிவஞானசித்தி சுபக்கம், பாயிரம்.

உணர்ப வசத்தாத லொன்றுணரா தொன்றை
யுணருநீ தானுணரா யாயி—னுணருமுனிற்
றுனிரண்டா மெய்கண்டான் றன்னு லுணர்தலாற்
றுனிரண்டாய்க் காணுன் றமி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். பிரகாசித்த பொருளையும் வேறோராற்றான் அறிதுமென வேட்கைசென்றுழி அவ்வாற்றாற் புதுவதாய்ப் பிரகாசிக்கவேண்டுதலிற் பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசிக்கவேண்டுவதில்லையென்றல் யாண்டுஞ் செல்லாமையின் வாக்குமனுதீதமென்றல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். உணர்ப அசத்து. எ-து. நின்னலறிவனவாய கருவிகளெல்லாம் மேற்கூறியவாற்றான் அசத்தாம். அசத்தெனவே அசித்தாதலும் பெறப்படும்.—ஆதல் ஒன்று ஒன்றை உணராது. எ-து. ஆகலான் அவற்றுள் ஒரு கருவியும் ஒன்றாகிய முதற்பொருளை அறியமாட்டாது.—உணரும் நீ தான் உணராய். எ-து. அவற்றானறிந்து வருகின்ற நீதானும் அதனையறியமாட்டாய்:—ஆயின். எ-து. நீயேயாய்ந்தறிவாயாயின்,—உணரும் உனின் தான் இரண்டு ஆம். எ-து. அவ்வாறுணரப்படும்பொருள்கள்போல் உணர்கின்ற நின்னின் வேறாம்.—மெய்கண்டான்றன்னால் உணர்தலால் தான் இரண்டாய்க் காணுன் தமி. எ-து. உயிர்க்கு அறிவு விளங்குமுண்மையை அறிந்தோன் தன்னறிவு அச்சிவன்றுளினடங்கி அதுவாய் நின்று அதனுனே அதனையறியுமாகலான் ஏனைப்பொருள்களையறியுமாறுபோல வேறாய் நின்றறிவானல்லன் அத்தனிமுதற்பொருளை. எ-று.

இதனுற் போந்தது சத்தாகிய சிவம் பாசஞானத்தானுதல் பசுஞானத்தானுதல் அறியப்படாது; அறியப்படிற் குடமுதலாயினபோல உயிரின்வேறாய் அவிச்சையான் வருஞ் சுகதுக்கங்களைப் பயப்பதன்றி அவிச்சையினீங்கிய நிரதிசய

வின்பத்தினைப் பயவாதாகலான் அவ்வுண்மையுணர்ந்தோன் ஏனையபோல அசத்தாதலின்றித் தனியாய் நின்ற அம்முதற் பொருளை அதனுேடொற்றித்து நின்றே காண்பனென நையாயி கர் முதலியோரை மறுத்து வாக்குமனாதீதமாய் நின்றே கோச ரமாமென வலியுறுத்தியவாறுமெனக.

உணர்பவென்பது அகரவீற் றஃறிணைப்பன்மைப் பெய ர்ச்சொல்.

ஒன்றுமென்னும் முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

உளினென்னும் இன்னுருபு நீக்கப்பொருட்கண் வந் தது. ஒற்றிரட்டாமை புறனடையாற் கொள்க. தான் அசை.

பாவகமேற் றனசத்தாம் பாவனா தீதமெனிற்
பாவகமாமன்றென்னிற் பாழுதுவாம்—பாவகத்தைப்
பாவித்த றென்னிற் பாவகமாந் தன்னருளாற்
பாவிப் பதுபரமில் பாழ்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தானே கோசரமாதலன்றித் தன் னாலறிதல்கூடாமையிற் றன்னாலே தனையுணருமென்பது தன்னைப்பற்றுதலென்னும் வழுவாமாகலின் அவ்வாறன்றி வாக்குமனாதீதப்பொருள் யோகநூலிற்கூறுந் தியானபாவனை களிற் கோசரமாமென்றலே அமைவுடைத்தென யோகமதம் பற்றிக் கூறுவாரை நோக்கித் தன்னாலன்றிக் கோசரமாகா மையை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். பாவகமேல் தான் அசத்து ஆம். எ-து. நீ கூறும் பாவனை ஏனைப்பாவகங்கள் போல மனமுதலியவற்றோடு கூடி நின்று பாவிக்கும் பாவக மெனின் அறிவினாலறியப்பட்ட சுட்டாகலான் அப்பொருள் அசத்தாம்:—பாவனாதீதம் எனின் பாவகம் ஆம். எ-து. கருவி களை நீங்கிநின்று பாவிப்பதாகலின் அப்பாவனையைக் கடந்த தெனிற் கருவிகணீங்கியவழி ஒன்றுமறியுமாறின்றிக் கேவல

மாமாகலான் அது பாவகமாத்திரையேயன்றிப் பயன்படுமாறி ல்லே:—அன்று என்னின் பாழது ஆம். எ-து. இவ்விருதிறனு மன்றி அநிருவசனமாகப் பாவிக்கப்படுவதெனின் அது சூனி யப்பொருளாம்:—பாவகத்தைப் பாவித்தல் தான் என்னின் பாவகம் ஆம். எ-து. அவ்வாறன்றிப் பாவனைக்கெய்தாத பொருளை எய்தியதாகவைத்துப் பாவகஞ்செய்தலெனின் அது போலிப்பாவனையாதலாற் பாவஞதீதம்போலப் பாவனை மாத்திரையேயன்றிப் பயன்படுமாறில்லே. அற்றேல் ஒருவாற் ருனும் பாவனைக்கெய்தாத பொருள் பாழாமெனின்;—தன் அருளால் பாவிப்பது பரம். எ-து. அப்பாவகங்களை யொழித் துத் தனது திருவருளாற் பாவிக்கப்படுவதாம் பரம்பொருள்— பாழ் இல். எ-து. ஆகலான் நீ கூறும் பாவனைக்கெய்தாமை பற்றிப் பாழாதலில்லே. எ - று. தான் அசை.

பாவகத்தைப் பாவித்தலென்பது "கறைமிடறணியலுமணிந்தன்று" என்றதுபோலக்கொள்க.

மேலைவெண்பாவில் தன்னென்றது தனது சத்தியையாகலால் தன்னைப் பற்றுதலென்னுங் குற்றமாதல் யாண்டையதென விடுப்பார் தன்னருளாற் பாவிப்பதென்ருர். தன்னருளை யறியுமாறும் அதனுற்பாவிக்குமாறும் ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்துட் கூறப்படும்.

யோகநூலார் கூறும் பாவனையாவது இந்நான்கனுள் ஒன்ருகற்பாலதன்றி வேறின்மையின் நான்கினையுங்கூறி மறுத்தார்.

அறிய விரண்டல்ல னுங்கறிவு தன்னு
லறியப் படானறிவி னுள்ளா—னறிவுக்குக்
காட்டாகி நின்ருனைக் கண்ணறியா மெய்யென்னக்
காட்டா தறிவறிந்து கண்டு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேற்கூறிப் போந்த பாவனைகட் கெய்தாத பொருளைத் தன்னருளாற் பாவித்தல்வேண்டாம் உயிர் பசுத்துவநீங்கிய காலத்துச் சிவனைப்போல முற்றுமுண ர்தன் முதலிய எண்குணங்களுமுடைய தென்று ஆகமங்க ளுட் கூறுதலின் ஆன்மஞானஞ் சிவஞானத்தோடொ ப்பதன்றிப் பசுஞானமெனப்படாமையான் அவ்வறிவான் அறியப்படுங் கோசரப்பொருளென்றலே அமைவுடைத்தென் னுஞ் சிவசமவாதிகளை நோக்கித் தன்னருளாலன்றிக் கோசர மாகாமையை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். அறிய இர ண்டு அல்லன். எ-து. சிவாகமங்களின் அத்துவிதங் கூறுத லின் உயிர் தன்னறிவானறிதற்குத் தன்னின் வேறல்லனாக லானும்,—அறிவின் உள்ளான் ஆங்கு அறிவு தன்னால் அறிய ப்படான். எ-து. சமமாதலின்றித் தூலசூக்கும முறையாற் றன்னறிவுக்குள்ளுமாய் நிற்றலின் அவ்விடத்துந் தன்னறிவி னால் அறிய வாராதாகலானும்—அறிவுக்குக் காட்டு ஆகி நின் றானை. எ-து. தன்னறிவுக்கு வியஞ்சகமாய் நின்றறிவிக்கும் உயிர்க்குயிராய முதல்வனை—அறிவு கண்டு அறிந்து காட் டாது. எ-து. ஆன்மஞானமானது தான்கண்டறிந்து தன் குணியாகிய உயிர்க்குக் கோசரமாமாறு காட்டமாட்டாது.— மெய் அறியாக் கண் என்ன. எ-து. தன்னின் வேறின்றித் தனக்குண்ணிற்றலிற் றன்னாற்காணப்படாது தனக்குக் காட் டாகிநின்ற உயிரை யறியமாட்டாத கண்ணொளிபோல். எ-று.

காட்டு முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

அறிவுக்குக் காட்டாகி நின்றானென்னும் பெயரடையா னும் ஒரேதுக் கூறியவாறு.

கண்டறிதல் "குழிந்தாழ்ந்தகண்" என்றாற்போல ஒரு பொருட்பன்மொழியாய்ச் சிறப்பின்கண் வந்தது.

மெய்யறியாக் கண்போலென இயைத்துரைக்க. கண்மூ

மாமாசலான் அது பாவகமாத்திரையேயன்றிப் பயன்படுமாறி ல்லை:—அன்று என்னின் பாழது ஆம். எ-து. இவ்விருதிறனு மன்றி அதிருவசனமாகப் பாவிக்கப்படுவதெனின் அது சூனி யப்பொருளாம்:—பாவகத்தைப் பாவித்தல் தான் என்னின் பாவகம் ஆம். எ-து. அவ்வாறன்றிப் பாவனைக்கெய்தாத பொருளை எய்தியதாகவைத்துப் பாவகஞ்செய்தலெனின் அது போலிப்பாவனையாதலாற் பாவனாதீதம்போலப் பாவனை மாத்திரையேயன்றிப் பயன்படுமாறில்லை. அற்றேல் ஒருவாற் றானும் பாவனைக்கெய்தாத பொருள் பாழாமெனின்;—தன் அருளால் பாவிப்பது பரம். எ-து. அப்பாவகங்களை யொழித் துத் தனது திருவருளாற் பாவிக்கப்படுவதாம் பரம்பொருள்— பாழ் இல். எ-து. ஆகலான் நீ கூறும் பாவனைக்கெய்தாமை பற்றிப் பாழாதலில்லை. எ - று. தான் அசை.

பாவகத்தைப் பாவித்தலென்பது "கறைமிடறணியலுமணிந்தன்று" என்றதுபோலக்கொள்க.

மேலைவெண்பாவில் தன்னென்றது தனது சத்தியேயாகலால் தன்னைப் பற்றுதலென்னுங் குற்றமாதல் யாண்டையதென விடுப்பார் தன்னருளாற் பாவிப்பதென்றார். தன்னருளை யறியுமாறும் அதனாற்பாவிக்குமாறும் ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்துட் கூறப்படும்.

யோகநூலார் கூறும் பாவனையாவது இந்நான்கனுள் ஒன்றாகற்பாலதன்றி வேறின்மையின் நான்கினையுங்கூறி மறுத்தார்.

அறிய விரண்டல்ல னுங்கறிவு தன்னா
லறியப் படானறிவி னுள்ளா—னறிவுக்குக்
காட்டாகி நின்றானைக் கண்ணறியா மெய்யென்னக்
காட்டா தறிவறிந்து கண்டு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேற்கூறிப் போந்த பாவனைகட் கெய்தாத பொருளைத் தன்னருளாற் பாவித்தல்வேண்டாம் உயிர் பசுத்துவநீங்கிய காலத்துச் சிவனைப்போல முற்றுமுண ர்தன் முதலிய எண்குணங்களுமுடைய தென்று ஆகமங்க ளுட் கூறுதலின் ஆண்டான்மஞானஞ் சிவஞானத்தோடொ ப்பதன்றிப் பசுஞானமெனப்படாமையான் அவ்வறிவான் அறியப்படுங் கோசரப்பொருளென்றலே அமைவுடைத்தென் னுஞ் சிவசமவாதிகளை நோக்கித் தன்னருளாலன்றிக் கோசர மாகாமையை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். அறிய இர ண்டு அல்லன். எ-து. சிவாகமங்களின் அத்துவிதங் கூறுத லின் உயிர் தன்னறிவானறிதற்குத் தன்னின் வேறல்லனாக லானும்,—அறிவின் உள்ளான் ஆங்கு அறிவு தன்னால் அறிய ப்படான். எ-து. சமமாதலின்றித் தூலசூக்கும முறையாற் றன்னறிவுக்குள்ளுமாய் நிற்றலின் அவ்விடத்துந் தன்னறிவி னால் அறிய வாரானாகலானும்—அறிவுக்குக் காட்டு ஆகி நின் றானை. எ-து. தன்னறிவுக்கு வியஞ்சகமாய் நின்றறிவிக்கும் உயிர்க்குயிராய முதல்வனை—அறிவு கண்டு அறிந்து காட் டாது. எ-து. ஆன்மஞானமானது தான்கண்டறிந்து தன் குணியாகிய உயிர்க்குக் கோசரமாமாறு காட்டமாட்டாது.— மெய் அறியாக் கண் என்ன. எ-து. தன்னின் வேறின்றித் தனக்குண்ணிற்றலிற் றன்னாற்காணப்படாது தனக்குக் காட் டாகிநின்ற உயிரை யறியமாட்டாத கண்ணொளிபோல். எ-று.

காட்டு முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

அறிவுக்குக் காட்டாகி நின்றானென்னும் பெயரடையா னும் ஓரேதுக் கூறியவாறு.

கண்டறிதல் "குழிந்தாழ்ந்தகண்" என்றாற்போல ஒரு பொருட்பன்மொழியாய்ச் சிறப்பின்கண் வந்தது.

மெய்யறியாக் கண்போலென இயைத்துரைக்க. கண்மு

தலியவற்றை நோக்கி உயிர் சத்துச்சித்தாமென்றவதனை மெய் யென்றார். கண் ஆகுபெயர்.

கண்ணறியாமெய்யென்பதற்குக் கண்ணையறியாத உடம்புபோலென்றுரைப்பாருமுளர். உடம்பிற்கு அறியுந்தன்மையின்மையானும், உடம்பிற்குக் கண் காட்டாதலுமின்மையானும் அஃதிண்டுவமையாதற்கேலாமையின் அது போலியுரையென்றொழிக.

அதுவென்னு மொன்றன் றதுவன்றி வேறே
யதுவென் றறியறிவு முண்டே—யதுவென்
றறிய விரண்டல்ல ளுங்கறிவு ணிற்ற
லறியுமறி வேசிவமு மாம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அத்தன்மையனாகிய முதல்வனைத் தலைப்பட்ட உயிர் அம்முதல்வனோடு ஒன்றாய்ப் போவதேயாகலின் ஆண்டங்ஙனமறிவதூஉம் அறியப்படுவதூஉமாதல் யாங்ஙனமென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவர் சுத்தசைவரை நோக்கி ஒன்றாயவழியும் அறிவதும் அறியப்படுவது முண்டென்பதுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். அது என்னும் ஒன்று அன்று. எ-து. சத்தாகிய சிவம் ஞேயப்பொருளாய் விசிட்டமாய் நிற்பதென்பது உமக்குமெமக்குமாகலான் அச்சிவம் இன்னதென்றறிய வாராது அநிருவசனமாய் நிற்பதோருநிருவிசேடப்பொருளைக் கொண்ட மாயாவாதத்தைப்போல அதுவென்று அநிருவசனமாய்க் கூறப்படுவதொரு சூனியமன்று ஆகலான்—அது அன்றி வேறே அது என்று அறி அறிவும் ஆங்கு உண்டே. எ-து. அந்த ஞேயமாத்திரையேயன்றி அதனின் வேறாகவாக்கு மனோதீதமாய் நிற்பதொருபொருளென்றறிகின்ற ஞாதாவும் ஆண்டுள்ளதேயாம். அற்றேல், ஒன்றுதல் பெறப்படாதாலெனின்,—அது என்று அறிய இரண்டு அல்லன் அறிவுள் நிற்றல் அறியும் அறிவே சிவமும் ஆம்.

எ-து. உலகத்துப்பொருள்போல் அதுவென்று சுட்டி யறியு மாறு முதல்வன் தன்னின் வேறல்லனாய் அப்பணைந்த உப்புப் போலத் தன்னறிவின்கண் விரவி வேற்றுமைதோற்றாது நிற் றலான் அறிவிறந்தறிகின்ற அவ்வுயிர் சிவமேயாம். எ-று.

உம்மை சிவமாயுஞ் சிவமாகாமை விளக்கிநின்றது.

அதுவென்னு மொன்றன்றாகலானென ஏதுப்பொருள் படக்கொண்டுரைக்க.

அறிவுமென்ற உம்மை இறந்தது தழீஇயது.

அல்லனென்பது முற்றெச்சம். வேறுமுடிபுகோடலிற் பால்வழுவாகாமையுணர்க.

உண்டேயென்னும் ஏகாரம் தேற்றம்; ஏனையிரண்டும் அசைநிலை. நிற்றல் நிற்றலானென்றவாறு.

இவ்வெண்பாக்களைந்தும் முறையே வாக்குமனாதீதமெ ன்றல் பொருந்தும் கோசரமாமென்றல் பொருந்தாதென்னும் மாயாவாதிகளையும், கோசரமாமென்றல் பொருந்தும் வாக்கு மனாதீதமென்றல் பொருந்தாதென்னும் நையாயிகர்முதலி யோரையும்,பாவனைக்குக் கோசரமாமென்னும் பாதஞ்சலரை யும், ஆன்மஞானத்திற்கே கோசரமாமென்னுஞ் சமவாதசை வரையும்,முத்தியிற் சிவமேயன்றி உயிரென வேறின்மையின் உயிர்க்குக் கோசரமாமாறியாண்டையதென்னுஞ் சிவாத்துவி தசைவர் முதலியோரையும் மறுத்து, வாக்குமனாதீதகோசர மாய் நிற்குமியல்பு வலியுறுத்தி ஒருபொருண்மேல் வந்தவாறு காண்க.

இவ்வாறு நாலாஞ்சூத்திரமுதலிய மூன்றினும் மேற்பிர மாணத்தாற்கூறிப் போந்த பசுபாசபதிகட்கு இலக்கணங்கூ றுமுகத்தான் முறையே கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென்னும் மூன்றவத்தையுங் காட்டப்பட்டன. இம்மூன்றனுட் கேவலம் மருட்கேவலமும், சகலகேவலமும், பிரளயகேவலமும், விஞ்

ஞானகேவலமும், அருட்கேவலமுமென ஐவகைப்படும். அவ ற்றுள், மருட்கேவலமாவது அநாதிகேவலம். சகலகேவலமா வது சங்கரித்தபின்னர்ப் புனருற்பவத்திற் கேதுவாய்ப்படுங் கேவலம்: ஆண்டுச் சூக்குமமைந்தொழிலுண்டென மிருகேந் திரத்துட்கூறுதலின் அநாதிகேவலத்தோடு இதனிடை வேற் றுமையாமாறு கண்டுகொள்க. பிரளயகேவலமாவது மாயை யோடு இயைபின்றி ஆண்டுப்படுங் கேவலம். விஞ்ஞானகேவ லமாவது மாயைகன்மங்களென்னும் இரண்டனோடும் இயை பின்றி ஆண்டுப்படுங் கேவலம். அருட்கேவலமாவது தத்துவ சுத்திப் பின்னர்ப்படுங் கேவலம். அது துகளறுபோதத்திற் காண்க. இனிச் சகலமுஞ் சகலத்திற் கேவலம், சகலத்திற் சகலம், சகலத்திற் சுத்தமென மூவகைப்பட்டு ஒரோவொன்று ஐந்துவகைப்படும். அவற்றுட் சகலத்திற்கேவலமைந்தும் "ஒன்றணையாமூலத்து" என்றதனுட்காண்க. சகலத்திற் சக லமைந்தும் "இலாடத்தேசாக்கிரத்தை" என்றதனுட்காண்க. சகலத்திற் சுத்தமைந்தும் * "யோகிற்றருவதோர் சமாதி" என வழிநூலாசிரியர் தொகுத்தோதியது சித்தாந்தசாராவலி, யோகபாதத்தின் வகுத்துக்கூறுதலான் ஆண்டுக் காண்க. இனிச் சுத்தமுஞ் சீவன்முத்தி அதிகாரமுத்தி போகமுத்தி இலயமுத்தி பரமுத்தியென் றைவகைப்பட்டுச் சாக்கிரமுத லியபெயர் பெறும்; அவற்றை முன்னர் வகுத்தோதுப.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது.

ஆறுஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

இலக்கணவியன் முற்றிற்று.

பொதுவியல்பு முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* சிவஞானசித்தி, நான்காஞ்சூத்திரம். ௩௬. இருவகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்பியல்பு.

சாதனவியல்.

ஏழாஞ்சூத்திரம்.

யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதி ராகலிற்
சத்தே யறியா தசத்தில தறியா
திருதிற னறிவுள திரண்டலா வான்மா.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். மேலதற்கோர் புறனடையுணர்த்துத னுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். நூலாருந்தநியாயம்பற்றி மேலையாறுசூத்திரங்களினுஞ் சிவாகமங்களிற் கூறப்படும் முப்பொருள்களது பொதுவியல்பு பிரமாணமுகத்தானும் இலக்கணமுகத்தானும் ஆராய்ச்சி செய்துணர்த்திய ஆசிரியர், அம்முப்பொருள்களது சிறப்பியல்பெனப்படும் உண்மை சாதனமுகத்தானும் பயன் முகத்தானும் ஆராய்ச்சிசெய்துணர்த்துவான் புகுந்து முதற்கண் மூன்றுசூத்திரங்களான் அவற்றையறிந்து அதனானாய பயன் பெறுதற் கேதுவாகிய சாதனங் கூறிய தொடங்கினார். அவற்றுள் இச்சூத்திரம் உணருருவசத்தெனவும் இருதிறனல்

லது சிவசத்தெனவும் மேலைச்சூத்திரத்தான் வரைசெய்துணர்த்தியவழி அங்ஙனமறியும் பொருள் அவ்விரண்டனுள் ஒன்றோ வேறோவென்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் அவ்விரண்டினுள் ஒன்றாகற்பாலதென்பார் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்துக்குப் புறனடைவெடுத்து ஓரொழிபாகிய சதசத்தினியல்பு வரைசெய்துணர்த்து முகத்தானே சாதித்துப் பயன்பெறுதற்குரிய அதிகாரியாவது இதுவென்பதுணர்த்துதனுதலிற்று. எ - று.

அதிகாரமும் ஒத்தும் வேறாயவழியும் இயைபுணர்ந்துகோடற்பொருட்டுக் கருத்துரை அவ்வாறு செய்தாரென்பது.

இப்புறனடையை வடநூலார் வாக்கியசேடமென்ப.

இதனுட் கூறப்படுமூன்றதிகரணமும் மூன்றுபுறனடைபோலுமென மலையாமைப்பொருட்டு ஓர் புறனடையென்றார். முன்னையவிரண்டும் இறுதியதிகரணத்தைச் சாதித்தற்கேதுவாய் ஒருபொருண்மேல் வந்தனவேயாம் என்பது கருத்து.

ஒன்றனை யறிந்தவழி அதனானாய பயன்பெறுதற்குரிய முயற்சிசெய்யலுறுவார்க்கு அதனைச் சாதிக்குமாற்றல் தமக்குண்டென்பதூஉம், சாதித்ததனால் வரும் பயன் இதுவென்பதூஉம் அதனைப் பயப்பித்தற்குரிய சாதனமாவது இதுவென்பதூஉம் அதுவருவாயும் உணர்ந்தாலன்றி அதன்கண் மனவெழுச்சி செல்லாமையின் ஈண்டோதப்படுஞ் சாதனஞ்செய்து பயன்பெறுதற் குரிமையுடைய அதிகாரியினியல்புணர்த்துவதாய இச்சூத்திரம் முதற்கண்வைக்கப்பட்டது.

இதன் பிண்டப்பொழிப்பு மேலைச்சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த இரண்டனுள் வாக்குமனாதீதமாகிய சிவசத்தின் சந்நிதியின் உணருருவாகிய அசத்தெல்லாம் பாழாகலிற் சத்தாகிய சிவம் அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை அறிதல்செய்யாது: அசத்தா

கிய பிரபஞ்சம் அறிவில்லாத சடமாகலிற் சத்தாகிய சிவத்தை அறிதல் செய்யாது: ஆகலாற் பாரிசேடவளவையான் இருதிற னறிவுளதொன்றுண்டென்பது பெறப்படுதலின் அதுவே சத்தாதற்றன்மையும் அசத்தாதற்றன்மையுமாகிய இரண்டுமன்றிச் சதசத்தாயுள்ள உயிராம். எ - று.

இரண்டனுள் ஒன்றனைப் பிரிக்கின்றமையிற் சத்தேயென்னுமேகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

அசத்திலதாகலினென்றுரைக்க.

அசத்துச் சத்தையறியாமைக்கும் சத்தெதிர் சூனியமாதலே ஏதுவாதலமையுமாயினும், அசத்தெனப்பட்ட கருவிகண் முத்திநிலையிற் சிவகரணமாய் ஆன்மசந்நிதியையொட்டி முதல்வன்சந்நிதியினிற்கப்பெறுமென்பாரை நோக்கி வேறுமோரேதுக்கூறினார். இக்கருத்தே பற்றி * "சத்தின்மு னிலாமையானுந் தனைக்கொடொன் றுணர்த லானும்" என விரண்டேதுவும் உடன்கூறினார் வழிநூலாசிரியரும்.

எற்புழிக்கோடலான் அறிதலென்றது ஈண்டநுபவ வறிவின்மேற்று.

இனைத்தெனவறிந்தபொருட்கு வினைப்படுதொகுதிக்கண் வேண்டப்படுமுற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

இதனுள் யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதிராகலிற் சத்தேயறியாதென்றது ஓரதிகரணம்; அசத்திலதறியாதென்றது ஓரதிகரணம்; இருதிறனறிவுளதிரண்டலாவான்மாவென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டுச் சத்தினிடத்து அசத்துப் பிரகாசியாதென்றது.

---

* சிவஞானசித்தி, ஏழாஞ்சூத்திரம். க. அனைத்துஞ்.

எ-து. மே-ள். எ-னின். "தந்திடுஞ் சிவனவன்றன் சந்நிதிதன்னி னின்றே." எ-ம். "கூடுமொளி வளர்குடிலை மாயை மேவி." எ-ம். "தாரகமா மத்தன்ரு ணிற்றல்." எ-ம். "விமலனுக்கோர் சத்தியாய்." எனவும். "உலகமேயுருவமாக" எ-ம். "அத்துவா மூர்த்தியாகி." எ-ம். "இருநிலனாய்த் தீயாகி நீருமாகி—நின்றவாறே." எ-ம். கூறப்படுமியல்புடைய பிரபஞ்சத்தைச் சத்தெதிர் சூனியமென்றல் அவசித்தாந்தமாய் முடியும்போலும் எனவும், "மண்டிய வுணர்வு யிர்க்காய் மன்னி நின் றறியும்" எனவுங் கூறுஞ் சிவாத்துவிதசைவர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் மூதற்கூற்றிற்போந்த ஏதுவைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். சுட்டுணர்வின்றி நின்றறியுஞ் சிவசத்தின்முன்னர்ச் சுட்டியறியப்படும் அசத்தாய பிரபஞ்சம் விளங்கித் தோன்றாது. எ-று.

ஈண்டுச் சூனியமென்றது விளங்காமைப்பொருட்டென்பார் பிரகாசியாதென்றார். இக்கருத்தே பற்றி "மூனைத்திடாதசத்துச் சத்தின் முன்னிருள்" என்றார் வழிநூலாசிரியரும். மூனைத்திடாமையாவது இது குடம் இஃதாடையென நம்மனோராற் சுட்டியறியப்படுமாறுபோல முதல்வனாற் சுட்டியறியப்படுவதாய் வேறு நில்லாமையாம். ஆகவே ஈண்டுச் சத்தெதிர் யாவையுஞ் சூனியமென்றது கொண்டு அவசித்தாந்தமாதல் யாண்டையதென மறுத்துச் சத்தறியாதென்றதனை வலியுறுத்தியவாறுகாண்க.

மெய்யினிடத்துப் பொய் அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். முற்றுணர்வுடைய சிவத்துக்கு அசத்தை விடயிப்பதாய சுட்டுணர்வும் உண்டென்றாற்படும் இழுக்கென்னையென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். தன்னியல்பாகிய இயற்கையுணர்வின்

முன்னர்ப் பொதுவியல்பாகிய செயற்கைச்சுட்டுணர்வு பிரகாசித்து நில்லாமையான் ஈண்டுச் சத்தினிடத்து அசத்துப் பிரகாசியாதென மேற்கொண்டது. எ - று.

பிரகாசித்துநிற்றலின்மையாவது இயற்கையுணர்வோடொப்ப ஒருங்குநில்லாமை. எக்காலத்து நிலைபெறுவதாய தன்னியல்பே மெய்யெனவும் இடையே தோன்றிமறைவதாய பொதுவியல்பே பொய்யெனவுங் கூறப்படுவனவாகலான் அவை ஈண்டைக்கேற்புடைய அறிவின்மேனின்றன. இஃதறியாதாருரைப்பனவெல்லாம் மேற்கோளைச் சாதித்தற்குரிய ஏதுவாதல் செல்லாது கூறியது கூறலாய் முடியுமென்றொழிக.

அன்னியமி லாமை யரற்கொன் றுணர்வின்று
மன்னியமி லானசத்தைக் காண்குவனே—லன்னிய
காணு னவன்முன் கதிர்முன் னிருள்போல [மாக்
மாணு வசத்தின்மை மற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். சுட்டுணர்வின்மையான் முதல்வன் அசத்தையறியானெனின் முற்றுணர்வுடைமைக் கிழுக்காமென்பாரை நோக்கி இழுக்கின்மை கூறி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். அன்னியம் இலாமை அரற்கு ஒன்று உணர்வு இன்று ஆம். எ-து. தன்னுள் வியாப்பியமான பசு பாசங்களோடு வேற்றுமையின்றி உடனாய்நிற்றலையுடைய முதல்வனுக்குச் சுட்டியறியக் கிடப்பதொன்றில்லை ஆகலான்—அன்னியம் இலான் அசத்தைக் காண்குவனேல் அன்னியமாக் காணான். எ-து. அத்தன்மையனாகிய முதல்வன் அசத்தை யறியலுறுவனாயின் அறிந்தாங்கறிவனன்றி நம்மனோர்போல வேறாகச் சுட்டியறிவானல்லன்—கதிர்முன் இருள்போல் அவன் முன் மாணு அசத்து இன்மை

மற்று. எ-து. ஞாயிற்றின்முன் இருட்டுப்போல அம்முதல்வ னெதிர் நன்மையில்லாத பிரபஞ்சம் விளங்கி நில்லாதாக லான். எ - று.

எனவே, அசத்தை விடயிப்பதாகிய ஏகதேசவுணர்வு முற்றுணர்வைத் தடுப்பதாகலான் அஃதில்லாமை முற்றுணர் விற்கு மேம்பாடாவதன்றி இழுக்காகாதெனை ஐயமகற்றி ஏதுவை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

மாணுமை வியாபகவுணர்விற்கு விடயமாகாமை.

இன்மை ஈண்டு விளங்காமை குறித்து நின்றது.

மற்று அசை. மற்றுக் காண்குவனேலென மேலே கூட்டி வினைமாற்றின்கண் வந்ததெனினுமமையும்.

உணர்வுங் கதிரும் ஆகுபெயர். கதிர்முன்னிருள் ஈண்டு முனையாமைமாத்திரைக்கு ஒருபுடையுவமையாயிற்றென்பது வழிநூலாசிரியர் "முனைத்திடா தசத்துச் சத்தின் முன்னிரு ளிரவி முன்போல்" என்றவாற்றானறிக.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி அசத்தினுக்கு உணர்வின்றென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். சத்து அசத்தையறியாதாயி னும் அசத்தெனப்பட்ட தனுகரணபுவனபோகங்களுள் ஒன் ருய கரணம் விளக்குப்போல் விகாரமின்றி நிற்கும் ஆன்மச ந்நிதியிற் பெத்தநிலைக்கண் அசத்தாய விடயங்களையறிந்தாற் போல முத்திநிலையிற் சிவகரணமாய் நின்று சிவத்தையறியு மென்றலும் கண்ணாடியினிழல்போல ஆன்மசந்நிதியின் அத ன்கணறிவுண்டாமென்றலும் அமைவுடைத்துப்போலுமெனச்

சிவசங்கிராந்தவாதி மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றிற் போந்த வேதுவைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட்டனுதலிற்று. இ-ள்.வெ-டை.

சூத்திரத்தின் இலதென்றது அறிவிலதென்னும் பொருட்டென்பார் உணர்வின்றெனவுரைத்தார்.

ஈண்டு அசத்தென்றது தத்துவப்பிரபஞ்சத்தை; வினைப்பிரபஞ்சத்திற்கு அறிவின்மை சாதிக்கவேண்டாமையின்.

அதுதானிரூபிக்கில் இன்றாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின்.பதிஞானபசுஞானங்களோடொப்பப் பாசஞானமொன்றெனவைத்தெண்ணப்படு முரிமையுடையவதனை அறிவுடைத்தன்றென்றல் பொருந்தாதென்பாரைநோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். அவ்வறிவாவது தூலமாய் நோக்கும் வழி அவ்வசத்துக்கு உள்ளது போலத் தோன்றினும் ஐயந்திரிபின்றி மாசறுகாட்சியான் ஆராயும் வழி அதன்கண் இல்லாதாகலான் இனி அசத்தினுக்குணர்வின்றென மேற்கொண்டது. எ - று.

எனவே, பாசம் வாயிலாக உயிரின்கணிகழு ஞானமே பாசஞானமென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமதனைப் பாசத்திற்குளதாகிய ஞானமெனக் காண்டல் நிரூபியாதவழிப் படும் மடமையே பிறிதில்லையென்றவாறாயிற்று.

பேய்த்தேர்நீ ரென்றுவரும் பேதைக்கு மற்றணைந்த
பேய்த்தே ரசத்தாகும் பெற்றிமையின்—வாய்த்ததனைக்
கண்டுணர்வா ரில்வழியிற் காணு மசத்தின்மை
கண்டுணர்வா ரில்லதெனக் காண்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அதனை உவமைமுகத்தான் வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். பேய்த்தேர் நீர் என்று வரும்

பேதைக்கு மற்று அணைந்த பேய்த்தேர் அசத்து ஆகும் பெற்றிமையின். எ-து. பாலைநிலத்தின்கட் காணப்படுவதாய பேய்த்தேரை நீரென்று கருதி அதனையுண்ண வருகின்ற நீர்வேட்கையுடைய மடவோனுக்கு அதனையடுத்தவழித் தன்றாலனை யப்பட்ட அப்பேய்த்தேர் நீராதலின்றிப் பொய்யாந்தன்மை போல,—வாய்த்து. எ-து. குரவன் அறிவுறுக்கும் உபதேசமொழி கிடைத்து—அதனைக் கண்டு உணர்வார் இல்வழியின் அசத்து இன்மை காணும். எ-து. அவ்வசத்தி னியல்பை ஆராய்ந்தறிவாரின்றி அறியமாட்டாதார் உள்வழி அவர்க்கு அதன்கணறிவுள்ளதாய் மதிக்கப்படுஞ் சத்தாந்தன்மையே காணப்படும்.—கண்டு உணர்வார் இல்லது எனக் காண். எ-து. அவ்வுபதேசமொழி கிடைத்து அதனியல்பை யாராய்ந்தறிய வல்லார்க்கு அவ்வசத்தறிவு இல்லதேயாமென்று அறிவாயாக. எ - று.

மற்று வினைமாற்று. மை பகுதிப்பொருள்விகுதி. இன் உவமவுருபு. வாய்த்தென்பது வாய்ப்பவென்பதன்றிரிவு. வாய்த்தல் நேர்படுதல். ஆண்டைக்கேற்புடைய வினைமுதல் அவாய்நிலையான் வந்தது.

அசத்தின்மையாவது சத்தாந்தன்மை. நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. அறிவென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது.

மூன்றாமதிகரணம்.

இனி இருதிறனறிவுள திரண்டலா வான்மா வென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். சிவசத்தின்றன்மையே உயிர்க்குத் தன்மையாவதன்றி வேறில்லையாகலிற் சத்தே அசத்தை

அறியுமென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவரையும் உயிர்க்குத் தன்மையென்பதொன்றின்மையின் அசத்தே சத்தை அறியுமென்னுஞ் சிவசங்கிராந்தவாதசைவரையும் மறுத்துச் சத்து மசத்துந் தம்முளறியுமாறில்லையென மேற்சாதித்தவழி இரண்டும் இவ்வாறாயின் இவற்றையறியும் பொருள் வேறென்னையென்பாரை நோக்கிப் பாரிசேடவளவையான் அவ்விரண்டின் வேறாய் உயிர்க்குத் தன்மையுண்டென்பது விளக்கிச் சதசத்தினியல்பை வரைசெய்துணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

ஈண்டு இரண்டலாவான்மா இருதிறனறிவுளதென்றது சத்தெதிர் நில்லாத அசத்துஞ் சத்துந் தம்முள் ஒன்றாய் நின்றறியப்படாமையான் இருதிறனறிவுளது இரண்டலாவான்மாவேயாம் தம்முள் ஒன்றானொன்று அநுபவிக்கப்படாத ஞாயிற்றையும் விடயத்தையும் அநுபவிக்குங் கண்போலுமென அனுமானங் கூறிக்காண்க. அவை உயிரானும் அறியப்படாதவழிப் பயப்பாடின்றிச் சூனியமாய் முடியுமாகலான் உயிர் அறிதற்றன்மைத்து என்பது தெற்றெனவுணர்க.

இவ்விரண்டினையுமறிவதாய் உபதேசியாய்நின்ற அவ்வறிவு இரண்டன்பாலுமுளதாய் உள்ளவதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். இருதிறனறிவென்னுந் தொகைச்சொல் விரியுங்காற்படும் பொருள்வேறுபாடு விளக்குமுகத்தான் உயிர்க்குத் தன்னியல்பு வேறுவேறு கூறுஞ் சமயங்களெல்லாம் மறுக்கப்படுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். இவ்விரண்டினையும் அறிவதாய். எ-து. மேற் கூறிப்போந்த சத்தையும் அசத்தையும் அறியுந்தன்மைத்தாய்—உபதேசியாய். எ-து. அறிவிக்க அறியுந்தன்மைத்தாய்—இரண்டன்பாலும் நின்ற அறிவு உளதாய். எ-து. அவ்விரண்டின்கண்ணும் நிலைபெற்ற அநுபவவறிவுள்ளதாய்—உள்ள அதுவே

அவ்வான்மாவாமென்றது. எ-து. இவ்வாறுள்ள பொருள்
யாது அதுவே சத்தும் அசத்துமல்லாத சதசத்தாகிய உயிரெ
ன்றவாறும். இருதிறனறிவுள திரண்டலாவான்மாவென மேற்
கொண்டது. எ-று.

ஆயென்னும் வினையெச்சமூன்றும் உள்ளவென்னும்
பெயரெச்சவினைக்குறிப்போடு முடிந்தன.

இருதிறனறிவென்னும் தொகைச்சொல் ஈண்டு மூன்று
பொருளின் மயங்கிற்றென்னுங் கருத்தான் இவ்வாறு மொழி
ந்தார். அவற்றுள் இருதிறனையுமறியுமறிவென்னும் இரண்
டாம்வேற்றுமைத் தொகைப் பொருள்பற்றி இவ்விரண்டினை
யுமறிவதாயெனவும், இருதிறனால் விளங்கிய வறிவென்னும்
மூன்றாம்வேற்றுமைத்தொகைப்பொருள்பற்றி உபதேசியா
யெனவும், இருதிறனிலுமுள்ள வறிவென்னும் ஏழாம்வேற்று
மைத்தொகைப்பொருள்பற்றி நின்றவறிவு இரண்டன்பாலு
முளதாயெனவும், உரைக்கப்பட்டன.

இவ்விரண்டினையு மறிவதாயுள்ள வதுவென்பதனால் இர
ண்டும் இவ்வாறாயின் இவற்றையறியும்பொருள் வேறென்னை
யென்னுங் கடாவுக்கு விடைகூறி அவ்விருவர்மதங்களையும்
அவற்றோடொருதன்மையவான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு.

உபதேசியாயுள்ளவதுவென்றதனால் உயிர் அறிவிக்க
வேண்டாது தானேயறியுமியல்பிற்றென்னுஞ் சமவாதசைச
வர் ஈசுரவவிகாரவாதசைவர் ஐக்கவாதசைவர் மதங்களையும்
அவற்றோடொருதன்மையவான சமயங்களையும்மறுத்தவாறு.

இரண்டன்பாலுமுளதாயுள்ள வதுவென்பதனால் ஆன்
மாவினறிவு சத்தோடுகூடுமாறில்லையென்னும் பாடாணவாத
சைவர் பேதவாதசைவர் மதங்களையும் சத்தோடு கூடியவழி
ஒன்றாய்ப் போதலேயன்றி அதன்பாலுளதாமாறில்லையென்

ஞுஞ் சுத்தஞ்சவர்மதத்தையும் அவற்ருெடொருதன்மைய வான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு.

இவ்விரண்டினையுமறிவதாயெனவே அவ்வறியுந்தன்மை இவ்விரண்டின்றன்மைபோலன்றி இருளொளியலாக் கண்ட ன்மைபோல வேருயதோர் தன்மையென்பதூஉம் உபதேசி யாயெனவே அஃதாகாயத்தின் குணமாய ஓசையினியல்பு போலத் தன்னைவிளக்குவதாகிய வியஞ்சகமுள்வழி விளங்கு வதோர் தன்மையென்பதூஉம், இரண்டன்பாலுமுளதாயெ னவே அத்தன்மை படிகம்போலச் சார்ந்ததன்வண்ணமாய் அழுந்துந் தன்மையென்பதூஉம் பெறப்பட்டன.

அருவுருவந் தானறித லாயிழையா யான்மா
வருவுருவ மன்ருகு முண்மை—யருவுருவாய்த்
தோன்றியுட னில்லாது தோன்ருது நில்லாது
தோன்றன் மலர்மணம்போற் றெருக்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அம்மூன்றனுள் முன்னையதனை வலியுறுத்தி இரண்டலாமையை விளக்குதனுதலிற்று. இ-ள். ஆய் இழை ஆய் ஆன்மா அரு உருவந்தான் அறிதல் அரு உரு வம் அன்று ஆகும். எ-து. நுணுகிய நூல்களை ஆராய்வதாகிய உயிரே சத்து அசத்தென்னும் இரண்டினையும் அறிவதாக லான் அஃதவ்விரண்டுமின்றி அவற்றின்வேரும். அற்றேல் அவ்விரண்டினையு மறியு முயிர்க்குத் தன்னுண்மையறியப்ப டுமோ படாதோவெனக் கடாயினூர்க்குப் படுமெனிற் றன் ஞெடுளப்பட மூன்றனையு மறிவதென்ருது அவ்விரண்டனையு மறிவதாயென்றல் பொருந்தாது; படாதெனின் அறியப்ப டாத பொருள் சூனியமெனப்பட்டு வழுவாமாலெனின்— உண்மை அரு உருவாய்த் தோன்றி உடன் நில்லாது தோன் ருது நில்லாது மலர் மணம்போல் தொக்குத் தோன்றல். எ-து.

அவ்வான்மாவினுண்மைத் தன்மை அவ்விரண்டும்போல விளங்கித் தோன்றி அவற்றோடொப்ப நிற்பதுமன்று விளங்காது சூனியமாய் நிற்பதுமன்றாய் மலரின்கண் வாசம் அவ்விருவகையுமன்றி அதன்கணடங்கித்தோன்றுமாறுபோலச் சத்திலும் அசத்திலுஞ் சார்ந்ததன்வண்ணமாய் அடங்கித் தோன்றுவதோரியல்பாம். ஆகலான், அஃதவைபோலத் தனித்தறியப்படுவதொன்றன்றி அவ்விரண்டினையுமறியுமுகத்தான் அறியப்படுவதாம். எ - று.

ஆகலான் அஃதவைபோலத் தனித்தறியப்படுவதொன்றன்றி அவ்விரண்டினையு மறியுமுகத்தான் அறியப்படுவதாமென்பது குறிப்பெச்சம்.

சுட்டுணர்விற்கு விடயமாகாமைபற்றிச் சத்தை அருவென்றும், அதற்கு விடயமாதல்பற்றி அசத்தை உருவென்றுங் கூறினார். உணருருவசத்தென் புழி உருவென்றதும் அதுநோக்கி.

செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற் றொக்கது. தான் அசை.

அறிதலானன்றாகுமெனவியையும்.

இழை நூலாகலான் ஈண்டுச் சாத்திரத்தையுணர்த்திற்று.

ஆய்தல் நுணுகுதல். "ஒய்த லாய்த னிழத்தல் சாஅ யாவயி னான்கு முள்ளத நுணுக்கம்" என்றார் தொல்காப்பியனாரும். ஆயிழையாயெனப் பொருளினுணுக்கம் நூன்மேலேற்றப்பட்டது; இரண்டாவது விரித்துரைக்க.

உயிர்க்கு அறியுந்தன்மை யுண்டாகலானன்றே வேதாகமமுதலிய நூல்களுளவாயினவென அதனை வலியுறுத்துவார் ஆயிழையாயான்மாவென அதனையுடம்பொடுபுணர்த்தோதினார். இக்கருத்தே பற்றி "பலகலை யுலகி னிலவுதலானும்" என்றார் புடைநூலாசிரியரும். இவ்வாறன்றி ஆயி

ழையாயென மகடூஉமுன்னிலையாக்குவார்க்கு இவ்வுதாரணம் மேலதனை வலியுறுத்துதற்கெழுந்ததன்றாய்க் கூறியதுகூற லென்னும் வழுவாய் முடியுமென்றொழிக.

தேற்றேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

அரு,வுருவாயென்புழி ஆக்கச்சொல் உவமைப்பொருள் குறித்து நின்றது; "ஆள்வா ரிலிமா டாவேனோ" என்றாற்போல.

தொக்குத் தோன்றன் மலர்மணம்போலெனக் கூட்டுக.

மயக்கம துற்று மருந்திற் றெளிந்தும்
பெயர்த்துணர்நீ சத்தாகாய் பேசி—லசத்துமலை
நீயறிந்து செய்வினைக ணீயன்றி வேறசத்துத்
தானறிந்து துய்யாமை தான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனமறியுமுயிர் சிவசத்தோ டொப்பச் சித்தாகுமென்பாரை நோக்கி உபதேசியாயென்ற தனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். மயக்கமது உற்றும் மருந்தின் தெளிந்தும். எ-து. நின்னறிவை விளக்குதற்குரிய வியஞ்சகமில்வழி ஒருவிடயத்தை இன்னதென்றறியமாட் டாது மயக்கத்தையுற்றும் பசிநோய்க்கு அன்னம்போல அம் மயக்கநோய்க்கு மருந்தாய வியஞ்சகமுள்வழி அம்மயக்க நீங்கி அதனையின்னதென்று நிச்சயித்தும்—பெயர்த்து உணர் நீ பேசில் சத்து ஆகாய். எ-து. இங்ஙனம் மாறி மாறியுணர் ந்து வருகின்ற நீ சொல்லுமிடத்துச் சிவசத்தோடொப்ப அறி யுஞ் சத்தியுடையாயல்லை. அற்றேல் அசத்தனேவேன் போலு மெனின்—நீ அறிந்து செய் வினைகள் நீ அன்றி வேறு அசத் துத் தான் அறிந்து துய்யாமை தான் அசத்தும் அலை. எ-து. வியஞ்சகம் உள்வழியும் நீ முன்னறிந்து செய்த வினைகளை

இப்பொழுது நீயேயறிந் தநுபவிக்கவல்லையன்றி நின்னின் வேறாய் அசத்தாகிய பாசம் அறிந்தநுபவிக்கமாட்டாமை யான் அதனோடொப்ப அசத்தனுவாயுமல்லை—வேறு. எ-து. சத்தகுணமுடைய ஆகாயம்போல வியஞ்சகமுள்வழி அறியு மாற்றலுடைமையும் அஃதில்வழி அவ்வாற்றலின்மையுமாகிய இரண்டுமுடைய நீ அவ்விரண்டற்கும் வேறாய்ச் சிதசித்தாந் தன்மையுடையை. எ - று.

மருந்திற்றெளிந்தெனவே மயங்குதல் அஃதில்வழியென் பது பெற்றாம். வியஞ்சகமில்வழித் தலைப்படுவதூஉம் அஃது ள்வழி நீங்கிநிற்பதூஉமாகிய மயக்கம் உண்டியில்வழித் தலைப் படுவதூஉம் அஃதுள்வழி நீங்கிநிற்பதூஉமாகிய இயல்புடைய பசியோடொத்தலின் அதனைப் பசிநோயாகவும், தீர்த்தலொ ப்புமைபற்றி வியஞ்சகத்தைப் பசிதீர்க்குமருந்தாகவும் உருவ கஞ்செய்தார் இஃதேகதேசவுருவகம். மருந்தெனப் பொதுப் பட உருவகஞ்செய்தாராயினும் மறித்து மறித்துவேண்டப்ப டுமாறு உண்டைக்கேற்புடையது பசிநோய் தீர்க்கு மருந்தே யாகலின் அவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. அது பகுதிப்பொருள் விகுதி.

உம்மை எண்ணின்கண் வந்தது. அசத்துமென்னுமும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

தானென்பது முன்னையது எழுவாயுருபு படகின்றது. பின்னையது அசைநிலை.

துவ்வாமை துய்யாமை என மரீஇயிற்று.

சத்தியுடைய பொருள் சத்தம், அஃதில்பொருள் அசத்த மாகலின், அவ்வடமொழிகள் ஈண்டம்முக் கெட்டுக் குற்றிய லுகரவீறாய் நின்றன: "நாகனையான்;" "பெற்றானென்று யர்

த்த பெருமான்;" "பேது செய்து;" "வாது செயத் திருவுள்ளமே'' என்புழிப்போல.

அசித்துமலையென்பது பாடமாயின், மேற்சத்தாகாயென்றதனை இசையெச்சமாகக் கொண்டு சத்தாந்தன்மையேயுடையாயல்லை; அதன்மேலுஞ் சித்தாமாறியாங்ஙனமென்றுரைத்து இயைத்துக்கொள்க. இவ்வாறன்றி ஈண்டுச் சத்தாகாய் அசத்துமலையென்பவற்றை மேலருவுருவ மன்றாகுமென்றதன் பொருள்படக் கொண்டுரைப்பாருமுளர். அவர் ஆண்டேயமைந்து கிடந்தபொருளை மறித்துங் கூறவேண்டாமையும் பெயர்த்துணர் நீயெனவும் அறிந்து துய்யாமையெனவும் அறிவுடைமை அறிவின்மைபற்றிக் கூறும் பொருளவையாதல் செல்லாமையும் நோக்கிலர்.

மெய்ஞ்ஞானந் தன்னில் விளையா தசத்தாத
லஞ்ஞான முள்ள மணைதல்காண்—மெய்ஞ்ஞானந்
தானே யுளவன்றே தண்கடனீ ருப்புப்போற்
றானே யுளமுளவாத் தான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அம்மயக்கம் அவ்வுயிரோடியையபுடைய முதல்வனுக்கு முண்டுபோலுமெனவும் அதுதான் உயிர்க்கு எக்காலத்து வந்ததெனவு நிகழுங்கடாவை விடுக்குமுகத்தான் இரண்டன்பாலு முளதாமாறு வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். அஞ்ஞானம். எ-து. மேற்கூறிப்போந்த மயக்கமாவது—மெய்ஞ்ஞானந் தன்னில் அசத்து ஆதல் விளையாது. எ-து. ஒருபெற்றித்தாய அறிவெனப்படுஞ் சிவத்தினெதிர் கதிர்முன்னிருள்போல நிலையுதலில்லதாகலின் ஆண்டுளதாதலின்றி—மெய்ஞ்ஞானந் தானே உள அன்றே. எ-து. அச்சிவம் என்றுள்ளது அன்றே—தான் எய் உளம் உளவாத் தான். எ-து. தான் பொருந்துதற்குரிமையுடைய உயிர்களுள்

ளனவாக—உள்ளம் அணுதல். எ-து. அவ்வுயிர்களைப் பற்றி நிற்றல்—தண்கடல் நீர் உப்புப்போல் காண். எ-து. தண்ணிய கடலின்கணுளதாதலின்றி அக்கடலிடத்துளதாகிய நீரைப் பற்றி நிற்கு முப்புப்போலென்றறிவாயாக. எ - று.

விளையாதென்னும் வினையெச்சமறை அணுதலென்னுந் தொழிற்பெயரோடு முடிந்தது.

தானேயென்பது கட்டுரைக்கண் வந்தது. தானேயுள ருளவாத் தானென்புழித் தானென்பது முன்னையது எழுவாய் பின்னையது அசைநிலை.

எயுளமென்னும் வினைத்தொகை "அறிவறிந்தமக்கட் பேறு" போல நின்றது. எய்தற்குரிமையாவது மேற்காட்டிடும்.

தண்கடனீருப்புப்போலென்றதனால் முப்பொருள்களும் வியாபக வியாப்பியங்களாய் நிற்குமாறும் பெறப்பட்டது.

இரண்டன்கண்ணும் உயிர்க்கியையுடைமை கூறவே, இரண்டன்பாலு முளதாதலை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

ஈண்டிருதிறனையுமறியுமறிவுளதெனவே இருதிறனாகிய சத்து அசத்து எனப்பட்டனவெல்லாம் பிரமேயம் அவற்றை யறியுஞ் சதசத்தாகிய உயிர் பிரமாதா அவ்வுயிரினறிவாகிய சிற்சத்தி பிரமாணம். அவ்வறிவு நிகழ்ச்சி பிரமிதியென்பதூஉம் இருதிறனால் விளங்குமறிவுளதெனவே அவ்விரண்டனுள் அசத்தானறிவு விளங்கும் வழித் தனக்கு வேறாய் நின்று விளக்குவனவாய காட்சியனுமானமுறையெனப்படும் அசத்தாகிய பாசஞானமூன்றுஞ் சத்தானறிவு விளங்கும்வழி அன்னியமின்றித் தனக்காதாரமாய் உடனின்று விளக்குஞ் சிவஞானமுந் தனக்கு வியஞ்சகங்களாகலான் அதுபற்றி அவையும் பிரமாணமென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமென்பதூஉம்,

இருதிறனினு மறிவுளதெனவே ஈரிடத்துங் கேடின்றி அசத்தான் விளங்கி அசத்தை யறிவுழி அசத்தின்பாலும் சத்தான் விளங்கிச் சத்தையறிவுழிச் சத்தின்பாலும் அதுவதுவாய் அழுந்துமென்பதூஉம் பெறுதும். இவ்வாறன்றி வியஞ்சகங்களையே பிரமாணமென்னுந் தார்க்கிகர்முதலியோர் மதங்கள் பொருந்தாமையும் அவ்வியஞ்சகங்களாணிகழும் பிரமிதிவேறுபாடும் அவற்றதியல்புகளும் ஈண்டுவிரிப்பிற் பெருகும்; பௌட்கரமுதலிய சிவாகமங்களுட் கண்டுகொள்க.

மூன்றுமதிகரணமுடிந்தது.

ஏழாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

எட்டாஞ்சூத்திரம்.

ஐம்புல வேடரி னயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்
தம்முதல்குருவுமாய்த்தவத்தினிலுணர்த்தவி
டன்னியமின்மையினரன்கழல்செலுமே.[ட்

எ-து. சூ-ம். எ-னின். ஞானத்தினை யுணருமுறைமையினை யுணர்த்துதலனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். அவ்வான்மாவின் அறிவாவது மேலிருதிறனென்றதனுள் அசத்தான் விளங்கி அசத்தின்பாலுளதாய் அசத்தினையறிந்து நின்றவாறுஞ் சத்தான் விளங்கிச் சத்தின்பாலுளதாய்ச் சத்தினையறிந்து நிற்குமாறுந் தரிசிக்குமுறைமையினை யுணர்த்துமுகத்தாற் சாதித்தற்குரிய அதிகாரந் தனக்கு

ண்டென மேலைச்சூத்திரத்தானறிந்த ஆன்மாவுக்குச் சாதித்த தனுற் பெறப்படும் பயனும் அதற்குச் சிறந்த சாதனமாவதும் அது வருவாயும் இவையென்பதுணர்த்துதல் இவ்வெட்டாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து. எ - று.

இதனானே சூத்திரவியையும் இனிதுவிளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. உயிர் தான் முன் னேசெய்துகொள்ளப்பட்ட புண்ணியவிசேடத்தாற் றனக்கு அந்தரியாமியாய் இதுகாறு முண்ணின்றுணர்த்திவந்த பரம் பொருளே இப்பொழுது குருவடிவமுங் கொண்டெழுந்த ருளி வந்து சிவதீக்கை செய்து, மன்னவ குமாரனுகிய நீ ஐம் பொறிகளாகிய வேடருட்பட்டு வளர்ந்து நின்பெருந் தகை மையை அறியாது மயங்கி யிடர்ப்பட்டாய் நின்பெருந்தகை மையிவது இவ்வியல்பிற்றென்றறிவுறுப்ப அறிந்தமாத்தி ரையே அவ்வேடரை விட்டு நீங்கி அன்னியமின்றி அனன் னியமாந்தன்மையின் நிலைபெற்று அம்முதல்வன்றிருவடிகளை யணையும். எ - று.

உயிரென்பது மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரை க்கப்பட்டது.

தவத்தினிற் குருவுமாய் வளர்ந்தயர்ந்தனையென வுணர் த்துவிட்டுச் செல்லுமென இயையும்.

புலன் ஆகுபெயர்.

வளர்ந்தயர்ந்தனையென்பது ஈந்துபுகழ்பெற்முன் என்பு ழிப்போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது.

தம்முதலென்றது வேறுமுடிபாகலிற் பால்வழுவின்மை யுணர்க.

குருவுமென்ற உம்மை உயிர்க்குயிராய் உண்ணின்றுணர் த்தியதூஉமன்றியென இறந்தது தழீஇயிற்று; சிறப்புமாம்.

அன்னியமின்மை அத்துவிதம். அஃதாவது சேறலைப் பயப்பித்ததாய் ஆண்டுளதாகியவியைபு.

அரனென்றது சுட்டுப்பெயர்படநின்றது.

வெண்கொற்றக்குடையும் நவமணிமுடியுஞ் சிங்காசனமும் மன்னவர்க்கேயுரிய சிறப்படையாளமாம்; அதுபோலப் பிரபஞ்சமெல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமாமியல்பாகிய ஒருபெரு வெண்கொற்றக்குடையும், எவற்றையும் ஒருங்கே ஓரியல்பானறியும் பேரறிவாகிய ஒருபெருஞ் சுடர்முடியும், அங்கங்கே உயிர்க்குயிராய் நின்று எவற்றினையுஞ் செலுத்துமியல்பாகிய ஒருபெருஞ் சிங்காதனமும், பிறரொருவர்க்கின்றித் தனக்கேயுரிமையாகச் சிறந்தமைபற்றிப் பசுக்களுக்குப் பாசங்களையரித்தலான் அரனென்னுந் திருப்பெயருடைய முதல்வனை மன்னவனாகவும், அம்முதல்வனது பேரானந்தப் பெருஞ்செல்வமுழுதுந் தனதேயாகக் கொண்டநுபவிக்குஞ் சுதந்திரமுடைமையுஞ் சித்தெனப்படுஞ் சாதியொருமையும்பற்றி ஆன்மாவை மன்னவகுமாரனாகவும், அவ்வான்மாவை அறிவுப்பெருஞ்செல்வமுழுதையும் ஆறலைத்துக்கொண்டு சிறுமையுறுத்துதலும் விதிவிலக்கை யிழப்பித்து இழிதொழிலினிற்பித்தலுமாகிய இயல்புபற்றி ஐம்பொறிகளை வேடராகவும் உருவகஞ் செய்தார். இஃதேகதேசவுருவகம்.

ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனை வளர்ந்தெனவெனவே ஐம்புலவேடரின் வளர்ந்தயர்தலும் அநுவாதமுகத்தாற் பெற்றாம்.

இதனுள், தவத்தினிலுணர்த்தவென்றது ஓரதிகரணம்; தம்முதல் குருவுமாயென்றது ஓரதிகரணம்; ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனை வளர்ந்தெனவென்றது ஓரதிகரணம்; விட்டன்னியமின்மையி னரன்கழல் செலுமேயென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக நான்கதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இவ்வான்மாக்களுக்கு முற்செய் தவத்தான் ஞான நிகழுமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேற்கூறிப் போந்த சாதகராற் செய்யப்படுஞ் சாதனமும் அது வருவாயும் வேறு வேறாகக் கூறுஞ் சமயத்தாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

மேற் கூறிப் போந்த இயல்புடைய ஆன்மாக்களுக்கென்பார் இவ்வான்மாக்களுக்கென்றார்.

படிமுறையானன்றி இவ்வொருபிறவியிற்செய்த தவந் தானே அமையாதென்பதுணர்த்துதற்கு முற்செய்தவமென விசேடித்தார்.

ஈண்டு ஞானமென்றது குரவனுணர்த்திய வாறு சிவ ஞானங் கண்ணாகக்கொண்டு அறிவதாகிய சாதனவறிவின் மேற்று.

நிகழ்தல் ஐயந்திரிபின்றி விளங்குதல்.

மேற் சரியை கிரியாயோகங்களைச் செய்துழி நன்னெறியாகிய ஞானத்தைக்காட்டியல்லது மோக்ஷத்தைக்கொடா வாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். தவங்களே சாதனமாதலமையும் ஞானமெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்த னுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

ஈண்டுத் தவமெனப்பட்டன பிறவல்லவென்பார் சரியை கிரியாயோகங்களையெனக் கிளந்துரைத்தார்.

கிரியாயோகங்களென்னும் உம்மைத்தொகை வடநூன் முடிபு. கிரியாயோகமிரண்டற்குந் தீக்கையொன்றென்பது

தோன்ற அவ்விரண்டனையுந் தொகுத்தோதிச் சரியையைத் தமிழுக்குரியவீற்றான் வேறு வைத்தார்.

ஆளுடையபிள்ளையார் முதலாயினார்க்குத் தவமின்றியும் ஞானநிகழ்ந்தவாறென்னையென்னுங் கடாவை விடுத்தற்கு மேற்செய்துழியென ஈண்டும் வலியுறுத்தார்.

மேலாகிய உண்மைச்சரியை கிரியாயோகங்களையெனி னுமமையும்.

காட்டிக்கொடுக்குமெனற்பாலதனை எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறினார், ஞானத்தை யின்றியமையாமை யுணர்த்துதற்கு. சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி யென்றது உபலக்கணமாகலின் தீக்கை பெற்றுழி அதுவும் ஞானத்தைக் காட்டியல்லது மோட்சத்தைக் கொடாதெனக் கொள்க. அவையெல்லாம் ஞானத்தைக் காட்டியல்லது மோட்சத்தைக் கொடாமையை வலியுறுத்துவார் நன்னெறியாகியவென ஞானத்தை விசேடித்தார். நன்மையெனப்படுவனவெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்த நன்மையாவது வீடுபேறென்பது. அதனைத் தலைப்படுதற்கேதுவாய்ச் சிறந்தநெறியாகலின் ஞானம் நன்னெறியெனப்பட்டது. வீட்டிற்கு நெறியென அவ்வச்சமயத்தாராற் கூறப்படுவனவனைத்துந் தன்கண்ணே வந்து கூடநின்ற பெருநெறியாகலானும் அது நன்னெறியெனப்பட்டது. நன்னெறி சன்மார்க்கமென்பன ஒருபொருட்கிளவி.

தவஞ்செய்தா ரென்றுந் தவலோகஞ் சார்ந்து
பவஞ்செய்து பற்றறுப்பா ராகத்—தவஞ்செய்த
நற்சார்பில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலைக்
கற்றார்சூழ் சொல்லுமாங் கண்டு.

எ-து. உ-ம். எ-னின், மேற்சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்தார் அவற்றான் ஞானத்தைக் காணுமுறைமை எவ்

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இவ்வான்மாக்களுக்கு முற்செய் தவத்தான் ஞான நிகழுமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேற்கூறிப் போந்த சாதகராற் செய்யப்படுஞ் சாதனமும் அது வருவாயும் வேறு வேறாகக் கூறுஞ் சமயத்தாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

மேற் கூறிப் போந்த இயல்புடைய ஆன்மாக்களுக்கெ ன்பார் இவ்வான்மாக்களுக்கென்றார்.

படிமுறையானன்றி இவ்வொருபிறவியிற்செய்த தவந் தானே அமையாதென்பதுணர்த்துதற்கு முற்செய்தவமென விசேடித்தார்.

ஈண்டு ஞானமென்றது குரவனுணர்த்திய வாறு சிவ ஞானங் கண்ணாகக்கொண்டு அறிவதாகிய சாதனவறிவின் மேற்று.

நிகழ்தல் ஐயந்திரிபின்றி விளங்குதல்.

மேற் சரியை கிரியாயோகங்களைச் செய்துழி நன்னெறி யாகிய ஞானத்தைக்காட்டியல்லது மோக்ஷத்தைக்கொடா வாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். தவங்களே சாதனமாதலமையும் ஞானமெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்த னுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

ஈண்டுத் தவமெனப்பட்டன பிறவல்லவென்பார் சரியை கிரியாயோகங்களையெனக் கிளந்துரைத்தார்.

கிரியாயோகங்களென்னும் உம்மைத்தொகை வடநூன் முடிபு. கிரியாயோகமிரண்டற்குந் தீக்கையொன்றென்பது

தோன்ற அவ்விரண்டனையுந் தொகுத்தோதிச் சரியையைத் தமிழுக்குரியவீற்றான் வேறு வைத்தார்.

ஆளுடையபிள்ளையார் முதலாயினார்க்குத் தவமின்றியும் ஞானநிகழ்ந்தவாறென்னையென்னுங் கடாவை விடுத்தற்கு மேற்செய்துழியென ஈண்டும் வலியுறுத்தார்.

மேலாகிய உண்மைச்சரியை கிரியாயோகங்களையெனி னுமமையும்.

காட்டிக்கொடுக்குமெனற்பாலதனை எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறினார், ஞானத்தை யின்றியமையாமை யுணர்த்துதற்கு. சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி யென்றது உபலக்கணமாகலின் தீக்கை பெற்றுழி அதுவும் ஞானத்தைக் காட்டியல்லது மோட்சத்தைக் கொடாதெனக் கொள்க. அவையெல்லாம் ஞானத்தைக் காட்டியல்லது மோட்சத்தைக் கொடாமையை வலியுறுத்துவார் நன்னெறியாகியவென ஞானத்தை விசேடித்தார். நன்மையெனப்படுவனவெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்த நன்மையாவது வீடுபேறென்பது. அதனைத் தலைப்படுதற்கேதுவாய்ச் சிறந்தநெறியாகலின் ஞானம் நன்னெறியெனப்பட்டது. வீட்டிற்கு நெறியென அவ்வச்சமயத்தாராற் கூறப்படுவனவனைத்துந் தன்கண்ணே வந்து கூடநின்ற பெருநெறியாகலானும் அது நன்னெறியெனப்பட்டது. நன்னெறி சன்மார்க்கமென்பன ஒருபொருட்கிளவி.

தவஞ்செய்தா ரென்றுந் தவலோகஞ் சார்ந்து
பவஞ்செய்து பற்றறுப்பா ராகத்—தவஞ்செய்த
நற்சார்பில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலைக்
கற்றார்சூழ் சொல்லுமாங் கண்டு.

எ-து. உ-ம். எ-னின், மேற் சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்தார் அவற்றான் ஞானத்தைக் காணுமுறைமை எவ்

வாறென்பாரை நோக்கி அஃதாமாறுணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். தவம்செய்தார். எ-து. சரியைமுதலியவற்றைச் செய்தார்கள்—என்றும் தவலோகம் சார்ந்து. எ-து. அவ்வத் தவப்பயன்களைப் பயப்பிக்குஞ் சாலோகாதிபதங்களை ஒருதலையாக நண்ணி ஆண்டுளவாகிய இன்பங்களை அநுபவித்து,—பற்றுப் பவம் செய்து அறுப்பார் ஆக. எ-து. முன்னுடம்பிறக்குநாள் அடுத்த வினை காட்டுங் கதிநிமித்தம்பற்றியெழுந்த அவாவினை மீள நிலத்தின்கட் பிறந்தநுபவித்து நீக்கிக்கோடற்பொருட்டு—தவம்செய்த நற்சார்பில் வந்து உதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலை. எ-து. மீளத் தவஞ்செய்தற்குரிய உயர்ந்த குலத்தின்கண் வந்து தோன்றித் தவக்குறையான் அவ்விடயப்பற்று முறுகாவண்ணம் அறுத்துத் தத்துவஞானத்தைத் தலைப்படுவாராதலை—கற்றார் சூழ் கண்டு சொல்லுமாம். எ-து. வீட்டுநூல்களைக் கற்றாரது சூழ்ச்சி அந்நூற் கருத்துணர்ந்து சொல்லும். எ-று.

தவந்தானாகப் பிறிதொன்று தானாக இவ்வுலகத்து உடம்பொடு நின்றீட்டிய வினையெல்லாம் அவ்வுலகத்திற் செலுத்தித் தத்தம்போகங்களைப் பயந்தேவிடுமாகலான் அவற்றை ஒருஞான்றும் பிறழமாட்டாரென்பார் என்றுந் தவலோகஞ் சார்ந்தென்றார்.

ஆகவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் உண்ணவந்தானென்புழிப்போலத் தற்பொருட்டாய் நின்றது.

பற்றறுதற்பொருட்டு வந்துதித்தெனவே ஆண்டுப் பற்றுச்செல்லாதவழி அவ்வுலகத்து நின்றாங்கே ஞானத்தை நண்ணுவரென்பதூஉம் பெறுதும்.

கற்றாரது சொல்லுதற்றொழில் சூழ்ச்சிமேலேற்றப்பட்டது.

ஆம் அசை. நற்சார்பில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலென்ற அருத்தாபத்தியான் இழிகுலத்தோர் தத்துவ ஞானத்துக் குரியரல்லரென்பது பெறப்பட்டது.

பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானை யொக்கு
மிசைத்து வருவினையி லின்ப—மிசைத்த
விருவினை யொப்பி லிறப்பி றவத்தான்
மருவுவனு ஞானத்தை வந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். சரியை முதலிய தவங்களே தத்துவஞானத்தைக் காட்டுமென யாப்புறுத்தோதியதென்னை வேதத்துட் கூறிய வேள்வி முதலாயினவுந் தத்துவஞானத்தைக் காட்டுமென்றல் அமையுமெனப் பாட்டாசாரியன்மதம் பற்றிக் கூறுவாரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துநுதலிற்று. இ - ள். இசைத்து வருவினையில் இன்பம். எ-து. ஒரு நல்வினைசெய்வான்றொடங்கி அறநூலையாய்வாரது உணர்வின்கண் விடயமாய் வரும்பொழுதே தம்மாற் பெறப்படுங் காமியப்பயன்களை உடன்கூறிக்கொண்டே வருகின்றனவாய வேள்வி முதலிய அறங்களின் பயனாகிய இன்பம்—பசித்து உண்டு பின்னும் பசிப்பானை ஒக்கும். எ-து. முன்னர்ப் பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானுக்கு அவ்வுண்டியான் வருமின்பத்தை யொக்கும் ஆகலான்;—இசைத்த இருவினை இறப்பு இல் தவத்தான் ஒப்பில். எ-து. ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்துப் பந்தமுறுத்துதற்கட் பொன் விலங்கும் இருப்புவிலங்கும்போலத் தம்முட் சமப்படுத்துணரப்படுவனவாகிய அறம் பாவமிரண்டுந் தம்மைப்போல் அநுபவமாத்திரையாற் கெடுதலின்றி மேன்மேன்முறுகி வளர்வனவாய சரியை முதலிய தவங்களானே நேராகவொத்தால்,—வந்து ஞானத்தை மருவுவன் ஆம். எ-து. அத்தவமுதிர்ச்சியுடைமையான் முன்ன

ர்க் கூறப்படுஞானகுருவைத் தேடி வந்து ஞானத்தைத் தலைப்படுவன். எ - று.

வேள்விமுதலாயினவெல்லாம் அழிதன்மாலையவாய காமியங்களைப் பயப்பனவன்றித் தத்துவஞானத்தைப் பயவாவென்றற்கு அவற்றை விதித்தநூல்களே சான்றென்பார் இசைத்து வருவினையென்றும், அவை ஞானத்தைப் பயவாமைமாத்திரையேயன்றித் தீவினைபோல அது நிகழவொட்டாது தடைசெய்து நிற்றலுமுடைமையின் அவற்றது கழிவே ஈண்டைக்குக் காரணமாவதென்பார் இசைந்தவிருவினையொப்பிலென்றுங் கூறினார்.

ஒப்பிலென்னும் வினையெச்சம் மருவுவனென்னும் பிறவினைமுதல்வினைகொண்டது.

தேற்றவேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது.

ஆம் அசை.

வருதல் இடவழுவமைதி.

பசிப்பானென்றது ஆகுபெயர். இசைந்துவருவினையென நூலின்றொழில் வினைமேலேற்றப்பட்டது. மிசைத்தவிருவினையெனப் பாடமோதி, இருவினைகளுள் மிக்க விருவினையாகிய பிரமக்கொலை பரிமேதவேள்வி போல்வன தம்முள் ஒருங்கே பயன்றருவனவாய் ஒத்தகாலத்தென்றுரைப்பாருமுளர். அஃது ஈண்டைக்குப் பயன்படாமையுஞ் சித்தாந்தத்துக்கேலாமையு மறிக.

இசைத்து வருவினையிலின்பம் பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானையொக்குமெனவே, இறப்பிறவைத்தான் மருவப்படு ஞானம் பசித்துண்டு பின்னும் பசித்தலில்லாத கடவுளர்க்கு அவ்வமிழ்தவுண்டியானுய பயனையொக்குமென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. படவே, அவ்வமிழ்தவுண்டி நரை திரை மூப்பின்றி

நிலைபெறுதலாகிய பெரும்பயனைத் தருதன் மாத்திரையேயன்றிப் பசி தீர்தலாகிய அவாந்தரப்பயனையுந் தருமாறுபோல இறப்பிறவுமுந் தத்துவஞானத்தைப் பயத்தன் மாத்திரையேயன்றித் தத்தம் பதமுத்தியாகிய அவாந்தரப்பயனைப் பயத்தலும் அமைவுடைத்தாமாறு கண்டுகொள்க.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்களுக்குத் தமது முதல்வனே குருவுமாயுணர்த்துமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேற்கூறியவாற்றான் நிகழுஞானத்தையுணர்த்துவார் கலைஞானங்களை யுணர்த்துவார்போல நம்மனோரில் ஒருவராதலமையுமெனச் சாங்கியர் நையாயிகர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள். மேற்கூறியவாற்றாற் சரியை முதலிய மூன்றும் முற்றிய பின்னர் இம்முற்றுதலானே மலபரிபாகஞ் சத்திநிபாதம் நிகழ்ந்து தத்துவஞானத்தின் அவாவுதலையுடைய உயிர்கட்கு இதுகாறுந் தமக்கு முதலாய் உண்ணின்றுணர்த்தி வந்த பரம்பொருளே அப்பருவமறிந்து குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளி வந்து அதனை யறிவுறுக்கும். எ - று.

எனவே, ஏனையோர்க்கு அது கூடாதென்றவாறாயிற்று.

இக்கருத்தே பற்றி * "அகத்துறுநோய்க் குள்ளினரன்றியதனைச் சகத்தவருங் காண்பரோ தான்" என்றார் புடைநூலாசிரியரும்.

ஏகாரந் தேற்றம்.

---

* திருவருட்பயன், அருளுருநிலை. உ.

அவன் அன்னியமின்றிச் சைதன்னியசொரூபியாய் நிற்றலான்.

எ-து. எது. எ-னின். மாயாவொருவன் மாயாவுருவினையே யான் ஏயுமெனின் எம்மனோரிலொருவனாய் முடியுமாகலின் தமது முதல் குருமூர்த்தி ஆதாரமாகத் தரித்துநின்றுணர்த்துமென்றலே அமைவுடைத்தெனப் பொதுவகையான் அதிட்டானபக்கங் கூறுவாரை நோக்கிச் சிறப்புவகையான் ஆவேசபக்கமாமாறுணர்த்தி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். அம்முதல்வன் பாலினெய்போல மறைந்து வேறாய் நிற்றலின்றிச் சுத்தான்ம சைதன்னியமே தனக்குச் சொரூபமாகக்கொண்டு தயிரினெய்போல ஆண்டு விளங்கி நிற்றலான் இவ்வான்மாக்களுக்குத் தமது முதல்வனே குருவுமாயுணர்த்துமென மேற்கொண்டது. எ-று.

பாலினெய்போல வேறாய் மறைந்து நின்று செலுத்தப்படுவனவற்றினும் பொதுவாய்ச் செல்வதாகிய அதிட்டானபக்கங் கொள்வார்க்கு ஏனைச்சமயகுரவருங் குரவராவான்சேறலின் அஃது ஈண்டைக் கமைவுடைத்தன்றென்பதாம்.

சைதன்னியமென்றார் மாசுநீர்ந்ததென்பதுணர்த்துதற்கு.

மெய்ஞ்ஞானந் தானே விளையும்விஞ் ஞானகலர்க்
கஞ்ஞான வச்சகலர்க்கக்குருவாய்—மெய்ஞ்ஞானம்
பின்னுணர்த்து மன்றிப் பிரளயா கலருக்கு
முன்னுணர்த்துந் தான்குருவாய் முன்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஓரோரிடங்களிற் குருவாய்வந்துணர்த்துதலின்றியும் ஞானநிகழுமாறென்னையென்பாரை நோக்கி அதனை வரைசெய்துணர்த்தி வலியுறுத்ததனுதலிற்று. இ-ள். விஞ்ஞானகலர்க்குத் தானே மெய்ஞ்ஞானம்

வினையும். எ-து. அம்முதல்வன் மூவகையான்மாக்களுள் விஞ்ஞானகலராயினோர்க்குத் தன்மையினின்றவாறே தத்துவஞானத்தை விளைவிப்பன்:—அன்றிப் பிரளயாகலருக்குத் தான் குருவாய் முன் உணர்த்தும். எ-து. அவ்வாறன்றிப் பிரளயாகலராயினோர்க்கு நாற்றோளும் முக்கண்ணுங் கறைமிடறுமுதலிய உறுப்பிற்றாய் முத்தொழினடாத்தி நின்ற தன்னியற்கை வடிவே குருவடிவாகக் காட்டி முன்னாக நின்று தத்துவஞானத்தையுபதேசித்துணர்த்துவன்:—அஞ்ஞான அச்சகலர்க்கு அக்குருவாய்ப் பின் மெய்ஞ்ஞானம் உணர்த்தும். எ-து. அவிச்சையையுடைய சகலராயினோர்க்கு அவர்வடிவுபோலும் வடிவுடைய குருவாகி அவ்வடிவின்பின்னாக மறைந்து நின்று தத்துவஞானத்தை யுணர்த்துவன்—மூன். எ-து. அவ்வேறுபாட்டை யறிவாயாக. எ - று.

முன்னென்றதனை முன்னைப்பொருளென்றுரைத்து எழுவாயாகக் கோடலுமொன்று.

வினையுமென்பது அரசனெடுத்தவாலயம் என்புழிப்போல விவ்விகுதி தொக்குநின்றது. இவ்வாறன்றி எளிதினடப்படுதனோக்கி அரிசி தானே அட்டது என்றாற்போல எளிதின் விளைவிக்கப்படுதனோக்கி மெய்ஞ்ஞானந்தானே விளையுமென்றாரெனினுமமையும். * "உண்ணின்றறுத்தருளி" என்றார் புடைநூலாசிரியரும்.

ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது அவிச்சையையென்பது சகலர்க்கே அடையாயோதியவாற்றானறிக.

அச்சகலரென்றது தவஞ்செய்தாரென மேலெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட சகலரென்றவாறு.

அக்குரு வென்றது மேற்கோளிற் கூறிப்போந்த குருவென்றவாறு.

---

* போற்றிப்பஃறொடை.

தானே விளையும் முன்னுணர்த்தும் பின்னுணர்த்தும் எனவே, விஞ்ஞானகலர்க்குத் தன்மையினும் பிரளயாகலர்க்கு முன்னிலையினும் சகலர்க்குப் படர்க்கையினும் நின்றுணர்த்துமென வரைசெய்தவாறு காண்க. இவற்றுண் முன்னையவிரண்டும் நிராதாரமெனவும் பின்னையது சாதாரமெனவுங் கூறப்படும்.

அறிவிக்க வன்றி யறியா வுளங்கள்
செறியுமா முன்பின் குறைக—ணெறியிற்
குறைவுடைய சொற்கொள்ளார் கொள்பவத்தின்
குறைவில்சகன் சூழ்கொள் பவர்க்கு. [வீடென்

எ-து. உ-ம். எ-னின். விஞ்ஞானகலர் முதலிய மூவர்க்கும் ஓரியல்பா னுணர்த்தாது அவ்வாறு தன்மையினும் முன்னிலையினும் பின்னிலையினுமாயுணர்த்துதல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கிக் காரணங் கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். உளங்கள் நெறியின் அறிவிக்க அன்றி அறியா. எ-து. உயிர்களெல்லாந் தமக்குரிய படிவழியின் வைத்து முதல்வனறிவிக்க அறியுமியல்பினவன்றி ஒன்றுபோல் அறிவிக்கவறியுமியல்பினவல்ல ஆகலான்—குறைவு இல் சகன் சூழ் கொள்பவர்க்கு. எ-து. அவ்வறிவாற் குறைபாடில்லாத சகக்கடவுளது உபதேசமொழியைக் கொண்டுணரு மியல்பினராகிய பிரளயாகலர் சகலர்க்கு—குறைகள் முன் பின் செறியுமாம். எ-து. அவ்வறிவித்தாலறிதலாகிய குறைகள் முன்னிலையினும் பின்னிலையினு நிகழ்வனவாம்.—குறைவு உடைய சொல் கொள்ளார் கொள் பவத்தின் வீடு என். எ-து. குறைவில் சகனுலாகிய குறைவினையுடைய உபதேசமொழி கொண்டுணரவேண்டாத விஞ்ஞானகலர்க்கு முதல்வனாற் கொள்ளப்பட்ட தன்னுண்மைமாத்திரையின் வீடு பயக்குமுணர்வுண்டென்றறிவாயாக. எ-று.

குறை இன்றியமையாமைப்பொருள்; அது *"வினைக்கு றைநீர்தாரிற் றீர்ந்தன்றுலகு" என்பதனுட் பரிமேலழகரு ரையானு முணர்க.

பவம், சம்பவம், உண்மை என்பன ஒருபொருட்கிளவி.

வீடுபயக்குமுணர்வை வீடென்றும், சூழ்ச்சி பயக்கு முபதேசமொழியைச் சூழென்றுங் காரணகாரியமாக உபசரிக்கப்பட்டன. கொள்பவர் கொள்ளாரென்பனவும் அவை. கொள்ளார்க்கென்னு நான்கனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. "ஐந்தவித்தானாற்றல்" என்புழிப்போல.

ஆம் வீடெனவியையும். வீடாமெனப்பாடமோதுவாருமுளர்.

மேலைவெண்பாவின் முன்னுணர்த்தும் பின்னுணர்த்தும் தானே விளையுமெனக் கூறியவற்றை ஈண்டு நெறியினறிவிக்கவன்றி யறியாவாகலான் அது முன் செறியும் பின் செறியும் பவத்தினுமெனக் காரணங் காட்டி வலியுறுத்தினார். இதற்குப் பிறரெல்லாந் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே மேலைவெண்பாவோடு இயைபறவுரைத்தார். அல்லதூஉம் அறிவிக்கவன்றியறியாமை உபதேசியாய் என ஆன்மாவின்றன்னியல்பு கூறும்வழிப் பெறப்பட்டதாகலின் அதனை ஈண்டும் புனருத்தியாகக் கூறவேண்டாமையின் மேலது வலியுறுத்துதற் கேற்புடைய அறிவிக்க அறிதற்கட்படும் விசேட மாத்திரையே ஈண்டெடுத்தோதினாரென்றுணர்க. படிவழியினை வைத்தறிவிக்கவன்றியறியாமை "பந்தமும் வீடுந் தெரிபொருட் பனுவற் படிவழி சென்றுசென்றேறி" என்பதனானுமறிக.

இல்லா முலைப்பாலுங் கண்ணீரு மேந்திழைபா
னல்லா யுளவாமா னீர்நிழல்போ—லில்லா

* திருக்குறள். சுகஉ.

வருவாகி நின்றானை யாரறிவார் தானே
யுருவாகித் தோன்றானே லுற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அம்முத்திறத்துள் ஈண்டைக்கெடுத்துக்கொண்ட அஞ்ஞான வச்சகலர்க்கக்குருவாதல் உபசாரமேயன்றி ஏனையபோலுண்மையாதல் செல்லாதென்பாரை நோக்கி உண்மையாதலை உவமைமுகத்தான் வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். நல்லாய். எ-து. அறிவால் நன்மையுடைய மாணுக்கனே—ஏந்து இழை பால் முலைப்பாலும் கண்ணீரும் இல்லா உளவாம் ஆல். எ-து. ஏந்திய விழைகளையுடையாட்குக் குழவிமாட்டுளதாகிய அருவாகிய அன்பினைப் பிறரறியுமாறு வெளிப்படுத்தும் அவ்வன்பினுருவாகிய முலைப்பாலுங் கண்ணீருஞ் அவண்மாட்டுக் குழவியைக் காணுமுன் இல்லாவாய்ப் பின்னுளவாம் அதுபோல—நீர் நிழல் போல் இல்லா அரு ஆகி நின்றானை ஆர் அறிவார் தானே உரு ஆகி உற்றுத் தோன்றானேல். எ-து. நீரின்கணிழல்போல் உயிர்கண்மாட்டுப் புலப்படுதலில்லாது அருவமாய் நின்ற முதல்வனை யார்தாமறிவார் அவனே குருவடிவாய் வந்து தோன்றி நின்று உணர்த்தானாயின். எ - று.

ஒருவருமில்லையென்பதாம்.

இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை.

இன்றியமையாமையுணர்த்துவார் தோன்றானே லாரறிவாரென எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறினர்.

பொருளுக்கோதியதனை உவமையினுங் கூட்டி ஏற்குமாறுரைக்க.

முலைப்பாலுங் கண்ணீரும் அன்பை விளக்குமென்பது *"சுரந்த திருமுலைக்கே துய்யதிரு ஞானஞ்—சுரந்துண்டார்

* திருக்களிற்றுப்படியார்.

பிள்ளையெனச் சொல்லச்—சுரந்த—தனமுடையா டென்பாண்டி மாதேவி தாழ்ந்த—மனமுடையா ளன்பிருந்த வாறு.” என்பதனானும், † “அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்—புன்கணீர் பூச றரும்.” என்பதனானு மறிக. அவ்விரண்டும் அன்பின் வடிவே பிறவல்லவென்பது அன்பு நிகழ்தற்குரிய காரணமுள்வழி வெளிப்பட்டு அஃதில்வழி வெளிப்படாத ஒற்றுமை நோக்கிக் கண்டுகொள்க. இவ்வொற்றுமையுணர்த்துவார் இல்லாவாயுளவாமென்றார்.

இல்லவென்பது முற்றெச்சக்குறிப்பு.

ஆல் அசை. நீர் அகத்தியங்கு முயிர்கட்கு இடங்கொடுத்தலுண்மையான் நீரின்கண் வெளியுண்டென்பதூஉம், உண்டாகவே, ஆண்டு நீருக்கு நிழலுண்டென்பதூஉம், பெறப்பட்டன. அந்நிழல், வேறு நில்லாது நீரோடு விரவி நிற்றலின் நீர்போற் புலப்படாதாயிற்று. அதுபோலச் சிவசைதன்னியமும் யானென்னுமுணர்விற்கு விடயமாய்ப் புலப்படும் ஆன்மசைதன்னியத்தோடு விரவிப் புலப்படாது நிற்பதொன்றென்பார் நீர் நிழல்போலில்லா வருவாகி நின்றானையென்றார்.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது.

மூன்றாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்கள் ஐயுணர்வுகளான் மயங்கித் தம்மையுணராவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். விடயஞானத்தை விளக்கும் ஐம்பொறிகளே தத்துவஞானத்தை விளக்குதற்குமமையும் தம்முதல் குருவுமாதல்வேண்டாவெனச் சிவசங்கிராந்தவாத சைவர் மதம் பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரந்

† திருவள்ளுவர்.

இன் மூன்றாங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட் ஞுதலிற்று. இவ்வாறுரையாக்கால், இனியென்பதனு னுண ர்த்தப்படும் மேலையதிகரணத்தோடுளதாகிய இயைபு பெறப் படாமையறிக. இ-ள். வெ-டை.

உணர்வு ஆகுபெயர்.

அவை தாம் பளிங்கிலிட்ட வன்னம்போற் காட்டிற் றைக் காட்டி நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அறிவை விளக்குங் கருவியான் மயக்க நிகழுமாறியாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி மேற்கோ ளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். படிகத்தின் வைத்த பலவே றுவகைப்பட்ட நிறங்கள் அப்படிகவொளியைக் கீழ்ப்படுத் துத் தத்தமியல்பினையே விளக்கி நிற்குமாறுபோல அவ்வைம் பொறிகடாம் ஆன்மசொரூபத்தைக் கீழ்ப்படுத்துத் தம்மாற்கா ட்டப்பட்ட தத்தம் விடயமாத்திரையே அவ்வான்மாவுக்குக் காட்டி நிற்பனவாகலான் இனியிவ்வான்மாக்கள் ஐயுணர்வுக ளான் மயங்கித் தம்மை யுணராவென மேற்கொண்டது.எ-று.

விடயங்களுள்ளும் அவ்வவிடயமாத்திரையே அவ்வவிந் திரியங் காட்ட வல்லுமென்பார் காட்டிற்றையென ஒன்றறி சொல்லாற் கூறினார்.

பன்னிறங் காட்டும் படிகம்போ லிந்திரியந்
தன்னிறமே காட்டுந்தகைநினைந்து—பன்னிறத்துப்
பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய்பொய்யா மெய்
மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாம் வேறு. [கண்டான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனங் காட்டிற்றையே காட் டிநிற்குமாயின், அவ்விந்திரியங்கள் உள்வழித் தம்முதல் குரு வுமாயுணர்த்தினும் உணர்தல் செல்லாதுபோலுமென்பாரை

நோக்கி உணர்தற் குபாயங்கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலி ற்று. இ-ள். பல் நிறம் காட்டும் படிகம்போல் இந்திரியம் தன் நிறமே காட்டும் தகை நினைந்து. எ-து. தன்னுற் சாரப்ப ட்ட பன்னிறங்களினியல்பே தன்மாட்டுக் காட்டிநிற்கும் பொதுவியல்புடைய படிகம்போலத் தன்னுற்சாரப்பட்ட இந்திரியங்களினியல்பையே சார்ந்ததன்வண்ணமாய்த் தன் மாட்டு விளக்கிநிற்குந் தனது பொதுவியல்பை முன்னர்ச் சிந்தித்தறிந்துகொண்டு பின்பு—பல் நிறத்துப் பொய்ப் புல னை வேறு உணர்ந்து. எ-து. அந்நிறங்கள் படிகத்துக்கு வேறென்றறியுமாறுபோலப் பலவகையியல்புடைய பொது வியல்பைச் செய்யும் பொறிகளைத் தன்னின் வேறெனத் தெளிந்து—பொய் பொய்யா மெய்கண்டான். எ-து. அவற்று ளுய அப்பொதுவியல்பு பொய்யாயொழியுமாறு தனது சிறப் பியல்பை யுணர்ந்தாலுயின்—வேறு மெய்ப்பொருட்குத் தைவம் ஆம். எ-து. அவ்வசத்தாகிய பொறிகளுக்கு வேறா கிய சிவசத்தினதியல்பு தன்மாட்டு விளங்கச்செய்யுமாகலின் அச்சிவசத்துக் கடிமையாம். எ-று.

ஈண்டுப் பொய் மெய்யெனப்பட்டன அப்பொருளவா தல் மேலே காட்டினும்.

தைவமென்பது தேவனதுடைமை யென்னும் பொருட் டாய வடமொழிப்பகுபதம்.

இதனுனே கருவிகளுள்வழிக் காட்டிற்றைக் காட்டிநிற் றலின் அறிதல் செல்லாது அவை நீங்கியவழிக் கேவலமாய் முடியுமாகலிற் றன்னுண்மையறியுமாறியாங்ஙனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அவையுள்வழியே தன்னுண்மை யறித ற்குபாயங்கூறி இதுபற்றி அவை காட்டிற்றைக் காட்டி நிற் றற் கிழுக்கில்லையென வலியுறுத்த வாறுமென்க.

மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாமென்றதனுல் வருகின்ற அதிகரணத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்தவாறு.

மூன்றுமதிகரணமுடிந்தது.

நான்காமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாத் தன்னை இந்திரியத்தின் வேறு வான் காணவே தமது முதல் சீபாதத்தை யணையுமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய் பொய்யா மெய்கண்டார்க்கு அதுவேயமையும் கருவிகள் நீங்கியவழிச் செய்யக் கடவதொரு முயற்சி கூடாமையின் ஆண்டு மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாதல் பெறப்படாதெனப் பேதவாதசைவர் முதலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் நான்காங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

இந்திரியத்தின் வேறுயவழிக் கேவலத்தை யணைதலுமுண்மையின் அதனை நீக்குதற்பொருட்டு வேறுகவென்றொழியாது வேறுவான் காணவென்றூர்; காண்டலே அதற்கமையுமென்றலின்.

ஏகாரந் தேற்றத்தின்கண் வந்தது.

ஊசல் கயிறற்றாற் றுய்தரையே யாந்துணையான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அவ்வாறு காண்டலே சீபாதத்தை யணைதற்குச் சாலுமென்பது யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி உவமையின் வைத்துக்காட்டியமேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். ஒருவன் ஏறியிருந் தாடுதற்கு ஆதாரமான ஊசல் கயிறற்றதாயின் அவனுக்கு உற்றுழியுதவுந் தாய்போல ஆண்டுத் தாரகமாவது நிலனேயன்றிப் பிறிதில்லையென்னும்

ஒப்புமையான் இனி யிவ்வான்மாத் தன்னையிந்திரியத்தின் வேறுவான் காணவே தமது முதல் பொதத்தையணையுமென மேற்கொண்டது. எ - று.

வியாபகப்பொருட்குக் காட்சிவிசேடமே நீக்கமாகலின் அறுதல் அதற்கு உவமையாயிற்று.

சிறைசெய்ய நின்ற செழும்புனலி னுள்ளஞ்
சிறைசெய் புலனுணர்விற் றீர்ந்து—சிறைவிட்
டலைகடலிற் சென்றடங்கு மாறுபோன் மீளா
துலைவிலரன் பாதத்தை யுற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். கருவிகணீங்கினவழி வேறு நில்லாது சிவத்தைத் தலைப்படுமாயின் அவ்வுயிர்க்குங் கருவிகணீங்கிக் கேவலத்தைத் தலைப்பட்ட உயிர்க்குப்போல மீட்சியுண்டுபோலுமென்பாரை நோக்கி அஃதின்றுமாறுகூறி மேலதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். சிறை செய்ய நின்ற செழும்புனலின் உள்ளம். எ-து. ஒருவன் அணையையுயர்த்துக் கட்டித் தடைசெய்ய ஆண்டுத் தடையுண்டு தேங்கி நின்ற ஆற்றுநீர்போலக் கருவிகளாகிய பாசஞானந் தனதுவியாபகத்தைத் தடைசெய அதன்கண் ஏகதேசமாயடங்கித் தடையுண்டு நின்றவுயிர்—சிறை விட்டு அலை கடலில் சென்று அடங்கும் ஆறு போல். எ-து. அவ்வணைமுறிந்து தடை தீர்ந்தவழி இடையீடன்றிக் கடலின்கண் முடுகிச் சென்று அந்நீரேயாய் அதனுளடங்கி மறித்து வாராத ஆற்றுநீர்போல—சிறைசெய் புலன் உணர்வில் தீர்ந்து. எ-து. கருவிகளாகிய பாசஞானத் தடையினின்று நீங்கியவழி—உலைவு இல் அரன் பாதத்தை உற்று மீளாது. எ-து. தனக்குக் கேடில்லாத சிவபிரானது திருவடியைத் தலைக்கூடி அத்திருவடி நிறைவேயாய் அதன்கணடங்கிப் பின்பு மீளுதல் செய்யாது. எ - று.

சிறைசெய்யநின்ற செழும்புனலின் உள்ளம் என்றது தொகையுவமம். இன். உவமவுருபு. தேக்கத்தின் மிகுதி யுணர்த்துவார் செழும்புனலென்றார்.

மலசத்திக்குக் கேடின்மையின் அதனைத் தலைப்பட்ட உயிர்க்குக் கருவிகளின் மீட்சி கூடும்; சிவசத்திக்கு அஃதின்மையின் அதனைத் தலைப்பட்டவுயிர் அவ்வாறு மீளுதற்கோரியையில்லையென்பார் உலைவிலரன்பாதமென விசேடித்தார்.

அடங்குமென்னும் உவமவினை பொருளினும், மீளாதென்னும் பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியைந்தன.

எவ்வுருவுந் தானெனினி னெய்துவா ரில்லைதா
னிவ்வுருவின் வேறே லிறையல்ல—னெவ்வுருவுங்
கண்போ லவயவங்கள் காணுவக் கண்ணில்லார்
கண்பேறே காணக் கழல்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மீளாதென்று விடுத்தல்வேண்டாம் எல்லாஞ் சிவமாகக் கண்டார்க்கு மீண்டாலென் மீளாக்காலென்னென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவரை நோக்கி அது விடையாதற்கேலாமை கூறி மறித்தும் மீளாமையை வலியுறுத்துத னுதலிற்று. இ-ள். எவ்வுருவும் தான் என்னின் தான் எய்துவார் இல்லை. எ-து. உயிருணர்வேயன்றிப் புலனுணர்வுஞ் சிவமேயாமாயின் விசேடமின்மையாற் புலன்வழி ஒழுகுஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடியைத் தலைக்கூடவேண்டாமையின் ஒருவரும் அதனை எய்துவாரில்லையாய் முடிந்து *"பாசத்தைப் பசுக்கள் விட்டுப் பதியினை யடைய முத்தி" என்னும் வேதாகமங்கள் போலியாய் முடியும்—இவ்

* சிவஞானசித்தி, பரபக்கம், பாஞ்சராத்திரிமதமறுதலை. உரு.

வுருவின் வேறேல் இறை யல்லன். எ-து. அது பற்றி முதல்வன் புலனுணர்போடியையின்றி அதனின் வேறாய் நிற்பன் என்னின் அப்புலனுணர்விற்கு அவனுலாகற்பால தொன்றின்மையின் அவன் ஆண்டைக் கிறைவனல்லனெனப்பட்டு முதன்மைக் கிழுக்காய் முடியும் மற்றென்னையோ அதனியல்பென்னின்—எவ்வுருவும். எ-து. உயிருணர்வுபோலப் புலனுணர்வுங் கலப்பினுற் சிவமேயாமாயினும் இரண்டுந் தம்முளொப்பனவல்ல—அவயவங்கள் கண்போலக் காணு. எ-து. உயிர் ஐம்பொறிகளினும் ஒப்ப நிற்பினும் அவற்றுண் மெய் வாய் மூக்குச் செவி நான்குங் கண்ணிந்திரியம் ஒளியான் அவ்வான்மபோதத்தோடு விரவிச் சேய்மைக்கண்ணதாகிய விடயத்தையும் வியாபித்தறியுமாறுபோல வியாபித்தறிய மாட்டாவாய்த் தம்மாட்டு வந்த விடயங்களை நின்றாங்குநின்றியைந் தறிதற்றன்மையவேயாம்.—அக்கழல் அக்கண் இல்லார் கண்பேறே காண். எ-து. அக்கண்ணினது வெற்றிப்பாட்டைக் கண்ணொளி யிழந்தாரது கண்பேற்றின்கட் கண்டறிவாயாக. எ - று.

கண்ணும் அவயவங்களும் ஆகுபெயர். கண்பேறேயென ஏழாவது தொகுத்து ஏகாரம் விரித்தார். கழலணிவார்க்கு உளதாகிய வெற்றிப்பாட்டைக் கழலென்றுபசரித்தார். கழல் காலணிமணிவடம்.

ஈண்டு வெற்றியாவது ஏனை நான்கிந்திரியங்களையு நோக்கி மேம்படுதல்.

கண்போலவயவங்கள் காணு வக்கண்ணில்லார் கண்பேறே காணக் கழலென்பது முதல்வன் இரண்டினுமொப்ப விரவிநிற்பினும் உயிருணர்வுபோலப் புலனுணர்வு வியாபகவிளக்கமாதலின்றி ஏகதேசவிளக்கமாம். உயிருணர்விற்கு உளதாகிய அம்மேம்பாடு அவ்வியாபகவுணர்வை யிழந்த பசுத்து

சிறைசெய்யநின்ற செழும்புனலின் உள்ளம் என்றது தொகையுவமம். இன். உவமவுருபு. தேக்கத்தின் மிகுதி யுணர்த்துவார் செழும்புனலென்றார்.

மலசத்திக்குக் கேடின்மையின் அதனைத் தலைப்பட்ட உயிர்க்குக் கருவிகளின் மீட்சி கூடும்; சிவசத்திக்கு அஃதின்மையின் அதனைத் தலைப்பட்டவுயிர் அவ்வாறு மீளுதற்கோரியையில்லையென்பார் உலைவிலரன்பாதமென விசேடித்தார்.

அடங்குமென்னும் உவமவினை பொருளினும், மீளாதென்னும் பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியைந்தன.

எவ்வுருவுந் தானென்னி னெய்துவா ரில்லைதா
னிவ்வுருவின் வேறே யிறையல்ல—னெவ்வுருவுங்
கண்போ லவயவங்கள் காணவக் கண்ணில்லார்
கண்பேறே காணக் கழல்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மீளாதென்று விடுத்தல்வேண்டாம் எல்லாஞ் சிவமாகக் கண்டார்க்கு மீண்டாலென் மீளாக்காலென்னென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவரை நோக்கி அதுவிடையாதற்கேலாமை கூறி மறித்தும் மீளாமையை வலியுறுத்துத னுதலிற்று. இ-ள். எவ்வுருவும் தான் என்னின் தான் எய்துவார் இல்லை. எ-து. உயிருணர்வேயன்றிப் புலனுணர்வுஞ் சிவமேயாமாயின் விசேடமின்மையாற் புலன்வழி ஒழுகுஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடியைத் தலைக்கூடவேண்டாமையின் ஒருவரும் அதனை எய்துவாரில்லையாய் முடிந்து *"பாசத்தைப் பசுக்கள் விட்டுப் பதியினை யடைய முத்தி" என்னும் வேதாகமங்கள் போலியாய் முடியும்—இவ்

* சிவஞானசித்தி, பரபக்கம், பாஞ்சராத்திரிமதமறுதலை. ௨௫.

வுருவின் வேறேல் இறை யல்லன். எ-து. அது பற்றி முதல்வன் புலனுணர்போடியையின்றி அதனின் வேருய் நிற்பன் என்னின் அப்புலனுணர்விற்கு அவனுலாகற்பால தொன்றின்மையின் அவன் ஆண்டைக் கிறைவனல்லனெனப்பட்டு முதன்மைக் கிழுக்காய் முடியும் மற்றென்னையோ அதனியல்பென்னின்—எவ்வுருவும். எ-து. உயிருணர்வுபோலப் புலனுணர்வுங் கலப்பினுற் சிவமேயாமாயினும் இரண்டுந் தம்முளொப்பனவல்ல—அவயவங்கள் கண்போலக் காணு. எ-து. உயிர் ஐம்பொறிகளினும் ஒப்ப நிற்பினும் அவற்றுண் மெய் வாய் மூக்குச் செவி நான்குங் கண்ணிந்திரியம் ஒளியான் அவ்வான்மபோதத்தோடு விரவிச் சேய்மைக்கண்ணதாகிய விடயத்தையும் வியாபித்தறியுமாறுபோல வியாபித்தறிய மாட்டாவாய்த் தம்மாட்டு வந்த விடயங்களை நின்ருங்குநின்றியைந் தறிதற்றன்மையவேயாம்.—அக்கழல் அக்கண் இல்லார் கண் பேறே காண். எ-து. அக்கண்ணினது வெற்றிப்பாட்டைக் கண்ணொளி யிழந்தாரது கண்பேற்றின்கட் கண்டறிவாயாக. எ-று.

கண்ணும் அவயவங்களும் ஆகுபெயர். கண்பேறேயென ஏழாவது தொகுத்து ஏகாரம் விரித்தார். கழலணிவார்க்கு உளதாகிய வெற்றிப்பாட்டைக் கழலென்றுபசரித்தார். கழல் காலணிமணிவடம்.

ஈண்டு வெற்றியாவது ஏனை நான்கிந்திரியங்களையு நோக்கி மேம்படுதல்.

கண்போலவயவங்கள் காணு வக்கண்ணில்லார் கண்பேறே காணக் கழலென்பது முதல்வன் இரண்டினுமொப்ப விரவிநிற்பினும் உயிருணர்வுபோலப் புலனுணர்வு வியாபகவிளக்கமாதலின்றி ஏகதேசவிளக்கமாம். உயிருணர்விற்கு உளதாகிய அம்மேம்பாடு அவ்வியாபகவுணர்வை யிழந்த பசுத்து

வமுடையார் மாட்டறியப்படாதாயினும் அவரது பசுத்துவநீ ங்கிய சிவப்பேற்றின்கணறியப்படுமென்பது தோன்ற நின்ற மையின் இஃதொட்டென்னு மலங்காரம்.

சிவமாயவழியும் புலனுணர்வு ஏகதேச விளக்கமாவதன்றி உயிருணர்வுபோல வியாபகவிளக்கமாதலில்லையெனவே, அதன்கண் மீளுதலிழுக்கென்பது பெறப்பட்டது. இதற்குப் பிறரெல்லாம் இயைபின்றியுரைத்தார்.

ஐம்பொறியி னல்லையெனு மந்த தரசிவனை
யைம்பொறியை விட்டங் கணைசகல—னைம்பொறி
னீங்கானீர்ப் பாசிபோ னீங்குமல கன்மம்வரி [யி
னீங்கானை நீங்கு நினைந்து.

வ்-து. உ-ம். எ-னின். சிறைவிட்டவழி அலைகடலிற் சென் றடங்குதலேயன்றி ஆற்றுலலைகடற்கே பாய்ந்த நீர் அவ்வாற்றான் மறித்தலு முண்மையின் அதுபோல அரன்பாதத்தை யுற்றவுயிருக்கு ஒரோவழி மீட்சியுமுண்டென்பது பெறப்படுதலான் அவ்வழி மீளாமை செல்லாதென்பாரை நோக்கி அம்மீட்சிக்குக் காரணமிதுவென்பதூஉம், அதனை நீக்குதற்குபாயமுங் கூறி வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். ஐம்பொறியின் அல்லை எனும் அந்த தர. எ-து. ஐம்பொறிகள் போல ஏகதேசவிளக்கமுடையாயல்லையென்றறிவுறுக்கப்படுஞ் சித்தாந்தமகாவாக்கியத்தைப் பெற்றுடைய மாணவகனே,—அங்கு ஐம்பொறியை விட்டுச் சிவனை அணை சகலன் ஐம்பொறியின் நீங்கான். எ-து. சிறைவிட் டலைகடலிற் சென் றடங்குமாறுபோலென மேற்கூறியவாறே ஐம்பொறிகளாலாய புலனுணர்விற்றீர்ந்து சிவன்றிருவடியையுற்ற சகலன் அவ்வைம்பொறிகளான் மீளவதனை நீங்குவானல்லன்—நீர்ப் பாசிபோல் நீங்கு மல கன்மம் வரின் நீங்கானை நீங்கு நினை

ந்து. எ-து. கல்லெறியும் வழி நீங்கிய நீர்ப்பாசி அது விடும் வழிப் பரக்குமாறுபோல அவ்வணையின்கணீங்கிய மலகன்ம மாயைகள் வாதனைவயத்தானிகழு மயர்ச்சிபற்றி வந்து கூடு மாயின் அதுபற்றிப் பொறிவழி மீளாமல் அவ்வழியுந் தன்னை விட்டு நீங்காத முதல்வனை முன்னர்க் கூறப்படு முபாயங்களி னின்று சிந்தித்து அவற்றை நீக்கிக்கொள்ளும். எ - று.

வரினென்றதனால், வருதல் ஒருதலையன்று வாசனையுள் வழியேயென்பதுபெற்றாம்.

நீங்கியென்பது பாடமாயின், நீங்கினவாகிய மலகன்ம மெனப் பெயராகவைத்துரைக்க.

சித்தாந்தத்தை அந்தமென்றது தலைக்குறை. நேரம் அதன் கண்ணதாய்ச்சிறந்த ஒருவார்த்தை.

அங்கு மேற்கூறியபடி.

ஐம்பொறியை விட்டணைதற்குரியான் இவனென்பது ணர்த்துவார் சகலனென்றார்.

நீங்குமென்னும் மகரஞ் சந்தி நோக்கிக் கெட்டது. நீங் கெனவே பாடங்கொண்டு அணையென வேறு பிரித்து முன் னிலையேவலாக்கி அதற்கேற்ப நீங்காயெனப் பாடந் திரித்து ரைப்பாருமுளர்.

மேற்கூறிய மீளாமையை வலியுறுத்துவார் ஐம்பொறி யினல்லையெனு மந்ததரசிவனை ஐம்பொறியை விட்டங்க ணை சகலனைம்பொறியினீங்கானென்றும் ஒரோவழியுளதாமா யின், அதற்குக் காரணம் இஃதென்பார் நீர்ப்பாசிபோ னீங்கி மலகன்மம் வரினென்றும், அது நீக்குதற்குபாயங்கூறுவார் நீங்கானை நினைந்து நீங்குமென்றுங் கூறினார். மலகன்மமெ னவே, இனம்பற்றி மாயையுங் கொள்ளப்பட்டது.

"மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத—னன்கல நன்மக் கட் பேறு" என்றாற்போல நீங்காவினை நீங்கு நினைந்தென்றது மூல் வருகின்ற சூத்திரத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்ததுமாயிற்று.

இம்மூன்றுதாரணங்களும் முறையே திருவடிஞானத்தைப் பெற்றவுயிர் புலனுணர்வின் மீடலில்லையெனவும் மீடலிழுக்காமெனவும் ஒரோவழிப் பயிற்சிவயத்தான் மீளவருமாயின் மீளாதவாறு செய்துகொள்ளற்பாற்றெனவுங் கூறித் தாய்தரையேயாமென்னும் ஏகாரப்பொருளை வலியுறுத்தி ஒரு பொருண்மேல் வந்தவாறு காண்க.

நான்காமதிகரணமுடிந்தது.

எட்டாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஒன்பதாஞ்சூத்திரம்.

ஊனக்கண் பாச முணராப் பதியை, ஞானக் கண்ணினிற் சிந்தை நாடி, யுராத்துனைத் தேர்த்தெனப் பாச மொருவத், தண்ணிழ லாம்பதிவிதி யெண்ணுமஞ் செழுத்தே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். ஆன்மசுத்திபண்ணுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். தம்முதல் குருவுமாயுணர்த்தக் கேட்டு அதனைச் சிந்தனைசெய்துணருமாறுணர்த்து முகத்தான் ஐம்புல

வேடரின் வளர்ந்த வாலாமை நீக்கி உயிர் தன்னைத் தூய்மைப்படுத்துமாறுணர்த்துதல் இவ்வொன்பதாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து. எ - று.

சூத்திரவியையும் இதனானே இனிது விளங்கும்.

சிவப்பிரகாசத்துத் தான் பணியை நீத்தலென்றோதப்படும் ஆன்மசுத்தியாவது இறைபணிநிற்கவென வருகின்ற சூத்திரத்திற் பெறற்பாலதாகலானும், அழுக்கு நீக்கமே அறுவைக்குச் சுத்தியாமாறுபோலப் பாசக்ஷயமே உயிர்க்குச் சுத்தியாவதன்றி வேறன்மையானும், பாசக்ஷயம்பண்ணுமுன்னர்ச் சுத்தியாதல் கூடாமையானும், வருகின்ற சூத்திரத்தின் கருத்தாய் நின்ற ஆன்மசுத்தி பண்ணுமாற்றைப் பதியை நாடியெனவுந் தண்ணிழலாம்பதியெனவுஞ் சிவதரிசனம் பண்ணுமாறே யுணர்த்துதற்கெழுந்த இச்சூத்திரத்தின் கருத்தாக வைத்துரைத்ததென்னையோவென மலைவற்க; சிவதரிசனத்தினிகழ்வது ஆன்மசுத்தியென்னும் உடனிகழ்ச்சியுணர்த்துதற்கும் தம்முள் வேறுபாடு சிறுபான்மையுடையனவாய இவ்விருசூத்திரமும் ஒருபொருண்மேலனவென்ப துணர்த்துதற்கும் இவ்வாறுரைத்தாராகலின். அஃதங்ஙனமாக, ஆன்மாத் தன்னை யிந்திரியத்தின் வேறுவான்காணவே தமதுமுதல் சீபாதத்தை யணையுமென்றலின், அக்காட்சியே அதற்கமையுஞ் சுத்தியெற்றுக்கெனின், அஃதொக்கும். நிருவிகற்பமாய்க் காண்டலும், இரட்டுறக் காண்டலும், தெளியக்காண்டலுமெனக் காட்சிமூவகைப்படும். இம்மூன்றும் அதிபரிபக்குவமுடையார்க்குக் கேட்டமாத்திரையே ஒருங்கு நிகழுமாயினும் ஏனையோர்க்குக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலென்னுஞ் சோபானமுறையினன்றி நிகழாமையின், அவரைநோக்கிச் சிவரூபத்தி னிகழும் ஆன்மதரிசனத்தின் பின்றாகச் சிவதரிசனத்தினிகழும் ஆன்மசுத்தியும் ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென்

றுணர்ந்துகொள்க. *"நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தூங்கு நினைவுடையோர் நின்றிடுவர் நிலையதுவே யாகி— யாசையொடு மங்குமிங்கு மாகியல மருவோ ரரும்பாச மறுக்கும்வகை யருளின் வழி யுரைப்பாம்." என வழிநூலாசிரியரும் இக்கருத்தேபற்றி யோதினார்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு குறையுணர்வாகிய பசுவறிவானும் பாசவறிவானும் உணரப்படாத முதல்வனை அவனது திருவடிஞானத்தாற் றன்னறிவின்கண்ணே யாராய்ந்தறிக. அத்திருவடிஞானத்தான் நிலமுதனாதமீறாகிய பாசக்கூட்டம் நின்றுழி நில்லாது பரந்து திரிதற்கண் அதிவேகமுடைய பேய்த்தேரினியல்பிற்றாய்க் கழிவதென்றறிந்து நீங்கவே, அப்பதிஞானம் பிறவித்துயராகிய வெப்பத்துக்குக் குளிர்ந்த நிழலாய் வெளிப்பட்டு விளங்கும்: அவ்வாறு பாசத்தை யொருவிஞானத்தைப் பெற்று ஞேயத்தைக் கண்ட காட்சி சலியாமைப்பொருட்டு அப்பொருள் பயக்குந் திருவஞ்செழுத்து அவ்விதிப்படியறிந்து கணிக்கப்படும். எ - று.

ஊனமென்பது அப்பொருட்டாதல் †"ஊனமேற் கிரியை வித்தை" என்பதனானறிக.

"நன்று மன்னிது நாடாய் கூறி" என்றாற்போல நாடியென்பது இகரவீற்று முன்னிலையேவல்.

உராத்துனை ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை. உராவென்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; பறவாக்குளவி பாயாவேங்கையென்றாற்போல ஒருவரானுரப்படாத வேகத்தையுடைய தேரெனச் செயப்படுபொருட்கண் வந்த பெயரெச்ச

* சிவஞானசித்தி, சுபக்கம், எட்டாஞ்சூத்திரம். ௩௬. பாசிபடு. † சிவஞானசித்தி, சுபக்கம், முதற்சூத்திரம். ௬௫. ஞானமேயான.

மறையாகக்கொண்டுரைத்து, "திருத்தார் நன்றென்றேன் றியேன்" என்முற்போல உராவென்பது குறக்கல்விகாரமெ ன்பாருமுளர்.

பின் வந்தபதி ஆகுபெயர்.

இதனுள், ஊனக்கண் பாசமுணராப்பதியை ஞானக்க ண்ணினிற் சிந்தை நாடியென்றது ஓரதிகரணம்; உராத்து னைத் தேர்த்தெனப் பாசமொருவத் தண்ணிழலாம் பதியென் றது ஓரதிகரணம்; விதியெண்ணுமஞ்செழுத்தேயென்றது ஓர திகரணம்: ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு அம்முதலே ஞானக்கண்ணாலே காண்கவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேலைச்சூத்திரத்தோதியவாற் முன் முதல்வன் பாசவறிவால் நாடப்படுவனல்லனாயினும் பசுவறிவால் நாடப்படுவனென்றற்கு இழுக்கென்னையெனச் சிவசமவாதசைவர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோ டனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

ஏகாரம் தேற்றம்.

அவன் வாக்கு மனாதீதகோசரமாய் நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். ஏனைஞானங்களா னறியப்படாது சிவஞானத்தானறியப்படுமென்றற்குப் பிரமாணமென்னையெ ன்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். வா க்குமனாதீதகோசரமாய் நின்ற அதுவே என்புழியுரைத்தாம்.

ஆண்டுப் பொதுவகையாற் பெறப்பட்டதனை ஈண்டேது வாக வைத்து வாக்கு மனாதீதமாயுங் கோசரமாதல் பிறிதொ ன்முற் பெறப்படாதென்னும் அருத்தாபத்தியான் ஞானக்க

ன்றாலே காணப்படுமென்பது தாமே போதருமென மேற்கோளைச் சாதித்தார்.

நாடியோ வென்போ நரம்புசீக் கோழையோ
தேடி யெனையறியேன் றேர்ந்தவகை—நாடியரன்
றன்றாலே தன்னையுங் கண்டு தமைக்காணு
ரென்று மெனவறிவா ரின்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். கோசரமாதல் பிறிதொன்றாற் பெறப்படாதென்றதென்னை பசுத்துவநீங்கியவழிச் சுட்டிறந் தறிவதாகிய உயிருணர்வு திருவடிஞானத்தோ டொப்பதாகலின் அதன்கட் கோசரமாதல் அமைவுடைத்துப்போலுமென் பாரை நோக்கி அவ்வுணர்வு விளங்குமாறுணர்த்துமுகத்தான் அவரை மறுத்து ஏதுப்பொருளை வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ-ள். நாடியோ என்போ நரம்புசீக் கோழையோ தேடி எனை அறியேன் தேர்ந்த வகை நாடி. எ-து. நாடி முதலியவற்றுள் யான் யார் என்னைத் தேடியுமறிகின்றிலேனென்று இவ்வாறு தேர்கின்ற தேர்ச்சியறிவின்கண்ணே இதனைத் தெளிவிப்பதோரறிவு வேறுண்டென ஆராய்ந்துநோக்கி— அரன் றன்றாலே தன்னையும் கண்டு தமைக் காணார். எ-து. அவ்வாறு நாடுங்கால் விளங்கித் தோன்றுவதாய முதல்வனது திருவடிஞானத்தால் முதல்வனையுமுணர்ந்து முதல்வனின் வியாப்பியமாய் நின்று அங்ஙனமறியும் பொருளாகிய தம்மையுமுணர்தலைச்செய்யாதார்—என்றும் என அறிவார் இன்று. எ-து. மற்றெவ்வியல்பினரென்று தம்மையறிய வல்லுவர் இம்முத்திகாலத்து. எ-று.

நாடியென்றது இடை பிங்கலை முதலியவற்றை. நரம்பெனவே யடங்குமேனும் தலைமைபற்றி வேறுகூறினார். சீ புண்ணீர். கோழை ஐ.

ஓகாரந் தெரிநிலை. என்றென்பது சொல்லெச்சம். வகை ஆகுபெயர்.

ஒற்றுமைபற்றி அரனதுஞானத்தை அரனென்றுபசரித்தார்.

உம்மை எதிரது தழீஇயிற்று. எவனென்னும் வினாவினைக்குறிப்புப்பெயர் ஈண்டாகுபெயராய் என்னெனமரீஇயிற்று. ஆம் அசை.

நாடியோ என்போ நரம்புசீக் கோழையோ வென்ற உபலக்கணத்தால் ஏனைத் தத்துவ தாத்துவிகங்களினும் அவ்வாறு தெரிதல் கொள்ளப்படும்.

இது தம்மையறியுமாறுணர்த்துமுகத்தானே, தலைவனையறிந்தபின் அறியப்படுவதாகிய தம்மறிவு கொண்டு தலைவனையறியுமாறு யாண்டையதென மறுத்து வலியுறுத்தவாறு காண்க.

காட்டிய கண்ணே தனைக்காணா கண்ணுக்குக்
காட்டாய வுள்ளத்தைக் கண்காணா—காட்டிய
வுள்ளந் தனைக்காணா வுள்ளத்தின் கண்ணாய
கள்வன்றா னுள்ளத்திற் காண்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். எதிர் முகத்து ஒருபொருளைக் கண்ட கண்ணே மறித்து நோக்கியவழி வெரிம் புறத்துப் பொருளையுங் காண வல்லும் அதுபோல அங்ஙனந் தேர்ந்தறிதலைச் செய்த உயிரே தெளிந்தறிதலையுஞ் செய்ய வல்லுமென அமையுமென்பாரை நோக்கி அதனது மாட்டாமையை விளக்கி அரன்றன்னாலே காண்டலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். காட்டியகண்ணே தனைக் காணா. எ-து. உயிராற் காட்டப்பட்டு ஒருவிடயத்தைக் காண்கின்ற கண்ணானது தன்

னியல்பைக் காணமாட்டாது—கண்ணுக்குக் காட்டாய உள்ளத்தைக் கண் காணு. எ-து. தனக்கு அவ்விடயத்தைக் காண்பித்து முதலாய்நிற்கு முயிரையும் அது காணமாட்டாது—காட்டிய உள்ளம் தனைக் காணு. எ-து. அதுபோல முதல்வனால் மறைந்துநின்றுணர்த்தப்பட்டு ஒன்றனைத் தேர்ந்துணர்கின்ற உயிர் அவ்வாறே தன்னியல்பையுமறியமாட்டாது. தன்னையுணர்த்திநிற்கு முதல்வனையுமறியமாட்டாது—உள்ளத்தின்கண் ஆய கள்வன் தான். எ-து. அத்தேர்ச்சி யறிவின்கண்ணும் உடனாய்நிற்குங் கள்வன் அம்முதல்வனாகலானே—உள்ளத்தில் காண். எ-து. அவனை அவ்வறிவின்கண்வைத்து நாடித் தெளிவாயாக. எ - று.

இது சொற்பொருட் பின்வருநிலை. ஏகாரம் அசைநிலை. "முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்" என்றாற்போலக் காணுதென்னுந் துவ்வீறு விகாரத்தாற்றொக்கது.

பின்வந்தவுள்ளம் ஈண்டுத் தேர்ச்சியறிவின்மேற்று. உள்ளத்தின்கண்ணுமென்னுஞ் சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

தோன்றாது நிற்றல்பற்றிக் கள்வனென்றார். கள்வனென்றது கண்ணுக்கு உயிர் மறைந்து நின்றே காட்டுவதாகலான் அது தன்னையும் உயிரையும் அறியமாட்டாவாயிற்று; அதுபோல முதல்வன் இதுகாறு மறைந்து நின்றேயுணர்த்துதலின் உயிர் தன்னையு முதல்வனையும் அறியமாட்டாதாயிற்றென்பதுபட நின்ற குறிப்புமொழி. உள்ளத்திற் காணவல்லார்க்கு அக்கள்ளந் தீர்தலின் தம்மையும் முதல்வனையுங் காண்டல் கூடுமென்பதாம். *"கள்ள ரொடில்ல முடையார் கலந்திடின் வெள்ளவெளியாமென் றுந்தீபற" என்றதும் இக்கருத்துநோக்கி.

* திருவுந்தியார். உ௩.

கண்ணுக்குக் காட்டாய வுள்ளத்தைக் கண் காணுமெனவ உவமைக்கோதியவாறு பொருளினும் வருவித்துரைத்துக்கொள்க. இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று காண உளதாய் நிற்பது ஞானசொரூபமென்றுணரற்பாற்று.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அம்முதலே ஞானக் கண்ணாலே காண்கவென்றுணர்த்தியவழி அந்தஞானக்கண்ணைப் பெறுமாறு யாங்ஙனமெனு நிகழும் அவாய்நிலையை நீக்குதற்பொருட்டு மேலதற்கோர் புறனடையாயெழுந்த இச்சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள். வெ-டை.

பாசமொருவத் தண்ணிழலாம்பதியென்புழிப் பாசமென்றது காரியப்பிரபஞ்சத்தையென்பார் அசத்தாயுள்ளவென்றும் சொற்பல்காமைப்பொருட்டு ஏதுப்பெயருமை உருவகமுகத்தான் உடம்பொடுபுணர்த்துக் காட்டுவார் பிரபஞ்சத்தையென்னுது வன்னபேதங்களையென்றும், வியாபகப்பொருளுக்கு ஒருவுதலாவது உணர்ச்சிவிசேடமேயாமென்பார் அசத்தென்றொழியவென்னுது காணவென்றும், தண்ணிழலாய் நிற்றல் புதிதன்றென்பார் உளதாய் நிற்பதென்றும், பதியென்றது ஆகுபெயராற் பதிஞானத்தின்மேனின்றதென்பார் ஞானசொரூபமென்றும், இஃதநுபவத்தினன்றிச் சொல்லளவையின் அறிய வாராதென்பார் உணரற்பாற்றென்று முரைத்தார். இஃதேகதேசவுருவகம்.

இதனுட் பெறப்படுமேதுப்பொருளை ஏனையவற்றுட்போல மேற்கோளின் வேறுவைத்துக் காணுமாறு:

இனி அசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை அசத்தென்று காணவுளதாய் நிற்பது ஞானசொரூபமென்றது வேற்றியல்பாகிய வன்னபேதங்களை வேற்றியல்பென்று கண்டு கழிப்பின் உளதாய் நிற்பது படிகசொரூபமாந்துணையான் எனவரும்.

இ-ள். படிகசொரூபத்தைக் காட்டாது மறைந்து நின்ற வேற்று நிறங்களை இவை நிலையுதலிலவாகிய வேற்றுநிறங்களெனக் கண்டுநிற்பின் அவ்வழிநிலையுதலுடைத்தாய் விளங்கி நிற்பது பளிங்கினது சொரூபமாமென்னு மொப்புமையான் நிலையுதலுடைய தற்சொரூபத்தைக் காட்டாது மறைந்து நிற்கும் நிலையுதலிலவாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை இவை நிலையுதலுடையன வல்லவென்று விவேகித்தறியின் அங்ஙனநிராலம்பமயமாய் விளங்கித் தோன்றுவது ஞானசொரூபமென மேற்கொண்டது. எ - று.

வன்னபேதமாவது சித்திரமெனக்கொண்டு சுவர்மேல் வைத்துரைத்தலுமொன்று.

அசத்தாயுள்ளபிரபஞ்சத்தை அசத்தென்று காண்டலாவது ஆசிரியனறிவுறுத்த உபதேசப்பொருளினுறைத்துநின்று *"அட்ட குணமெட்டுச் சித்தி கோகனதன் முதல்வாழ்வு குலவுபத மெல்லாம்—வெறுத்துநெறி யறுவகையு மேலொடுங்கி ழடங்க" காரணரூபத்தினில்லாமையால் "வெறும்பொயென நினைந்திரு"த்தல்.

நிர்க்குணனாய் நின்மலனாய் நித்தியா னந்தனாய்த்
தற்பரமாய் நின்ற தனிமுதல்வ—னற்புதம்போ

* சிவஞானசித்தி, ஒன்பதாஞ்சூத்திரம். ௩. குறித்தடி.

லாறு வறிவா யளவிறந்து தோன்றுமே
வானே முதல்களையின் வந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அசத்தை அசத்தென்று கண்டொருவியவழித் தோன்றுவது சூனியமேயன்றிப் பிறிதில்லை போலுமென்பாரை நோக்கி ஞான சொருபத்தினியல்பு கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். நிர்க்குணன் ஆய். எ-து. அசுத்தப்பிரபஞ்சம்போல முக்குணரூபமாயளவிட்டறியப் படுவானுமல்லனாய்—நின்மலன் ஆய். எ-து. முக்குணங்களைக் கடந்த மிச்சிரப்பிரபஞ்சம்போல மலகன்ம காரியரூபமா யறியப்படுவானுமல்லனாய்—நித்தியானந்தன் ஆய். எ-து. மலகன்மங்களையுங் கடந்த சுத்தப்பிரபஞ்சம்போல அநித்தியானந்தரூபனாயறியப்படுவானுமல்லனாய்—தற்பரம் ஆய்.எ-து. இம்மூன்றனோடுங் கூடிப் பொதுவியல்புபற்றி அவ்வாறுணரப்படும் உயிர்போலன்றி அதற்குமேலாய்—நின்ற தனி முதல்வன். எ-து. இவ்வாறு நிற்றலான் ஒன்றனியல்புபற்றி யறியப்படாத தனிமுதலாகிய இறைவன்—வானே முதல் களையின். எ-து. ஆகாசமுதலிய அசத்தை அசத்தென்றுகண்டொருவியவழி—அளவு இறந்து அற்புதம்போல் வந்து. எ-து. பயின்றறிந்து வருந் தனது சுட்டறிவினளவினைக் கடத்தலான் இன்னதென்றறிய வாராத சூனியப்பொருள்போலத் தோன்றி—ஆறு அறிவு ஆய்த் தோன்றுமே. எ-து. பின்னர்ச் சுட்டிறந்தறியுந் தன்னறிவின்கணீங்காது நிலைபெறுவதாய்ச் * "சோதிக்குட் சோதியாய்" விளங்கித் தோன்றுங்கொல்லோ. எ - று.

தற்பரம் தனக்குப் பரமெனவிரியும். தன் னென்றது உயிரை.

---

* சிவஞானசித்தி, எட்டாஞ்சூத்திரம். கூஅ. எங்குந்தா

அற்புதம் ஈண்டுச் சூனியத்தின்மேற்று. முதற்கட் சூனியமாய்த் தோன்றினுஞ் சூனியமன்றென்பார் அற்புதம்போல வந்தென்றார். ஆறுமை நீங்காமை.

ஓகாரம் எதிர்மறை. ஏகாரம் அசைநிலை.

வானே முதலெனவே தோற்றமுறைபற்றி வான் முதலாகிய பூதங்களும் ஒடுக்கமுறை பற்றி வான்முதலாகிய ஏனைத்தத்துவங்களு மடங்கும்.

நிர்க்குணனாய் நின்மலனாய் நித்தியானந்தனாய்த் தற்பரமாயென்புழி ஆக்கச்சொல் உண்மைகுறித்து நின்றது வடமொழிமதம். அறிவாயென்புழி ஆக்கம் வேறுபாடு குறித்து நின்றது.

ஒற்றுமைபற்றி முதல்வனது ஞானத்தை முதல்வனென்றுபசரித்தார்.

சுட்டி யுணர்வதனைச் சுட்டி யசத்தென்னச்
சட்ட வினியுளது சத்தேகாண்—சுட்டி
யுணர்ந்தநீ சத்தல்லை யுண்மையுந் தைவம்
புணர்ந்ததனாற் பொய்விட்டுப் போம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். வானே முதல் களைந்தவழி அங்ஙனந் தோன்றுவதும் வேறொன்றெனக் கோடும் ஞானசொரூபமென்றற்குப் பிரமாணமென்னையென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். சுட்டி உணர்வதனைச் சுட்டி அசத்து என்ன. எ-து. ஏகதேசவுணர்வாற் சுட்டியுணரப்படுவதாய பிரபஞ்சத்தை மேற்கூறியவாறே ஒரோவொன்றாகச் சுட்டி அசத்தென்று கண்டு கழித்துக்கொண்டு சென்றவழி—இனிச் சட்ட உளது சத்தே காண். எ-து முடிவின்கட் செம்மையே கோசரமாவது யாது அஃது அவ்வசத்தின் வேறாகிய சத்தேயாம் அதனையறிவாயாக. அற்றேல் அச

த்தின் வேறாய் அங்ஙனந்தோன்றுஞ் சத்தாவது உயிரேயா மென அமையுமெனின்—சுட்டி உணர்ந்த நீ சத்து அல்லை. எ-து. இதுகாறும் அசத்தோடு கூடிச் சுட்டியறிந்து வந்த நீ அசத்தின் வேறாய் அங்ஙனந்தோன்றுஞ் சத்தாவாயல்லை. அற்றேல் இச்சுட்டுணர்வு எனக்கு நீங்குவதின்றுபோலுமெ னின்,—உண்மையைத் தைவம் புணர்ந்து. எ-து. அசத்தின் வயப்பட்டு நின்று சுட்டியறிந்து வந்த நீ அதனையொழிந்து அங்ஙனந் தோன்றிய சத்தின் வயத்தினையாய் அதனைப் புணர்ந்தால்—அதனால் பொய்விட்டுப் போம். எ-து. அப்புணர்ச்சி யானே சுட்டுணர்வாகிய அப்பொதுவியல்பு நின்னைவிட்டு நீங்கும். எ - று.

என்னவென்றது உபசாரவழக்கு.

சட்டவென்பது செப்பமுணர்த்தி நிற்பதோரகரவீற்றி டைச்சொல்; அது சட்டமென இழிவழக்கின் மகரவீறாய் மரீஇயிற்று.

அசத்தைப் பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

உண்மை சத்தென்பன ஒருபொருட் கிளவி.

தைவமாயென ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

புணர்ந்தாலென்பது புணர்ந்தெனத் திரிந்தது. உண்மை க்குத் தைவமாதல் புணரினென்ன உருபுமயக்கமாகக் கொண் டுரைப்பினுமமையும்.

பற்றறக் கழிந்தொழியுமென்பார் விடுமென்னாது விட்டுப் போமென்றார்.

கண்டதை யன்றன் றெனவிட்டுக் கண்டசத்தர்
யண்டனை யான்மாவி லாய்ந்துணரப்—பண்டணைந்த

ஊனத்தைத் தான்விடுமா றுத்தமனி னொண்கருட
சானத்திற் றீர்விடம்போற் றான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அசத்தை அசத்தென்று கண்டொழியுமாறும் ஒழிந்தவழி உண்மையைத் தைவம் புணருமாறும் புணர்ந்தவழி அதனாற் பொய் விட்டுப் போமாறும் யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி அவற்றைத் தெரித்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். கண்டதை அன்று அன்று எனக் கண்டு அசத்து ஆய் விட்டு. எ-து. சுட்டியுணரப்பட்ட பிரபஞ்சத்தை இது சத்தன்று இது சத்தன்றென ஒரோவொன்றாக வைத்து நோக்கி அசத்தென்றொழிந்து—ஆன்மாவின் அண்டனை ஆய்ந்து. எ-து. அவ்வாறு கண்டொழிந்த தன்னறிவின்கண்ணே சுட்டுணர்வின்றி நின்ற கடவுளை ஆராய்ந்து—உணர. எ-து. சோகமெனப் பாவிப்பனாயின்—உத்தமனில் பண்டு அணைந்த ஊனத்தைத் தான் விடுமாறு. எ-து. அப்பாவகத்தான் அத்துவிதமாய் விளங்கித் தோன்று முதல்வனால் அநாதியாய்க் கூடிநின்ற பொதுவியல்பைத் தான் விட்டு நீங்குமாறு—ஒண் கருட சானத்தின் தீர்விடம்போல் தான். எ-து. ஒள்ளிய கருடதியானத்தில் விளங்கித் தோன்றுங் கருடனால் அப்பாவகன் விடத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளுமாறு போலாம். எ - று.

தானென்பது முன்னையது எழுவாய். பின்னையது அசை.

சானம் பாகதச்சிதைவு.

கருடதியானமாவது யாதெனிற் கூறுதும்; ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம், ஆத்தியான்மிகம் எனக் கருடன் மூவகைப்படும். பொருடோறும் இவ்வாறு கண்டுகொள்க. அவற்றுள், உலகத்திற் காணப்படுங் கருடன் ஆதிபௌதிககருடன், அதற்கதிதெய்வமாகிய மந்திரம் ஆதி தைவிக கருடன், அம்மந்திரம்

இடமாகநின்று மாந்திரிகனுக்குப் பயன்கொடுப்பதாகிய சிவ சத்தி ஆத்தியான்மிககருடன் எனப்படும். அம்மூன்றனுள் ஈண்டுக் கருடனென்றது கருடனுக்கு அதிதெய்வமாய மாந்திரிகனுள்ளத்தின் அதுபோல் வைத்துத் தியானஞ்செய்து கணிக்கப்படு மந்திரரூபமாகிய ஆதிதைவிககருடனை. அதனைப் பாவித்தலாவது நாடோறும் பயின்று வந்த பயிற்சிவிசேடத்தால் அம்மந்திரரூபமே தானாக அநன்னியபாவனை செய்து தன்னறிவு அதன்வயத்ததாம்படி உறைத்து நிற்றல். அவ்வாறு நின்று அம்மந்திரக்கண்கொண்டு பார்ப்பவே அஃதவ்விடவேகத்தை மாற்றுதல் ஒருதலையாகலின் அப்பாவனை ஈண்டைக் குவமையாயிற்று. புள்ளு விலங்கு மரமுதலியவற்றுக்கெல்லாம் அதிதெய்வமந்திரமுளவென்பதூஉம், மந்திரங்களைக் கணிப்போன் படிகம்போல மந்திரசொரூபியாவனென்பதூஉம், சர்வஞ்ஞானோத்தரமுதலியவற்றுட் காண்க.

இதனானே கருடபாவனை அசத்தியமென்பார் மதம் போலியாயவாறுமுணர்க. அல்லதூஉம், பாவனை போலியாயவழி அது பயன்றருமாறியாண்டையதென்றொழிக.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது.

மூன்றாமதிகரணம்.

இனி இவ்விடத்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க வென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஆன்மாவைச் சுத்திபண்ணுதற்குப் பாசமொருவியவழித் தண்ணிழலாய்ப் பிரகாசித்த ஞானசொரூபமொன்றே அமையுமாகலின் இவ்விடத்தில் இனிச் செய்யக்கடவதொன்றில்லையென்பாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் மூன்றாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனு

தலிற்று. இ - ள். பாசமொருவி ஆண்டுத் தண்ணிழலாய்ப் பிரகாசித்த ஞானக்கண்ணூற் பதியைச் சிந்தை நாடியபின்னர் அவ்விடத்துத் திருவஞ்செழுத்தையும் விதிப்படிகணிக்கவென மேற்கொண்டது. எ - று.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அற்றாகலினன்றே * "பின்னுமோசைதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க" என்றார் வழிநூலாசிரியருமென்க.

ஈண்டு ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தையென்றது முத்திபஞ்சாக்கரத்தை. திருவஞ்செழுத்தாற் சாதிக்கப்படும்பொருளும் அதுவேயாகலான் வேறு வகுத்துக் கூறவேண்டாமையின், விதிப்படியென மாட்டெறிந்தொழிந்தார்.

இவ்வாறாசிரியர் மாட்டெறிந்ததூஉமுணராதார் சாதித்துநிற்குமுறை வேறே ஓதுமுறைவேறேயெனச் சித்தாந்தவழக்கொடு முரணிக் கூறுவர். நிற்குமுறைமையும் ஓதுமுறைமையுந் தம்முளியைபில்வழி அஃது அதற்குச் சாதனமாமாறு யாண்டையதென்றொழிக.

மானதம் மந்தம் உரையெனக் கணிக்குமாறு மூவகைப்படும். அவற்றுட் சுத்தமானதமெனப்படும் அறிவாற்கணித்தலே ஈண்டு உச்சரித்தலென்பார் சூத்திரத்துள் உச்சரிக்கவென்றோது எண்ணுகவென்றார். வடமொழிச் சூத்திரத்துத் தியாணிக்கவென்றதும் அது. இன்னும் இதன்கட்படும் இயல்பெல்லாம், உண்மைவிளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன் கொடிப்பாட்டு, நெஞ்சுவிடுதூது முதலியவற்றுட் காண்க. ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

---

* சிவஞானசித்தி, சுபக்கம், ஒன்பதாஞ்சூத்திரம். ௧. பாசஞானத்தாலும்.

இவ்வான்மாக்களுக்கு ஞானம் பிரகாசித்தும் அஞ்ஞானத்தை வேம்புதின்றபுழுப்போல நோக்கிற்றை நோக்கிநிற்குமாகலின் அது நீக்குதற்கெனக்கொள்க.

எ-து. ஏது. எ-னின். அந்தரங்க வழிபாடாகலின் அசிந்திதனாய் நின்ற பதியைச் சிந்திதனாகக்கண்டு வழிபடுமாற்றைச் சாரவைத் தோதற்பாலதாகிய இதனைச் சித்தசாதனமாய் ஈண்டு விதித்தல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். வேம்புதின்ற புழு அதனையொருவிக் கரும்பைத் தலைப்பட்டு அதன் சுவை தெரிந்துழியும் பயிற்சிவயத்தான் நோக்கிற்றை நோக்கிநிற்குமாறுபோல அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று கண்ட உயிர்களுக்கு அதனான் ஞானசொரூபம் விளங்கி ஞேயங்காட்சிப்பட்டவிடத்தும் அவை பயிற்சிவயத்தாற் பண்டைச்சிற்றுணர்வை நோக்கிநிற்குமாகலின் அவ்வாதனை நீக்குதற்பொருட்டு ஈண்டைக்கு வேண்டப்படுதலான் இனி ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யிவ்விடத்துச்சரிக்கவென மேற்கொண்டதெனக்கொள்க. எ-று.

இவ்விடத்தென்றதனால் அணைந்தோர் தன்மையைச் சாரவைத்து மேற்கோடற்குரிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தையென வருவித்துரைத்துக்கொள்க. எனக்கொள்கவென்று உடம்படுப்பித்ததும் அதுபற்றி. இக்கருத்து நோக்கியன்றே புடைநூலாசிரியர் அஞ்செழுத்தருணிலையை ஆன்மலாபத்தின் பின்னாக அணைந்தோர்தன்மையைச் சாரவைத் தோதியதூஉமென்க.

''வானோக்கி வாழும்'' ''கோனோக்கி வாழும்'' என்றாற்போல ஈண்டு நோக்கென்றது மனவெழுச்சி விசேடத்தை.

பிரகாசித்தவழியென்பது பிரகாசித்தெனத் திரிந்தது.

ஈண்டு ஞானமென்றது அசத்தை அசத்தென்று கண்ட வழி விளங்குவதெனப்பட்ட ஞானசொரூபத்தை; அஞ்ஞான மென்றது அதற்கு மறுதலையாகிய சுட்டுணர்வையெனவுண ர்க. அது நீக்குதற்கெனக்கொள்கவெனவே, சித்தசாதனமன் றென்பதும் பெறப்பட்டது.

அஞ்செழுத்தா லுள்ள மரனுடைமை கண்டரனை
யஞ்செழுத்தா லர்ச்சித் திதயத்தி—லஞ்செழுத்தாற்
குண்டலியிற் செய்தோமங் கோதண்டஞ் சானிக்கி
லண்டனுஞ் சேடனு மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இஃதவ்வாசனையை நீக்குதற்குச் சாதனமாமா றியாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி அஃதாமாறு கூறி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். உள்ளம் அரன் உடைமை அஞ்செழுத்தால் கண்டு. எ-து. உயிர் சிவ னுக்குடைமையாதலை அஞ்செழுத்தை உச்சரிக்கு முறையில் வைத்துநோக்கி—இதயத்தில் அரனை அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சி த்து. எ-து. தன்னுடம்பகத்தே இதயம் உந்தி புருவநடுவெ ன்னு மூன்றனையும் முறையே பூசைத்தானம் ஓமத்தானம் தியானத்தானமாகக் கருதிக்கொண்டு புறம்பே ஞானபூசை செய்யுமுறைப்படி இதயபங்கயத்தில் அவ்வஞ்செழுத்தாலமை ந்த திருமேனியில் அம்முதல்வனைக் கொல்லாமை ஐம்பொறி யடக்கல் பொறை அருள் அறிவு வாய்மை தவம் அன்பு என் னும் அட்டபுட்பங்கொண்டு அம்மனுவாலர்ச்சனைசெய்து— அஞ்செழுத்தால் குண்டலியின் ஓமம்செய்து. எ-து. அத்திரு மந்திரத்தானே குண்டலித்தானமான உந்தியில் ஞானவனலை யெழுப்பி அதன்கண் விந்துத்தானத் தமிழ்தமாகிய நெய்யைச் சுழுமுனைநாடி இடைநாடியாகிய சுருக்குச் சுருவங்களாலோ மித்து—கோதண்டம் சானிக்கில். எ-து. விந்துத் தானமாகிய

புருவநடுவிற் சிகர வகர யகரங்கள் மூன்றும் முறையே தற் பதப்பொருளும் துவம்பதப்பொருளும் அசிபதப்பொருளுமா முறைமைநோக்கி அதனுற்சிவோகம்பாவனைசெய்வனுயின்— அங்கு அண்டன் ஆம் சேடன் ஆம். எ-து. அப்பாவனைக் கண் விளங்கித்தோன்றுவன் அப்பாவகன் அவனுக்குச் சேட சேடிய பாவகத்தால் அடிமையாவன். எ - று.

ஓமித்தலுந் தியானித்தலும் பூசைக்கங்கமெனவறிக. ஞானசொரூபம் விளங்கிய வழியும் பயிற்சிவயத்தான் ஏகதே சப்பட்டுப் புறத்திற் செல்ல நோக்குவதாய தன்னறிவை அங் ஙனமாகாதவாறு மடக்கி அகத்தே ஒருகுறியின்கணிறுத்தி நிட்டைகூடும்படி அஞ்செழுத்தோதுமுறையில் வைத்துக் கண்டு சிந்திக்கச் சிந்திக்க அஃது அந்நோக்கத்தைப் பற்றறக் கெடுத்து ஞானசொருபத்தை இனிது விளக்கிப் பூரணநிலை யிற் கொண்டு செலுத்துமாகலின் இஃது ஈண்டைக்குச் சிற ந்தசாதனமாயிற்றென்பது.

இந்துவிற் பானுவி லிராகுவைக் கண்டாங்குச்
சிந்தையிற் காணிற் சிவன்கண்ணே—முந்தவே
காட்டாக்கிற் றேன்றிக் கனல்சே ரிரும்பென்ன
வாட்டானு மோதஞ் செழுத்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனம் ஒருகுறியின்கண் வைத்தன்றி முதல்வனைக் காண்டல்செல்லாதவாறும் அவ் வாறு கண்டவழி முதல்வன் தன்மாட்டு விளங்கித் தோன்று மாறுந் தோன்றியவழித் தான் அம்முதல்வனுக் கடிமையாமா றும் உவமையில்வைத்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலி ற்று. இ - ள். இராகுவை இந்துவில் பானுவில் கண்டாங்கு. எ-து. அந்தரத்தியங்கு நவக்கோள்களுள் ஏனையபோலக் காணப்படாத இராகுகேதுக்களை உபராகத்திற் சந்திராதித்த

ர்மாட்டுக் கண்டாற்போல—சிந்தையில் காணில். எ-து. முப்பொருள்களுள் யானிதனை யறிந்தேன் அறிகின்றிலேன் என்னு முணர்விற்கு விடயமாகிய பசுபாசங்களோடொப்ப வேறுணரப்படாத முதல்வனைத் தன்னிதயபங்கயத்தின் அஞ்செழுத்தின் முறையின் வைத்துக் காணுமாயின்,—உந்தவே காட்டாக்கில் சிவன் தோன்றிக் கண் ஆம். எ-து. கோலை நட்டுக் கயிற்றினாற் சுற்றிக் கடையவே காட்டத்தினின்று அங்கி தோன்றுமாறுபோல அம்முதல்வன் ஆண்டுத்தோன்றி அறிவுக்கறிவாய் விளங்கி நிற்பன்.—தான்கனல் சேர் இரும்பு என்ன ஆள் ஆம். எ-து. அப்பொழுது தானும் எரிசேர்ந்த இரும்புபோலத் தனது சுதந்திரத்தை விட்டு அம்முதல்வனுக்கு அடிமையாம்—அஞ்செழுத்து ஓது. எ-து. ஆகலான் அத்திருவஞ்செழுத்தை விதிப்படியோதுவாயாக. எ - று.

கேது சாயாக்கிரகமாகலின், வேறுகூறாராயினர்.

கண் அறிவு.

தோன்றியாமெனவியையும்.

உந்துதல் ஈண்டுக் கடைதன்மேற்று.

காட்டாக்கி வடமொழிச்சிதைவு. இகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

இன் உவமவுருபு.

ஈண்டும் ஓதஞ்செழுத்து என்றது வலியுறுத்தவாறு.

மண்முத லளமலர் விந்துகலாரூப
மெண்ணிய வீசர் சதாசிவமு—நண்ணிற்
கலையுருவா நாதமாஞ் சத்தியதன் கண்ணா
நிலையதிலா மச்சிவன்றா னோர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தத்துவ முப்பத்தாறுக்கும் மேற்பட்ட முதல்வனை இதயபங்கயத்திற்கண்டார்ச்சிக்குமாறு யாங்

நனமென்பாரை நோக்கி அவ்விதயபங்கத்தினியல்புணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். நண்ணில். எ-து. அவ்விதயபங்கயத்தினியல்பை அறியப்புகின்—மண் முதல் நாளம். எ-து. நிலமுதலிய இருபத்துநான்கு தத்துவமும் உந்தியினின்றுந்தோன்றி எண்விரலளவைத்தாயுள்ள நாளவடிவாம்:—வித்தை மலர். எ-து. வித்தியாதத்துவங்களேழுஞ் சுத்தவித்தையுமென்னும் எட்டுத்தத்துவமும் எட்டிதழ்வடிவாம்:—எண்ணிய ஈசர் சதாசிவமும் கலாரூபம். எ-து. அத்தத்துவங்களுக்கு மேலாகக் கருதப்பட்ட ஈசரஞ் சதாசிவமென்னும் இரண்டுதத்துவமும் அறுபத்துநான்கெனப்படுங் கேசரவடிவாம்.—சத்திகலை உருவாம். எ-து. சத்திதத்துவம் அக்கேசரங்களுக்குள்ளாகிய பொகுட்டுவடிவாம்.—நாதம் அதன் கண்ணாம். எ-து. சிவதத்துவம் அப்பொகுட்டிற் காணப்படும் ஐம்பத்தொரு வீசவடிவாம்.—அதில் அச்சிவன் தாள் நிலையாம். எ-து. ஆகலான் அவ்வியல்பிற்றாகிய இதயபங்கயத்தின் முப்பத்தாறு தத்துவமும் ஆசனமாகவுடைய அச்சிவனது சத்தி நிலைபெறும்—நேர். எ-து. அதனையறிந்து திருவஞ்செழுத்தால் அர்ச்சிப்பாயாக. எ - று.

இதனானே * "அண்டபிண்டமவை சமமாதலால்." புறத்துக் காணப்படும் முப்பத்தாறு தத்துவமும் அகத்தினிற்குக்குமமாயுண்டென்பது காட்டி முதல்வனுக்கு இந்நிலையே அந்நிலையெனத் தெளிவித்தவாறு.

வித்தையென்பது இரட்டுற மொழிதலான் அவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. சிவஞானசித்தியில் † "மூட்டு மோகினி சுத்த

---

* கோயிற்புராணம், பதஞ்சலிச்சருக்கம். எ0. வலங்கைமான்.

† சிவஞானசித்தி, சுபக்கம், ஒன்பதாஞ்சூத்திரம்.கூ. நாட்டுமிதய.

வித்தை மலரெட்டாய்'' என்புழி மோகினியென்றதூஉம் ஆகுபெயரான் அதன்காரியமாய கலாதிகளின்மேனின்றது.

இவ்வாறன்றி நிலமுதலிய முப்பத்தொருதத்துவமெனப் படும் எட்டிக்கொத்தும் எண்விரனுளவடிவும், அசுத்தமாயாத த்துவம் நாளத்துக்கும் மலருக்கும் நடுக்கண்டமாகிய கிரந்தி வடிவும் அதற்குமேற் சுத்தவித்தையின் வாமைமுதலியவெட் டும் எட்டிதழ் வடிவுமாமென்றுரைப்பாரும், முப்பத்தொன்று க்குமேல் அசுத்தமாயை கிரந்தியின் அதச்சதனம் சுத்தமாயை ஊர்த்துவச்சதனம் அதற்குமேல் ஈசுரதத்துவத்தில் அனந்தன் முதலியவெட்டும் எட்டிதழ்வடிவம் சதாசிவதத்துவமொன் றுங் கேசரவடிவமெனக் கொண்டு அதற்கியையக் கொண்டு கூட்டி யுரைப்பாரும், கலாரூபமென்றது பஞ்சகலைகளையென வும் அஃதியாண்டுங் கூட்டியுரைக்கப்படுமெனவுங் கொண்டு, மண்முதனுளமலரென்பதற்கு மண்ணாகிய நிவிர்த்திகலாரூபம் நாளமும், மண்ணை முதலாகவுடைய ஏனையிருபத்துமூன்று தத்துவமாகிய பிரதிட்டாகலாரூபம் மலருமாமெனவும், வித் தையெண்ணிய வீசர் சதாசிவமுங் கலையுருவமாமென்பதற்கு வித்தியாதத்துவமாகிய வித்தியாகலாரூபங் கலையெனப்படுங் கேசரமுஞ் சுத்தவித்தையோடு கூடியெண்ணப்பட்ட ஈசுரத த்துவஞ் சதாசிவதத்துவமாகிய சாந்திகலாரூபங் கலைக்குள் ளுருவெனப்படும் பொகுட்டுமாமெனவும், நாதமாஞ்சத்தி யத ன்கண்ணாமென்பதற்குச் சிவதத்துவஞ் சத்திதத்துவமாகிய சாந்தியதீதகலாரூபம் பொகுட்டின்கண்ணாகிய வீசமாமென வும் உரைப்பாருமுளர். இவையெல்லாம் அவ்வவ்வாகமபே தம் பற்றிக் கொள்ளப்படும்.

கலை அறுபத்துநான்காகலான், அறுபத்துநான்காகிய கே சரங்களுக்குத் தொகைபற்றிக் கூறப்படும் ஆகுபெயராயிற்று.

ஈசர் ஆகுபெயர்.

கலையுரு கலைக்குள்ளுருவென உள்ளுருபு விரித்துரைக்க. அதில் என்புழி அன் சாரியை விகாரத்தாற் றொக்கது.

இது நாளமுதலாக மேனோக்கித்தோன்றும் உலகத்துக் கமலம்போலாது கண்முதலாகக் கீழ்நோக்கித் தோன்றிய தோர் திப்பிய கமலமெனக் கொள்க.

சிவன்றாளதினிலையாமெனவே சிவன் சத்திக்குமேலாய் நிற்பன் என்பதூஉம் பெறப்படும்.

மூன்றாமதிகரணமுடிந்தது.

ஒன்பதாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

சாதனவியன் முற்றிற்று.

உ

பயனியல்.

பத்தாஞ்சூத்திரம்.

அவனே தானே யாகிய வந்நெறி
யேக னாகி யிறைபணி நிற்க
மலமாயை தன்னொடு வல்வினை யின்றே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். பாசக்ஷயம் பண்ணுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். மேல் ஏழாஞ்சூத்திரமுதலிய மூன்றானும் முறையே சாதிக்கும் பொருளதியல்புஞ் சாதித்துப்பெறப்படும் பொருளதியல்புஞ் சாதிக்குமாறுமுணர்த்தி, இனி அச்சாதனத்தானாய பயனியல்பு வகுத்துக்கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். அப்பயனாவது பாசவீடுஞ் சிவப்பேறுமென இருவகைப்படும். அவ்விரண்டனுட் சுட்டுணர்விறாகிய ஏகதேசநோக்கத்தைத் திருவஞ்செழுத்தினதுச்சரிப்பாற் பற்றறத் துடைத்தவழிப் பெறப்படுவதாகிய மேலைச்சூத்திரத்தினெடுத்துக்கொண்ட ஆன்மசுத்திப் பயனாகிய பாசவிடுதியைச் செய்துகொள்ளுமாறு மேற்சிந்தனை செய்தபொருளைத் தெளியுமாறுணர்த்துமுகத்தானுணர்த்துதல் இப்பத்தாஞ்சூத்திரத்தின் கருத்து. எ - று.

இதனானே சூத்திரவியையும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. ஞானக்கண்ணாற் காணப்பட்ட அம்முதல்வன் தானுடனாய் நின்றறியவும் வேறு காணப்படுமாறின்றி யானேயறிந்தேனென்னும்படி உயிர் தானேயாய் ஒற்றுமைப்பட்டு உயிரின்வழி நின்ற அப்பெத்த நிலைபோல் ஈண்டு உயிர் அம்முதல்வனோடுடனாய் நின்றறியி னுந் தானென வேறு காணப்படுமாறின்றி அவனோடொற்று மைப்பட்டு அவ்விறைபணியின் வழுவாது நிற்பின், மலமாயை யென்னும் இரண்டனோடு வலிய கன்மமலமும் இல்லையா யொழியும். எ - று.

அவனே தானேயென்னும் ஏகாரமிரண்டனுள் முன்னை யது பிரிநிலைக்கண்ணும் பின்னையது தேற்றத்தின்கண்ணும் வந்தன.

நெறி உவமவுருபு.

மலமாயையொடு கூடிய வினையென்றாராகலின் இன் றேயென்றார்.

உவமைக்கோதியது பொருளினும், பொருளுக்கோதி யது உவமையினுஞ் சென்றியைந்தன.

ஈண்டொற்றுமைப்படுதலாவது, குடமுடைந்தவழிக் கு டாகாயமும் ஆகாயமும்போல ஒருபொருளாயொற்றுமைப்ப டுதலோ, அன்றிக் குற்றியை மகனென்பதுபோலத் திரிவுகா ட்சியானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி மண்ணே குடமென்ப துபோல ஒன்றுதிரிந்தொன்றாயொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி வெள்ளையுந் தாமரையும்போலக் குணகுணித்தன்மையானொ ற்றுமைப்படுதலோ, அன்றித் தீயுமிரும்பும்போல ஒன்றினொ ன்று விரவுதலானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிப் பாலுநீரும் போலப் பிரிக்கப்படாத சையோகத்தானொற்றுமைப்படு தலோ, அன்றிக் கருடனு மாந்திரிகனும்போலப் பாவனைமாத்

நிலையாளுெற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் காய்ந்தவிரும்பினீர்போல ஒன்றிளுென்றிலயமாயொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிப் பேயும் பேய்பிடியுண்டவனும்போல ஆவேசந்தாளுெற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி இந்தனத்தினெரிபோல விளங்காமையாளுெற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி ஞாயிற்றிளுெளியின் விளக்கொளிபோலச் சத்தி கெட்டுநிற்றலா ளுெற்றுமைப்படுதலோ, அன்றித் தலைவனுந் தலைவியும்போல இன்பநுகர்ச்சிமாத்திரையாளுெற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி நட்டாரிருவர்போல நட்புமிகுதியாளுெற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி ஆவும் ஆமாவும்போல ஒப்புமைமாத்திரையாளுெற்றுமைப்படுதலோ என்று அவ்வச்சமயவாதிகண் மதம்பற்றி நிகழும் இன்ளுேரன்ன ஐயப்பாடுகளையெல்லாம் நீக்குதற்பொருட்டு, அவனேதானேயாகியவந்நெறியென உவமையெடுத்துக்காட்டியோதிஞர். ஈண்டுக்கூறிய ஒற்றுமைக்கட்படுமியைபாவதென்னையெனின் அது வருகின்றசூத்திரத்திற் பெறப்படும்.

இதனுள், அவனேதானேயாகியவந்நெறி யேகளுகியென்றது ஓரதிகரணம்; இறைபணிநிற்க மலமாயைதன்ளுெடு வல்வினையின்றேயென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டுப் பரமேசுரன் இவ்வான்மாவாய் நின்ற முறைமையான் அவனிடத்தேகளுகி நிற்கவென்றது.

எ-று. மே-ள். எ-னின். ஞானம் பிரகாசித்து முதற்பொருளைக் கண்டன்மாத்திரையே வீடுபேற்றிற்கமையுமெனச் சிவசமவாதசைவர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவையாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-படை.

அவ்வாறு நிற்கவே யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்று அவனது சீபாதத்தை யணையுமாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அஃதெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். அங்ஙனமொற்றுமைப்பட்டுநின்றுழிலே யானும் எனதும் எனப் பகுத்து நிற்கும் மயக்கவுணர்விற் கேதுவாய மலநீங்கி அம்முதல்வனது திருவடியாகிய சிவானந்தத்தைப் பெறுமாகலான் அச்செருக்கறுதிக்குக் காரணமாதல்பற்றி ஈண்டுப் பரமேசுரன் இவ்வான்மாவாய் நின்ற முறைமையான் அவனிடத்து ஏகனாகிநிற்கவென மேற்கொண்டது. எ - று.

அவ்வாறுநில்லாதவழி மலமறாது அஃதறாதவழிச் சீபாதத்தையணைதல் பெறப்படாதென்பார் நிற்கவேயெனத் தேற்றேகாரத்தாற் கூறினார்.

யானெனப்படுவது ஞாதிரு. எனதெனப்படுவன ஞானஞேயங்கள்.

ஆறாவது பண்பின்கிழமையும் உணர்ச்சிக்கிழமையும் பற்றி வந்தது.

ஒருமை தனித்தனிசென்றியையும்.

செருக்கு ஆகுபெயர்.

அற்றணையுமென்றது மழைபெய்து குளநிறையும் என்றாற்போலக் காரணகாரியப்பொருள்பற்றி வந்த செயவெனெச்சத் திரிபு.

நானவனென் றெண்ணினர்க்கு நாடுமுள முண்டாத
றானெனவொன் றின்றியே தானதுவாய்—நானென
வொன்,றில்லென்று தானே யெனுமவரைத் தன்ன
டிவைத், தில்லென்று தானு மிறை.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனம் பகுத்து நின்றுணருமுணர்வை மயக்கவுணர்வென்றதென்னையென்பாரை நோக்கி எதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். நான் அவன் என்று எண்ணினர்க்கு நாடும் உளம் உண்டாதல் தான் என ஒன்று இன்றியே தான் அது ஆய். எ-து. யானென்றும் அவனென்றும் ஞாதிரு ஞேயங்களைப் பகுத்துணர்ந்து நிற்பார்க்கும் யானேயென நிற்பார்க்குப்போல அவ்வாறெண்ணுகின்ற உயிருணர்வு முனைத்துத் தோன்றுமாகலான், அவ்வழித் தானென்றொருமுதல் காணப்படுமாறின்றித் தான் அவ்வுணர்வேயாய்—நான் என ஒன்று இல் என்று தானே எனுமவரைத் தன் அடி வைத்து இல் என்று தான் ஆம் இறை.எ-து. இனி யானென்றொருமுதல் காணப்படுமாறில்லையென்றுணர்ந்து முழுவதுந் தானேயெனக் காணுந் தெளிவுடையாரைத் தனது திருவடிவியாபகத்துள் அடங்கி நிற்கச் செய்து அவ்வாறேயாவன் முதல்வன். எ - று.

ஆய் ஆம் எனவினையும். ஆயாமென்புழிச் செய்தெனெச்சம் "கள்ளார்க்கு கஞ்சொத்து நட்டார்க் கமிழ்தொக்குமிவன்" என்றாற்போலத் தன்வினையாத லுணர நின்றது.

நாடுமுளமுண்டாயவழித் தானிலனாதலும் அஃதில்வழித் தானுளனாதலும் யாங்ஙனம் பெறுதுமெனிற் காட்டுதும்:—தூலவொளியாகிய கண்ணொளியுஞ் சூக்குமவொளியாகிய விளக்கொளியும் அத்துவிதமாய்க் கலந்து நிற்குநிலை உற்று நோக்கவல்லார்க்குப் பிறித்தறிய வாராமையிற் கண்ணொளியாக்காணுங்காற் காணுந்தன்மையே முனைத்துத் தோன்றுமாகலின் அவ்வழி விளக்கொளி இருந்தும் இல்லைத்தானே, அன்றி விளக்கொளியாக் காணுங்காற் காட்டுந்தன்மையே முனைந்துத் தோன்றுமாகலின் அவ்வழிக் கண்ணொளி இருந்தும் இல்லைத்தானே; இனிக் கண்ணொளியும் விளக்கொளியுமெனப் பகு

த்துக் காணப்புகினும் காணுந்தன்மையே முற்பட்டுத் தோன்றுதலின் அவ்வழி விளக்கொளியைத் திரிவு புலனாக் காட்சிப்படுவதல்லது தெளிவுபுலனாக் காட்சிப்படுமாறில்லை. அதுபோலத் தூலவறிவாகிய உயிருஞ் சூக்குமவறிவாகிய சிவமும் அத்துவிதமாய்க் கலந்து நிற்கு நிலையும் பிறித்தறிய வாராமையின் ஆண்டும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க.

எண்ணினர்க்குமென இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை சந்திநோக்கி மகரங் கெட்டுநின்றது.

இக்கருத்துப்பற்றியன்றே * "கண்ணொளி விளக்கின் சோதி கலந்திடுங் கருத்தொன்றன்றே" எ-ம். †"காண்பானுங் காட்டுவதுங் காண்பதுவு நீத்துண்மை—காண்பார்க ணன்மூத்தி காணார்கள்—காண்பானுங்—காட்டுவதுங் காண்பதுவுந் தண்கடந்தைச் சம்பந்தன்—வாட்டுநெறி வாராதவர்." எ-ம். கூறினார் புடைநூலாசிரியரும். அற்றேல், இவ்விரண்டனுள் யாது திரிவுகாட்சி யாது தெளிவுகாட்சியெனின்—கண்ணொளியோடு கூடியவழியும் இது விளக்கொளி இது ஞாயிற்றொளி இது திங்களொளியென அவ்வப்பெற்றியவேயாய்க் காணப்படும் விளக்கொளி முதலியவற்றின் காட்சி தெளிவுகாட்சியெனவும், அவ்வொளிகளோடு கூடியவழி அவ்வாறொருபெற்றித்தாய்க் காணப்படாத கண்ணொளியை வேறு காண்டல் திரிவுகாட்சியெனவும் கண்கூடாக விளங்கிக் கிடத்தலின் இவ்வாறே பொருளினும் வைத்துணர்ந்துகொள்க. இவ்வாறன்றி, விளக்கொளிமுன்னர்க் கண்ணொளி சத்தி மடங்கிப்போதலின் அது விளக்கொளியைப்போலக் காட்சிப்புலனாகாதாயிற்றென்றாமோவெனின்; என்றாம்: என்னை? கண்ணொளி சத்திமடங்கிற்றாயின் விளக்கொளி காட்சிப்புலனாதல் பிறிதொன்

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை. அ. கண்ணொளிவிளக்கவித்து. † திருவெண்பா. கக.

ளூற் பெறப்படாமையின். அற்றேல், மின்மினித் துணையாயி னுந் தானே விளங்கும் இயல்பில்லாத கண்ணுக்கு ஒளிக்கு ணமுண்டென்பதற்குப் பிரமாணமென்னையெனின்;—அறி யாது கடாயினாய்: ஆகாயத்தின்கண்ணதாகிய சத்தகுணம் வியஞ்சகத்தானன்றித் தினைத்துணையானுந் தானென விளங் குமாறின்மையின் அதுபற்றி எதிரொலிவழிவாய் அவ்வோ சையை ஆகாயத்தின் குணமன்று வியஞ்சகப்பொருளின் குணமென்பார் யாருமில்லை. அதுபோலக் கண்ணின்கண்ண தாகிய ஒளியும் வியஞ்சகமுள்வழி விளங்கிஅல்லுழி விளங்கா மைமாத்திரையே பிறிதில்லையாகலான் அதனைக் கண்ணின் குணமன்றென்றல் அறிவிலாதார் கூற்றேயாமெனவும், அக்க ண்ணொளியாவது தன்னை விளக்குதற்குரிய வியஞ்சகப்பொ ருள் ஏகதேசமாயின் ஏகதேசமாய்விளங்கியும் அது வியாபக மாயின் வியாபகமாய் விளங்கியும் நிற்பதோரியல்பிற்றென வும் உணர்க. அஃதங்ஙனமாக, "கண்ணொளி விளக்கின் சோதி கலந்திடும்" என்றற்குப் பிரமாணமென்னை: ஒருவிட யத்தின் வீழ்ந்த பலகண்ணொளிகட்குத் தம்முள் இயைபி ல்லாதவாறுபோல ஒருவயிற்பட்ட கண்ணொளிவிளக்கொளி கட்குத் தம்முள் இயைபில்லையென்றலே பொருத்தமுடைத் தப்போலுமெனின்,—அஃதறியாதார் கூற்றேயாமென்றொ ழிக. என்னை? ஒரு விடயத்தின் வீழ்ந்த கண்ணொளிகள் தம் முள் ஒன்றனையொன்று காணுமாறுமில்லை காட்டுமாறுமில்லை யாகலான் அவை தம்முட் கலத்தற்கு ஓரியையபின்றென்பது ஒக்கும். அவ்வாறன்றிக் கண் விளக்கினைக் காண்டலும் விள க்குக் கண்ணுக்குக் காட்டலுமாகிய இயைபுண்மையானும், இவ்வியைபு தம்முட் பெறப்படாத கண்ணொளி முதலாயின வற்றைக்கு உவமையாதல் செல்லாமையானும், இந்திரியங் கள் தத்தம்விடயத்தோடியைந்தன்றிச் சந்நிதிமாத்திரையான்

அவற்றையறிதல் செல்லாதென்பது ஆகமங்களுக்கெல்லாந் துணிபாகலானும் அத்தன்மையவாய கண்ணொளி விளக்கொளிகட்குத் தம்முட் கலப்பில்லையென்றல் காண்டல்விரோதமாகலின் இவ்வாறு உவமைக்கோதியனவெல்லாம் பொருட்கண்ணுமாமாறுணர்ந்து உய்த்துரைத்துக்கொள்க. அற்றேல், ஈண்டெடுத்துக் காட்டிய கண்கள் தம்முள் ஒன்றனையொன்று காணுமாறின்மைபோல உயிர்களுந் தம்முள் ஒன்றனையொன்றறியுமாறில்லைபோலுமெனின்; அறியாது கூறினாய்: கண்கள் தம்முள் ஒன்றுனொன்று காணப்படுமாறில்லையென்றது விளக்கும் விடயமுங் காணப்படுமாறுபோல வேறியைந்து தனிப்பொருளாய்க் காணப்படுமாறில்லையென்ற துணையேயன்றிப் பிறிதின்மையின், விளக்கொளியைக் கண்காணுங்கால் அதுவதுவாய் நின்று காணும் பெற்றித்தாய்த் தன்னையும் அவ்விளக்கொளிவண்ணமாய்க் காண்டலுண்டென்பது கண்கூடாக அறியக்கிடத்தலின், ஏனைக்கண்களையும் அவ்வாறு காண்டலமையுமாகலான் அதுபோலத் தம்முட்டனித்தியையில்லாத உயிர்களுஞ் சிவத்தோடியைந்து நின்று தம்மையும் பிறவுயிர்களையும் இவ்வாறுணர்தல் அமைவுடைமையானென்பது "நாடியரன்—றன்னாலே தன்னையுங் கண்டு தமைக்காணாரொன்று மெனவறி வார்." எ-ம். *"தன்னாலே தனையறிந்தாற்—றன்னையுந் தானே காணுந் தானதுவாகி நின்றே." எ-ம். "அதி லறிவடங்கி—மன்னிட வியாபியாய வான்பயன் றோன்றும்" எ-ம். "என்னையுங் கண்டேன் பிறரையுங் கண்டே னின்னிலை யனைத்தையுங் கண்டேனென்னே—நின்னைக் காணா மாந்தர் தம்மையுங்காணாத் தன்மை யோரே"

---

* சிவப்பிரகாசம் உண்மை. உஉ. தன்னறிவதனை.

எ-ம். பிறவும் இவ்வாறேனும் அநுபவமுடைய தேசிகர் திருவாக்குக்களானும் இவ்வுண்மை யுணர்ந்துகொள்க.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இறைபணி வழுவாது நிற்கவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். உடம்பு நிற்குங்காறும் அது கொண்ட வினைப்பயனும் அதனையநுபவித்தற்குத் துணைக்காரணமாய் உடனிற்குமுயற்சியும் ஒருவாற்றானும் நீக்கலாகாமையின் அவை அவ்வழி யேகனாகி நிற்றற்குத் தடையாதலைக் கடக்குமாறில்லைபோலுமெனச் சுத்தசைவர்ஞானியர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

நிற்றலாவது சலியாது நிலைபெறுதலென்பார் வழுவாது நிற்கவென்றார்.

ஈண்டிறைபணியென்றது யாதெனின்,—அஃது ஆசிரியர்தாமே முன்னர்த்தெரித்துரைக்கின்றமையின் இனிது விளங்கும்.

அவனருளாலல்லது ஒன்றையுஞ் செய்யானாகவே அஞ்ஞானகன்மம் பிரவேசியா வாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். ஏகனாகிநிற்றலேயமையும் இறைபணி நிற்றலெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்த னுதலிற்று. இ-ள். தன்செய்திக்கு முதல்வன் செய்தியை இன்றியமையாத ஆன்மாச் செய்வனவெல்லாம் அவனருளின்வழி நின்று செய்யுமாயின் மாயையமும் கன்மமும் ஏகனாகி நிற்றற்குத் தடையாய் வந்து தாக்கா ஆகலான், அவை தாக்கா

மைப்பொருட்டுச் செய்யப்படுமுபாயமாதல்பற்றி இனி இறைபணி வழுவாது நிற்கவென மேற்கொண்டது. எ - று. அஞ்ஞான கன்மம் உம்மைத்தொகை.

மலமின்றுதல் மேற் பெறப்பட்டமையின் ஈண்டஞ்ஞானமென்றது மாயையின் காரியமாகிய மயக்கத்தையென்பது பெற்றும். உடம்பு நசிக்குமளவும் அவை மாய்வனவன்மையின் அறுமென்றது பிரவேசியாவென்றுர்.

நாமல்ல விந்திரிய நம்வழியி னல்லவழி
நாமல்ல நாமு மரனுடைமை—யாமென்னி
லெத்தனுவி னின்று மிறைபணியார்க் கில்லைவினை
முற்செய்வினை யுந்தருவான் முன்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உடம்பொடு நிற்பார் நுகர்தற்கு வேண்டப்படும் பிராரத்தவினையும் அதுபற்றியேறும் ஆகாமியவினையும் ஒருதலையானுண்மையின் இறைபணி நிற்றல்பற்றி அவை பிரவேசியாவென்றல் அமைவுடைத்தன்றுபோலுமென்பாரைநோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதலுதலிற்று. இ - ள். இந்திரியம் நாம் அல்ல. எ-து. வினைகளை நுகர்தற்கும் ஈட்டுதற்குங் கருவியாகிய இந்திரியங்கள் மாயேயமாவனவன்றி யாமாவனவல்ல—நம் வழியின் அல்ல. எ-து. அவை தொழிற்படுதலும் முதல்வன்வயத்தானன்றி நம்வயத்தானல்ல—வழி நாம் அல்ல. எ-து. வினைநிகழ்ச்சிக்கு வாயிலாகிய விடயாதிகளும் அவ்விந்திரியங்கள்போல மாயேயமாவனவன்றி யாமாவனவல்ல. அவை சேட்டித்தலும் முதல்வன்வயத்தனவன்றி நம்வயத்தனவல்ல—நாமும் அரன் உடைமை. எ-து. அவற்றோடியைந்துநின்று வினைகளை யீட்டுதற்கும் நுகர்தற்கும் வினைமுதலாகிய யாமும் ஞானச்செய்திகளை முதல்வன் விளக்கியவழி விளங்கி அல்லுழி விளங்குமாறின்மையான் அம்மு

எ-ம். பிறண்டும் இவ்வாறேறுதும் அநுபவமுடைய தேசிகர் திருவாக்குக்களானும் இவ்வுண்மை யுணர்ந்துகொள்க.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இறைபணி வழுவாது நிற்கவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். உடம்பு நிற்குங்காறும் அது கொண்ட வினைப்பயனும் அதனையநுபவித்தற்குத் துணைக்காரணமாய் உடனிற்குமுயற்சியும் ஒருவாற்றானும் நீக்கலாகாமையின் அவை அவ்வழி யேகனாகி நிற்றற்குத் தடையாதலைக் கடக்குமாறில்லைபோலுமெனச் சுத்தசைவரீறாயினார் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

நிற்றலாவது சலியாது நிலைபெறுதலென்பார் வழுவாது நிற்கவென்றார்.

ஈண்டிறைபணியென்றது யாதெனின்,—அஃது ஆசிரியர்தாமே முன்னர்த்தெரித்துரைக்கின்றமையின் இனிது விளங்கும்.

அவனருளாலல்லது ஒன்றையுஞ் செய்யானாகவே அஞ்ஞானகன்மம் பிரவேசியா வாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். ஏகனாகிநிற்றலேயமையும் இறைபணி நிற்றலெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்த னுதலிற்று. இ-ள். தன்செய்திக்கு முதல்வன் செய்தியை இன்றியமையாத ஆன்மாச் செய்வனவெல்லாம் அவனருளின்வழி நின்று செய்யுமாயின் மாயையமுங் கன்மமும் ஏகனாகி

மைப்பொருட்டுச் செய்யப்படுமுபாயமாதல்பற்றி இனி இறைபணி வழுவாது நிற்கவென மேற்கொண்டது. எ - று. அஞ்ஞான கன்மம் உம்மைத்தொகை.

மலமின்றுதல் மேற் பெறப்பட்டமையின் ஈண்டஞ்ஞானமென்றது மாயையின் காரியமாகிய மயக்கத்தையென்பது பெற்றும். உடம்பு நசிக்குமளவும் அவை மாய்வனவன்மையின் அறுமென்னுது பிரவேசியாவென்றுர்.

நாமல்ல விந்திரிய நம்வழியி னல்லவழி
நாமல்ல நாமு மரனுடைமை—யாமெண்ணி
லெத்தனுவி னின்று மிறைபணியார்க் கில்லைவினை
முற்செய்வினை யுந்தருவான் முன்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உடம்பொடு நிற்பார் நுகர்தற்கு வேண்டப்படும் பிராரத்தவினையும் அதுபற்றியேறும் ஆகாமியவினையும் ஒருதலையானுண்மையின் இறைபணி நிற்றல்பற்றி அவை பிரவேசியாவென்றல் அமைவுடைத்தன்றுபோலுமென்பாரைநோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்து தனுதலிற்று. இ - ள். இந்திரியம் நாம் அல்ல. எ-து. வினைகளை நுகர்தற்கும் ஈட்டுதற்குங் கருவியாகிய இந்திரியங்கள் மாயேயமாவனவன்றியாமாவனவல்ல—நம் வழியின் அல்ல. எ-து. அவை தொழிற்படுதலும் முதல்வன்வயத்தானன்றி நம்வயத்தானல்ல—வழி நாம் அல்ல. எ-து. வினைநிகழ்ச்சிக்கு வாயிலாகிய விடயாதிகளும் அவ்விந்திரியங்கள்போல மாயேயமாவனவன்றி யாமாவனவல்ல. அவை சேட்டித்தலும் முதல்வன்வயத்தனவன்றி நம்வயத்தனவல்ல—நாமும் அரன் உடைமை. எ-து. அவற்றேடியைந்துநின்று வினைகளை யீட்டுதற்கும் நுகர்தற்கும் வினைமுதலாகிய யாமும் ஞானச்செய்திகளை முதல்வன் விளக்கியவழி விளங்கி அல்லுழி விளங்குமாறின்மையான் அம்மு

தல்வன் வயத்தராவேமல்லது சுதந்திரராவேமல்லேம்—ஆம் என்னில். எ-று. என்றிங்ஙனம் பசுபாசங்களதியல்பை உள்ளவாறுணர்ந்து செய்வனவெல்லாம் அவனருளின்வழி நின்று செய்யுஞ் செயலாகக் கண்டுகொண்டிருப்பாராயின்,—இறைபணியார்க்கு எத்தனுவின் நின்றும் வினை இல்லை. எ-று. இவ்வடிமைத் திறமுடையார் எவ்வுடம்பினின்று எவ்வினைகளைச் செய்யினும் அவர்க்கு அவை பந்தமாதலில்லை—முன் செய்வினையும் தருவான் முன். எ-று. அவ்வாகாமியவினையை அவிரூபாவமாய் உடன்கொண்டு வருவதாகிய பிராரத்தவினையுந் தன்னைக் கூட்டுவிக்கு முதல்வன் சந்நிதியின் உடனாழாய்க் கழியும். எ - று.

நம் வீழ்தியினல்லவென்பது வழியென்பதனோடு கூட்டியுரைத்துக்கொள்ளப்படும்.

மகனென்று குற்றியென்றாற்போல அன்மைச்சொற்றழுவப்படும் பொருண்மேனின்றது. "அன்மைக் கிளவி வேறிடத் தானும்" என்பதோத்தாகலின்.

நின்றும் உம்மைசிறப்பு; ஏனையும்மைகள் இறந்தது தழீஇயின.

சஞ்சிதவினை தீக்கைசெய்தமாத்திரையே எரிசேர்ந்த வித்துப்போலக் கெட்டொழிதலின் ஈண்டு முற்செய்வினையென்றது எற்புழிக்கோடலாற் பிராரத்தவினை மேற்றாயிற்று.

தருதல் இடவழுவமைதி.

கழியுமென்பது சொல்லெச்சம். உடனாழாயென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது.

சார்ந்தாரைக் காத்த றலைவர் கடனாதல்
சார்ந்தாரைக் காத்துஞ்சலமிலனாய்ச்—சார்ந்தடியார்

தாந்தாளுஞ் செய்துபிறர் தங்கள்வினை தான்கொடுத்த
லாய்ந்தார்முன் செய்வினையு மாங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இறைபணியார்க்கு உளவாகிய முற்செய்வினை ஏனையோர்க்குப்போலன்றித் தருவான்முன் னுயொழியுமாயின் அங்ஙனம் இருவேறு வகைப்படச் செய்யுமுதல்வன் நடுவுநிலைமையின்றிக் கோட்டமுடையனெனப் பட்டு வழுவாம்போலுமென்பாரை நோக்கி வழுவன்மை கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். சார்ந்தாரைக் காத்தல் தலைவர் கடன் ஆதல் சார்ந்தாரைக் காத்தும். எ-து. தம்மாட்டு அடைக்கலமெனச் சார்ந்தாரை அவர்க்கு வருமே தத்தை நீக்கிக் களைகணுய்நின்று காப்பது தலைமைக்குண முடையராயினூர்க்குக் கடமையாகலான் முதல்வன் ஏனை யோரையொழித்துத் தன்னைச் சார்ந்தாரை அங்ஙனம் பாது காப்பாளுகியும்—சலம் இலன் ஆய். எ-து. அதுபற்றிக் கோட் டமுடையனல்லனுய்—சார்ந்து அடியார் தாம் தான் ஆச் செய்து பிறர் தங்கள் வினை தான் கொடுத்தல். எ-து. தன்னைச் சார்ந்து தன்னடித்தொழில் செய்வார் தன்போல் ஆகாமியவி னைத்தொடக்கிலராகச் செய்து பிறர்க்கு வருமாகாமியவி னையை அவர்க்குக் கொடுப்பாளுகலான்,—ஆய்ந்தார் முன் செய்வினையும் ஆங்கு. எ-து. அவ்விருதிறத்தோர் மாட்டும் நுணுகி வந்து கூடுவதாய பிராரத்தவினையும் அவ்வாறே செய் வோர் செய்திக்குத் தக்க பயனுய் இருவேறுவகைப்படச் செய்வன். எ-று.

இறைபணியார்க்கில்லை வினை முற்செய்வினையுந் தரு வான் முன்னென்றதுபற்றி ஏனையோர்க்கு நியதி செய்தூட்டி இறைபணியார்க்கு வினையின்றுகச் செய்தல் இறைவனுக்கு நடுவுநிலைமையன்றென்பாரை நோக்கி அதனை உடன்பட்டே அமைதிகூறுவாராய்ச் சார்ந்தாரைக் காத்தறலைவர் கடனெ

னப் பழமொழியெடுத்துக்காட்டி இஃதவ்வாறு நடுவென்மையு மன்றென வலியுறுத்துவார் சார்ந்தடியார் தாந்தானுச்செய்து பிறர் தங்கள் வினை தான் கொடுத்தலென வேறுவமையெடுத் துக்காட்டினார். சார்ந்தடியார் தாந்தானுச்செய்து பிறர் தங்கள் வினைதான் கொடுத்தலுண்டென்பதூஉம், அது கோட்டமின்று நடுவு நிலைமையே யாமென்பதூஉம் ஏனைச் சமயத்தார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின், அஃதிண்டைக் குவமையாயிற்று.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

சலம் வஞ்சனை; அஃது ஈண்டுக் கோட்டத்தின்மேனின்றது.

சார்ந்தென்னும் வினையெச்சம் அடியாரென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்றுப்பெயர் கொண்டது. சார்ந்தவென்னும் பெயரெச்சத்தகரந் திரிந்துமுடிந்ததெனினுமமையும்.

பின்வந்த தாமுந் தானும் அசை.

ஆதல் கொடுத்தலென்புழி ஆறுருபு விரித்துரைக்க.

தானுச்செய்தென்புழி ஆக்கம் உவமவுருபின்பொருள் குறித்துநின்றது.

பிராரத்தவினை அதிசூக்குமமாய் வருவதாகலின் அதனியல்பறிதல் அரிதென்பார் ஆய்ந்தார் முன் செய்வினையுமென்றார்.

உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

ஆர் வினைத்தொகை. ஆய்தல் அப்பொருட்டாதல் மேற்காட்டினாம்.

இங்குளி வாங்குங் கலம்போல ஞானிபான் [னை
முன்செய் வினைமாயை மூண்டிடினும்—பின்செய்வி

மாயையுட னில்லாது மற்றவன்றான் மெய்ப்பொரு
ளாயவத னாலுணரு மச்சு. [௭ளே

எ-து. உ-ம். எ-னின். இறைபணி நிற்பார்க்குப் பிராரத்தவினை தாக்குதலுண்டென்பதற்குத் "தினைத்துணை யேனும் பொறேன் றுய ராக்கையின் றிண்வலையே." என்றற்றொடக்கத்தான் அவர் கூறுந் திருவாக்குகளே சான்றாகலின், அஃதவர்க்குச் செய்வோர்செய்திப் பயனு யொழியுமென்றல் அமையாமையின் அஃதுண்டாகவே அதுபற்றி நிகழும் ஆகாமியமும் பிறவிக்கு வித்தாய் நிலைபெறுதலுண்டுபோலுமென்பாரை நோக்கி ஆண்டுப் பிராரத்தவினை தாக்குதற் கேதுக் கூறி அதுபற்றிச் செய்வோர் செய்திப்பயனுயொழிதற்கு இழுக்கில்லையென வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். இங்குளி வாங்கும் கலம்போல. எ-து. தன்பால் வைத்தெடுக்கப்பட்டொழிந்த பெருங்காயத்தினின்றும் அதன்வாசத்தை வாங்கிக்கொள்ளும் பாசனத்தின்கண் அவ்வாசம் மங்கிப்போய் மெலிதாய்க் கந்திக்குமாறுபோல—ஞானிபால் முன்செய் வினை மாயை மூண்டிடினும். எ-து. இறை பணி நிற்குந் தத்துவஞானிக்குப் பயிற்சிவயத்தான் ஒரோவழி நாடுமுள முண்டாதலும் உண்மையின் அதுபற்றிப் பிராரத்தவினையும் அதற்கு வாயிலாகிய உடம்புமுதலிய மாயையும் மங்கிப்போய் வாசனைமாத்திரையாய் மெலிதாய் வந்து மூளுமாயினும்—பின்செய் வினை மாயையுடன் நில்லாது. எ-து. அம்மூட்சிபற்றி ஒருதலையாணிகழ்வதாகிய ஆகாமியவினை மேலைக்குவித்தாய் நிலைபெற்று முறுகுதலின்றித் தனக்கு வாயிலாகிய மாயையத்தோடு கெட்டொழியும்—அவன் தான் மெய்ப்பொருளே ஆயவதனல் மற்று அச்சு ஊரும். எ-து. இறை பணி நிற்கும் அவன் சத்தாயுள்ள சிவமேயாயவாற்றால் ஒரோவழி அவ்வாசனைபற்றிப்

பிறழுவரினும் பிறழவொட்டாது அவ்வச்சினையே நோக்கிநிற் பனுகலான். எ - று.

ஒளி இருளைத் துரக்குமாறுபோல அவ்வுணர்வு அவ்வா காமியத்தைத் துரக்குமென்பதாம். *"தொல்லையில் வருதல் போலத் தோன்றிரு வினையதுண்டே—லல்லொளி புரையு ஞானத் தழலுற வழிந்துபோமே" எனப் புடைநூலாசிரி யரோதியதூஉம் அது.

உளி ஐந்தாம்வேற்றுமையுருபுபட நின்றது. "மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ—வந்தணர் வேள்வி" என்றாற் போல. மூற்றுகரக்கேடு இலேசாற்கொள்க.

வாங்குதற்குச் செயப்படுபொருள் அவாய்நிலையான் வந்தது.

மூண்டிடினுமெனவே, மூளுதல் ஒருதலையன்றென்பது பெற்றாம்.

மாயை ஆகுபெயர்.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

தானென்பது அறுவதித்தற்கண் வந்த இடைச்சொல்.

பிறழவிடாமைபற்றி மெய்ப்பொருளை அச்சாக உருவகஞ் செய்தார்.

நண்ணனல் வேவாத நற்றவர் தம்மினும்
பண்ணமர மாச்செலுத்தும் பாகரினு—மெண்ணி
யரனடி யோர்பவ ரைம்புலனிற் சென்று
மவர்திற நீங்கா ரதற்கு.

* சிவப்பிரகாசம் உண்மை. ௩௧. எல்லையில்பிறவி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மூன் செய்வினை மாயை மூண்ட வழியும் அந்நிலையிற் பிறழாத அவ்வச்சினையே யுணர்ந்து நிற் றல் யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி உவமைமுகத்தான் அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். நண் அனல் வேவாத நற்ற வர் தம்மினும் பண் அமர மாச் செலுத்தும் பாகரினும். எ-து. அங்கித்தம்பனத்தால் நண்ணனல் வேவாமைக்கேதுவாகிய நற்றவமுடையார் அவ்வனலுட் கிடப்பினுந் தந்திறனினீங் காதவாறுபோலவும் பண்ணுதலமரப் பரிமாவூர்தற்குரிய பாக னூல் கற்றுவல்லார் அப்பரிமாவின் வேகத்துட்படினுந் தந்தி றனினீங்காதவாறுபோலவும்—எண்ணி அரன் அடி ஓர்பவர். எ-து. ஐம்புலன்களில் அகப்படாமைக்கு உபாயம் யாதென் றெண்ணி முதல்வன் றிருவடியாகிய அச்சையுணரவல்லார்— ஐம்புலனில் சென்றும் அதற்கு அவர் திறன் நீங்கார். எ-து மூன் செய்வினை மாயை மூட்சிபற்றி ஐவகைப்பட்ட விடயங் களிற் சென்றாராயினும் அதனால் அவர் தந்திறலிற்றீர்ந்து பந் தத்தொடக்குறுவாரல்லர். எ - று.

பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியைந்தது.

நண்ணனல் கீழ்நீர்போல முன்பின்னாகத் தொக்க ஆறு ம்வேற்றுமைத்தொகை. நள்ளனல் நண்ணனலென மரீஇயி ற்று; *"நீணுலகெலாம்" என்றாற்போல. தம்மால் நண்ணப் படும் அனலென்றுரைப்பினுமமையும்.

பண்ணுதல் கதிப்பித்தல்.

இன்னிரண்டும் உவமவுருபுகள்.

உம்மை எண்ணும்மை. சென்றுமென்னுமும்மை சிறப்பு

அதற்கென்பது உருபுமயக்கம்.

* திருநாவுக்கரசுநாயனார் கோயிற்குறுந்தொகை. ச.

சதசத்தா மெய்கண்டான் சத்தருளிற் காணி
னிதமித்தல் பாசத்தி லின்றிக்—கதமிக்
கெரிகதிரின் முன்னிருள்போ லேலா வசத்தி
னருகணையார் சத்தணைவ ராங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். சார்ந்ததன் வண்ணமாய்ச் சதசத்தெனப்படுமியல்புடையார் அரனடியோரினும் ஐம்புலனிற் சென்றுழி அவற்றிற் றொடக்குண்ணுந் திறனுடையராதல் யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கிச் சார்ச்சிக்கட்படும் விசேடங் கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். சதசத்து ஆம் மெய்கண்டான் சத்து அருளில் காணில். எ-து. தன்னாற் சாரப்படுவனவாகிய சத்தினும் அசத்தினும் அதுவதுவாதல்பற்றிச் சதசத்தென்னுந் தன்னுண்மையையுணர்ந்தோன் சத்தாகிய முதல்வன்றிருவருளாலல்லது ஒன்றையுங் காணானாய் அவ்வருளின்வழி நின்று காணுமாயின்—பாசத்தில் இதமித்தல் இன்றி. எ-து. அவ்வழிப்பாசமாகிய அசத்தின் இதஞ்செய்தலின்மையால்—சத்து அணைவார் கதம் மிக்கு எரி கதிரின் முன் இருள்போல் ஆங்கு ஏலா அசத்தின் அருகு அணையார். எ-து. சத்தாகிய முதல்வனைத் தலைப்பட்டு நிற்பார் சீற்றமிக்கெரியாநின்ற சுடரின்முன்னர் அந்தகாரம்போலச் சத்தெதிர்தனது சத்தி யேற்கமாட்டாத அசத்தாய ஐம்புலனின்மாட்டெய்தி நிற்பரல்லர். எ - று.

வேறுமுடிபாகலின் ஒருமைப்பன்மைமயக்கமின்மையுணர்க.

அருளினென்னும் இன்னுருபு ஏதுப்பொருட்கண் வந்தது.

இதமித்தல் பெயரடியிற் பிறந்த வினைப்பெயர். இதஞ்செய்தல் பற்றுச்செய்தல்.

இன்றியென்னுஞ் செயவெனெச்சக்குறிப்புக் காரணப் பொருட்டாய்நின்றது.

இன்மைக்கேதுக்கூறுவார் கதமிக்கெரிகதிரின் முன்னிருள்போ லேலா வசத்தென்முர். கதமிக்கெரிகதிரென்றது ஒப்புமைபற்றிய உபசாரவழக்கு. "எல்லை யில்லவ னெரிதுள்ளி றலென வெகுண்டான்" என்பதனானும் ஒப்புமையாதலுணர்க.

இதனாற் போந்தது, சத்தும் அசத்துந் தம்முட் சமமல்லவாகலான் அரனடியோர்பவர் ஐம்புலனிற் சென்றாலும் அதுபற்றி அவர் இறனீங்காரென மேலது வலியுறுத்தவாறுமென்க.

ஏகனாகிநிற்றலான் மலமின்றாதலும் இறைபணிநிற்றலான் மாயைவினைகளிலவாதலும் பெறப்பட்டமையின், மூலமாயை தன்னொடு வல்வினையின்றே யென்பதனை வேறோரதிகரணமாக வைத்தோதாராயினர்.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது.

பத்தாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

பதினொராஞ்சூத்திரம்.

காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டு முளம்போற்
காணவுள் ளத்தைக் கண்டு காட்டலி
னயரா வன்பி னரன்கழல் செலுமே.

என்-து. சூ-ம். என்-னின். பரமேசுரனத் சீபாதங்களை யனையுமா றுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். அங்ஙனம் ஏகனாகியிறைபணிநிற்பார்க்கு அறிவிச்சைசெயல்கள் விடயித்தற்குரியதோரியைபு ஆண்டுப் பெறப்படாமையின் விடயமாவதொன்றில்லைபோலும் என்னும் வாதிகளை நோக்கி விடயித்தலில்வழி ஆண்டுப் புத்தர்கூறுமாலயவிஞ்ஞானம்போலச் சூனியமாமெனப்பட்டுக் குணஞ்சூனியமாகவே குணியுஞ்சூனியமாய் முடியுமாகலான் அஃதேலாமையின் ஆண்டவை யியைபுபற்றி விடயிக்குமாறுணர்த்துமுகத்தானே பயனிரண்டனுள் முடிவாயெஞ்சிநின்ற சிவப்பேறு கூடுதலாய இட்டையினியல்புணர்த்துதல் இப்பதினொராஞ்சூத்திரத்தின் கருத்து. எ-று.

இதனானே, சூத்திரவிரையும் இனிது விளங்கும்.

அற்றேல், ஏகனாகியிறைபணிநின்றார்க்கு இனிச் செய்யக்கடவதொன்றின்மையானும், இருணீக்கமும் ஒளிவிளக்கமும் உடனிகழ்ச்சியாயவாறுபோலப் பசுத்துவநீக்கமுஞ் சிவத்துவவிளக்கமும் இடையீடின்றி உடனிகழ்வனவாகலின் வேறோத வேண்டாமையானும், முதனூலுட் சுவாநுபூதியாகிய சிவப்பேற்றைப் பத்தாஞ்சூத்திரத்துட் பாசநீக்கத்தோடு ஒருங்குவைத்தே யோதலானும் அதனையீண்டு வேறுவைத்தோதுதல் அமையாதுபோலுமெனின்;—அறியாது கடாயினாய்: ஏகனாகியிறைபணிநிற்பது துரியநிலைக்கண்ணதாகிய அருணிலையேயாகலின் ஆண்டு மலநீங்கிய துணையானே சுகப்பிரமைமாத்திரையே விளங்குவதன்றி அதீதநிலைக்கண்ணதாகிய சிவத்துவவிளக்கமெனப்படும் பரமசுகம் விளங்காமையின் அது விளங்குதல் அவனருளாலல்லதொன்றையுஞ் செய்யாமைமாத்திரையால் அமையாமையின் அதற்கு வேறுமாண்டுச் செய்யக்கடவதுண்டென்பது தானே போதருதலானும், இருணீக்கத்தின் ஒளிவிளக்கம்போலப் பசுத்துவநீக்கத்தின்

அருள்விளக்கமாத்திரையேயன்றி ஆனந்தவிளக்கமும் உடனிகழாமையானும், அவ்விரண்டற்கும் வேறுபாடு முன்னர்க் காட்டப்படுமாகலானும், முதனூலிற் பாசக்ஷயம் பண்ணுமாறுணர்த்தியவழிப் பாசநீக்கமாத்திரையே முத்தியெனக்கொண்ட வாதிகளை மறுத்தற்பொருட்டுப் பாசநீக்கம்பெற்றோன் சுவாநுபூதியுடையவனுவனெனப் பதினொராஞ்சூத்திரஞ்செய்தற்குத் தோற்றுவாயாந்துணையே பத்தாஞ்சூத்திரத்திற் செய்துவைத்துச் சுவாநுபூதிநிகழ்ச்சிக்கண் ஓதற்பாலனவெல்லாம் பதினொராஞ்சூத்திரத்துட் கூறுதலின் ஒன்பதாஞ்சூத்திரத்தின் எடுத்துக்கொண்ட ஆன்மசுத்தி பண்ணுமாறு பத்தாஞ்சூத்திரத்திற் சென்றியைந்து முற்றுப்பெற்றாற்போலப் பத்தாஞ்சூத்திரத்தின் எடுத்துக்கொண்ட சுவாநுபூதிநிலை பதினொராஞ்சூத்திரத்திற் சென்றியைந்து முற்றுப்பெறுதலான் அதன்கண் மலையாமைப்பொருட்டு ஆசிரியர் சுவாநுபூதிமானுவனென்பதனையும் அரன்கழல்செலுமெனப் பதினொராஞ்சூத்திரத்தானே ஒருங்குவைத்தோதினுராகலின் அது மாறன்மையானும், அவ்வாறின்றி மொழிபெயர்த்தல் யாப்பால் நூல்செய்துரைப்பான் புகுந்த ஆசிரியர் வேறுபடச் செய்துரையாராகலானுமென்பது. இதனானே, முதனூலிற் சுவாநுபூதிமானெனவாளாகூறியதனைப் பதினொராஞ்சூத்திரத்துப் பத்திசெய்கவென்றதன் பின்னாகக் கொண்டுகூட்டி வைத்துரைத்தலே அதன் கருத்தென்பதூஉம்,பெறப்பட்டது. அற்றாகலினன்றே, பத்தாஞ்சூத்திரம் பாசக்ஷயம்பண்ணுமாறுணர்த்திற்றெனவும், பதினொராஞ்சூத்திரம் பரமசிவனது சீபாதங்களையணையுமாறுணர்த்திற்றெனவுங் கருத்துரைசெய்ததூஉமென்க. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறேயுரைப்ப.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. காட்டக் காணுந்தன்மையுடைய கண் உருவத்தைக் காணும்படி அதனோடொ

ருங்கியைந்து நின்று காட்டி அவ்வுருவத்தைக் காண்கின்ற ஆன்மாப்போல அறிவிக்க அறியுமியல்பையுடைய அவ்வான்மா விடயத்தையறியும்படி முதல்வன் அதனோடியைந்து நின்று அறிவித்து அறிந்து வருதலான் அவ்வத்துவிதநிலையை மறவாது கடைப்பிடித்துச் செய்யும் அன்பானே அம்முதல்வன் திருவடியாகிய சிவானந்தாநுபூதியைத் தலைப்படும்.எ-று.

காணுமென்னும் உவமையடை பொருளினும், கண்டென்னும் பொருள்வினை உவமையினும் சென்றியைந்தன. காணுமென்பதனை ஈரிடத்துங் கூட்டுக.

"வியர்த்து வெகுளார் விழுமியோர்" என்பதுபோலக் கண்டு காட்டலென்பது மாறிவைத்துரைக்கப்பட்டது.

இக்கருத்துநோக்கியன்றே, இதனைவிரித்துக் கூறுவான் புகுந்த வழிநூலாசிரியர் * "காட்டிக்கண் டிடுமா போலக் காட்டிக் கண்டிடுவன்" என்றதூஉமென்க.

அயராமைக்குச் செயப்படுபொருள் அதனையென்றெடுத்துக்கொள்க. அயராவன்பென்றது அயராமையானாகிய அன்பென "ஆறுசென்ற வியர்" போல நின்றது. அது †"இத்தையாயு மறிவுடையனுயன்புசெய்ய" என வழிநூலாசிரியர் கூறியதனானுமுணர்க.

உள்ளத்தையென்பது உருபுமயக்கம்.

அறிவிச்சைசெயல்களினிகழ்ச்சியாகிய அயராமையும் அன்பும் செலவும் முறையே காரணகாரியங்களாய் அவ்வொருபொருண்மேல் ஒருங்கு நிகழுமென்பார் அயராவன்பினரன்கழல்செலுமேயென்றார்.

---

* சிவஞானசித்தி, பதினொராஞ்சூத்திரம். க. காயமொழி. † ,, ,, க.

இஃதென்சொல்லியவாறோவெனின்;—உயிரை யின்றி யமையாதகண் உருவத்தைக் காணுங்கால் உயிரினதுணர்வு கண்ணொளியெனத் தானென வேற்றுமையின்றி உடனாய் விரவி நின்று கண்ணுக்குக் காட்டியவதனைக் கண்கண்டதெ ன்றுங் கண்ணையதிட்டித்து நின்ற உயிர் கண்டதென்றும் பகு த்தறிய வாராது இரண்டன் காட்சியும் ஒன்றனையொன்று விடாது அத்துவிதமாகி ஒருங்கே நிகழுமாறுபோல, முதல்வ னையின்றியமையாத உயிர் ஒருவிடயத்தை யறியுங்காலும் முதல்வனது சிற்சத்தி ஆன்மசிற்சத்தியெனத் தானென வேறி ன்றி உடனாய் விரவி நிற்ப முதல்வனும் அவ்வாறு விரவி நின்று ஆன்மாவிற்கு அறிவித்ததொன்றனை அவ்வான்மா அறி ந்ததென்றும், அதனையதிட்டித்து நின்ற தானறிந்தானென் றும் பகுத்தறிய வாராது இருவகையறிவும் ஒன்றனையொன்று விடாது அத்துவிதமாய் ஒருங்கே நிகழுமாறு செய்துவரும் இவ்வுபகாரம் பெத்தமுத்தியிரண்டினும் ஒருபெற்றித்தாய் உண்மையின் ஏகனாகியிறைபணிநிற்குமுயிர் முதல்வன் அங்ங னம் அத்துவிதமாய் உபகரித்துநிற்கு முரிமையை நோக்குமா யின் நோக்குந்தோறும் நோக்குந்தோறும் அப்பொருட்கட் செல்லுமிச்சை அடங்காது மீதூருமாகலின் அவ்வழி அவ்விச் சையே தானாகவிளங்கித் தோன்றும் பேரானந்தத்தை அநுப விக்கப்படுமென அறிவிச்சைசெயல்கள் மூன்றுங்கண்டு விட யிக்குமாறுணர்த்தி அதீதநிலையியல்பு கூறியவாறுமென்க. அத் துவிதமாவது பேதப்பொருளிரண்டுந் தம்முள் அபேதமாதற் குரிய சம்பந்தவிசேடம். இக்கருத்தேபற்றி *"அறிவொளி போற் பிறிவருமத்துவிதம்" என்றார் புடைநூலாசிரியரும். அங்கியும் ஒன்றிற் றங்கிநின்றல்லது தன்றொழிலடத்தாதாக லின், அதுபோல முதல்வனும் உயிரையதிட்டித்து நின்று

* சிவப்பிரகாசம், பாயிரம். எ. புறச்சமயத்தவர்.

எத்தொழிலுஞ் செய்வனென்றுணர்க. உயிர் ஒன்றனையறிதல் முதல்வன் உடனின்றறிதலையின்றி அறிவித்தன்மாத்திரையான் அமையாதென்பது * "தொண்டனேனினையுமாறினை யே" "விரும்புமாவிரும்பே" "தொடருமாதொடரே" "நுகருமாநுகரே" என்றிவ்வாறு முத்திநிலைபற்றியோதிய திருவாக்குக்களானுமறிக. இவ்வியல்புநோக்கியன்றே "அறிவானுந் தானே யறிவிப்பான் றானே" என்றோதிய அம்மை † "அறிவாயறிகின்றானே" எனவுமோதியதூஉமென்க. முன்னறிதல் அறிவித்தற்பொருட்டெனவும் பின் அறிவாயறிதல் விடயத்தில் அழுந்துவித்தற்பொருட்டெனவுங் கொள்க. இதனையீண்டு வைத்தார் அத்துவிதநிலை இனிது விளங்குதற்கு.

இவ்வாறன்றிக் காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டுமுளம் போற் கூறணவுள்ளத்தைக் கண்டு காட்டலென்பதற்குக் காட்டுமுபகாரமுணர்த்தன்மாத்திரையே கருத்தென்றுரைப்பாருமுளர். இதனைக் கண்ணழித்துரைப்புழி அவனும் அவற்றது விடயத்தையுணருமெனக் காணுமுபகாரமாத்திரையே எடுத்துக்கொண்டுரைத்த ஆசிரியர்கருத்தன்றாகலானும், காணுமுபகாரங் காட்டுமுபகாரத்தின் பின்னர்த்தாய் நிகழுமென்பது உணர்ந்துகோடற்பொருட்டு அதுவும் உடன்கூறப்பட்டதன்றி வேறின்மையானும், அவ்வாறன்றென்பார்க்கு ஐந்தாஞ் சூத்திரத்துட் பெறப்பட்டதனை ஈண்டுக் கூறுதல் புநருத்தியாய் முடியுமாகலானும், அவருரைப்பனவெல்லாம் போலியுரையென்றொழிக. அற்றேல், முதனூலிற் பதினொராஞ் சூத்திரத்துட் காட்டுவனென்பதுமாத்திரையேயன்றிக் காண்பனென்பது கூறிற்றில்லையாலெனின்;—அறியாது வினாயி

* திருமாளிகைத்தேவர் திருவிசைப்பா, கோயில். கக. கO. கூ. எ.

† காரைக்காலம்மையார், அற்புதத்திருவந்தாதி. உO.

ஞாய்: ஆண்டுக் காட்டுவானுமென்றவும்மை காண்பானுமா மென எதிரது தழீஇநிற்றலின், கூறாமை யாண்டையதென் றொழிக. அவ்வும்மைக்குப் பொருள் காணமாட்டாதார் பாடம் வேறாக ஓதுப.

இதனுள், காணுங்கண்ணுக்குக் காட்டுமுளம்போற் காணவுள்ளத்தைக் காட்டிக் கண்டலென்றது ஓரதிகரணம்; அதனையயராவன்பினரன்கழல் செலுமேயென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு அவனும் அவற்றது விடயத்தை யுணருமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். முதல்வன் உயிர்க்குக் காட்டுமுபகாரமாத்திரையே யுள்ளதென்னும் வாதிகளை நோக்கி அத்துவித நிலையுணர்த்துதற் கெடுத்துக்கொண்ட சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். முதல்வனும் உயிர்களானுணரப்படும் விடயத்தை உடனின்றுணருவன். எ-று.

உம்மை உயிர்களுணர்தலேயன்றியென இறந்ததுதழீஇயிற்று.

இஃதறியாதார் ஈண்டுணருமென்றது அறிவித்தற்கேதுவாயறியுமென்றுரைப்பாருமுளர். அவ்வாறுரைப்பிற் சித்தசாதனமாமாகலானும், ஈண்டைக்கியையின்மையானும் அதுபோலியென்றொழிக.

அவையே தானேயாயெனவும் தாந்தமுணர்வின்றமியருளெனவும் மேற்பொதுவகையாற் கூறிப் போந்த அத்துவிதத்தை ஈண்டுக் காணுமுபகாரத்தின் வைத்துணர்த்தி இனிது விளக்கியவாறு.

இவ்வான்மாக்கள் அவனையின்றியமைந்து ஒன்றையும் விடயியாவாகலான்.

எ-து. எது. எ-னின். கண் சடமாகலானும் காண்டற்பயன் உயிர்க்கேயாகலானும் கண் காண்புழி உயிரும் உடனின்று காண்டல் பெறப்படும் கண்போல் உயிர் சடமன்மையானும் உணர்தற்பயன் உயிர்க்கேயாகலானும் அதனையெடுத்துக்காட்டி அவனும் அவற்றது விடயத்தையுணருமென்றல் அமையாதென்பாரைநோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். விளக்கொளி கண்ணொளியோடு கலந்து கண்ணொளியோடு கூட உருவத்தினுங் கலந்தாலன்றி அஃதவ்வுருவத்தைக் காண்டலின்றாயவாறுபோல அறிவிக்கவறியும் இயல்பினவாய உயிர்களும் முதல்வனதுணர்வு தம்மோடு விரவிநின்று தம்மோடு கூடச்சென்று விடயத்தினும் விரவிநின்றால் அறிவு விளங்கி அதனையறியும் இயல்பினவன்றித் தனித்தமையமாட்டா தனித்தொன்றனை விடயிக்கவுமாட்டாவாகலான் அறிவு விளங்குதன்மாத்திரைக்கேயன்றி விடயத்தைப்பற்றுதற்கண்ணும் முதல்வன் உடனின்றறிதல் ஒருதலையான் வேண்டப்படுதலான் ஈண்டு அவனும் அவற்றது விடயத்தையுணருமென மேற்கொண்டது. எ-று.

அவனையின்றியமையாமையிற் காட்டுமுபகாரம் விளங்கினாற்போல அவனையின்றி ஒன்றையும் விடயியாமையிற் காணுமுபகாரமும் இனிது விளங்குமென்பார் அவனையின்றியமைந்தொன்றையும் விடயியாவாகலானென்றார்.

அமைந்து விடயியாவென்றதனைக் "கந்தித்துச் சுழலும்" என்றாற்போலக்கொள்க.

உம்மை முற்றும்மை.

விடயியா என்றது பெயரடியிற் பிறந்த எதிர்மறைவினை. * "எவ்விடத்து மிறையடியை யின்றியமைந் தொன்றை யறிந்தியற்றி யிடாவுயிர்க ளீசன் றானுஞ்—செவ்விதினி னுளம்புகுந்து செய்தியெலா முணர்ந்து சேட்டிப்பித் தெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்ப—னிவ்வுயிர்க டோற்றும்போ தவனையின்றித் தோற்றா விவற்றினுக்கம் முதலெழுத்துக் கெல்லாமாய் நிற்கு—மவ்வுயிர்போ னின்றிடுவ னாத லானு மரனடியை யகன்றுநிற்ப தெங்கே யாமே" என வழிநூலாசிரியர் இதனை விரித்தோதியவாறுமுணர்க. எவ்விடத்துமென்றது பெத்தமுத்தியிரண்டினு மென்பதாம். இதனுள், 'இறையடியை யின்றியமைந் தொன்றையறிந் தியற்றிடாவுயிர்கள்' எனவும், 'ஈசன் றானெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன்' எனவுங் கூறியது விடயத்தின்கட்படு நிகழ்ச்சிக்கெனவும், 'இவ்வுயிர்கடோற்றும்போதவனையின்றித் தோற்றா' எனவும் 'அவ்வுயிர்போனின்றிடுவன்' எனவுங் கூறியது உயிரின்கட்படு நிகழ்ச்சிக்கெனவுங் கொள்க. அவ்வாறு கொள்ளாக்கால் இருகாற்கூறுதல் புனருத்தியாய்முடியுமென்றொழிக. இனி விளக்கொளி கலத்தல் ஈரிடத்தும் வேண்டப்படுமென்பதூஉம், "விளக்கொளிகலந்தவற்றை" எ-ம். * "விளக்கின்சோதி கலந்திடும்" எ-ம். புடைநூலாசிரியர் வகுத்தோதியவாற்றானுணர்க. அஃதங்ஙனமாக, பாமுத்தியில் உயிர்க்கு விடயமாவது ஒன்றின்மையின் வழிநூலாசிரியர் எவ்விடத்துமென்றது அமையுமாறென்னையெனின்;—அறியாதுகூறினாய்: † "சுத்தவநு போகத்தைத் துய்த்துலனு" எ-ம். ○ "ஒன்றிநின் றுணருமுண்மை." எ-ம். பிறாண்டும் இவ்வாறே யோதுப வாகலின், பாமுத்தியில்

---

* சிவஞானசித்தி, சுபக்கம், பதினோராஞ்சூத்திரம். எ.

† சிவப்பிரகாசம், உண்மை. அ. கண்ணொளி.

‡ உண்மைவிளக்கம். ருக. முத்திதனில்.

○ சிவப்பிரகாசம், உண்மை. நஎ. ஒன்றிரண்டாகி.

உயிர் சிவானந்தாநுபூதியை விடயித்தலுண்டெனவும், அது முதல்வனை இன்றியமையாமையின் அவனும் ஆண்டவ்வநுபூதியை உடனின்றறிவனெனவுமுணர்க.

ஐந்தையு மொக்க வுணரா தவற்றுணர்வ
தைந்தும்போ னின்றுணரு மாகலா—னைந் தினையு
மொன்றொன்றாப் பார்த்துணர்வ துள்ளமே யெவ்வு
மொன்றொன்றாப் பார்க்கு முணர்ந்து. [லகு

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவனும் அவற்றது விடயத்தை யுடனின்றுணருமாயின் அவற்றோடு அவனிடையறிதற்கட்படும் வேற்றுமை இல்லைபோலுமென்பாரை நோக்கி வேற்றுமையுங்காட்டி அதனை வலியுறுத்துதலிற்று. இ - ள். உள்ளம். எ-து. ஆன்மாவாவது—அவற்று ஐந்தும்போல் நின்று உணர்வது உணரும் ஆகலான். எ-து. சுவையொளியூறோசை நாற்றமென்னுமைந்தினும் ஐம்பொறிபோல் அதுவதுவாய்ச் செறிந்து நின்று உணர்தற்பாலதனை உணருந்தன்மைத்தாகலான்—ஐந்தையும் ஒக்க உணராது ஐந்தினையும் ஒன்று ஒன்று ஆப் பார்த்து உணர்வது. எ-து. அவ்வைம்புலன்களையும் ஒருங்கேயுணரமாட்டாது அவ்வைந்தினையும் ஓரொவொன்றாயறிந் தநுபவிப்பதாம்—ஒன்று எவ்வுலகும் ஒன்றாய் உணர்ந்து பார்க்கும். எ-து. அதுபோலச் சார்ந்ததன்வண்ணமாய்ப் பலதிறப்படுதலின்றி என்றுமொரு பெற்றித்தாகிய சிவம் எல்லாவுயிர்களுடைய எல்லாவிடயங்களையும் பொதுவகையான் ஒருங்கேயுணர்ந்து அவ்வுயிர்களுடனின்று சிறப்புவகையானுமறியும். எ - று.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

சிவத்தைப் பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

ஒன்றென்பது குறிப்பேதுவாய்நின்ற பெயர்.

ஏகமாய் நின்றே யிணையடிக ளொன்றுணரப்
போகமாய்த் தான்விளைந்த பொற்பினு—னேகமா
யுள்ளத்தின் கண்ணானு னுள்குவா ருள்கிற்றை
யுள்ளத்தாற் காணுமே வுற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஆன்மா ஐம்பொறியை விடயிப்புழிப்போல முதல்வனை விடயிப்புழியும் முதல்வன் அவ்வாறுடனின்று தன்னைத் தான் விடயிப்பனெனின் ஆன்மாச்சிரயமென்னுங் குற்றமாமாகலின் அது பெறப்படாமையான் அவனும் அவற்றது விடயத்தையுணருமென்றல் யாண்டுஞ்செல்லாதென்பாரை நோக்கி ஆண்டும் அவ்வாறுணர்தலுண்டென்பதுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். ஒன்று ஏகம் ஆய் நின்றே இணை அடிகள் உணரத் தான் போகம் ஆய் விளைந்த பொற்பினன். எ-து. முதல்வனைச் சார்ந்தவழி அவ்வண்ணமேயாய் ஒருபெற்றிப்பட்ட ஆன்மா அவனோடொற்றுமைப்பட்டு நின்று அவனதடியிணைகளை யுணரவே தான் அவ்வான்மாவுக்குப் பரபோகமாய் மேன்மேல் விளைகின்ற பொலிவினையுடையனாகலானும்,—உள்ளத்தின்கண் ஏகம் ஆய் ஆனான். எ-து. அங்ஙனமுணருங்கால் அவ்வான்மஞானத்தினிடத்து ஏகமாய்விட்டு நீங்காதவனாகலானும்;—உள்குவார் உள்கிற்றை உள்ளத்தான் உற்றுக் காணுமே. எ-து. கருதுவார் கருதிய பொருளாகிய தன்னை அவரறிவோடு கூடி நின்றறியான்கொல்லோ. எ - று.

போகமாய்த் தான் விளைந்த பொற்பினன், ஏகமாயுள்ளத்தின் கண்ணானன் என்னும் பெயரடைகள் ஏதுப்பொருளவாய் நின்றன; யாண்டுஞ்சேற லுணர்த்துதற்கு.

உள்குவாருள்கிற்றையென்றார் "வேண்டுவார் வேண்டியதேயீவான்" என்றாற்போல.

ஆனுருபு உடனிகழ்ச்சிப்பொருட்கண் வந்தது. ஓகாரம் எதிர்மறை.

ஆன்மாக்கள் முதல்வனை விடயிக்குங்கால் அவற்றது விடயமாகிய அவன் தன்னாலும் உடனின்றுணரப்படுவன், உள்குவாருள்கிய பொருளாகலின்.

மேலைவெண்பாவிற் கூறிப்போந்த ஐம்புலன்போலவென்று அனுமானவளவை காட்டுவார் உள்குவாருள்கிற்றை யுள்ளத்தானுற்றுக் காணூன்றே வென்றும், உள்குவாருள்கிற்றுதலீரிடத்துமொக்குமென்பார் ஏகமாய்நின்றே யிணையடிகளொன்றுணரப் போகமாய்த் தான்விளைந்த பொற்பினான் என விடயித்தற்கட்படுமியல்பும் ஏகமாயுள்ளத்தின்கண்ணானென அறிவு விளங்குதற்கட்படுமியல்பும் எடுத்தோதினார்.

பரபோகமாயென்னாது போகமாயென்றதும் ஒப்புமையிணங்குதற்பொருட்டு. சேற்றுநிலமிதித்துச் சென்றானுக்கு அந்நிலம்போலப் பரபோகவிளைவு செயற்கைப்பொருளாய் நிற்றலின், ஆக்கமுங் காரணமும் அடுத்து வந்தது. இணையடிகளுணருந்தோறும் போகம் மேன்மேல் விளைதல் * "புணர்ந்தாற் புணருந் தொறும்பெரும் போகம்பின் னும்புதிதாய்— மணந்தாழ் புரிகுழ லாளல்குல் போல வளர்கின்றதே." எனவும் அப்பொருண்மேல் வைத்தோதிய திருவாக்கானுமறிக.

தெளிவுபற்றி விளைந்தவென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார்.

கண் கண்ணாடியினின்றுந் தன்னை விடயித்தாற்போல முதல்வன் ஆன்மாவுடனின்று தன்னை விடயித்தல் பொருத்தமுடைமையின், ஆன்மாச்சிரயமென்னுங் குற்றம் இன்றே

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார். கூ. உணர்ந்தார்க்.

ரன்னவற்றிற் கெய்தாதென்றுணர்க. கண்ணாடிக்குள்ளாகத் தோன்றுவதுபோலும் எதிர்விம்பமாவது விம்பமேயன்றி வேறன்றென்பது சிவாகமநூற்றுணிபென்க.

இதனுள் அவனும் அவற்றது விடயத்தையுணருமென உணர்வேபற்றியோதினரேனும் *"எத்திற ஞானமுள்ள தத்திற மிச்சை செய்தி." என்பவாகலின், அவற்றிற்கும் இஃதொக்கும்: ஒக்கவே, பெத்தமுத்தியிரண்டினும் ஆன்மா விடயிக்கப்படும் விடயங்களை முதல்வன் உடனின்று விடயிப்பனென்பதூஉம் பெத்தத்தின் அவனிவனாய் நின்று விடயித்தலின் விடயங்கள் அவனுக்கன்றி இவனுக்காயின் முத்தியின் இவனவனாய் நின்று விடயித்தலின் அவனொழிந்த விடயங்களெல்லாம் இவனுக்கின்றி அவனுக்காயினவென்பதூஉம் இனிதுவிளங்கும். இம்முறைமை நோக்கியன்றே உலகத்துள் ஒன்றனை யாவாரும் ஏற்பாருஞ் சிவார்ப்பணமெனக் கருதாதவழிக் குற்றமென்று ஆகமங்களோதியதூஉம், †"யாதொரு தெய்வங்கொண்டீ ரத்தெய்வ மாகி யங்கே—மாதொரு பாகனார்தாம் வருவர்"என்றதூஉம், அவ்வுண்மையறிந்தவழி "எத்தனுவி னின்று மிறைபணியார்க் கில்லைவினை—முற்செய்வினையுந்தருவான் முன்." எ-ம். "பெற்றசிற் றின்பமே பேரின்பமாய்." எ-ம். "உடம்புடைய யோகிகடா முற்றசிற் றின்ப—மடங்கத்தம் பேரின்பத் தாக்கி." எ-ம். "காணுங் கரணங்களெல்லாம்பே ரின்பமெனப்—பேணு மடியார்." எ-ம். "எல்லாஞ் சிவமாயிருந்தே." எ-ம். இவ்வாறோதியதூஉமென்க.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

---

* சிவஞானசித்தி, முதற்சூத்திரம். சூஉ. சத்திதன்வடி.
† சிவஞானசித்தி, இரண்டாஞ்சூத்திரம். உரு.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனிப் பத்தியினுன் மறவாதேத்த அவனது சீபாதத்தை யணையுமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-ணின். ஏகனுகி நின்ருர்க்கு அவ்வியை புபற்றி அறிவிச்சைசெயல்கண்மூன்றும் ஆண்டு விடயிக்கு மாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி நிட்டையினியல்புணர்த் துதற்கெடுத்துக்கொண்ட இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித் துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். சூத்திரத்துரைத் தவாறுபற்றி யுரைத்துக்கொள்க.

"இத்தையாயு மறிவுடையனுயன்புசெய்ய" என வழிநூ லாசிரியருமோதுதலின் ஈண்டுமறவாது பத்தியினுலேத்தவெ னச் சூத்திரப்பொருட்கேற்ப மாறிவைத்துரைத்துக்கொள்க. ஏத்தவென்றது உபசாரவழக்கு.

அன்பு பத்தி காதலென்ருற்போல்வன இச்சை மீதூர்தற் பொருளவாகலான், அது பரமுத்தியினுமுண்டென்பதுணரா தார் பத்தியாவது சீவன்முத்திநிலைக்கே செய்யப்படுவதொரு சாதனம் போலுமெனமயங்கித் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப. பரமுத்தியின்கண் இச்சை நிகழாதவழிச் சிவபோ கம் அநுபவமாதல் செல்லாமையானும், சீவன்முத்திநிலைக்கே கூறுவதொன்ருயிற் "செம்மலர் நோன்ருள்" என்னுஞ் சூத் திரத்து ஒருங்குவைத்தோதவமையும் சூத்திரம் வேறுசெய்ய வேண்டாமையானும், அவ்வுரை போலியென்றொழிக.

அவன் அன்னியமின்றிச் செய்வோர் செய்திப்பயன் விளைத்து நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-ணின். பத்தியினுன் மறவாதேத்தினும் அவனது சீபாதத்தை யணைதல் பரமுத்தியினன்றி முடியா

தென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். அம்முதல்வன் வேறு நில்லாது செய்வோர் செய்வனவற்றை யறிந்து அவ்வச்செய்திக்குத் தக்க பயனை மிகச் செய்யலாயின் அவ்வப்பொழுதே விளைவித்தும் அல்லுழிக் காலாந்தரத்தின் விளைவித்தும் உடனாய் நிற்பனுகலான் இனிப் பத்தியினான் மறவாதேத்தவே அம்முதல்வனது சீபாதத்தையணையுமென மேற்கொண்டது. எ - று.

அருக்கனேர் நிற்பினு மல்லிருளே காணார்க்
கிருட்கண்ணே பாசத்தார்க் கீச—னருட்கண்ணாற்
பாசத்தை நீக்கும் பகலலர்த்துந் தாமரைபோ
னேசத்திற் றன்னுணர்ந்தார் நேர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அரன் கழல் சேறல் உடம்பினீங்கிய பின்னன்றி உடம்புடையவழியுங் கூடுமோயின் அது ஞாயிற்றினொளிபோல மருங்குள்ளார்க்குப் புலனாதல்வேண்டுமென்பாரை நோக்கி அது கூடாமையுங் கூடுமாறும் உவமைமுகத்தானுணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். அருக்கன் நேர் நிற்பினும் காணார்க்கு அல் இருளே. எ-து. ஞாயிறு எல்லார்க்கும் ஒப்ப நிற்பினும் அது காட்சியுடையார்கண்ணுக்கன்றி அஃதில்லாதார்கண்ணுக்கு இரவின் கண்ணதாகிய இருளேயாம் அதுபோல—ஈசன் பாசத்தார்க்கு இருட்கண்ணே. எ-து. முதல்வன் எங்கணும் ஒப்ப நிற்பினும் மலநீங்கிய முத்தர்க்கன்றி அஃதுடையார்க்கு அவன் அம்மலத்தின் கண்ணே யாவன். சீவன்முத்தரும் ஏனையோர்போல் உடலுடைமையிற் பாசத்தாராகலின் வேற்றுமையின்றாலெனின்,— பகல் அலர்த்துந் தாமரைபோல். எ-து. ஏனைத் தாமரைகளோடொப்ப ஒருங்கு நிற்பினும் பக்குவமுடைய தாமரையைக் கூம்புதலை நீக்கி அலர்த்து ஞாயிறுபோல—நேசத்தில்

தன் உணர்ந்தார் நேர் அருட்கண்ணாற் பாசத்தை நீக்கும். எ-து. ஏனையோர்போல் உடம்போடு நிற்பினும் பருவமுடையாராய்ப் பத்தியினாற்றன்னை மறவாதுணர்வார்க்கு முதல்வன் தனது திருவருட்பார்வையாற் பாசத்தை நீக்கி அறிவையலர்த்தும் ஆகலான் உடம்புள்வழியும் அவர் பாசத்தாரல்லர். எ-று.

ஆகலான் உடம்புள்வழியும் அவர் பாசத்தாரல்லரென்பது குறிப்பெச்சம்.

ஏகாரந் தேற்றம்.

இனித்தவிருளையென்பார் அல்லிருளொன்றார்.

மலத்திற்குக் கன்றுவது அறியாமை.

காருரும் பகலும் ஆகுபெயர்.

அருக்கன் எடுத்துக்காட்டுவமை.

தன்னையென்னும் இரண்டனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது.

ஏழாம்வேற்றுமைப்பொருட்கண் வருநேரென்பது உருபுமயக்கமாய் நான்காவதுணர்த்திற்று.

நீக்குதலும் அலர்த்துதலும் ஏனையிடத்துஞ் சென்றியைதலின், ஈரிடத்துஞ் செயப்படுபொருள் தொக்கன வருவிக்கப்பட்டன.

மன்னு மிருளை மதிதுரந்த வாறன்பின்
மன்னு மரனை மலந்துரந்து — துன்னின்
வலிந்திரும்பைக் காந்தம் வசஞ்செய்வா லெய்தல்
சலிப்பில் விகாரியல னாள்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தேசத்திற் றன்னுணருஞ் சீவன் முத்தர்க்குப் பாசத்தை நீக்கி அறிவை யலர்த்துதல் பரமுத்தியினன்றி இல்லையென முரணிக்கூறும் வாதிகளை நோக்கிப் பாச

த்தை நீக்கி அறிவையலர்த்து முறைமை இவ்வாறென்றுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். அன்பின் மன்னும் அரனே மன்னும் இருளை மதி துரந்தவாறு மலம் துரந்து. எ-து. உயிரைத் தானுக்கிக்கோடற்கணுளதாகிய இச்சைமிகுதியான் அவ்வுயிரோடும் அநாதியே நிலைபெறுமுதல்வன் கண்ணின்கணிலைபெறும் இருளைப் பிறைமதி நாடோறுஞ் சிறிது சிறிதாக நீக்கியோட்டுமாறுபோல் அவ்வுயிரின் கண்ணதாகிய மலசத்தியை அவ்வப்பருவந்தோறுஞ் சிறிது சிறிதாகச் சோபானமுறையி னீக்கிப் பற்றறத் துரந்து—காந்தம் இரும்பைத் தன்னின் வலித்து வசம் செய்வான் செய்தல் சலிப்பு இல். எ-து. காந்தக்கல் இரும்பைத் தன்கணீர்த்துத் தன்வசமாகச்செய்தல்போல மலம் அங்ஙனந் தூரக்கப்படுந்தோறும் அம்முறையே அச்சத்தி பதிவித்து உயிரைத் தன்கண் வலித்துக்கொண்டு தன்வசமாகச்செய்து வருஞ்செய்கையின் அவனுக்கு ஒருஞான்றுஞ் சலிப்பில்லை—விகாரி அலன்தான். எ-து. அங்ஙனஞ் சலியாது செய்து வருதல் பற்றி விகாரியாவானுமல்லன். காந்தம்போலத் தனது சந்நிதிமாத்திரையிற்செய்யும் அம்முதல்வன். எ - று.

மதியென்றது ஏற்புழிக்கோடலான் ஈண்டு வளர்பக்கத் திற்றிங்களின்மேற்றாயிற்று. "அந்த வருளுணக்கிங் காதார மாயல்லி—னிந்து வெனவெறித் திட்டு" என்றதும் அது.

மலந் துரந்தல் உயிரின் செயலானுவதன்றென்பதுபட நின்றமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது.

வான் பான் பாக்குக்கள் தொழிற்பெயர் விகுதியுமாமென்பது "கரப்பாக்கறிந்து" என்பதனானுணர்க.

உவமபுருபு விரித்துரைக்க.

சலித்தல் வேசறுதல்.

செய்தற்கண்ணென எழனுருபு விரித்துரைக்க.

மதிதுரந்தவாறு மலந்துரந்தென்றவிதனானே மலநீங்குவது பின்னென்பார்மதம் மறுக்கப்பட்டவாறு காண்க.

சோபானமுறையி னீக்குதலானன்றே, சத்திநிபாதஞ் சிவபுண்ணியமுதலாயின நால்வேறுவகைப்பட்டதூஉம், அவற்றுள்ளும் ஒரோவொன்று நந்நான்காய்ப் பதினாறுவகைப்பட்டதூஉம், அவற்றுள்ளும் ஒரோவொன்று பலவேறுவகைப் பட்டு விரிந்ததூஉமென்க.

நசித்தொன்றி னுள்ள நசித்தலா லொன்றா
நசித்திலதே லொன்றாவ தில்லை—நசித்துமல
மப்பணைந்த வுப்பி னுளமணைந்து சேடமாங்
கப்பின்றா மீசன் கழல்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உயிருக்குக் குணம்போல அநாதியாயுள்ள சகசமலம் அவ்வுயிரின் வேறாய்த் துரக்கற்பாலதன்றாகலின் மலந் துரந்தென்றது அமையாதென்னும் பாடாணவாதசைவரை நோக்கி அருத்தாபத்தியளவையான் அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். நசித்து ஒன்றின் உள்ளம் நசித்தலால் ஒன்றா நசித்திலதேல் ஒன்று ஆவது இல்லை. எ-து. அரன்கழல் செல்லுங்கால் அதனை ஆன்மாக் கெட்டொன்றுமோ கெடாதொன்றுமோவெனக் கடாயினார்க்குக் கெட்டொன்றுமெனின், ஆன்மாக்கெட்டுப்போகலான் ஒன்றமாட்டாது கெடாதொன்றுமெனிற் கெடாதவழி இருபொருளாய் நிற்றலின் ஒன்றாமாறில்லை ஆகலான் அருத்தாபத்தியளவையானே—அப்பு அணைந்த உப்பின் மலம் நசித்து உளம் ஈசன் கழல் அணைந்து சேடம் ஆம். எ-து. உப்புத் தனது கண்டிப்பு நீங்கி நீரின் ஒன்றாமாறுபோலத் தனது சகசமலங் கெட்டொழிய ஆன்மா அரன்கழலையொன்றி அவ்வரன்கழற்

குச் சேடமாம்—கப்பு இன்று ஆம். எ-து. அங்ஙனஞ் சேட மாகிய ஆன்மாவுக்கு மீளக் கவர்ச்சியில்லை. எ - று.

ஒன்றாதென்னுந் துவ்விகுதி விகாரத்தாற் றொக்கது.

பின் வந்த நசித்தென்பது செயவெனெச்சத் திரிவு.

யாதொன்று யாதொன்றன்பொருட்டேயாய்த் தனக்கெ னச் சுதந்திரமின்றிநிற்கும் அஃததற்குச் சேடமென்பதறிக. "அவையுடைமை யாளாநா மங்கு" எனவோதுதலின், ஏனைப் பசுபாசங்கள் முதல்வனுக்குப் பொதுவகையாற் சேடமாமா யினும் இதுபோலச் சிறப்புவகையாற் சேடமாதலின்மையின் இதனை வேறெடுத்தோதினார்.

முத்திநிலை கூறி முடிந்தமையின் இறுதிக்கட் கப்பின்றா மென அவிநாவிருத்தியுங் கூறினார்.

பொன்வாண்முன் கொண்மூவிற் புக்கொடுங்கிப்போ
யகலத்,தன்வாளே யெங்குமாந் தன்மைபோன்—மு
ன்வாண், மலத்தின் மறைந்துள்ள மற்றுலகை யுண்
ணு, மலத்திரித்துச் செல்லும் வரத்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். நான்காஞ்சூத்திரமுதல் இதுவ ரையிற் கூறிப்போந்த கேவலசகல சுத்தமென்னும் முத்திறத் தவத்தைகளினும் ஆன்மாத் தன்னியல்பிற்குக் கேடின்றியே நிற்குமென்பது உவமையின் வைத்துக்காட்டி மேலதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். பொன் வாள் முன் கொண் மூவில் புக்கு. எ-து. ஞாயிறு காலைப்போதின் முகிற்படலத் துண் மறைந்து—ஒடுங்கி. எ-து. அம்முகிற்படலம் ஒருபுடை நீங்கியவழித் தன்னொளி ஏகதேசமாய் ஒடுங்கித்தோன்றி— போய் அகல எங்கும் தன் வாளே ஆம் தன்மைபோல். எ-து. அம்முகிற்படலம் பெருங்காற்றானடியுண்டு முழுவதும் விட் டொழிந்தவழி எங்கணுந் தன்னொளியேயாய்த் தோன்றும்

பெற்றிபோல—உள்ளம் முன் வாள் மலத்துள் மறைந்து. எ-து. ஆன்மா அநாதியே தன்னறிவு மலத்துண் மறைப்புண்டு கேவலப்பட்டு—மற்று உலகை உண்ணும். எ-து. பின்பு கருவிகளோடு கூடி ஏகதேசமாய் அறிவு விளங்கி ஐம்புலன்களை விடயிக்கும்—மலத்து இரித்து வரத்துச் செல்லும்.எ-து. பின்பு அம்மலத்தை முதல்வனருளாற் பற்றறக் களைந்து வியாபகமாய் அறிவு விளங்கி அவனது பாதத்தையணைந்து சுத்தப்படும். எ - று.

தன்மையென்றார் கொண்மூவிற் புக்குழியுங் கேடின்மையின்.

ஏகாரந் தேற்றத்தின்கண் வந்தது.

பின் வந்த வாள் ஆகுபெயர்.

வினைமாற்றின்கண் வந்த மற்றென்னுமிடைச்சொல் மலத்திரித்தென்பதனோடியைந்தது. சாரியையுள்வழித் தன்னுருபு நிலையாதல் இலேசாற் கொள்க.

உவமைவினைகள் பொருளினுஞ் சென்றியைந்தன.

அறிவு மறைந்தும் ஒடுங்கியும் மறைப்பு நீங்கியே எங்குமாய் நிகழ்தன்மாத்திரைக்கே பொன்வாளுவமையென்பார், உலகையுண்ணும் வரத்துச் செல்லுமென வேற்றுமையும் உடன் கூறினார்.

மலநசித்தலாவது தனது மறைத்தற் சத்தி மடங்கிக் கீழ்ப்படுதன்மாத்திரையே பிறிதன்றென்பதூஉம் உவமையாற் பெறுதும்.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது.

பதினொராஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம்.

செம்மலர் நோன்றாள் சேர லொட்டா
வம்மலங் கழீஇ யன்பரொடு மரீஇ
மாலற நேய மலிந்தவர் வேடமு
மாலயந் தானு மரனெனத் தொழுமே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். அசிந்திதனாய் நின்ற பதியைச் சிந்திதனாகக் கண்டு வழிபடுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். அயராவன்பினரன்கழல்சென்ற முத்தர்க்குச் சீவன் முத்திநிலைக்கண் அவ்வறிவிச்சை செயல்களொ ஒரோவழிப் புறத்துச் செல்லுங்கால் அவை செல்லுமிடம் இவையென்பதுணர்த்துமுகத்தான் வாக்குமனாதீதமாய்ப் பத்தியினான் மறவாதேத்த நின்றமுதல்வனை வாக்குமனக் கோசரமாம்படி தெளியக் கண்டு வழிபடுமாறுணர்த்துதல் இப்பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து. எ - று.

சூத்திரவியையும் இனிதுவிளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு. அயராவன்பினரன்கழலணைந்த சீவன்முத்தனானவன் செங்கமலமலர்போல விரிந்து விளங்கிய முதல்வனது நோன்றாளை அணையவொட்டாது அயர்த்தலைச் செய்விக்கும் அவ்வியல்பினையுடைய மும்மலவழுக்கை ஞானநீராற் கழுவி அங்ஙனம் அயராவன்பு செய்யுமெய்ஞ்ஞானிகளோடு கலந்து கூடி மலமயக்கநீங்குதலான் அன்புமிக்குடைய அவரது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் முதல்வனெனவே கண்டு வழிபட்டு வாழும். எ-று.

எழுவாய் மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவிக்கப்பட்டது. சீவன்முத்தனென்பது எற்புழிக்கோடலாற் பெறுதும்.

தோன்றுள் வினைத்தொகை. தோன்றல் பொறுத்தல். "எடுத்துச் சுமப்பானை" என்றார் புடைநூலாசிரியரும்.

கழீஇயென்றது குறிப்புருவகம்.

மாலறநேய மலிந்தவரென்றது அம்மலங்கழீஇ யன்ப ரோடு மரீஇயினரென்னும் பொருடந்து சுட்டுப்பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது.

நேயமலிதல் கூறவே, வழிபாடும் பெறப்படும்.

தான் அசை.

அம்மலங்கழீஇயென்றதனால் அறிவு வியாபரிக்குமிடமும், அன்பரொடு மரீஇயென்றதனால் இச்சை வியாபரிக்குமிடமும், தொழுமென்றதனாற் செயல் வியாபரிக்குமிடமும், பெறப்பட்டன. படவே, சீவன்முத்தர்க்கு அறிவிச்சைசெயல்கள் ஏனைவிடயங்களிற் செல்லாவென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. இம்மூன்றும் பிரிப்பின்றி ஓரிடத்தொருங்கு நிகழ்வனவாகலின், விடயவேற்றுமையின்மையு முணர்க.

தொழுகவென்னாது தொழுமென்றமையின், இஃதனைத்தோரது தன்மையென்பது பெற்றாம். அற்றாகலினன்றே இதனைச் சாதனவோத்தின் வையாது ஈண்டு வைத்தாரென்பது. இனித் தொழுமென்றதனை இரட்டுறமொழிந்துகொண்டு விகுதிப்பொருள்பட நின்ற முன்னிலையேவலாக்கியு முரைத்துக் கொள்க. என்னை? செல்வப்பெருக்கமுடையார்க்கு உணவாகிய ஆன்பால் உடம்புநோயின்றி வளரச்செய்யும் மருந்துமாதல்போல, இவ்வழிபாடு மலவாசனை சிறிதுந் தாக்குதலின்றிச் சிவானந்தம் மேன்மேல் வளரச்செய்யுஞ் சாதனமாதலுமுடைமையின், கண்ணழித்துரைபற்றி விதியா

கவைத்துரைத்தலும் அதுபற்றி இதனுள், செம்மலர் நோன்ருள் சேரலொட்டா வம்மலங்கழீஇயென்றது ஓரதிகரணம்; அன்பரொடு மரீஇயென்றது ஓரதிகரணம்; மாலறநேய மலிந்தவர்வேடமு மாலயந்தானு மரனெனத்தொழுமேயென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு ஆணவமாயைகான்மியமென்னு மலங்களைக் களைகவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். சீவன்முத்தர்க்கு ஒருதலையான் முன்னர்ச் செய்யக்கடவதிதுவெனச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

கன்மமலமே தன் மூலத்தை நோக்கிக் கான்மியமெனவும்படும். காமியமெனப் பாடமோதி, ஆகாமியங் காமியமெனத் தலைக்குறையென்றுரைப்பாருமுளர்.

அவைதாம் ஞானத்தை யுணர்த்தாது அஞ்ஞானத்தையுணர்த்துமாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். "மலமாயை தன்னொடு வல்வினையின்றே" எனப் பாசநீக்கம் மேலே பெறப்பட்டமையின், மெய்யுணர்ந்து நிட்டைகூடியபின் அவை களையக்கிடத்தல் யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் உடம்பொடுபுணர்த்தோதிய பொருளைத் தெரித்துணர்த்தி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். அம்மலங்கண்மூன்றும் மெய்யுணர்ந்து நிட்டைகூடினுர் மாட்டும் யாதானுமோராற்ருனுழைந்து தம்மெய்யுணர்வைக் கீழ்ப்படுத்துப் பிறவிக்கு வித்தாகிய

பண்டை விபரீதவுணர்வை மேற்படுத்துவனவாம் ஆகலான், அஃதவர்க்காகாமையின் ஈண்டு ஆணவமாயை கான்மியமென்னு மலங்களைக் களைகவென மேற்கொண்டது. எ - று.

உணர்த்துதல் உணர்விற்கேதுவாதல்.

ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது விபரீதவுணர்வை.

புண்ணிய பாவம் பொருந்துமிக் கான்மியமு
மண்முதன் மாயைகாண் மாயையுங்—கண்ணிய
வஞ்ஞானங் காட்டுமிவ் வாணவமு மிம்மூன்று
மெய்ஞ்ஞானிக் காகா விடு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவை அஞ்ஞானத்திற்கேதுவாய் வந்து நுழையுமாறும் அஃது அவர்க்காகாமையுந் தெரித்துணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துகணுதலிற்று. இ - ள். புண்ணிய பாவம் பொருந்தும் இக்கான்மியமும். எ-து. புண்ணிய பாவப்பயனாயும் புண்ணியபாவகாரணமாயும் பொருந்துகின்ற இக்கன்மமலமும்—மண் முதல் மாயை காண் மாயையும். எ-து. நிலமுதல் மோகினியீறுகக் காணப்படுகின்ற இம்மாயாமலமும்—கண்ணிய அஞ்ஞானங் காட்டும் இவ்வாணவமும். எ-து. சுட்டியறிவதாகிய விபரீதவுணர்வைப் பயக்கும் இவ்வாணவமலமும்—இம்மூன்றும் மெய்ஞ்ஞானிக்கு ஆகா விடு. எ-து. இம்மலங்கண் மூன்றும் மெய்யுணர்வுடைய உனக்காகாமையான் அவற்றை விடுத்தொழிவாயாக. எ - று.

எல்லாமலங்களும் பற்றறத்துடைத்து மெய்யுணர்ந்து நிட்டைகூடினோர்க்கு உடம்பு நிற்குமளவும் பிராரத்தவினை அவ்வுடம்பைப் பற்றி நிற்றலான் அஃது அவர்க்கு ஒரோவழி வாசனைவயத்தான் இங்குளி வாங்குங் கலம்போல வந்து

தாக்கும்; அவ்வழிப், * "பிற்செயாதநுபவிப்பதின்று" ஆகலின் அது சார்வாக விருப்பு வெறுப்புக்கள் உளவாம்; அவை உளவாகவே, பரமே பார்த்திருப்பார்க்கு நிலமுதலிய ஏகதேசப்பொருள் காட்சிப்படும்; படவே, அவற்றைச் சுட்டியறிவதாகிய விபரீதவுணர்வு மேற்பட்டு மெய்யுணர்வைக் கீழ்ப்படுத்துப் பிறவிக்கு வித்தாம்: இவ்வாறிம்மூன்றும் அறிவற்றம் பார்த்து இம்முறையானே வந்து தலைப்படுமெனக் காட்டிக் கூறுவார் சன்மமாயை யாணவமென்றிம்முறையின் வைத்து அவ்வக்காரிய நிகழ்ச்சிகளையெடுத்தோதிச் சுட்டிக் கூறினார். இகரச்சுட்டு இடையினும் வந்தியையும்.

புண்ணியபாவமென்றது உபசாரம்.

மூன் வந்த மாயை முப்பத்தொராமெண்ணு முறைமைக் கணின்ற தத்துவத்தையுணர்த்தி விடாதவாகுபெயராய்த் தன்னையீருகவுடைய வினைத் தத்துவங்களையுந் தழீஇயிற்று.

காண்மாயை செயப்படுபொருளோடு முடிந்த வினைத்தொகை.

இவை சிவபோகப் பெருவாழ்வையிழப்பித்தலின் மெய்ஞ்ஞானிக்காகாவாயின. மேன்மேன் முறுகுவனவாய இவற்றைத் தோன்றும்பொழுதே துடையாக்கால் "களைகுநர் கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து" என்னு முறைமைத்தாய் முடியுமென்பதுபற்றி விடுவெண ஈண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டது. விடுதலாவது, அவை அம்முறையானிகழ்ந்தவழி இவ்வஞ்ஞானம் ஏகதேசக்காட்சியானாயதெனவும், அக்காட்சி விருப்பு வெறுப்புக்களது தோற்றத்தானாயதெனவும், அத்தோற்றமும் பிராரத்த வினைநுகர்ச்சிக்கட்சென்ற தற்போதத்தாலாயதென

* சிவஞானசித்தி, இரண்டாஞ்சூத்திரம். கக. முற்செயல்விதியை.

வும், அறிந்து அங்ஙனஞ் செல்வதாகிய தற்போதம் மூளையாத வாறு பரிகரித்துச் சிவஞானத்துளடங்கிச் சுவாநுபவம் சுவாநுபூதியாம்படி ஞானநிலையில் உறைந்துநிற்றல்.

மாயைகன்மங்கள் அஞ்ஞானங்காட்டுதல் ஆணவமலச் சார்வாலாய செயற்கையென்பதுணர்த்தற்கு, மூன்றற்கும் பொதுவாக ஏதுவுட் கூறிப் போந்தவதனை ஈண்டாணவமாத் திரைக்கே சிறந்தெடுத்தோதினார்.

முதலதிகரணமுடிந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனிச் சிவபத்தர்களோடிணங்குகவென்றது.

எ-து மே-ள். எ-னின். அம்மலங் கழீஇயினார்க்கு அதனை நிலைபெறுத்துவதாய் அதன்பின்னர்ச் செய்யக்கடவது இதுவெனச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

ஈண்டுச் சிவபத்தரென்றது பத்தியினான் மறவாதேத்தி முதல்வனது சீபாதத்தையணைந்த சீவன்முத்தர்மேற்று.

இணங்குதல் நட்புச்செய்தல். சிவபத்தர்களோடிணங்குகவெனவே, எதிர்மறைமுகத்தான் ஏனையரோடிணங்கற்க வென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

அல்லாதார் அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துவராகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். உறவும் பகையுமொழித்த மெய்ஞ்ஞானிகள் சிலர்மாட்டு நட்புஞ் சிலர்மாட்டு நட்பின்மையுமுடையராதல் சால்பன்றென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

அல்லாதார் அஞ்ஞானத்தையுணர்த்துமாறு "தெய்வ மென்பதோர் சித்தமுண் டாகி—முனிவி லாததோர் பொரு ளது கருதலு—மாறு கோடி மாயா சத்திகள்—வேறு வேறு தம் மாயைக டொடங்கின—வாத்தமானு ரயலவர் கூடி— நாத்திகம் பேசி நாத்தழும் பேறினர்—சுற்ற மென்னுந் தொல் பசுக் குழாங்கள்—பற்றி யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்— விரத மேபர மாகவே தியருஞ்—சரதமாகவே சாத்திரங் காட்டினர்—சமயவாதிக டத்த மதங்களே—யமைவ தாக வர ற்றிமலைந்தனர்" என்றற் றொடக்கத்துத் திருவாக்குக்களா னறிக. மும்மலங்கள் அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துதல் இலக்கு வாய்த்துழி ஏதுவாதன்மாத்திரையே சிவபத்தரல்லாதார் அவ் வாறின்றி இலக்குவாயாதவழியும் வாய்க்குமாறுசெய்துகொ ண்டு பலவகையுபாயங்களானுந் தம்மோடொப்ப விபரீதவுண ர்வைச் செலுத்தியே விடுவராகலான் அம்மலங்களினுங் கொடியராகிய இவரை அவற்றினுமஞ்சிவிட்டொழிதலே அறிவுடைமைக்குச் சால்பென்பதாம்.

மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களின் வீழ்க்குஞ்
சிறப்பில்லார் தந்திறத்துச் சேர்வை—யறப்பித்துப்
பத்த ரினத்தாய்ப் பரனுணர்வி னாலுணரு
மெய்த்தவரை மேவா வினை.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துமவ ரோடு இணங்காமைமாத்திரையேயமையும் சிவபத்தர்களோ டிணங்குதல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத் துதனுதலிற்று. இ-ள். தம்மை மறப்பித்து மலங்களின் வீழ் க்கும் சிறப்பு இலார் தம் திறத்துச் சேர்வை அற. எ-து. முத ல்வன் காட்டியுங் கண்டும் உபகரித்து நிற்கும் அத்துவிதநி லையை மறவாது கடைப்பிடிக்குந் தமது ஞானக்கண்ணையிழ

ப்பித்துத் தீய நெறிக்கட் கொண்டு சென்று மலங்களாகிய பிறவிக்குழியில் வீழ்வித்துத் துயருறுத்துவாராகிய அன்பில்லார் கூற்றிலே தோன்றுதொட்டுப் பயின்று வந்த சேர்ச்சியறும்படி—பத்தர் இனத்துப் பித்து ஆய்ப் பரன் உணர்வினால் உணரும் மெய்த்தவரை. எ-று. அம்மறவியை மாற்றி ஞானக் கண்ணை யுதவிப் பிறவிக்குழியினின்றுமெடுத்து நன்னெறிக்கட் செலுத்தி வாழ்விக்குஞ் சிவபத்தராது கூற்றிலே பேரன்புடையாராய் அவ்வன்பு சார்பாக விளங்குஞ் சிவஞானக்கண்ணால் அந்நிலை கடைப்பிடித்துணரப் பெற்ற மெய்த்தவராயினாரை—வினை மேவா. எ-று. எல்லாவகத்துயங்கட்கும் மூலமாய் வந்து சிறப்பில்லார்தந்திறத்துச் சேர்வையைப் பயப்பிக்கும் பிராரத்தவினைகள் வாதியா. எ - று.

மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களின் வீழ்க்குஞ் சிறப்பில்லாரென மேற்சொல்லியபொருளையே அநுவதித்து விரித்தோதினார்; அதனெதிர்மறை முகத்தாற் சிவபத்தராது பெருந்தகைமையுணர்ந்துகோடற்பயனோக்கி.

மலம் ஆகுபெயர்.

வீழ்க்குமென்றது உருவகங்குறித்து நிற்றலின், அவ்வாறுரைக்கப் பட்டது.

எல்லாவற்றினும் அன்பு சிறந்தமையின் அதனைச் சிறப்பென்றார். பித்துப்போறலின், அன்பு பித்தெனப்பட்டது.

ஏனைத் தவங்களெல்லாம் மெய்யாதலின்றி மலநடையாய்ப் போதலின், பரனுணர்வினாலுணருந் தவமொன்றே மெய்த்தவமெனப்பட்டது.

வினை பால்பகாவஃறிணைப்பெயர். சிவபத்தர்மாட்டன்புடையராய் மனஞ் சொற்செய்கைகளான் அவர்வழி நிற்பார்க்கு உலகியலுணர்வு மாறிச் சிவாநுபூதியுணர்வே மேம்பட்டு

நிகழும்: அது நிகழவே பௌதிக வுடம்பைப்பற்றி வரும் பிராரத்த வினைகள் அவர்க்கு நுகர்ச்சியாதல் செல்லாமையின் வாதிக்கமாட்டா: மாட்டாதொழியவே, அவை பற்றுக்கோடாக நிகழுஞ் சிறப்பில்லார் தந்திறத்துச் சேர்வை பற்றறக் கெடுமென்பார் சேர்வையறப் பித்துப் பத்தரினத்தாய்ப் பரனுணர்வினு லுணரு மெய்த்தவரை மேவா வினையென்றார். எனவே, வீட்டுணர்வை நிலைபெறுத்துஞ் சிவபத்தர்களோடிணங்கினாலன்றி வினை பற்றுக்கோடாகத் தொன்றுதொட்டுப் பயின்று வந்த சிறப்பில்லாரிணக்கம் அருமையின், அவ்விணக்கம் ஒருதலையான் வேண்டுமென வலியுறுத்தவாறாயிற்று.

இரண்டாமதிகரணமுடிந்தது.

மூன்றாமதிகரணம்.

இனிப் பத்தரது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் பரமேசுரனெனக் கண்டு வழிபடுகவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அன்பரொடு மரீஇயினார்க்கு அம்மருவுதலை நிலைபெறுத்துவதாய் அதன்பின்னர்ச் செய்யக்கடவதிதுவெனச் சூத்திரத்தின் மூன்றாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று. இ-ள். வெ-டை.

காண்டல் ஐயுறவின்றித் தெளிதல்.

காமக்கிழத்தியர் வடிவிற் காணப்படும் ஆடை சாந்தணிகலன்முதலாயின காமுகரை வசீகரித்து இன்பஞ்செய்யுமாறு போல மெய்யுணர்வுடையாரைக் காட்சிமாத்திரையின் வசீகரித்து இன்பஞ்செய்தல்பற்றித் திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையுமென்றுபசரித்தார். அது *"சேலுங் கயலுந் திளைக்குங்

* திருப்பல்லாண்டு.

கண்ணுரிளங் கொங்கையிற் செங்குங்குமம்—போலும் பொடி யணி மார்பிலங்குமென்று புண்ணியர் போற்றிசைப்ப" என்னுந் திருவாக்கானுமறிக. திருவேடத்தினியல்பு "தூய வெண்ணீறு துதைந்தபொன் மேனியுந் தாழ்வடமு—நாயகன் சேவடி தைவரு சிந்தையு நைந்துருகிப்—பாய்வது போலன்பி னீர்பொழி கண்ணும் பதிகச் செஞ்சொன்—மேயசெவ் வாயு முடையார் புகுந்தனர் வீதி யுள்ளே." "சிந்தை யிடையறு வன்புந் திருமேனி தன்னி லசைவுங்—கந்தை மிசையாங் கருத்துங் கையுழ வாரப் படையும்—வந்திழி கண்ணீர் மழையும் வடிவிற் பொலி திருநீறு—மந்தமி லாத்திரு வேடத் தரசு மெதிர்வந் தணைய" "கண்ட கவுணியக் கன்றுங் கருத்திற் பரவு மெய்க் காதற்—றொண்டர் திருவேட நேரே தோன்றிய தென்று தொழுதே" என்றற்றொடக்கத்துத் திருவாக்குக்களானுமறிக.

அவன் மற்றிவ்விடங்களிற் பிரகாசமாய் நின்றே அல்லாதவிடத்து அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். மெய்யுணர்வுடையார்க்குப் பகுப்பின்றி எங்கணும் பரமேசுரனெனக் காண்டலே பொருத்தமுடைமையானும் நின்ற திருத்தாண்டகமுதலியவற்றுள் அவ்வாறோதுதலானும் திருவுருத்திரத்துட் பகுப்பின்றி உயிர்ப்பொருள் உயிரில்பொருளெல்லாவற்றையுந் தனித்தனியெடுத்தோதி வழிபாடு கூறுதலானும் ஈண்டிவற்றை மாத்திரையே விதந்துகொண்டோதிய தென்னையென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். அம்முதல்வன் யாங்கணும் வியாபகமாய் நிற்பினும் இவ்விரண்டிடத்துமாத்திரையே தயிரினெய்போல விளங்கி நிலைபெற்று அல்லுழியெல்லாம் பாலினெய்போல வெளிப்படாது நிற்றலான் இனிப் பத்

தராது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் பரமேசுரனை னக் கண்டு வழிபடுகவென மேற்கொண்டது. எ - று.

மற்று உரையசை.

எப்பொருட்கண்ணுமிறைவன் கலந்துளனென்பது தெ ளிந்துகோடற்பொருட்டுத் திருவுருத்திரத்தின் அவ்வாறோத ப்பட்டதெனக் கொள்க.

தன்னுணர வேண்டித் தனதுருவைத் தான்கொடுத்
தன்னுணரத்தன்னுளிருத்தலாற்—றன்னுணரு [துத்
நேசத்தர் தம்பா னிகழுந் ததிநெய்போற்
பாசத்தார்க் கின்றும் பதி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். திருவேடத்தின் இறைவன் பிர காசமாய் நிற்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். பதி. எ-து. அசிந்திதனாய் நின்ற பரம்பொருளே—தன் உணர வேண்டி. எ-து. உலக த்துள்ளார் தன்னை யறிதற்பொருட்டு—தனது உருவைத் தான் கொடுத்து. எ-து. திருநீறு கண்டிகை முதலிய திருவே டமாகிய தனது திருவடிவத்தைத் தன்னன்பர்க்குக் கொடுத்த லானும்—தன் உணர. எ-து. அவ்வன்பர் தன்னைச் சிவோக ம்பாவனையால் அறியச் செய்தலானும்—தன்னுள் இருத்த லால். எ-து. அங்ஙனம் ஒருகுறியின்கணின்றுணருமவரைத் தனது வியாபகத்துள்ளாக இருத்துதலானும்—தன் உணரும் நேசத்தர் தம்பால் ததி நெய்போல் நிகழும். எ-று. குறியுமிற ந்துநின்று தன்னை யுள்ளவாறுணருமவர்மாட்டுத் தயிரின்கண் ணதாகிய நெய்போல விளங்கித் தோன்றும்—பாசத்தார்க்கு இன்று ஆம். எ-து. அவ்வியல்பில்லாத பாசக்கட்டுடையார் மாட்டுப் பாலின்கண்ணதாகிய நெய்போல விளங்காது நிற் கும். எ - று.

செய்தென்பது சொல்லெச்சம்.

இருத்தல் அல்லீற்றுப் பிறவினைத்தொழிற்பெயர்.

கொடுத்துச் செய்திருத்தலானிகழூமென வியையும்.

தன்னுணருநேசத்தரெனப் பெயரடையானும் ஒரேதுக் கூறப்பட்டது. தன்னையென்னுமிரண்டனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது.

உணர்தலே மூவிடத்தோதுதலின் இஃதங்ஙனம் வேறு வேறுரைக்கப்பட்டது.

பாசத்தார்க்கென்பது உருபுமயக்கம்.

இன்மை ஈண்டு விளங்காமைகுறித்து நின்றது.

கண்டதொரு மந்திரந்தாற் காட்டத்தி லங்கிவே
றுண்டல்போ னின்றங் குளதாமாற்—கண்டவுருத்
தானதுவா யன்றானன் றானதுவாய்த் தோன்றானே
தானதுவாய்க் காணுந் தவர்க்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். சங்கமவடிவிற்குக் கூறிப்போந்த இயல்பில்லாத தாவரவடிவின் மந்திரசாந்நித்தியமுள்வழியன்றிப் பிரகாசமாய் நிற்றல் பெறப்படாதென்பாரை நோக்கிச் சிவாலயத்தினிடத்தும் இறைவன் பிரகாசமாய் நிற்றலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். காட்டத்தின் அங்கி வேறு உண்டல்போல். எ-து. விறகிற்றீ கடைகோலாற் கடைந்துழி வேறாய் விளங்கும் அல்லுழி விளங்குவதன்றானாற்போல— கண்ட உருத் தான் அது ஆய் அன்று ஆனான். எ-து. உயிர்கட்குப் புத்திமுத்தி யளித்தற்பொருட்டுக் காணப்பட்ட தாவரவடிவின்கட் கலப்பினால் அதுவே தானாய் அதுவன்றி வேறு பொருளுமாமியல்புடைய முதல்வன்—கண்டது ஒருமந்திரத் தான் நின்று அங்கு உளது ஆம் ஆல். எ-து. அதுவே தானாகக்

காணாதார்க்குத் தம்மாலறியப்பட்டதொரு மந்திரசாந்நித்திய மில்வழி அவ்வடிவின்கண் விளங்காது நின்று அஃதுள்வழி விளங்கித்தோன்றும்பொருளாம்.—அது தான் ஆய்க் காணும் தவர்க்கு அது தான் ஆய்த் தோன்றுமே. எ-து. அவ்வாற ன்றி அவ்வடிவே அவனாகக் காணப்பெறும் உண்மைத்தவமு டையார்க்கு அப்பெற்றியனேயாய் விளங்கித் தோன்றுன் கொல்லோ. எ - று.

காணாதார்க்கென்பது சொல்லெச்சம்.

மந்திரத்தாலென்னும் பொருளடைக்கேற்ப உவமையி னும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

உண்டாதல் ஈண்டு விளங்குதன்மேற்று.

ஆல் அசை. ஆனுனென்பது பெயர். ஓகாரம் எதிர்மறை. பொருண்மைபற்றி உளதெனவும் அன்றெனவும் கூறினார்.

தானதுவாயன்றானுனென்னும் பெயரடையான் அவரவர் பாவனைக்கேற்ப விளங்குதற்கேதுக்கூறியது. தானதுவா யன்றுதல் சங்கமவடிவிற்குமொக்குமேனும், தாவரவடிவின் கண் நிகழுங் கடாவை இதனானன்றி நீக்கலாகாமையின் ஈண்டுக் கூறினார். இஃதிரிடத்து மொக்குமென்பது முன்னர்ப் பெறப்படும்.

மூன்றாமதிகரணமுடிந்தது.

நான்காமதிகரணம்.

இனி இவ்விடங்களின் வழிபடுகவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேற்கூறிப் போந்த மூன்றனு ஜீவன்முத்தர்க்குத் தாமேயுளவாம் இலக்கணமாகலின் அநுவாதமாக வைத்துணர்த்தற்பாலனவாகிய இவற்றைக் கிளக

இணங்குக வழிபடுகவென விதியாக வைத்தோதிய தெற்றுக் கென்பாரை நோக்கி அதனை அவற்றதொழிபாகக்கொண்டு சாதித்தற்கு மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். வெ-ஊட.

இவ்விடங்களென்றது மேற்கூறிய இரண்டனையும்.

வழிபடுகவென்னும் எடுத்தலோசையான் அநுவதித்து ணர்த்துவதே யமையுமென்பாரை நோக்கி விதித்தலை வலியுறுத்தவாறு. இனம்பற்றிக் களைதல் இணங்குதல்கட்கும் இஃ தொக்கும்.

நரம்பு நாடி முதலானவற்றைத் தானதுவாய் வரும் புருடன் அவையாகாவாறு அப்புருடனுமாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். எய்தியதனை விதித்தல் பயனுடைத்தன்றுபோலுமென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். நரம்புமுதலிய தாதுக்களின்கண் வேற்றுமையின்றி அதுவது தானாய் வருகின்ற உயிர் நாடியோ என்போ நரம்புசீக்கோழையோவென்று இங்ஙனம் பைமறியாய்ப் பார்ப்பார்க்கு அந்நரம்பு நாடிமுதலியவையாகாது அவற்றின் வேறுமாயினாற்போல உயிர்க்குயிராகிய அம்முதல்வனும் உயிர்ப்பொருள் உயிரில்பொருளெல்லாவற்றினுங் கலப்பான் அதுவது தானாகியும் பொருண்மையான் அல்லனாகியும் நிற்பனாகலான் அதுவதுதானாய்க் காணுங் காட்சிபற்றி யெய்திய வழிபாடு அல்லனாய் நிற்றலைக் காணுங்காலெய்தாதாகலின் அவ்வழியுமெய்துவிக்கவேண்டுதலான் இனி இவ்விடங்களின் வழிபடுகவென விதித்தோதியது. எ - று.

அவையாகாவாறப்புருடனுமெனவே அவ்விடத்தெய்துவித்தல் ஒருதலையான் வேண்டுமென்பது தாற்பரியமாயிற்று.

மேற்கோளின் இவ்விடங்களையென்றது இவ்விடங்களினென வேற்றுமைப்படுத்தோதியதூஉம் இஃதுணர்த்துகோ

ட்பொருட்டு. இதனானே, எய்தாத தெய்துவிப்பதூஉம், எய்தியதிகந்துபடாமற்காப்பதூஉம், எய்தியதனை யொருமருங்கு மறுப்பதூஉம் என்னும் விதிமூன்றனுள், இஃதெய்தியதிகந்துபடாமற் காத்ததென்பது போந்தவாறுணர்க.

வாறு உவமவுருபுபட நின்றது.

முதலானவற்றையென்பது உருபுமயக்கம்.

அதுவிது வென்ற ததுவல்லான் கண்டார்க்
கதுவிது வென்றதையு மல்லான்—பொதுவதனி
லத்துவித மாத லகண்டமுந் தைவமே
யத்துவிதி யன்பிற் றொழு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். முதல்வனுக்கு அவ்வியல்பு எல்லாப்பொருட்கண்ணு முண்மையின் அவற்றுள் இவ்விடங்களின்மாத்திரையே வழிபாடு விதித்ததென்னையென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். கண்டார்க்கு. எ-து. முதல்வன் உயிர்ப்பொருள் உயிரில்பொருளெல்லாவற்றினும் நிற்குநிலைமை யறியப்பெற்றோர்க்கு—அது இது என்றது அல்லான். எ-து. கண் அருக்கன்போல் அதுவும் இதுவுமெனப் பக்கிசைத்தோதப்பட்ட பேதநிலைமையனுமல்லனாய்—அது என்றது அல்லான். எ-து. உடலுயிர்போல் அதுவேயென்றோதப்பட்ட அபேதநிலைமையனுமல்லனாய்—அது இது என்றதையும் அல்லான். எ-து. குணகுணிபோல் அதுவாகிய இதுவென்று பக்கிசையாமலோதப்பட்ட பேதாபேதநிலைமையனுமல்லனாய்—பொதுவதனில் அத்துவிதம் ஆதல் அகண்டமுந் தைவமே. எ-து. அறிவொளிபோல் அம்மூன்றற்கும் பொதுமையான் அத்துவிதநிலைமையனாதலான் எல்லாப்பொருளும் அவன்வடிவேயாமாயினும்—அத்துவிதி அன்பின் தொழு. எ-து. அவற்றுள்ளும் அன்பு விளையுமிடத்தின்

வழிபடுவாயாக அவ்வத்துவித சித்தாந்தத்தைப் பெற்றுடை யோய். எ - று.

அது விதுவென்றது முன்னையது உம்மைத்தொகை; பின்னையது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

அல்லானென்பதனை மேலுங் கூட்டி, என்றதென்பதனை அதுவென்றதனோடுங் கூட்டியுரைக்க. அல்லானென்பது முற்றெச்சக்குறிப்பு.

என்றதை ஐயீற்றுடைக்குற்றுகரம். உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. பொதுவதென்னுமது பகுதிப்பொருள் விகுதி. தைவமென்னுஞ்சொல்லியல்பு மேலேயுரைத்தாம். ஏகாரந் தேற்றம். ஆயினுமென்பது சொல்லெச்சம். அன்பு ஆகுபெயர். ஏழாவதுவிரித்துரைக்க.

"திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனி" யினன்றி "எங்குமுருக்காணவொண்ணாத பரன் மூலைப்பால் விம்மியொழுகுவதுபோல் வெளிப்பட்டருளுவ"தாகி அடிப்பட்டுவருமன்பு விளையாமையின் ஆண்டுச்செய்யும் வழிபாடே அத்துவிதஞானத்தை நிலைபெறுத்தற் பயத்ததென்பார் அத்துவிதமாதலைக ண்டமுந் தைவமேயென அநுவதித்து அத்துவிதியன்பிற்றொழுவென்றார். அத்துவிதியென்னும் அண்மைவிளி பயனுணா நின்ற குறிப்புப்பெயர். இதனானே விதிக்குப் பயன்கூறிய தூஉமாயிற்று. இனி அது இதுவென்பன அருவுருவாகிய திருமேனியெனக்கொண்டு அதற்கியையவுரைப்பாருமுளர்: அவர், அன்பினென்றதனை ஏதுப்பொருட்கண் வரும் ஐந்தனுருபேற்ற இயற்பெயராக வைத்துரைப்ப.

விளையா லசத்து விளைதலான் ஞானம்
வினைதீரி னன்றி விளையா—வினைதீர

ஞானத்தை நாடித் தொழுவே யதுநிகழு
மானத்தா லன்பிற் றொழு

எ-து. உ-ம். எ-னின். அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று கண்டொருவவே ஞானசொரூபம் உளதாய் அத்துவிதத்தையுணர்த்துமாகலான் அதன்பொருட்டு வழிபாடு வேறுவிதித்தல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். வினையால் அசத்து விளைதலான் ஞானம் வினைதீரின் அன்றி விளையா. எ-து. உடம்பின்கண்ணதாகிய பிராரத்தவாசனை உயிர்க்குத் தாக்குவதாயுள்ள துணையும் அதனான் வரும் விருப்புவெறுப்புக்களும் அவை பற்றிக் காட்சிப்படும் மண்முதன் மாயைகளும் அவைபற்றி நிகழும் விபரீதவுணர்வுமாகிய அசத்துக்கள் ஒருவியவழியும் வந்துகூடி மேம்படுவனவாகலான் அவ்வளவிற்கெல்லாம் மூலமாகிய பிராரத்தவாசனை பற்றறக் கழிந்தாலன்றி அவ்வசத்தைக் கீழ்ப்படுத்து மெய்யுணர்வு மேம்படுதல் கூடாதாகலின்—வினை தீர ஞானத்தை நாடித் தொழவே அது நிகழும். எ-து. அவ்வாசனை பற்றறக் கழிதற்பொருட்டு அம்மெய்யுணர்வுடையாரை நாடி வழிபடவே அவ்வினை நீங்கி மெய்யுணர்வு மேம்பட்டு நிகழும்—ஆனத்தால் அன்பின் தொழு. எ-து. ஆகலான் அன்பினால் அவரை வழிபடுவாயாக. எ-று.

அசத்தையொருவியவழி உளதாகிய ஞானசொரூபம் நிலைபெறுதல் அவ்வசத்தினது விளைவிற்கு வேராகிய வினைத்தீர்வின்கண்ணதாகலான், அவ்வினை வேரறுத்து மெய்யுணர்வை நிலைபெறுத்துதற்பொருட்டு அதனை அங்ஙனநிலைபெறுத்தினார்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடு ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென்பதாம். அற்றேல், அதன்பொருட்டு ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படியுச்சரிக்கவென்றவத்துவே அதற்கமையுமெனின்,—அஃதொக்கும். அவ்வுச்சரிப்பும் இவ்வழிபாட்டையி

ன்றியமையாதென்க. அற்றாகலினன்றே, ஆண்டஞ்செழுத்தாலெனவும், மண்முதலுளமெனவும், அகத்து வழிபாட்டை உடன் கூறியதூஉமென்பது.

விளையாதென்னுந் துவ்விகுதி விகாரத்தாற்றொக்கது.
பின் வந்த ஞானம் ஆகுபெயர்.
ஆனதனாலென்பது ஆனத்தாலென மரீஇயிற்று.

தன்னை யறிவித்துத் தான்றானச் செய்தானைப்
பின்னை மறத்தல் பிழையலது—முன்னவனே
தானேதா னச்செய்துந் தைவமென்றுந் தைவமே
மானே தொழுகை வலி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனம் பயன்பற்றி விதிக்கப்படும் வழிபாடு வேள்வி முதலியனபோலப் பயன் வேண்டாமையானுதல் பின்னர்ச் செய்து பெறுதுமென்றாதல் ஒரோவழியொழியவும் படுங்கொல்லோவென்பாரை நோக்கி அது செய்யாவழிப்படுங் குற்றமும் செய்தல் கடமையாமாறும் உணர்த்தி விதித்தலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். தன்னை அறிவித்துத் தான் தான் ஆச் செய்தானைப் பின்னை மறத்தல் பிழை அலது. எ-து. தன்னுண்மையை அறியமாட்டாது குருடாய்க் கிடந்த உயிர்க்குப் பலவாற்றானும் அதனைத் தெரித்துணர்த்தி எத்தனையுமெளிய அவ்வுயிரை எத்தனையுமரிய தானும்வண்ணஞ் செய்தளித்த பெரியதோருதவியை அதன்பின்னர் மறக்குமாயின் அஃது இதற்குமுன் அறியாமையான் மறந்த குற்றம்போலத் தீர்திறனுடையதோர் குற்றமன்றாகலானும்—முன்னவனே தானே தானச் செய்தும் தைவம் என்றும் தைவமே மானே தொழுகை வலி. எ-து. முதல்வன் அங்ஙனந் தான்றானேயாகச் செய்தாலும் இதுகாறுந் தனக்குச் சுத

ந்திரமின்றி முதல்வனது உபகாரத்தையின்றியமையாதாய் அடிமையாகிய உயிர் எக்காலத்தும் அவ்வாறடிமையேயாமாகலானும் தான்றுணைச் செய்தளித்த அப்பெரியோனை வழிபடுதலே அவ்வுயிர்க்கு வலியாவது. எ - று.

தமதுமுதற்றேனே குருவாகலிற் றுன்றுணைச் செய்தானையென்றும், முன்னை மறந்த குற்றம் அறியாது நிகழ்ந்ததாகலிற் கழுவப்படும் இஃததுபோற் கழுவப்படுவ தன்றென்பார் பின்னை மறத்தல் பிழையலதென்றுங்கூறினார். பின்னை மறத்தலென்பதனால் முன்னை மறத்தல் பெறப்பட்டது. "எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு" என்னுங் கருத்து நோக்கிக் கூறியதூஉமாம்.

அலதுமெனப் பாடமோதி இது பிழையாதலன்றியுமென்றுரைப்பாருமுளர்.

ஏகாரம் முன்னையது அசைநிலை; பின்னையன தேற்றம்.

செய்தாலென்பது செய்தெனத் திரிந்தது.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

தான்றுணைச்செய்தல் எதனையெதனைப் பற்றினும் அதுவதுவாமுயிர் தன்னையறிந்தவழி எண்குணங்களானிறைந்து தன்வண்ணமாகச்செய்தல். அங்ஙனஞ்செய்தவழியும் *"உயிர்தானுஞ் சிவாநுபவ மொன்றினுக்கே யுரித்து" என்பார் தைவமென்றுந் தைவமேயென்றார். தைவமென்னுஞ் சொல்லியல்பு மேலே யுரைத்தாம்.

மானையென்னும் இரண்டனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. மானென்பது வடசொற்றிரிபு. சுட்டு வருவிக்க.

வலிதருவதனை வலியென்றுபசரித்தார்.

---

* சிவஞானசித்தி, பதினொராஞ்சூத்திரம். ௧௦. செம்பிரத.

இவ்வுதாரணங்கண்மூன்றனும், வழிபாட்டிற்கும் இடத்து நிகழ்பொருண்மாத்திரையேயன்றி இடவிசேடமும் பெறல்வேண்டுமென அதனை வலியுறுத்துமுகத்தானே, முறையே சிவலிங்கத்தையுஞ் சிவபத்தர்வேடத்தையுஞ் சிவதேசிகர்களையும் அறிந்து வழிபடுமாறு கூறப்பட்டது.

சிவமென்னு மந்ததர சிந்தைநேர் நோக்கப்
பவமின்றாங் கண்வா சகத்திற்—சிவமுண்டா
மொன்று மிரண்டு மலத்தார்க்கிங் கொண்குருவா
லின்றிந்நூன் மும்மை மலர்க்கு.

எ-து. செ-ள். எ-னின். இங்ஙனஞ் சிவாகமத்துண் ஞானபாதப்பொருளெல்லாவற்றையும் பொது உண்மையென்றிருவகைப்படுத்துப் பிரமாணவியல் இலக்கணவியல் சாதனவியல் பயனியலென நான்கியலாக வைத்துப் போதிப்பதாகிய இச்சிவஞானபோதநூலைக் கோடற்குரிய அதிகாரிகளாவார் இவரென்பதுணர்த்துதனுதலிற்று. இ-ள். சிவம் என்னும் அந்த தர. எ-து. தான்றானச்செய்தவாற்றாற் சிவனென்னு மியல்பினீங்கிச் சிவமென்றோதப்படும் வேதாந்தத் தெளிவாகிய சித்தாந்தத்தையுடைய மாணவகனே, ஒன்றும் இரண்டும் மலத்தார்க்கு. எ-து. ஒன்றுமிரண்டுமாய மலங்களையுடைய விஞ்ஞானகலர்க்கும் பிரளயாகலர்க்கும்—சிந்தை நேர் நோக்கக் கண் வாசகத்தின் பவம் இன்று ஆம். எ-து. முறையே அறிவின்கணின்று அருட்பார்வையானோக்குதலானும் தேவகுருவாய் முன்னின்று செய்யுந் திருநோக்கம் பரிசம் வாக்கெனப்படுந் தீக்கையானும் பிறவிக்கேதுவாய பசுத்துவநீங்கிச் சிவத்துவம் விளங்குமாகலான்—மும்மை மலர்க்கு இங்கு ஒண் குருவால் இன்று இந்நூல். எ-து. அவரின் வேறாகிய மும்மலமுடையவர்க்கே உரித்து இவ்வுலகத்தனுபவமு

டைய தேசிகராற் போதிக்கப்படும் இச்சிவஞானபோத நூல். எ - று.

அந்தம் வேதாந்தம், அந்ததரஞ் சித்தாந்தமாகலின், அதனைப் பெற்றாரது பெருமைகூறுவார் சிவமென்னுமந்ததரவென்றார்.

என்னுமென்புழிப் படு சொற் றொக்குநின்றது. சிந்தை அறிவு. கண்ணுருபு விரித்துரைக்க.

நேர் நோக்குதல் முன்னை மருட்பார்வையை மாற்றி அருட்பார்வையானோக்குதல். நோக்க நோக்குதலானென்க.

கண் வாசகங்களைக் கூறவே இனம் பற்றிப் பரிசமும் உடன் கொள்ளப்படும்.

பவம் ஆகுபெயர்.

இந்நூல் அநுபவமுடைய தேசிகனாலன்றி விளங்காதென்பார் ஒண்குருவாலென்றார்.

போதிக்கப்படுமென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது.

இன்றிந்நூலென்பது இந்நூலென்னும் பொருட்டு. இக்காலத்துரைக்கப்படு நூலெனினுமமையும். அது "தானுரைத்தானின்று" என வருகின்ற வெண்பாவாற் கூறியவாற்றானுமறிக.

மும்மையென்றது ஈண்டெண்ணின்மேனின்றது, "தெரிமாண் டமிழ்மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்" என்புழிப்போல.

நான்காமதிகரணமுடிந்தது.

பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

பயனியன் முற்றிற்று.

சிறப்பியல்பு முற்றுப்பெற்றது.

நூலாசிரியர் பெயர்.

எந்தை சனற்குமர னேத்தித் தொழவியல்பாய்
நந்தி யுரைத்தருளு ஞானநூல்—சிந்தைசெய்து
தானுரைத்தான் மெய்கண்டான் றாரணியோர் தாமுணர
வேதுதிருட் டாந்தத்தா லின்று.

சிவஞானபோதச் சிற்றுரை
முற்றுப்பெற்றது.

முதற்குறிப்பகராதி.

சோதனபத்திரம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨௪	௧௦	தக்ச	தக்க
,,	௧௨	திரற்	திரத்திற்
௫௧	௯	,, *	,, எ-ம். *
௧௬௧	௨௨	வழியின	வழியின்
௧௬௯	௨	னுணர்போ	னுணர்வோ
௧௮௯	௧௩	சொருபத்தை	சொரூபத்தை
௨௧௬	௩	ணிலையே	நிலையே
௨௧௯	௧௯	*	†
,,	௨௩	†	‡
,,	௨௪	த்துலனு	த்தலனு